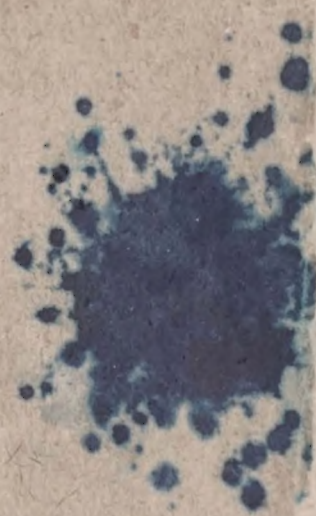

ശിവാശ്വരൻ ശിവ:-

കെ.രാമോദരൻ ശിവ:-

പുതിയ വാല്യങ്ങൾ അച്ചിച്ചു അന്നെൻ

കി വ്യനം ഗുരു കണ്ണു തരിൽ.

ദിവ്യ പുതിയ കൾ അച്ചിച്ചു അന്നെൻ

നാണു ഗുരുവെ വന്നെത്തിട്ടു നേൻ. By T. Santa.

26-ാം സെക്രട്ടറിയിനത്തിൽ വിവരിച്ചു വന്നു.

എഴുതിയതു.

അന്നായതു 1130 കണി 6.

22-1-54.

6-2-1130.

Santa

ശ്രീനാരായണ ഗുരുസ്വാമി ജീവചരിത്രം.

ഗ്രന്ഥകർത്താവു,
മ യ്യ ന ട്ടു ,
കെ. ഭാമോദരൻ ബി. എ.

പ്രസാധകൻ,
കെ. നാരായണൻ.

—❧❧—
ഒന്നാം പതിപ്പ് കാപ്പി—2000.

V. V. Press, Quilon.

വില രൂപാ ൧.

1104.

പ്രസാധകന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജനിലിരുമാകുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണ സ്മരണ

പദ്യം

കവിത

പദ്യം

കവിത

പദ്യം

2000

V. V. Press, Guntur.

1901

ശ്രീകൃഷ്ണ സ്മരണ

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികൾ.

മുഖവുര .

വാല്മീകിമഹർഷി രാമായണം എഴുതിയിട്ട് ഞ്ഞാണ്ടു കൾ മാത്രമല്ല, അയിരത്താണ്ടു കൾതന്നെ അനേകം കഴിഞ്ഞു. പിന്നെയും പിന്നെയും രാമായണം എഴുതിയിട്ടുള്ളവരും എഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമായ കവികൾ എത്രയെന്നു കണക്കില്ല. രാമായണകഥ അത്രയ്ക്കു രമണീയമായ ഒരു കഥയാകുന്നു. എത്രയെഴുതിയാലും പിന്നെയും പിന്നെയും വിസ്തരിക്കാവുന്ന മനോഹരമർമ്മങ്ങൾ ആ കഥയ്ക്കു വളരെയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടാണു് ആ കഥതന്നെ അവർത്തിച്ചു ചവ്വനം ചെയ്യുന്നതിൽ കവികൾക്കു അലംഭാവം തോന്നാത്തതു്. പാപനശിതനായ ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമിയുടെ ജീവചരിത്രം പൂർണ്ണമായി ഇതേവരെ ആരും എഴുതിയിട്ടില്ല. അതെഴുതുവാൻ യോഗ്യനായ ഒരു പാത്മികി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ സാരസ്വതജ്യോതിസ്സു തന്റെ നാട്ടിൽ “മാനുഷശൈല്യാരുമൊന്നുപോലെ” അല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുമ്പോൾ കരുണമായ ഭാവസ്ഥയെ ആ നാട്ടിന്റെ ഉഭയധനായ്ക്കു “മാധേവി”യെ അറിയിക്കാനോ എന്നു തോന്നുംചണ്ണ കൈരളിയുടെ ഭാഗ്യദോഷത്താൽ പല്ലന അററിൽ മുങ്ങി പരിനിർവാണം പ്രാപിച്ചു. പലരും ഇപ്പോൾ നാരായണചരിത്രം എഴുതുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു്. ആരെഴുതിയാലും പൂർണ്ണമാക്കാത്ത ഒരു മഹച്ചരിത്രമാണു് സ്വാമിക്കുള്ളതു്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഹച്ചരിത്രം ഞാനെഴുതാൻ സാഹസപ്പെട്ടതു ശരിയാണോ എന്നു ചോദിക്കുന്നവരോടു കവിതാശാഖിയിലിരുന്നു വാല്മീകിക്കാകിലും രാമായണം കൂജനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് “ചെഞ്ചോലക്കിളിപ്പെണ്ണിനു” “സീതാഭൂഷം” പാടിക്കൂടെന്നു വരുമോ എന്നു മാത്രമേ എന്നിക്കു സമാധാനം പറയാനുള്ളൂ.

സഹ്യാദിനിര അതിന്റെ പശ്ചിമഭാഗത്തുനിന്നു നോക്കുന്നവർക്കു വൃക്ഷങ്ങളും ചെടികളും ലതകളും സസ്യങ്ങളും

നിറഞ്ഞു നിർവ്വഹണയമായ മഹാരണ്യത്താൽ മുടപ്പെട്ട ഒരു മനോഹരമരതകപ്രദേശമായിട്ടാണു പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. പൂർവ്വാഗതത്തിന്നു ആ അഭിനിരയെ നോക്കുന്നവർക്കു് അതു് വൃക്ഷങ്ങളും സസ്യങ്ങളും പോയിട്ടു പല്ലുപോലും കുരുക്കാത്ത ഒരു ശുശ്രൂഷയായ കരിമ്പാറക്കൂട്ടമായിട്ടായിരിക്കും ദൃശ്യമാകുന്നതു്. നശപരമായ ലൗകികജീവിതത്തിൽ വിരക്തിതോന്നി, ശാശ്വതമായ മോക്ഷസുഖത്തെ അന്വേഷിക്കുന്ന മുതുകുവിന്നു സർവ്വതു് ഫലകസുമാസ്യങ്ങളായ സംഗ്രാമിനങ്ങൾ ഏകാന്തശാന്തമായ തപോഭൂമിക്കുചിതമായി തോന്നും. ആന, കുട്ടുവാ, കരടി, പന്നി, മൃഗ്യ, മാൻ മുതലായ “മൃഗഗണകീർണ്ണ”മായ ആ വനങ്ങൾതന്നെ ശീക്കാരികൾക്കു മൃഗമായി നോദത്തിനു സൗകര്യമേറിയതെന്നു തോന്നും. ദർശനകോണത്തിന്റെയും ദൃഷ്ടാവിന്റെ ഭാവനയുടെയും ഭേദമെല്ലാതെ ഈ ഭേദബുലിക്കു വേറെ ഫേതുവില്ലല്ലോ. ശ്രീനാരായണഗുരസ്വാമിയെ പൗരാണികവിശ്വാസമുള്ള ഭക്തന്മാർ ഒരു അപതാരപുരുഷനായി അരാധിച്ചു. ബുലിമാന്മാരായ തത്വജ്ഞാനികൾ അദ്ദേഹത്തെ അസാധാരണമഹാപുരുഷനെ ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ സർവ്വമതനായ നേതാവായി ബഹുമാനിച്ചു. എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ പരിപൂർണ്ണമായ പരിശുദ്ധജീവിതത്തിന്റെ പരമോദാഹരണമെന്നു മുക്തകണ്ഠം ശ്ലാഘിച്ചു. ഈ പരമഹംസനെ സംബന്ധിച്ചു അറിവേണ്ടതെല്ലാം അടുത്തറിഞ്ഞവർ ആരെങ്കിലും ഉള്ളതായി എറിക്കറിവില്ല. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ സംഗതികൾ അറിഞ്ഞവർ കാണാം. അക്കൂട്ടത്തിൽ ചില ‘ഭീമൻകഥ’കളുമുണ്ടായേക്കാം. ഉത്തമന്മാരായ മതപരിഷ്കാരകന്മാരുടേയും അദ്ധ്യാത്മശാക്തീകൊണ്ടു ജനസമുദായങ്ങളെ കീഴടക്കിയവരുടേയും ജീവിതകഥകളിൽ യക്ഷികഥ

യുഗം ഭീമൻകഥയുഗം കൂടി അവ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്നവയാണെങ്കിൽ സ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നതിൽ അക്ഷേപമില്ലാത്തതാണ്. എന്നാൽ ആ വക കഥകളെ അന്വേഷിച്ചു ശേഖരിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ അത്ര ഉത്സാഹിയാതിരുന്നിട്ടില്ല. ശ്രീനാരായണഗുരു സ്വാമിയുടെ വാസ്തവമായ മഹത്വം ആ കഥകളിൽ അല്പ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു കൂട്ടക്കു അങ്ങനെയുള്ള അത്തരം കഥകളിൽ കൂടിയല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹത്വമറിവാൻ കഴികയില്ലെന്നും സമ്മതിച്ചു കഴിയും. അവർക്കായിട്ടു ഒരു നാരായണപുരാണം എഴുതുകയാണെങ്കിൽ “ജാതിരാക്ഷസശല്യംകൊണ്ടു ആകുലയായ ഭൂമിദേവി സത്യചോകത്തിൽചെന്നുബ്രഹ്മാവിനോടുസങ്കടമുണർത്തിക്കയാൽ ബ്രഹ്മാവും ദേവന്മാരുംകൂടി ചേർന്നു പാലാഴിയിൽചെന്നു ശ്രീനാരായണനെ ഉറക്കമുണർത്തി”യെന്നിങ്ങനെ കഥ ആരംഭിക്കണം. കഴിവുള്ളവർ അങ്ങനെ പുരാണങ്ങളോ ഇതിഹാസങ്ങളോ അവസ്ഥയ്ക്കു അനുചരകഥകളായ ഉപാഖ്യാനങ്ങൾകൂടി ചേർത്താൽോ ചേക്കാതെോ ചമച്ചു കൊള്ളട്ടെ. പുറം അന്വേഷണത്തിൽ കിട്ടിയിടത്തോളം സംഗതികളിൽനിന്നു വിശ്വസനീയങ്ങളായ തെളിവുകൾ ഉള്ളവ മാത്രം ചേർത്താണ് ഞാൻ ഈ പുസ്തകമെഴുതിയത്. നാരായണചരിതം ഇതിൽ പൂർണ്ണമായി വന്നിട്ടില്ല. സ്വാമി എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം അദ്ധ്യക്ഷനായി ജനതാമണ്ഡലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതു മുതലുള്ള ചരിത്രം മാത്രമേ ഒരുവിധം സൂക്ഷ്മമായി അറിവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. സ്വാമിയുടെ പൂർണ്ണമായ ഒരു ജീവചരിത്രം എഴുതുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നവർക്ക് ഇതും ഒരു സഹായിയായിരിക്കുമെന്നല്ലാതെ അതിൽ കൂടുതലായ ഒരു സ്ഥാനം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് അഗ്രഹിക്കത്തക്കതല്ലെന്നു എനിക്കതന്നെ അറിയാം.

സ്വാമിയുടെ ജീവചരിത്രത്തിൽ അത്യന്തം പ്രധാനമായുള്ളത് അങ്ങമിങ്ങു ചിതറിക്കിടക്കുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ

കൃതികളിലും തിരുവായ്മൊഴിയിലും നിന്നു രേഖരിച്ചു ക്രമീകരിച്ചു നിർമ്മിക്കേണ്ടതായ തത്വജ്ഞാനസിലാന്തമാകുന്നു. നല്ല പേദാന്തപണ്ഡിതന്മാരാൽ മാത്രം സാധ്യമായ ഒരു ദൃഷ്ടരകർമ്മത്തിനു ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിട്ടില്ല.

ഈ കൃതി പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനായി ഞാൻ എഴുതിയതല്ല. ഇതേവരെ കിട്ടിയിട്ടുള്ള സംഗതികളെ മേലാൽ കിട്ടാവുന്ന സംഗതികളുംകൂടി അടക്കി ഒരു പുസ്തകമാക്കിയെഴുതുവാനായി ശ്രോശീകരിച്ചു ഒരു വിധം ക്രമപ്പെടുത്തി പെച്ചിരുന്നതിനെ പ്രസാധകനായ എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ മെലുപ്പാടുകൊണ്ടു മുദ്രണം ചെയ്യാൻ അനുവദിച്ചത് മാത്രമാണ്. ശ്രീനാരായണപാദമഹംസനെ മദ്ധ്യഹ്ന ഭാസ്കരനെയെന്നേണം ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കാണുമ്പോഴേ എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടുള്ള അതുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ന്യൂനതയും അതുപോലെയുള്ള മറ്റു ന്യൂനതകളും ഒരു പരമമഹംസനെക്കുറിച്ചുള്ള സച്ചരിതത്തിൽ സജ്ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷന്തവ്യങ്ങളാണെന്നുള്ള സമാധാനത്തോടുകൂടി ഇതിനെ അവരുടെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

മയ്യന്നാട്ട്.
ഒ-സ-പ്രഭ.

}

കെ. ദാമോദരൻ ബി. ഏ.

അവതാരിക.

ജീവചരിത്രരചന സുഗമമാകത്തക്കവിധം അതിനുള്ള സാമഗ്രികൾ അതതു കാലത്തിൽ ശേഖരിക്കുന്ന രീതി ഇന്നും പൗരസ്ത്യ പ്രബന്ധങ്ങളിൽ വന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. വിശാലാധനയിൽ നാം പാശ്ചാത്യരെ അപേക്ഷിച്ച് ഒരുപടി കൂടി നിൽക്കുമെന്നതന്നെ സമ്മതിച്ചാലും, പിൽക്കാലത്തേക്കുള്ള മുൻകരുതലിൽ പിന്നോക്കക്കാരാണ്. പ്രസിദ്ധീകരണവൃത്തി പരിഷ്കൃതരീതിയെ അവലംബിച്ച്, വിശേഷസംഭവങ്ങളും മാഹാത്മ്യപ്രകടനങ്ങളും പരസ്യപ്പെടുത്തി ജനതയ്ക്കു സംതൃപ്തിയും തങ്ങൾക്ക് അഭയവും സമ്പാദിക്കുന്ന പത്രപ്രവർത്തകന്മാരുടെ ആവിർഭാവത്തിനും നമ്മുടെയിടയിൽ പഴക്കം അധികം അയിട്ടില്ല. ഇതുകൊണ്ടൊക്കെയാണ് മഹാനാരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ രചിക്കുന്നതിൽ നമുക്കു വലിയ വൈഷമ്യം നേരിടുന്നത്.

രഷ്ട്രീയമോ സാഹിത്യപരമോ ആയ കീർത്തികീരീടവും വച്ച് പൊതുജനരംഗത്തിൽ ആകൃഷ്ടനായിത്തന്നെ പ്രവേശിക്കുന്ന മഹത്തുക്കളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വൈഷമ്യം കുറയുമെന്നു വന്നേക്കാം. ഇതും അധുനികകാലത്തിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള സൗകര്യം മാത്രമാണ്. അല്പതവഷ്ഠിയിൽനിന്നും ഇവരുടെ ആമുഖ്യാനവും അപ്രസിദ്ധമായിക്കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരുന്നു. പുറത്തു വിജനങ്ങളായ ഗിരിഗർഭപാളങ്ങളിലും നദീതീരങ്ങളിലും ചിരകാലം ധ്യാനനിരതരായിക്കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്ന താപസോത്തമന്മാരുടേയും, അന്നു ചാരാണിപത്തിൽ അമഗ്നരായി നാട്ടിൻപുറങ്ങളുടെ കഴിഞ്ഞ മൂലകളിൽ മൃഗീയജീവിതം അനുവർത്തിക്കുന്ന ചൂഷികളോടു് ഇപ്രപഞ്ചകഴിഞ്ഞിരുന്ന യഥാർത്ഥസമുദായസേവകന്മാരുടേയും ജീവചരിതം അവശ്യമായി അപ്രസിദ്ധീകരണവനികയാൽ അ

മാദിതമായിരിക്കുവാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. മതപ്രചരണത്തിൽ സകല വിദ്യകളും പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ അഭിപ്രീതിയായ ക്രിസ്തീയമിഷണറിമാരുടെ ഭാവനാപ്രവാഹത്തിനുപോലും ക്രിസ്തുദേവന്റെ അയ്യസ്സിൽ ഒരു വചിയ ഭാഗത്തെ ചെളിച്ചത്തേക്കു കൊണ്ടുപുറവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ.

അംഗവപരിഷ്കാരമോ അതനുസരിച്ചുള്ള വല്ല മുഹൂർത്തങ്ങളുൾപ്പെടെയൊ പരശ്ശാമക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുമുമ്പിൽ അവതാരം ചെയ്ത്, കുന്നിൻപുറങ്ങളിലും കടലോരങ്ങളിലും സത്യാന്വേഷണത്തിനും അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു്, ഗ്രാമീണന്മാരുടെ പരിചയചക്രത്തിൽനിന്നു ചെളിയിൽക്കടക്കാതെ അയ്യസ്സിന്റെ അർദ്ധാംശം കഴിച്ചുകൂട്ടി, അതിനുശേഷംപോലും, നാഗരികതയിലും സംയുക്തശക്തിയിലും പിന്നോക്കം നിന്നിരുന്ന ഒരു സമുദായത്തിന്റെ മാത്രം അളായി, പരിഷ്കൃതമായ ഇതരജാതിക്കാർ സ്വജനങ്ങളോടുകൂടിക്കുന്ന പക്ഷപാതപരമായുംകൊണ്ടു് അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുവാൻ സംഗതിയാകാതെ, സ്വമാഹാരാത്മ്യത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണിപ്പി കേരളവണ്ഡത്തിൽ ജാതിമതഭേദംകൂടാതെ പരക്കുന്നതിനു വീണ്ടും മനഃപൂർവ്വം കാലതാമസം വരുത്തിയ ഒരു അവധൂതവർണ്ണന്റെ ജീവചരിത്രമാണു് ഇവിടെ ചുഴ്ത്തിയിട്ടുള്ളതു്. വേറൊരു കാര്യംകൂടിപ്പറയേണ്ടതുണ്ടു്. സൂര്യപുരഷന്റെ കുട്ടിക്കാലം മുതൽ സമാധിപരെ അഭേദത്തെ അനവരതം അനുഗമിച്ചതായി ഒരു ശിഷ്യപരമ്പരയില്ല. അച്ഛന്റെയോ അമ്മാവന്റെയോ മഹജ്ജീവിതം ചിൽക്കാലത്തെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിനുവണ്ടി അന്നു ശരിപ്പെടുത്തിയെന്നതിനും ഇക്കാര്യത്തിൽ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അവിടുത്തേക്കു് നാല്പത്തിയേഴുവയസ്സു് അകന്നതുവരെ അവിടുത്തെ അപമാനങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനു സമുദായം യാതൊരു ഏല്പാടും ചെയ്തിരുന്നില്ല. ഹാൻസ് തുടങ്ങിയ ചിലപേരുകൾക്കും സമുദായത്തിനു പൊതുവിൽ ചേണ്ടതായ അഭിവൃദ്ധിമാർഗ്ഗം

ങ്ങളെപ്പറ്റി യഥാകാലം വ്യവഹരിക്കുന്നതിനുമത്രമേ യത്നം ചുരുക്കൂ. പ്രസിദ്ധിയുടെ തീക്ഷ്ണപ്രകാശത്തിൽനിന്നു കഴിയുമ്പോൾ കഴിഞ്ഞുമാറി നടക്കണമെന്നു മനഃപൂർവ്വം മോഹിച്ചിരുന്ന ഈ മഹർഷിയെപ്പറ്റിയുള്ള കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ കുറിച്ചുവെച്ചുകൊള്ളുന്നതിന്നു് അർക്കം സാധ്യമായില്ലെങ്കിൽ അതൊരു അതുത പുമല്ലല്ലോ.

എന്നാൽ സ്വാമികളുടെ ദേശാടനകാലം അരംഭിച്ചതു മുതൽ തിരുവിതാംകൂറിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും, അവിടുത്തെ അറിവുള്ള പല സംഭവവിവരണങ്ങളും ഐതിഹ്യങ്ങളുടെ അകർഷകപ്പെലിമയോടെ പ്രചരിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു. അവയെ അതതു കാലം യഥാഭൂപം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു് അർക്കം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവിടുത്തെ ഹ്രസ്വം ശീഘ്രമായ സഞ്ചാരം അപ്രകാരം ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ അനുചരിച്ചിരുന്നുമില്ല.

ഇത്രയൊക്കെ ദൃഷ്ട്കരമായ ഒരു കൃത്യമാണു് എന്റെ സ്നേഹിതൻ ശ്രീമാൻ ദാമോദരൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇതര കാര്യപ്രാപ്യത്തിനിടയിൽ ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ കാലംകൊണ്ടു് ഈ മനോഹരരൂപത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

സ്വാമികളുടെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രസ്താവന വന്നുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇക്കാര്യം നിവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു സകല വിധത്തിലും യോഗ്യനായ യോഗംജനറൽസിക്രട്ടറി ശ്രീമാൻ സി. വി. കുഞ്ഞുരാമനും ഞാനുംകൂടി ഇതിന്നുപ്പറ്റി സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. എന്നാൽ അച്ഛന്റെ “അമാന്ത” സ്തമ്പാഭ്യത്തിൽ ഇതുപരെ കൈവയ്ക്കാതെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യവിലാസംമാത്രം അവകാശപ്പെടി അനുഭവിച്ചുവരുന്ന ശ്രീമാൻ ദാമോദരൻ, പ്രസ്തുത സംഭാഷണങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും സങ്കല്പങ്ങളും പുത്തിയാകുന്നതിനുമുമ്പിൽത്തന്നെ, ഈ ഗ്രന്ഥം ശരിയാക്കുമെന്നനിക്കറിയാമായിരുന്നു. സി. വി.

യുടെ കരുവുപിടിപ്പ് ഇന്നും ആ നിലയിൽനിന്നും ഭേദപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പുത്രന്റെ യത്നം സഫലമാകുകയും ചെയ്യൂ.

ഈ യുവഗ്രന്ഥകാരനെപ്പറ്റി ഞാൻ വിശേഷിച്ചു വല്ലതും പറയണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഈഴവസമുദായത്തോടു് എന്നിങ്ങുള്ള നിഷ്പക്ഷ സൗഹൃദത്തിനു പ്രധാന കാരണം സി. വി. യും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാരും ജാതാവും എന്നിൽ അനേകിനും പള്ളത്തിയ സ്നേഹഭരങ്ങൾ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കും, ശ്രീമാൻ ദാമോദരൻ ഞാനും കരേക്കാലം ഒരു പത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രവർത്തകന്മാരായിരുന്നു് പരസ്പരമൈത്രിപോഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാലും ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിമർശനം അസ്ഥാനത്തിലാവുകയില്ലേ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. സാഹിത്യരചനയ്ക്കു് പര്യാപ്തമായ സകല ഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു യുവാവാണു് ശ്രീമാൻ ദാമോദരൻ. കാലയാപനത്തിനു കൊള്ളരുതാത്ത തൊഴിലായി സാഹിത്യവിഷയം നാട്ടിൽ ശേഷിക്കുന്ന കാലത്തോളവും ഈ മാതാപിതന്മാർക്കും അഹിംസയലുള്ളതെങ്കിലും ഇടയിൽ മറഞ്ഞു് അൻപത്തഞ്ചാം വയസ്സിന്റെ അവസാനത്തിൽ വടിയും ഉണി അഗശയ്യയിലേക്കു മാറുന്നതിന്നു മർഗ്ഗമുള്ളവല്ലോ. പരമാനന്ദസന്ദായകമായ സാഹിത്യനിർമ്മാണം ദാർശ്ട്രിയാലയുടെ വികൃതമാസമായി പ്രകാശിക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തിൽ ഇത്രയുമെങ്കിലും സാഹിത്യവിലാസം കാണപ്പെടുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ടിയുമിരിക്കുന്നു. ഒരു സരസകാഥികൻ, സ്വതന്ത്രചിന്തകൻ എന്നീ നിലകളിൽ അസ്മാദൃശന്മാരുടെ അഭിനന്ദനം സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ യുവാവിൽനിന്നു്, ബഹുകാല്യപാരതന്ത്ര്യത്തിനിടയിലും, മഹത്തരങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ആശിക്കാവുന്നതാണു്.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച അസൗകര്യങ്ങളെ എല്ലാം വിജയിച്ചു് സ്വാമികളെപ്പറ്റി ഇത്ര യഥാർത്ഥവും സ്ഥലകാലനിഷ്ഠ

യത്താൽ വിശ്വസനീയവുമായ ഒരു വിവരണം ചമയ്ക്കുന്നതിനു ഗ്രന്ഥകർത്താവു ശക്തനായതിൽ അതുതല്ലെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ ഈ ചരിത്രം, ഞാൻ മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ സ്വാമികളെപ്പറ്റി സമുദായസമിതിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ കൂടെ ഒഴുകിനടക്കുന്ന സംഭവകഥനങ്ങളെക്കുറിച്ച് അതതുദേശക്കാരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിനും, തദ്വാരാ കൂടുതൽ പ്രസ്താവനകൾ വെളിയിൽക്കൊണ്ടുവരുന്നതിനും സഹായിച്ചേക്കാമെന്നും ഒരു ആശങ്കിപ്പാതില്ല. അങ്ങിനെയൊക്കെക്കിൽ സ്വാമികളുടെ സുദീർഘമായ ജീവിതകാലത്തിൽ, അമേരിക്കയ്ക്കു തന്നെയും കേരളത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള പല സംഗതികളും പലരിൽനിന്നും പ്രസിദ്ധീകരണമന്ധലത്തിലേക്കു പകരുവാനും ഇടവാനേക്കും. അപ്രകാരം, സമഷ്ടിയായ ഒരു ജീവചരിത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായി ഇതു തീരുമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതും കൃതാർത്ഥതയ്ക്കു കാരണമാണ്.

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ജീവചരിത്രം എഴുതുന്നതിനുദ്ദേശിക്കുന്ന ഒരാൾക്കു ചിന്താശീതങ്ങളും അദ്ദേഹത്തെ വിഷയവിശകലനശക്തിയേറും പരാജയപ്പെടുത്തുന്നവയുമായ വൈഷമ്യങ്ങളുടെ സംകീർണ്ണകലാപഞ്ചാഹ്ലയത്തോടു നേരിടേണ്ടതായി വരുന്നു. സനാതനധർമ്മത്തിന്റെ ഒരു യഥാർത്ഥകേന്ദ്രം, സാമ്പ്രദായികജീവിതത്തിന്റെ ഒരു മഹനീയോദാഹരണം, സമുദായസേവനത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യക്ഷമാതൃക, ഭൂതദയയുടെ ഒരു വിശ്രുതഭണ്ഡാഗാരം, സാഹിത്യചരിത്രസമിതിന്റെ സമുപരിതലമണ്ഡപം, രാജഭരണത്തിനാൽ വിദഗ്ദ്ധഭരണം നടത്തുന്ന സിംഹാസനസ്ഥൻ, ഫലിതപരിപൂർണ്ണമായ സംഭാഷണത്തിൽ അഭിപ്രായം, സംഭാഷനയുടെ മഹാമഹത്വം യഥാവിധി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള നിസ്സിമബുലിമാൻ, അധുനികജീവിതചരിത്രത്തിലേക്കു പ്രാചീനസ്ഥിതികളെ പകർത്തുന്നതിനു നല്ലതുപോലെ അറിയാവുന്ന മനുഷ്യാവസ്ഥയെക്കുറിച്ച്, മഹാതാ

കിരൻ, രാഷ്ട്രീയകിരണങ്ങളുടെ സമോഹത്താൽ സംപൂജിതൻ, പൗരസ്ത്യവർഗ്ഗാസമ്പത്തിന്റെ അധികൻ, പ്രതിരാമണീയകം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു പണ്ണശാലകളും ദേവാലയങ്ങളും ഭക്തസംകേതങ്ങളും നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ നിതാന്തശ്രദ്ധാലു എന്നിങ്ങനെ അവിടുത്തെ ഓരോ ഭാവത്തെയും പൂർണ്ണമായി സംഭവബാഹുല്യത്തോടുകൂടി ഇതിനേക്കാൾ വലിപ്പംകൂടിയ ഓരോ ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നതിന് കഴിവുള്ളതാണ്. പൊതുജനങ്ങൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം വായിച്ചറിയാത്ത കവിധത്തിലും വായനക്കാർക്ക് അകമാനമായ വിശദബോധം നൽകുന്നതിന് പര്യാപ്തമായും ഈ മഹാസമുദ്രത്തെ എങ്ങിനെ തരണം ചെയ്യേണ്ട എന്നുള്ള ഭീതി അദ്ദേഹം അധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ഏതുവഴിക്കു തിരിയേണ്ട, ഏതു് അരംഭിക്കേണ്ട, ഏതിന് പ്രാധാന്യം നൽകേണ്ട എന്നിങ്ങനെ വിചരിച്ചു കന്നിന്ദ്രം ഒരുമ്പെടാതെ മൗനമായിരിക്കുകയാലിരിക്കാം ചിലർചെയ്യുന്നത്. അതിനിടയിൽ കരുണയില്ലാത്ത ദിനരാത്രങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന വർത്തമാനകാലസംഭവങ്ങളേ അന്ധകാരമേയമായ ഭൂതകാലപാതാളത്തിലേക്കു മാറി കളിച്ചുകൊണ്ടു, മുന്നോട്ടു് കാടുകയറു ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം ഒരു അത്യാപത്തിനേ തടുക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും നേരത്തേ ശ്രമിച്ച ശ്രീമാൻ ദാദോദനോട്ടു് കേരളീയർ കൃതജ്ഞരായിരിക്കണമെന്നുള്ളതിന് വാദമില്ല.

സ്വാമികളും പൊതുവിൽ കേരളരാജ്യവും പ്രത്യേകിച്ചു തീയസമുദായവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയും, ഹിന്ദുമതത്തിന്ദ്രം ഹൈന്ദവധർമ്മത്തിന്ദ്രം കേരളസമുദായത്തിന്ദ്രം അവിടുത്തേ ഉജ്ജ്വലവും ഫലഭൂയിഷ്ടവും പരിപാവനവും ആയ ജീവിതം നൽകിയ മഹനീയസമ്പത്തിനേയും പറ്റി സമാധിയുടെ പിറേറടിവസം ഞാൻ “മലയാളി” പത്രത്തിൽ എഴുതിയ മുഖപ്രസംഗം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുബന്ധമായി ചേർത്തിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് ആ ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ അവർത്തി

ക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. സ്വാമികളുടെ അന്തേവാസി പ്രധാനികളായി ഇന്നും ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ത്രാഹിപയ്യൻ ഡാക്ടർ പപ്പ മുതലായ മഹാരായന്മാർ പറയേണ്ടതായ കാര്യങ്ങളെ ഞാൻ കവർന്നെടുക്കുന്നില്ല. പരബ്രഹ്മത്തിൽ മധുരശാക്തീയത്തോടെ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ വാത്സല്യപുരസ്സരമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ശ്രീമാൻ ദാമോദരന്റെ ഈ അത്ഭുതയ്ക്കു സംസീലമാവുകയും, സമാധിസ്ഥനായ ആ ലോകഗുരുവിന്റെ അരാധകലക്ഷണം ഇതിനെ സ്തോമപൂർവ്വം കൊണ്ടാടുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ!

കൊല്ലം.

മു—ന—പുര.

{ ഇ. വി. കൃഷ്ണപിള്ള.
ബി. ഏ., ബി. എൽ.
കാർപ്പാക്കി
സമസ്തകേരളസാഹിത്യപരിഷത്തു.

വിഷയാനുക്രമണിക.

അവതരിക. പുറം. 1.
 ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.
 ഹരിശ്ചന്ദ്ര-വിദ്യഭാസം. 1-7.
 രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.
 ഗുഹസ്ഥജീവിതം—യോഗ
 ഗാർഭ്യം—അമരനാശന
 ന പ്രസിദ്ധം. 7-15.
 മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.
 അരുവിപ്പുറം—മഹാഭവ
 പ്രതിഷ്ഠ—ക്ഷേത്രയോഗം 15-20.
 നാലാം അദ്ധ്യായം.
 മതപരിഷ്കാരശ്രമം—ക്ഷേ
 ത്രപ്രതിഷ്ഠകൾ—സഞ്ചാ
 രം—മുട്ടയുട്ടുക്ഷേത്രം. 20-24.
 അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.
 എസ്. എൻ. ഡി. പി.
 യോഗം- 24-30.
 ആറാം അദ്ധ്യായം.
 ശിവഗിരി—രണ്ടുവിധി
 കർ—അദ്ധാരപരി
 ഷ്ഠം. 30-37
 ഏഴാം അദ്ധ്യായം.
 കോല്ലത്തുവെച്ചുകൂടിയ
 എസ്. എൻ. ഡി. പി.
 യോഗവും വ്യവസ്ഥയും
 മനവു:—യോഗപ്രദം
 തികഞ്ഞതും—അന്ധി

പുറം. 1. വ്യവസ്ഥകൾ—അക
 ത്ത്- 37-44.
 എട്ടാം അദ്ധ്യായം.
 സ്വാമികളുടെ ആല
 സ്വം—കോഴിക്കോട്ടേ
 പ്രതിഷ്ഠ—ജഗന്നാഥ
 ക്ഷേത്രം- 44-50.
 ഒൻപതാം അദ്ധ്യായം
 ജനനീനവമുജരി—ക്ഷേ
 ത്രപ്രതിഷ്ഠകൾ—യോഗ
 ത്തിലേക്ക് ഒരു സന്ദ
 ശം—വേദാന്തസന്ദ
 ശം—സകരമായ ഒരു
 തലികെട്ട്—സഞ്ചാ
 രം—പള്ളിപ്പുറത്തുവെ
 ച്ചുവെച്ച പ്രസംഗം—
 ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ നാമക
 രണങ്ങൾ—ക്ഷേത്രസ്ഥ
 പനംമൂലമുണ്ടായ ഗുണ
 ങ്ങൾ. 50-67.
 പത്താം അദ്ധ്യായം.
 ശാശ്വതപ്രതിഷ്ഠ- 67-72
 പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം.
 ആലുവർ ആശ്രമം—സ
 ണ്ഡം. 72-77.
 പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.
 തിരുവല്ലയിലും ചെങ്ങ
 നൂരിലും സഞ്ചാരം—
 അദ്ധാരശ്രമത്തിനു
 ധനശേഖരം—നാമ

നാട്ടു സഞ്ചാരം—
 മിഷ്‌സഞ്ചാരം. 77—87.

പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.
 ക്ഷീപൃത്തി—സി
 ലോൺയാത്ര- 87—92

പതിനാലാം അദ്ധ്യായം.
 മദ്യം വിഷമം—മന്ദ
 സന്ദേശം—ഒരു ജാതി
 ഒരുമതം—പ്രഭുപ്രതിഷ്ഠ
 മഹാകവിടാശാർ—
 അദ്ധ്യായസംഗ്രഹസമ്മേ
 ലനം- 92—98

പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.
 വൈക്കം സത്യാഗ്ര
 ഹം—മഹാത്മജിയുടെ
 ശിവഗിരി സന്ദർശനം- 98—106

പതിനാറാം അദ്ധ്യായം.
 മോഡറനസാമിക
 ഭൂമി അഭിഷേകം—ശ്രീ
 മോദനജിയുടെ സന്ദ
 ർശനം- 106—111.

78—88
 പതിനേഴാം അദ്ധ്യായം.

മിഷ്‌സഞ്ചാരം—രണ്ടു
 മത്തെ സിലോൺ സന്ദ
 ർശനം—സാഹസനാസ
 നേടം—സ മികളുടെ

77—87

പുറം.
 അവസാനസന്ദേശം- 111—115
 പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

അലസ്യം—മഹാസ
 മധി- 115—118.
 പത്തൊൻപതാം അദ്ധ്യായം.

ഒരുജാതി ഒരുമതം—
 ഒരു സംഭാഷണം- 119—132.
 ഇരുപതാം അദ്ധ്യായം.

സ്വാമിയുടെ കവിത—
 ഭൂശാപരൻ—ജനനീന
 വമൺജരി—അദ്ധ്യായ
 രേഖപടർന്നം—അപമാ
 ദർശനം—അസത്യ
 ധർമ്മം—ജാതിനിഷ്ഠയാ
 —സമോദയ
 ഹം—മതമിമാംസ- 133—145.

ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.
 സ്വാമിയുടെ സംഭാഷ
 ണചതുർത്ഥം- 145—156.

അനുബന്ധം 1.
 സ്വാമിയുടെ ചില
 നിർദ്ദേശങ്ങൾ- 157—160.

അനുബന്ധം 2.
 പത്രപ്രസ്താവനകൾ- 160—176.

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്
 പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്
 പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്
 പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളുടെ

ജീവചരിത്രം.

അവനവനാത്മസുഖത്തിനാചരിക്കു-
ന്നവയപരന്നു സുഖത്തിനായ് ചരേണം.

ഒന്നാം അദ്ധ്യായം.

തിരുവനന്തപുരം രാജധാനിയിൽനിന്നു് ഏകദേശം അഞ്ചുനാഴിക വടക്കായി ചെമ്പഴുന്തി എന്നൊരു ഗ്രാമമുണ്ടു്. വിക്രമവാരീരാശികളായിരുന്ന എട്ടുവീട്ടിൽപ്പിള്ളുമാരിൽപ്പെട്ട ചെമ്പഴുന്തിപ്പിള്ളുമാരെക്കൊണ്ടു് ആ ഗ്രാമം തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതാണു്. കുറുക്കളും, പാടങ്ങളും, കുളികളും നിറഞ്ഞു രമണീയമായ ഒരു പ്രദേശമാണതു്. ആ ഗ്രാമത്തിൽ വയലുവാരത്തുപിട്ടു് എന്നുപേരായി പൂരാതനമായ കരിഴുവത്തറവാടുണ്ടു്. വിശാലമായ ഒരു പാടത്തിന്റെ തെക്കേക്കരയ്ക്കു മനോജ്ഞമായ ഒരു പറവിലാണു് അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ആ പറവിലെ കിഴക്കേവശത്തു് ഒരുകാവും, തെക്കേവശത്തു ചെമ്പഴുന്തിയിലെ ഇഴുവരുടേയും നായന്മാരുടേയുംകൂടി വകയായിരുന്ന മണക്കൽ എന്ന ഒരു പ്രാചീനക്ഷേത്രവും ഉണ്ടു്.

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികൾ കൊല്ലവർഷം * ൧൦൩൨

* ജനനത്തിന്തി ൧൦൩൦-ൽ ആയിരുന്നു എന്ന് സ്വാമി കവികൾ മി: സി. വി. കണ്ണുരമേനോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ചിങ്ങമാസത്തിലെ ചതയം നക്ഷത്രത്തിൽ മേല്പറഞ്ഞ വയ
 ഖവാത്തു വീട്ടിൽ ജനിച്ചു. അ തറവാട്ടവക പ്രധാനകെട്ടി
 ങ്ങളെല്ലാം നശിച്ചുപോയി എങ്കിലും, സ്വാമിയെ പ്രസവി
 ച്ച മുറിയോടുകൂടിയ വടക്കേത് ഇപ്പോഴും നിലുണ്ട്.
 ലോകം മുഴുവനും തശ്ശാദിക പരത്തിയ ആ മഹാപുരുഷൻ
 ജനിച്ചതും, ഭരതരാജാജിഹ്വയിൽ പഴക്കം ചെന്നതും ഇടു
 ങ്ങിപ്പറക്കുകയാണെന്നും ആയ ആ ചെറിയ കെട്ടിടവും മുറി
 യും വികാരജടിലമായ ഹൃദയത്തോടുകൂടിയല്ലാതെ നോക്കി
 ന്നല്ലാൻ അർക്കം സാധിക്കുന്നതല്ല. ആ ശിശു ഭൂലോക
 ജാതം ചെയ്തുകാലത്തു്, ആ വേനവും പരമ്പരം ഭാവിയിൽ
 ഒരു വയ്യിച്ച സമുദായത്തിന്റെ പുണ്യസ്ഥലമായിത്തീരു
 മെന്നും, അവിടെ പലപാശ്വരാം തീർത്ഥയാത്ര വരുമെന്നും
 അതും കരുതിയിരുന്നിരിക്കയില്ല.

സ്വാമിയുടെ അച്ഛന്റെ പേരു കൊച്ചുചിളയിൽ മാട
 നാശൻ എന്നും അമ്മയുടെ പേരു കുട്ടിയന്നം അയിരുന്ന.
 അച്ഛൻ വിടപറന്നും, ഭരതനും, അല്പാപകനും അയിരുന്ന.
 സ്വാമിക്കു മൂന്നു സഹോദരിമാരും, കൃഷ്ണൻ വൈദ്യൻ എ
 ന്നൊരമ്മവനും ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു സഹോദരിമാർ ഇപ്പോൾ
 ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്. നാണു എന്നാണ് മാതാപിതാക്കന്മാർ
 അവരുടെ ഏകപുത്രനെ നാമകരണം ചെയ്തത്. സ്വാമി
 യുടെ കുട്ടിക്കാലത്തെ വിനോദങ്ങളായി, തിണ്ടൽ ജാതിക്കാ
 ളെന്നു പറയുന്നവരെ ചെന്നു തിണ്ടിയിട്ടു മറ്റുള്ളവരെ അല്പ
 ലമാക്കുക, വീട്ടിൽ ദേവപൂജയ്ക്കൊരുക്കിവയ്ക്കുന്ന പഴവും പല
 ഹാരങ്ങളും പൂജയ്ക്കു മുമ്പു് എടുത്തു ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു മുതലാ
 യി ചിലതു പറഞ്ഞുകേൾവിയിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ സ്വാമി അടു
 തുള്ള പാടക്കരയിൽ കൂടി പോകുമ്പോൾ, ഒരു പുലച്ചാളി
 യിൽ ഒരു കലത്തിൽ അരിതിളച്ചു മറിയുന്നതായി കണ്ടു. അ
 ടത്തന്നും ഇല്ലാതിരുന്നതിനാൽ സ്വാമി വേഗം ചെന്നു് അടു
 ച്ചുത്തുനിന്നു് അതിറക്കിവച്ചു. അച്ഛൻ ഈ സംഭവത്തിനെ

ഞെ സ്വാമിയെ പിടിച്ചു അടിയ്ക്കാൻ നിറുത്തിയപ്പോൾ സ്വാമി പറഞ്ഞ മറുപടി താൻ അപ്പോൾ അതിരക്കിയില്ലായിരുന്നു എങ്കിൽ ആ പാപങ്ങൾ അന്നു പട്ടിണിആയിപ്പോകുമെന്നായിരുന്നു. വേറൊരിക്കൽ സ്വാതം സഹോദരിയെ കഴുത്തുവരെ കുഴിച്ചു മൂടിക്കളഞ്ഞുവത്രെ. പിന്നെ വീട്ടുകാർ ചെയ്തതായിരുന്നു ആ കുട്ടിയെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയത്. ഇത്തരം ചില വികൃതിത്തരങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, ജീവകാരുണ്യം എന്ന വിശിഷ്ടഗുണം ആ ഇളംപ്രായത്തിൽതന്നെ ആ ബാലനിൽ തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിച്ചിരുന്നു.

അന്നത്തെ ചെമ്പഴുതിപ്പിള്ള അയിരുന്നകര ജ്യോത്സ്യരാണ് സ്വാമിയെ വിദ്യാരംഭം ചെയ്യിച്ചത്. അമരോരം, സിലരൂപം, മുതലായവ അച്ഛൻറേയും അമ്മാവൻറേയും അടുക്കലിരുന്നു പഠിച്ചു. മലനാളം എഴുത്തും വായനയും അശാസം പഠിപ്പിച്ചു. അസാധാരണ ധീരനാശക്തിയും, സുകമാരശരീരവും, സ്വഭാവമാധുര്യവും നിമിത്തം ആ ബാലൻ സകലക്കും കണ്ണിലുണ്ണിയായിത്തീർന്നിരുന്നു. ചുരു കപ്പുപ്പാട്ടുകൾ സമീപക്കണ്ടിവന്നാലും സ്വാമിയെ അന്നത്തെ രീതിക്കുവേണ്ടപോലെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കണമെന്ന താൽപര്യം അച്ഛനും അമ്മാവനും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ആ പ്രായത്തിൽ സ്വാമിയെ പുറത്തെങ്ങും അയയ്ക്കാൻ അവർക്കു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. അമ്മാവൻറേ അടുക്കൽ നിന്നു സ്വല്പമായ വൈദ്യം ഇതിനിടയിൽ സ്വാമി പഠിക്കുകയും, സംസ്കൃതപുസ്തകങ്ങൾ സ്വന്തമായി വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഉയർന്നതരം പഠിപ്പിനു അടുത്തേങ്ങും സൗകര്യം ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു സ്വാമി പഠിപ്പമതിയാക്കി കുറെക്കാലം വീട്ടിൽ നിൽക്കേണ്ടിവന്നു. അന്നു അദ്ദേഹം കുടുംബകാര്യങ്ങളിൽ പ്രായത്തിനനുസരിച്ചു അച്ഛനേയും അമ്മാവനേയും

സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. കൃഷി ആയിരുന്നു അവരുടെ പ്രധാന തൊഴിൽ. അതിൽ സ്വാമികൾക്കു സാമാന്യം വാസന ഉണ്ടായിരുന്നു. അ ബാല്യകാലത്തു സ്വന്തമായി ഒരു വെററിലക്കൊടി താൻ നട്ടു നനച്ചു വളർത്തിയിരുന്നു എന്നു സ്വാമികൾതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അടുത്തുള്ള കുന്നുകളിലും കാടുകളിലും കുന്നുകാലികളെ മേച്ചും, അതിനിടയിൽ സ്വന്തമായി സംസ്കൃതം പഠിച്ചും സ്വാമി ദിവസങ്ങൾ പോക്കി. “മദ്ധ്യാഹ്നകാലത്തു വൃക്ഷങ്ങളുടെ തണലുകളിൽ പശുക്കൾ മേഞ്ഞുനിലക്കുമ്പോൾ സ്വാമി ഇലകൾ നിറഞ്ഞ മരക്കൊമ്പുകളിൽ കയറിയിരുന്നു നിലവസ്ഥയായ അകാശത്തെ നോക്കി മനോരാജ്യം ചെയ്തും സംസ്കൃത പദ്യങ്ങൾ ഉരുവിട്ടു പറിക്കയും പതിവായിരുന്നു”, എന്ന് ഒരു ജീവചരിത്ര ചർച്ചാപു പറയുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഭക്തരായ മാതാപിതാക്കന്മാരും വീട്ടിനു തൊട്ടു മുൻപുശത്തുള്ള മണക്കൽ ക്ഷേത്രവും ആയിരിക്കാം ഒരു പക്ഷെ സ്വാമിയെ ബാല്യത്തിൽ തന്നെ ഒരു ഭക്തനാക്കിത്തീർത്തത്. എല്ലാ ഗൃഹങ്ങളിലും ആരാധനസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു സ്വാമി പിന്നീടു പദേശിക്കാനുണ്ടായ കാരണം സ്വന്തം അനുഭവവും ആയിരിക്കാം. സത്യനിഷ്ഠയും, സ്വഭാവശുദ്ധിയും, ചിന്താശീലവും സാധാരണക്കാരിൽ നിന്ന് അന്നു തന്നെ സ്വാമിയെ ചേർത്തിരിച്ചു നിർത്തിയിരുന്നു. വിശ്രമമേവ ഉൾക്കൊള്ളാൻ അ ക്ഷേത്രത്തിൽ തന്നെ സ്വാമി കഴിച്ചു കൂട്ടി. ബാല്യം കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം ഉറക്കം തന്നെയും അവിടെ ആയിരുന്നു എന്നുണ്ടു വിശ്വാസയോഗ്യമായി അറിയുന്നത്. അന്ന് സ്വാമി ഉറങ്ങാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പലക ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾ ഭക്തിപൂർവ്വം സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

അങ്ങനെ ഇരിക്കുമ്പോൾ സ്വാമിയുടെ അമ്മാവനായ കൃഷ്ണൻ വൈദ്യർക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിൽ സംസ്കൃതപദ്യത്തിൽ ഒരു കുറുത്ത് എഴുതി അയച്ചു. അതി

ന്റെ അത്ഥം അദ്ദേഹത്തിനു പുണ്യമായും മനസ്സിലായില്ല. സ്വാമിയെ വിളിച്ച് അത് അത്ഥമാകുന്നു എന്നു നോക്കാൻ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. സ്വാമി ഒന്നരണ്ടു പ്രാവശ്യം അത് വായിച്ചിട്ട് അതിന്റെ അത്ഥം ചെടിപ്പായി പറഞ്ഞു കർക്കശിച്ചു. ചൈത്രം വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും, ഉടൻ തന്നെ സ്വാമിയെ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനയയ്ക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ചു.

സംസ്കൃതത്തിൽ ഉപരിവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി സ്വാമി മദ്രാസ്-ൽ (ഇരുപത്തൊന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ) കൗനാശപ്പള്ളി, പുതുപ്പള്ളി, കമ്മൽപള്ളി, രാമൻപിള്ള, അശ്വതിന്റെ അടുക്കലേക്കു പോയി. അശ്വതി അന്നു ശിഷ്യസ്ഥത്തിലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും തിരുവിതാംകൂറിൽ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധനായിരുന്നു. പല സ്ഥലത്തുനിന്നും അന്വയി വിദ്യാർത്ഥികൾ അന്നു അശ്വതിന്റെ വാസസ്ഥലമായ ചെറുവണ്ണൂർ ചിട്ടിൽ വന്നു ചേർന്നിരുന്നു. ചെമ്പഴത്തിയിൽ നിന്നു എത്രയും വിഭിന്നമായ പ്രകൃതിവിഭാസങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരുക്കാണ് പുതുപ്പള്ളി. ചെമ്പഴത്തിയിലെ കുന്നുകൾക്കും കാടുകൾക്കും പകരം, മനോഹരമായ കായംകുളംകായവും, വിസ്തീർണ്ണമായ പാടങ്ങളും, കേരവൃക്ഷങ്ങൾ ഹൃദയമായി പിടിച്ചു കിടന്ന പറമ്പുകളും അന്നു സ്വാമി അവിടെ കണ്ടത്. വാണപ്പള്ളി എന്ന പ്രസിദ്ധ ഗ്രാമത്തിലാണ് സ്വാമി താമസിച്ചത്. അക്കാലത്തു അന്യദേശങ്ങളിൽ നിന്ന് വന്നുചേർന്ന ഈഴവവിദ്യാർത്ഥികളെ ഒരു പ്രതിഫലവും കൂടാതെ തങ്ങളുടെ ഗ്രാമങ്ങളിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നത് ആ നാട്ടിലെ സമ്പന്നന്മാരായ ഈഴവമാന്യന്മാർ അവരുടെ കടമകളിൽ ഒന്നായി ഗണിച്ചിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും, വാണപ്പള്ളിയിലെ അന്നത്തെ കാരണപരായിരുന്ന കൊച്ചുതൃപ്പൂണിക്കർ ഒരു നാഥിത്വരസിക്രൂ കൂടി അയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗ്രാമത്തിൽ മിക്കവാറും എന്നും കൂടാറുണ്ടായിരുന്ന ചെറിയ “വിദ്യാർത്ഥിസഭ”കളിൽ രാമൻപിള്ള അശ്വതി

ന്റെ ശിഷ്യന്മാർ സാഹിത്യപരമായി പല വാദങ്ങളും നടത്തിവന്നു. അതിലൊന്നും പങ്കെക്കൊള്ളാതെ സ്വാമി ഒഴിഞ്ഞ ഒരു മൂലയിൽ എല്ലാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക അയിരുന്നു പതിവ്. ചെന്നൈയിൽ കൃഷ്ണൻവൈദ്യരും വെള്ളത്തേരി കേശവൻവൈദ്യരും അന്ന് സ്വാമിയുടെ സരീത്ഥ്യായിരുന്നു. അവരും വാരണപ്പള്ളിൽത്തന്നെ അയിരുന്നു നാമ സിട്ടിരുന്നതു്. “ശ്രീഗോപാലാചാര്യന്റെ കവിത ഷെണ്ണിൻവിലാസങ്ങൾ” നല്ലപോലെ കണ്ടിരുന്ന അ രണ്ടുപേരും മറ്റു സഹചാരികളും പ്രതന്നിപ്പുനായി, ഈശ്വരഭക്തനായി, ‘രസികതപ’ങ്ങളൊന്നും ഇല്ലാതെ സാതപിക്നായിരുന്ന “നാണവിന്റെ ചുട്ടസത്യാസത്തെ” കളിയാക്കി വിനോദിക്കു പതിവായിരുന്നു. “നാണുനെത്തിത്തകഞ്ഞാസനനരി സരസൻ നമ്മളെതീർത്തതില്ല”, എന്നും മറ്റും അവരുടെ അക്ഷേപങ്ങൾ ഉണ്ടാകാറുണ്ടെന്നും ഇല്ല. എന്നാൽ മറ്റുള്ളവരുടെ അപമാനകൃത്യത്തെക്കാൾ ചിന്താശീലനായ സ്വാമികൾ ഏകാന്തശാന്തതയായിരുന്നു ഉഷ്ണപ്പെട്ടതു്. വാരണപ്പള്ളിൽ സിത്യാവും നടന്നിരുന്ന പുരാണപാരായണത്തിൽ സ്വാമികൾ പ്രത്യേകതാലുവും പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.

രാമൻപിള്ള അശാന്റെ അടുക്കൽ സ്വാമി പ്രധാനമായും കാവ്യങ്ങളെ അഭ്യസിച്ചതു്. മഹാപണ്ഡിതനായ അശാൻ ജാതിചിന്തകളിൽ നിന്ന് വിമുക്തനല്ലായിരുന്നതിനാൽ ഇദ്ദേഹരെ വ്യാകരണം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നുല്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതു് അവർ പഠിക്കരുതെന്ന് അപരോദ്യ് ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന് സ്വാമിയെ വളരെ വാത്സല്യമായിരുന്നു. രാമായണവും ഭാഗവതവും അയിരുന്നു വിശ്രമ പേളികളിലെല്ലാം അന്ന് സ്വാമി പ്രധാനമായും പാരായണം ചെയ്തിരുന്നതു്. *മഹാവിഷ്ണു അയി

* ശ്രീരാമനായിരുന്നു എന്നും ശ്രീകൃഷ്ണനായിരുന്നു എന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

നന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്ത ഇഷ്ടഭാവം. “അക്കാല
ത്തിൽ സ്വപ്നത്തിലും ജാഗ്രത്തിലും ബാലകൃഷ്ണൻ പലപ്പോഴും
പ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ടെന്നും, ചിലസമയങ്ങളിൽ സ്വാമിനോ
ടുകൂടി കിരകളിലൊക്കെയും ബാലകൃഷ്ണരൂപം കണ്ടിരുന്നു
എന്നും സ്വാമിചിലപ്പോൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്,” എന്ന് ശ്രീ
മാൻമാർക്കെ. അയ്യക്കുട്ടി ബി. ഏ. പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. “അ
ദ്ദേഹമോക്ഷം” എന്ന്, ഇപ്പോഴും പുതുപ്പള്ളിയിലും മറ്റും ലു
പ്തപ്രചാരമായിട്ടില്ലാത്ത, ഒരു വഞ്ചിപ്പാട്ട് വാരണപ്പള്ളിപ്പണി
ക്കേടെ അവശ്യപ്രകാരം സ്വാമികൾ എഴുതിയതാണത്രേ
പലചിസ്തസ്തോത്രങ്ങളും അന്നു രചിച്ചു. രണ്ടുകൊല്ലംകൊണ്ടു്
യോദ്ധാ, നൈഷധം അഭിയാമ പലകാവ്യങ്ങളും നാടകം,
അലങ്കാരം മുതലായവയും സ്വാമിപഠിച്ചു. അനന്തരം സ്വജ
മിനങ്ങളുടെ അവശ്യപ്രകാരം വിട്ടിലേക്കു മടങ്ങാൻ അദ്ദേഹം
യന്ത്രിബന്ധിതനായി. എന്നാൽ അതികഠിനമായ രക്താതി
ശ്രോധം പിടിപെട്ടു കിടപ്പിലായി, പ്രജ്ഞയില്ലാതെ പോയ
പിന്നാൽ അദ്ദേഹത്തെ ചിട്ടുകാർ ചെന്നുകൊണ്ടുപോകുകയാണായതു്.

—:~:—

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം

പുതുപ്പള്ളിയിൽ നിന്നു സ്വാമികൾ ചെന്നപ്പോഴായിട്ട് തിരി
ച്ചുവന്നതു് ൧൮൭൭-മാണ്ടിലാണ്. ഏകദേശം നാലു സംവ
സരക്കാലത്തോളം, അതായതു്, ‘കുൻ-മാണ്ടുപരെ അദ്ദേഹം
പാദേരത്തു കട്ടികളെ പഠിപ്പിച്ചുകഴിച്ചു കൂട്ടി. അങ്ങനെ
ആണു നാണുത്താൻ എന്ന പേര് അദ്ദേഹത്തിനു സിദ്ധി
ച്ചതു്. അക്കാലത്തു് ജയഭവസ്വാമികളുടെ “ഗീതാഗോവി
ന്ദം” എന്ന പുസ്തകം അദ്ദേഹം നിത്യം പാരായണം ചെയ്തി
രുന്നു.

എന്നാൽ ഈ കാലമെല്ലാം ഒരു “ദിവ്യമായ അസംതുപ്പി” അദ്ദേഹത്തെ പീഡിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ക്ഷണികങ്ങളായ ലൗകികാനന്ദങ്ങളുടെ വ്യാമോഹത്തിൽ നിന്നു വിമുക്തനായെന്നതിനുള്ള മാറ്റം അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചു തുടങ്ങി. തന്റെ അസ്വസ്ഥമായ ഹൃദയത്തിന് ഒരിക്കലും ഒരു സമാധാനവും ഉണ്ടായില്ല. “ചോരനപഥരിക്കാത്ത ശാശ്വതശാന്തിധനവും, മാമനെയ്താൽ മുറിയായ മനഃശോഭയും” ആണ് അദ്ദേഹം അന്വേഷിച്ചത്. എന്നാൽ അവയെ എവിടെപ്പോയി ചൂണ്ടനെ അന്വേഷിക്കണമെന്നറിയാതെ, അദ്ദേഹം അത്യന്ത വിധൂരനായിത്തീർന്നു.

ലോകത്തോടു തന്നെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന ശൃംഖല ഒന്നെന്നാണു മുറുകി വരുന്നതായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം കണ്ടത്. എന്നേക്കുമായി അതിനെ പൊട്ടിച്ചു കളഞ്ഞു സ്വതന്ത്രനാകാനുള്ള മനഃശക്തി അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ലതെന്നും ബന്ധുമിത്രങ്ങളുടേയും ഗുരുനാഥന്മാർക്കും നിർബുദ്ധത്തിനു വിധേയനായി അദ്ദേഹം വിവാഹം കഴിച്ചു. സ്വാമിയുടെ പിതാവിന്റെ ഭാഗിനേയിയായിരുന്നു വധു. ലൗകികവും അല്യാത്മികവും ആയ ചിന്തകർക്കിടയിൽക്കിടന്നു തെരുങ്ങിയ സ്വാമി അവസാനം അന്തഃകരണത്തിന്റെ പ്രേരണയ്ക്കു ചഴിപ്പെട്ടു, വിവാഹാനന്തരം താമസിയാതെ തന്നെ വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയ്ക്കളഞ്ഞു. സ്വജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ തിരിച്ചുകൊണ്ടു വന്നുവെങ്കിലും വിവാഹബന്ധം കണ്ടുമുന്നാണ്ടിനകം സ്വയമേവ വേർപെട്ടുപോയി.

ഇക്കാലത്തു് അടുത്തുള്ള കടൽപ്പുറങ്ങളിലും മലകളിലും മറ്റും സ്വാമി ധ്യാനനിഷ്ഠയിലിരിക്കുന്നതുപലതും കണ്ടിട്ടുണ്ടത്രെ. അപ്പേഷേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാത്സല്യനിധിയായ മാതാവു പരലോകം പ്രാപിച്ചു. ഹസ്ത-ൽ പിതാവും മരിച്ചു. ലോകശൃംഖലയുടെ കണ്ണികൾ അങ്ങനെ സ്വയം അയഞ്ഞു.

കിട്ടിനെങ്കിലും കുടുംബഭാരം മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമലിൽ പിടിച്ചു വയ്ക്കുന്നതിന് അമ്മാവൻ മുതിന്നു. എന്നാൽ, അ ഭാരം ഏല്ക്കാതെ, കുടുംബവുമായുള്ള സകല ബന്ധങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചു വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി.

അതു് സ്വാമിയുടെ ഹർ-ദമത്തെ വയസ്സിലായിരുന്നു. ഭഗവാൻ പുലനും നിർവാണമനോഭാവമുള്ള പുറപ്പെട്ടതും ഏകദേശം ഈ പ്രായത്തിൽതന്നെ അയിരുന്നുവല്ലോ. സ്വാമി ഒരു ലക്ഷ്യപൂർവ്വമായി ചിന്താമുഖമായി അവന്റെ നടന്നു. അങ്ങനെ നടക്കുന്നതിനിടയിൽ പ്രസിദ്ധ വിദ്വാനും യോഗിയുമായിരുന്ന കുഞ്ഞൻപിള്ള ചട്ടമ്പിയുമായി കണ്ടു മുട്ടുകയും അവർ സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ചട്ടമ്പിസ്വാമികൾ അന്ന് സുബ്രഹ്മണ്യോപാസകനായിരുന്നെന്നുതന്നെയുമല്ല, ഷൺമുഖഭാസൻ എന്ന പേരും സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. ശ്രീമാൻ അയ്യപ്പക്കുട്ടി പറയുന്നു:—“കുറോക്കാലം അവർ വേർപിരിയാതെ നടന്നു. ഇന്ന ദിക്കിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുക എന്നോ ഇന്ന ദിക്കിൽ കിടക്കുക എന്നോ അവർ യാതൊരു നിശ്ചയവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവർ ഇങ്ങനെ നടക്കുന്ന കാലത്തു്, സ്വാമി കുടുംബത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു നടക്കുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും മറ്റും ഒരു വൃദ്ധൻ സ്വാമിയോടുപദേശിച്ചു. അതിന്നു മറുപടി അയി കുടുംബബന്ധത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായി ഈശ്വരവിഷയമായി വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നു താൻ അന്വേഷിക്കട്ടെ എന്നും തന്നെ അതിനായി താൻ ഉഴിഞ്ഞിട്ടുപോയി എന്നും താൻ ഇതു നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധവച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു്, കാണുന്നില്ലെങ്കിൽ തന്നിട്ടു ആ വിവരം ജനങ്ങളെ അറിയിക്കുകയും അവരെ ഇവക മൂലവിശ്വാസങ്ങളിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ എന്നും സ്വാമി പറഞ്ഞു.”

പുനഃ-ൽ ഷൺമുഖഭാസൻ, തന്റെ ഗുരുവായിരുന്ന തയ്യാട്ട് അയ്യപ്പൻ എന്ന സുബ്രഹ്മണ്യോപാസകനായ

യോഗിയുമായി സ്വാമിയെ പരിചയപ്പെടുത്തി. ആ മഹാൻ അന്ന് തിരുവനന്തപുരം റസിഡൻസിയിൽ ചെറിയൊരു ശവളത്തിൽ ഒരുദ്യോഗം വഹിച്ചിരുന്ന ആളായിരുന്നെങ്കിലും, അഗാധമായ പേദാ നന്മയൊന്നുംകൊണ്ടും, അതുതന്നെ സീദ്ധികളെ കൊണ്ടും വളരെ പ്രസിദ്ധിസ്വാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യത്വം കൈക്കൊൾകയും അദ്ദേഹം യോഗാഭ്യാസസംബന്ധമായി ചില ഉപദേശങ്ങൾ സ്വാമിക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ സ്വാമി സുബ്രഹ്മണ്യനെ ഇഷ്ടദേവതയായി സ്വീകരിച്ചു. രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലം യോഗം ശീലിച്ചുകൊണ്ടു പല സ്ഥലത്തും അദ്ദേഹം സഞ്ചരിക്കുകയും താമസിക്കുകയും ചെയ്തു. കുറേക്കാലം വേളയിൽ സമുദ്രതീരത്തു ഒരു കുടിപ്പകെട്ടി അരിച്ചും, കുറച്ചധികകാലം അഞ്ചു തെങ്ങിൽ ഒരു പഴയ (ശിവ) ക്ഷേത്രത്തിലും കഴിച്ചുകൂട്ടി. കുറേക്കാലം പള്ളിപാമൻപിള്ള ആശാന്റെ ശിഷ്യനായും, സ്വാമിയുടെ സതീർത്ഥനായും സ്നേഹിതനായും ഒരു ചൈത്ര്യൻ അഞ്ചു തെങ്ങിലുണ്ടായിരുന്നതിനാലാണ് സ്വാമി ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോയിരിക്കാൻ ഇടയായത്. ആരെങ്കിലും കൊണ്ടുകൊടുക്കുന്ന കേടും മാത്രമേ അദ്ദേഹം അന്ന് കഴിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ആ ക്ഷേത്രത്തിനു പുറത്തിറങ്ങുകതന്നെ വളരെ അപൂർവ്വമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവിടെ ചിലരെ ഇഷ്ടമുള്ള സമയങ്ങളിൽ സ്വാമി സംസ്കൃതം വായിപ്പിച്ചിരുന്നു എന്നു കാണുന്നു. അതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രമുള്ള പഴനി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ ചുറ്റി നടന്നു. മധുര, തിരുനൽവേലി, കൊച്ചി, മുതലായ ദിക്കുകളിലെല്ലാം സ്വാമി അന്നു അലഞ്ഞു നടന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരുദിവസം വൈകുന്നേരം, വിശപ്പുകൊണ്ട് തളന്നു തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു വീട്ടിൽ താൻചെന്നു കയറിയെന്നും, വേലചെയ്യാതെ നടക്കുന്ന കള്ളൻ എന്ന അവരുടെ ഭയം കേട്ടു ഒരുക്കുംപും മീണ്ടാതെ താൻ അവിടെ നിന്നിറങ്ങിപ്പോന്നു എന്നും സ്വാമികൾ തന്നെ പറഞ്ഞു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കാരറ്റം മഴയും വെയിലും ഒന്നും അദ്ദേഹത്തിനു അന്നു കാര്യം

മായിരുന്നില്ല. അക്ഷരാമാകുന്ന മേൽക്കൂട്ടിയുടെ താഴെ, രാത്രി കാലങ്ങളിൽ, അതും പെരുമഴയത്തു്, റോഡരികിലും മറ്റും കിടന്നു അദ്ദേഹം സുഖനിദ്ര ചെയ്തിരുന്നുവത്രെ. ഇങ്ങനെ സ്ഥിരമായി കിടത്തും താമസിക്കാതെ, ഭിക്ഷയെടുത്തു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ അവിടുന്നു അലഞ്ഞു നടന്നു.

ഓ! ആ ഭ്രാന്തു്! “ശാശ്വതശാന്തിധനം” അന്വേഷിച്ചു വലഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ നിലവിളി മാത്രമായിരുന്നു അതു്. ഇരുളടഞ്ഞ ഹൃദയം പെട്ടിച്ചുത്തിനായി, സത്യത്തിനായി, ദൈവത്തിനായി തീവ്രപ്രേരണയോടുകൂടി യാചിക്കുകയായിരുന്നു. മഹാത്മാവാകു ശ്രീനാരായണഗുരു സ്വാമികളുടെ അതുതജ്ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ശ്ലോകസന്ധി അതായിരുന്നു. സ്വാമികളുഴുതിയിട്ടുള്ള മർമസ്പഷ്ടം മനോഹരവുമായ സ്തോത്രങ്ങളിൽ ചിലതു തുല്യങ്ങളുടെ അദ്ധ്യായമികപരിണാമത്തിലെ ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ പ്രതിബിംബമാകുന്നു. ഹൃദയത്തിലെ നിഗൂഢപ്രാപാരങ്ങളെ നീർദ്വയമായി അദ്ദേഹം ചികഞ്ഞു നോക്കുന്നതായും, ക്ഷണപ്രഭാചഞ്ചലമായ ഭോഗങ്ങൾ അപ്പോഴും തന്നെ വ്യായാമമായിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലും, അവയുടെ വലയത്തിന്നു് വിമുക്തനാകാൻ അദ്ദേഹം തീവ്രമായി യത്നിക്കുന്നതായും ആ കവനങ്ങളിൽ നമുക്കു വ്യക്തമായി കാണാം. ബുദ്ധന്റെ മാർഗ്ഗം സ്വാമികളെ ഉപദ്രവിച്ചതപ്പോൾ ആയിരുന്നു. നോക്കുക—

നരഹരിമുത്തി നമിച്ചിട്ടു നെററി,
 ത്തിരുമിഴി തന്നിലെരിച്ചു മാനിനും
 വരുവതിനെത്തൊരു കാരണം പൊരിച്ചി-
 ടെരിമിഴിതന്നിലിതൊന്നുകൂടെയിനും.

*

*

*

ചലമിഴിമാരുടെ ചഞ്ചുക്കണ്ടുനിലും
 നിലനിടിച്ചത്തിരനോക്കു വെറുത്തു

വലവല ലീല തുടർന്നിടാതെപാലി-
ച്ചലിവൊട്ടനിൻ പദപങ്കജം തരേണം.

* * * *

സുമാശ്വസായ കസങ്കടംസഹിച്ഛാൻ
നിമിഷമെന്നെയയയ്ക്കൊലാമഹേശ്വര-

* * *

പിഴചലതുണ്ടിപനെന്നു നിനയ്ക്കയോ
കഴിയിലിരുന്നു കരേറുവതെന്നുഞാൻ?

* * *

മിഴിമുറകൊണ്ടു മയക്കി നാഭിയാകും
കഴിയിലുരുട്ടി മറിപ്പിതിന്നൊരങ്ങി
കിഴിയുമെടുത്തു വരുന്ന മങ്കമാർത്തൻ
വഴികളിലിട്ടു വലയ്ക്കൊലാ മഹേശ്വര.
തലമുടികോതി മുടിഞ്ഞുതക്കയിട്ട-
ക്കൊലമടയാന കലുങ്ങിവന്നുകൊമ്പും
തലയുമുയർത്തി ചിയത്തിൽ നോക്കിനല്ലും
മുലകളുമെന്നെ മയക്കൊലാമഹേശ്വര.
കുരുവുകൾപോലെ കുരുത്തു മാവിടത്തിൽ
കുരുളുപറിപ്പതിന്നുളു കച്ചുകെട്ടി,
തമമതുനോക്കി വരുന്നതി വാനയ്ക്ക-
ന്നൊരു കുറുപോലുമയയ്ക്കൊലാമഹേശ്വര.
കടലുചൊരിച്ചുകുളഞ്ഞു കപ്പുകത്തി-
ത്തടമതിലിട്ടു നിറച്ചുകമ്മിനാറി
തടമുലയേന്തിവരുന്ന കൈവളപ്പെൺ-
കൊടിയടിപാത്തു നടത്തൊലാമഹേശ്വര.
കരുതിനിറഞ്ഞു ചൊരിഞ്ഞു ചീയൊലിക്കും
ന്നരകനടുക്കടലിൽ ഭ്രമിയാതെന്നിൽ
ചരിതരസാമൃതമെന്നുടൈമാനസേ
ചൊരിവതിനൊന്നു ചുളിച്ചുചിരിക്കണം.

* * * *

എന്തൊരു അടമായ സമരം! എന്തൊരു വിജയം!
 * “ക്രമേണ സ്വാമിയുടെ അതുതമായുള്ള ചില പ്രവൃത്തികളെ
 കൊണ്ട് സ്വാമിക്ക് സുബ്രഹ്മണ്യൻ പ്രത്യക്ഷനാണെന്നും,
 സ്വാമി സുബ്രഹ്മണ്യന്റെ ഒരു അവതാരംതന്നെയാണെന്നും
 ജനങ്ങൾ പറയാൻ തുടങ്ങി. അക്കാലത്തു് അരൈകീലും
 വിശ്വാസത്തോടുകൂടി സ്വാമിയുടെ കൈയിൽനിന്നു് എന്തെ
 കീലും വാങ്ങിക്കഴിച്ചാൽ, അവരുടെ രോഗങ്ങളോ ഉപദ്രവ
 ങ്ങളോ നശിക്കുകയും അവരുടെ ചില ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധി
 കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതുകളും പരഹൃദയജ്ഞാനം മുതലായ
 സ്വാമിയുടെ മറ്റു സിദ്ധികളും ജനങ്ങളെ അതിശയിപ്പിച്ചു.
 ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെ തന്നെ അന്നും സ്വാമിക്ക് യാതൊരു
 ജാതിഭേദവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കൃസ്തു പ്രാനികളും മൃഗങ്ങളി
 യരും സ്വാമിയെ സൽക്കരിക്കുകയും, സ്വാമി അവരുടെ സൽ
 കാരം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വാമി പുലയരുടെ
 ഇടയിൽക്കൂടി ഇരുന്നും ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നു.” അന്നു്
 സ്വാമികൾക്കു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളിൽ ഒരു നിർബന്ധവും
 ഇല്ലായിരുന്നുവെന്നും, മത്സ്യമാംസങ്ങൾ ധാരാളം ഉപയോഗി
 ച്ചിരുന്നു എന്നും കാണുന്നു.

അമാനുഷനെന്നുള്ള പ്രസിദ്ധസ്വാമിയെക്കുറിച്ചു സർവ്വ
 പരന്നു. അമാനുഷപ്രവൃത്തികൾ ഇത്തരം മഹാത്മാക്കളിലാരു
 ളെയും ജീവചരിത്രത്തിൽ പിന്നത്തുകിടക്കുന്നുണ്ടെന്നു ചരി
 ത്രം തെളിയിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവാനെയും ബുദ്ധനെയും നബി
 യെയും മറ്റുംപറ്റി എന്തെല്ലാം കഥകളാണു നാം വായിക്കു
 നതു്! അവയെല്ലാം വെറും ഭീമൻകഥകളാണെന്നു, യുക്തി
 വാദം മൂല്യം നുത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു അധികം
 പേരും തള്ളുകയെ ഉള്ളു. സ്വാമിയുടെ ഒരു ജീവചരിത്രകാ
 രൻ പറയുന്നതു നോക്കുക:—

“ചെല്ലുന്ന ദിക്കിലെല്ലാം കഷ്ടം മുതലായ മഹാ രോഗ

ങ്ങൾ പിടിപെട്ടവർ സ്വാമിയുടെ അടുക്കൽ വന്നുചേരുകയും ഏതെങ്കിലും ഒരു പച്ചിലയോ എന്തെങ്കിലും ഒരു ഭക്ഷണസാധനമോ എടുത്തു കൊടുത്തു അവരുടെ രോഗങ്ങളെ സ്വാമി ഭേദപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ബ്രഹ്മരക്ഷസ്സ്, അപസ്മാരം മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളാൽ വളരെക്കാലം കഷ്ടത അനുഭവിച്ചിരുന്ന രോഗികൾക്കു സ്വാമിയുടെ ദർശനമാത്രത്താൽ തന്നെ പുണ്യസുഖം സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപധി കട്ടിച്ചാത്തന്മാരുടെ ഉപദ്രവങ്ങളേയും സ്വാമി വിലക്കി മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. നാനാജാതിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ പലമാന്യ തറവാടുകളിലുമുള്ള വന്ധ്യകൾ സ്വാമിയുടെ കൈകൊണ്ട് പല്ലു പഴുമോ മറ്റോ വാങ്ങി ഭക്ഷിക്കുകയോ സ്വാമിയുടെ കരണഗ്രഹവാക്കു ലഭിക്കുമോ ചെയ്തശേഷം താമസിയാതെ ഗർഭം ധരിച്ചു പ്രസവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കലും കടിവിടാത്ത അനേകം മദ്യപന്മാരുടെ മദ്യപാനവും സ്വാമി നിറുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സ്വാമിയുടെ വാക്കിനെ മറുവിട്ടു കൊതികൊണ്ടു വീണ്ടും മദ്യസേവനമുടങ്ങി ചിലർ മദ്യം കാണുമ്പോൾ ഛർദ്ദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. * * * *

സ്വാമിയുടെ അതുതപ്രവൃത്തികളും സാത്വികമായ നിഷ്ഠയുംകണ്ടു വിശ്വാസത്താൽ പലരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഈശ്വരന്റെ പേരിൽ എന്നുപോലെ നേതൃകൾ നേരുകയും രോഗശാന്തി മുതലായ ഫലങ്ങൾ അതിൽ നിന്നു് അവർക്കു ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അ താരുണ്യദശയിൽ പ്രകൃത്യാ സുമുഖനും ശാന്തഹൃദയനുമായ സ്വാമി ഏതു ജനസമൂഹത്തിൽ നിന്നാലും യോഗശക്തികൊണ്ടു ജ്വലമായ മുഖത്തുള്ള പ്രത്യേക തേജോവിശേഷം അവിടനു് ഒരു അമരണവനാണെന്നു പറയുമായിരുന്നു. സ്വാമി ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു തെറ്റി ഒഴിഞ്ഞു ഏകാന്തമായി സഞ്ചരിക്കുക സാധാരണമായിരുന്നു. അക്കാലത്തു ഗ്രാമങ്ങളിലൊ, നഗരങ്ങളിലൊ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടാൽ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം ചുറ്റും കൂടുക പതിവായിരുന്നു. അയിടയ്ക്കു സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളം

ത്തിലും അതിമനോഹരങ്ങളായ പല സുബ്രഹ്മണ്യസ്തോത്രങ്ങളും സ്വാമി എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. * * നഷ്ടപ്രായമായിത്തീർന്ന പലരുടേയും മതവിശ്വാസത്തെ വീണ്ടെടുക്കാൻ സ്വാമിയുടെ ജീവിതം തന്നെ ഒരു വലിയ പ്രേരകശക്തിയായിത്തീർന്നു.

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ 'സത്യാന്വേഷണ' ചരിത്രത്തിലെ അടുത്താമട്ടും അരുവിപ്പുറവുമായി അഭ്യേദമായി ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നെയ്യാറ്റിൻകര പട്ടണത്തിനടുത്ത് നെയ്യാറ്റിൻകര തീരത്തുള്ള മനോഹരമായ ഒരു സ്ഥലമാണ് അരുവിപ്പുറം. 'ശാന്തഭാഗവതം' ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ സ്വഭാവം എങ്ങനെ ആയിരുന്നു എന്നു നമുക്കു ഇപ്പോൾ അന്വേഷിക്കാൻ പേലും സാധിക്കുന്നതല്ല. പുലി മുതലായ ദുഷ്ടജന്തുക്കൾ നിർബാധം സഞ്ചരിക്കുകയും അനാഥപ്രേതങ്ങൾ പലപ്പോഴും കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്ന ഒരു വെറും വനമായിരുന്നു അത്. ഇവിടെ മാർപേട്ടയാടിയിട്ടുള്ളവർ അടുത്ത കാലത്തും ജീവിച്ചിരുന്നു. ചുങ്കിലും വളഞ്ഞൊഴുകുന്ന മനോഹരമായ അറും, അതിന്റെ ഇരകൾക്കിടയിലും പച്ചുകാടുകൾ പുതച്ചു കിടക്കുന്ന കുന്നുകളും, പാറക്കെട്ടുകളും എല്ലാം കൂടി അരുവിപ്പുറത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകഭാവനീയകം പ്രദാനം ചെയ്തിരുന്നു.

സ്വാമിയുടെ അലൗകിക മനോഹരമായ യൗവ്വനത്തിൽ, സ്വാമി നിയമേന ഒരു ദിക്കിൽ സഞ്ചരിക്കു പതിവു.

ല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ സം-ാമാണ്ടിനിടയ്ക്ക് ആ നിർജ്ജന പ്രദേശവും, ആ നദീതീരവും, ആ പാറക്കെട്ടുകളുടെ ഇടയും, “പ്രകൃതിയുടെ കോമളശിശു”വും ഏകാന്തനിരതനും ആയ സ്വാമി തന്റെ ചിന്തയ്ക്കും സത്യാന്വേഷണത്തിനും ആയി കണ്ടുപിടിച്ചു. അവിടെ വാസം ഉറപ്പിച്ചു. ഒരു വടവുകു ക്ഷത്തിന്റെ ചുവട്ടിൽ, നദീതീരത്തുള്ള ഒരു ചെറിയ ഗുഹ യിൽ സ്വാമികൾ ഏകാന്തവാസംനയിച്ചു.

അദ്വൈതമുഖദാനസ്വാമികളും സ്വാമിയോടൊന്നി ചുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണു കാണുന്നത്. എന്നാൽ കുറേക്കു ഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഷൺമുഖദാസൻ അവിടം വിട്ടുപോയി.

സ്വാമിയുടെ ചിന്താഗതിക്കു സാരമായ മാറ്റം ഇതി നിടയിൽ സംഭവിച്ചിരുന്നു. മുന്പേതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് അദ്വൈതത്തിൽ പലിയ വിശ്വാസം ജനിിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മതതപാമലയിലും മറ്റും അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടന്ന കാലത്തു, നാഗരുകോപിലിൽ സമാധിയിൽ കിടന്നിരുന്ന “അമ്മാൾ” എന്നൊരു യോഗിനി സ്വാമിയെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അരുവിപ്പുറത്തെ താമസത്തോടുകൂടിയാണു സ്വാമി യുടെ യോഗം ജ്ഞാനത്തിലവസാനിച്ചതും ഉപാസനാ മുന്തി ശിവനായിത്തീർന്നതും.

അരുവിപ്പുറം ക്രമേണ സ്വാമികളുടെ സ്ഥിരവാസസ്ഥ ലമായിത്തീർന്നു. ഈ അതുളതപുരപ്പുറം കാണുന്നതിനു് പ ലസ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു ഭക്തന്മാരും വിരക്തന്മാരും ആയ ആ ളുകൾ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അവിടെ ഒരു അരാധനസ്ഥലം ഉണ്ടാക്കിയാൽ കൊള്ളാമെന്ന ആഗ്രഹം സ്വാമികൾക്കുണ്ടാ യി. ഹാണന്മാ-ാമാണ്ടു കുംഭത്തിൽ ശിവരാത്രി മുഹൂർത്തം അ വസാനിച്ചതോടുകൂടി, ശിവലിംഗാകൃതിയിൽ അററിൽനിന്നു കിട്ടിയ ഒരു ശിവയെ, “ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ ദൈവിക

മാന പരിഷ്കാരസമയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലാ എന്നു തോന്നുംവണ്ണം ആററിന്റെ കീഴക്കെകരയിലുള്ള ഒരു പാറയെ പീഠമായി സങ്കല്പിച്ച് അതിന്മേൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. പ്രതിഷ്ഠാ കാലത്തു ശ്രീകോവിൽപോലും ഇവിടെ ഇല്ലായിരുന്നു. * സ്വാമിയും അനുചരന്മാരും ഇവിടെ പണ്ണശാലകളും കുടിപ്പകളും കെട്ടി താമസിച്ചു. ഇടവിടാതെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പലപ്രകാരത്തിൽ ആരാധിക്കുകയും, ക്ഷേത്രത്തിൽ വഴിപാടുകളും നേർച്ചകളുംമറ്റും കൊടുത്തുതട്ടുകയും ചെയ്തു. അധികം താമസിയാതെ സ്വദേശികളായ ചില യോഗ്യന്മാരുടേയും പൊതുജനങ്ങളുടേയും സഹായത്താൽ കരിങ്കല്ലിൽ ശ്രീകോവിലും അതിനെ ചുറ്റിയുൾക്കുന്ന മണ്ഡപവും ക്രമേണ പണികഴിപ്പിച്ചു. പല സാധുക്കളും വന്നുചേർന്നു വേദാന്താദ്ധ്യയനംചെയ്യയും അവർക്കു അഹാരാദികൾ അവിടെ നിന്നുതന്നെ കൊടുത്തുതട്ടുകയും ചെയ്തു. ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിരനിവാസത്തോടുകൂടി പണത്തിന്റേയും കെട്ടിടങ്ങളുടേയും ഒരു ഭരണകർത്താവിന്റേയും ആവശ്യകത നേരിട്ടു. 1068-ൽ കോട്ടാർ ചിന്മയസ്വരൂപസ്വാമി കൾ ഇവിടെ വന്നു സ്വാമിയെ കാണുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധീനതയിൽ ശുചിദ്രുത്തിനു സമീപം താമരക്കുളം എന്ന സ്ഥലത്തുണ്ടായിരുന്ന ഏതാനും ധർമ്മസ്ഥലങ്ങളെ വേദാന്തം മുതലായ മതമാർഗ്ഗങ്ങൾ പഠിയ്ക്കുന്ന സാധുക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിലേക്കു സ്വാമിയുടെ പേർക്കു കൈമാറ്റം ചെയ്തു കൊടുക്കാൻ ആഗ്രഹിയ്ക്കുകയും ആ വസ്തുവിനുണ്ടായിരുന്ന കുടത്തിനായി 3000-ത്തോളം പണം ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അത്രയും പണം യാചിച്ചുകൊടുത്തു അരുവിപ്പുറംമഠത്തിലേക്കു ആ ധർമ്മസ്ഥലത്തെഴുതിവാങ്ങുന്നതിനു സ്വാമി കൾ ആഗ്രഹിച്ചു. സ്വാമിഭക്തന്മാരായ ഏതാനും മാനന്യന്മാർ ഇതിലേക്കു അവി

* വിവേകോദയം നന്നാവാലും നന്നാലക്കും നന്നാക്കുക.

ശ്രമമായി പരിശ്രമിക്കുകയും, സ്വാമിയുടെ ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾക്കായുള്ള ധനാഭ്യർത്ഥന ഇദംപ്രഥമമായി അരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ അർബിയിൽതന്നെ കൊല്ലംതാലൂക്കുവരെ പലയിടങ്ങളിലും അവർ പോയിയാചിച്ചു, ക്ഷേത്രപരവിലുണ്ടായിരുന്ന ഹരാ-പണരക്ഷികെ ബാക്കി സംഖ്യ മുഴുവനും തികച്ചു. ഹസ്സൻ മേടം ൧൨-ാംനു ചിന്തയസംരൂപസ്വാമി കർം സ്വാമിയുടെ പേക്കു മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുക്കൾ ധർമ്മസ്ഥാപനമായി ഏഴുതിക്കൊടുത്തു. ആ തീയതിതന്നെ പേട്ടയിൽ പി. പരമേശ്വരൻ അവർക്കുള്ള അരുവിപ്പുറം കാര്യങ്ങൾക്കു മാനേജരായി മുക്താർനാഥാധും കൊടുത്തു നിയമിച്ചു. ഈ വസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചാണ് പിന്നീടു പ്രമാദമായ ഒരു സിവിൽക്കേസു നടന്നതും അതിന്റെ അന്ത്യമായ വിധിയെ പുസ്തകം "ഭൂഷിതമായ ന്യായാസനം" എന്ന പേരിൽ മഹാകവി കുമാരനാശാൻ ഒരു കവിത നിർമ്മിച്ചതും.

അരുവിപ്പുറം കാര്യങ്ങൾക്ക് ഇതിനുശേഷം വളരെ ഉജ്ജ്വലമായ ഉണ്ടായി. സ്വാമികൾ സന്യാസിശിഷ്യന്മാരെ അലസന്മാരാക്കിക്കൊണ്ടു വന്ന കാലയാപനം ചെയ്യാനൊ മനുഷ്യവും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. വളരെമുയുതന്നെ അദ്ദേഹം; പഠിത്തമില്ലാത്ത അനാചാരന്മാരെക്കൊണ്ട് ഇവിടെ ഒരു ശാല കെട്ടി തുണി നെയ്യിപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു. വല്ലതും പഠിച്ചുള്ളവരേയും കേവലം മെഴനമായിരിക്കാൻ അനുവദിച്ചില്ല. ചിലരെക്കൊണ്ട് ഇവിടെത്തന്നെ ഒരു ചെറിയ പള്ളിക്കൂടം കെട്ടി കുട്ടികളെ അക്ഷരാഭ്യാസം ചെയ്യിച്ചിരുന്നു. അരുവിപ്പുറത്തു സ്ഥിരമായ ഒരു സന്യാസിഭവനം വിദ്യാലയവും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അതിനു ശാശ്വതമായ ഒരു ധനസഹായം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും അതി സ്വാമികൾ പല കാർഗ്ഗങ്ങളും ആലോചിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉദ്ദേശസാധ്യത്തിനു പണം പിന്നെയും യാചിച്ചല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ലാതായി. ൧൯൦൦-ൽ അദ്ദേഹം ഒരു യാചനാപത്രം പലക്കും

അയയ്ക്കുകയും, കാന്തികപ്പള്ളി, കരുനാഗപ്പള്ളി മുതലായ താലൂക്കുകൾ ചൊഴി ഇതിലേക്കായി ചുറ്റിസ്സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉദ്ദേശം ൧൦൦൦-രൂപയോളം പിരിഞ്ഞുകിട്ടി. ഈ സംഖ്യകൊണ്ടാണ് അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രത്തിനു തെക്കുവശം കാണുന്ന വലിയ മഠം പണികഴിപ്പിച്ചത്. കെല്ലേം, കരുനാഗപ്പള്ളി, കാന്തികപ്പള്ളി മുതലായ താലൂക്കുകളിൽ ചാവർകോട്, പാലവിള, അലുമുട്, പാണപ്പള്ളി, തുറയിൽ മുതലായ എല്ലാ ഈഴവകുടുംബങ്ങളിൽനിന്നും ചെയ്തിട്ടുള്ള സഹായങ്ങൾ പ്രത്യേകം കാർമ്മിക്കത്തക്കതായിരുന്നു വടക്കേമഠത്തിന്റെയും മറ്റും അവശ്യത്തിലേക്കായി കൊല്ലം, കൊട്ടാരക്കര, പത്തനാപുരം മുതലായ താലൂക്കുകളിൽനിന്നും അഞ്ഞൂറിലധികം രൂപാ പിരിഞ്ഞുകിട്ടി.

൧൭൭൭-൧൭൭൮ മുതൽ ൧൭൭൯ ആളുകൾ ഒന്ന്, അര, കാൽ ഇങ്ങനെ ൧൧ യോഗക്കാരായി ചേർന്ന അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രത്തിന്റെയും മഠത്തിന്റെയും മേലാമ്പാലണം ചെയ്തുകൊള്ളുകയും, പൂജ, ഉത്സവം മുതലായവ നടത്തുകയും, ക്ഷേത്രവും മറ്റും വകയായി ഉണ്ടാകുന്ന സ്വത്തുകളെ സ്വാമികല്ലനപ്രകാരം ന്യായമായി സൂക്ഷിച്ചു ചെയ്തവ നടത്തുകയും മുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു സ്വാമിയുടെ പേരിൽ ഒരു ഉടമ്പടി എഴുതി രജിസ്റ്റർ ചെയ്തവയ്ക്കുകയും ഐ-മാണ്ടുവരെ ഒരു ചെറിയ യോഗമായി നടന്നുവരികയും ചെയ്തു. ആ പതിനൊന്നു പേരിൽ കാരോരുത്തരും കാഹരി ഒന്നിനു ൧൦൦ ബ്രിട്ടീഷുരൂപ വീതം ഒന്നായിട്ടൊരു ആണ്ടുതോറും പത്തു ബ്രി: രൂപവീതമൊ അടച്ചു ശിവരാത്രിമഹോത്സവത്തിനു കൊടിയേറി ആറാടുന്നതുവരെയുള്ള പത്തുദിവസങ്ങളിൽ കാരോദിവസത്തെ ചെലവു കാരോരുത്തർ ചെയ്യുക എന്ന രീതിയിൽ നംബരിന്റെ ക്രമം അനുസരിച്ചു ൧൧൦മതു യോഗക്കാരുൾ രണ്ടാമത്തെ ആണ്ടിൽ ഒന്നാം ദിവസത്തെ ചെലവും ഒന്നാമത്തെ യോഗക്കാരുൾ ആ ആ

ണ്ടിലെ രണ്ടാം ദിവസത്തെ ചെലവും, ഇങ്ങനെ മുൻപിൻ പുകൾ അനുസരിച്ച ഭേദവിചാരമോ കഴിപ്പമോ കൂടാതെ നന്നേപോകണമെന്നും മറ്റുമായിരുന്നു ഉടമ്പടി. ഇങ്ങനെ ക്ഷേത്രകാര്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണമായ നല്ലിനു തൃപ്പുത്തൂർ ഏർപ്പാട് ചെയ്തു.

നാലാം അദ്ധ്യായം.

സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളെപ്പോലെ “അന്യർക്കു ഗുണം ചെയ്തതിനായുസ്സുപപുസ്സും ധന്യത്വമൊടങ്ങാത്തതപസ്സും” ബലി ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധത ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സന്യാസികൾ വളരെ ദുർലഭം ആകുന്നു. താൻ അറിഞ്ഞു വളരെ സമുദായത്തെ “നേരംവഴികാട്ടി” സമുദരിക്കാൻ കഴിവുള്ളരെല്ലാം ചെയ്യാതെ അടങ്ങിയിരിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചില്ല. ഈ ദിവസത്തെ (തീയ്യരുടെ) അഭിവൃദ്ധിക്കു അദ്ദേഹമായി അവരുടെ “മതം” പരിഷ്കരിക്കയാണു് വേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനറിയാമായിരുന്നു. “ഭാരതഭൂമിയെ ഉയർത്തുകയോ താഴ്ത്തുകയോ ചെയ്യണമെങ്കിൽ, മതമാകുന്ന അതിന്റെ കൈപിടിയിൽ തുക്കിട്ടതന്നെ വേണം” എന്നു വിശ്വാസനായ വിവേകാനന്ദസ്വാമികളും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അധഃകൃതരെന്നു കരുതപ്പെട്ടു വന്നിട്ടു ഈ ദിവസമുദായം കെട്ടുപോയ നമ്പൂരിമതത്തിലെ വിശ്വാസങ്ങൾ മുറുകെ പിടിച്ചു്, അ വിശ്വാസങ്ങൾക്കൊത്ത മുന്തികളെ അരാധിച്ചുവരികയാണു ചെയ്തിരുന്നതു്. ദേവന്മാരുടെ ‘ജാതിനിസ്സൗ’ത്തിൽ അധഃകൃതരെന്നു തള്ളപ്പെടാവുന്നമാടനും, മറ്റുതായും, ചാമുണ്ഡിയും, അറുക്കലയും, ഇശക്കിയും, ഭഗവതിയും, പൂതത്താനുംമറ്റും ആയിരുന്നു അവരുടെ അരാധനാമുന്തികൾ. കള്ളും ചാരായവും നിവേദിച്ചു ജന്തു

സ്വാമിജിന്റെ സഹോദരിമാർ.

ബലിയും നടത്തി ഈ മുന്തികളെ അപ്പർ പ്രീതിപ്പെടുത്തി
വന്നു. കോട്ടാർ, അറുമുഖംപിള്ളയാർ കോവിലിലും അതി
നടുത്ത തെരുവിലും മറ്റുമായി അവിടുത്തെ ഈഴവർ വച്ചുരാ
ധിക്കുകയും സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങൾ എടുത്തു കളയുകയും ചെയ്ത
യേക്കു സത്വങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടിക താഴെ ചേർക്കുന്നതിൽനിന്നു
അവരുടെ മതവിശ്വാസങ്ങളുടെ ഒരു ഏകദേശജ്ഞാനം സി
ദ്ധിക്കുന്നതാണ്.

ഇശക്കി (യക്കി) വിഗ്രഹം ൨.

മാടൻ പീഠം ൨.

പുതത്താൻ പീഠം ൧.

വങ്കാര മാടൻ പീഠം ൧.

മുടലമാടൻ പീഠം ൨.

ഇശക്കി പീഠം ൧.

മല്ലൻ കരുങ്കാളിപീഠം ൧.

കറുപ്പൻ, ഇരുളൻ മുതലായി ൨൧.

അപ്പുവം ചില ദിക്കിൽ ശിവക്ഷേത്രങ്ങളും ഭഗവതി
ക്ഷേത്രങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും, “സചണ്ണ്”ദേവന്മാരെ
ഈഴവർ പ്രവേശനം ഇല്ലാത്ത സചണ്ണ്ക്ഷേത്രങ്ങളിൽചെന്നു
അരാധിക്കയല്ലാതെ അപ്പർ സാമാന്യേന ഗത്യാന്തരമില്ലാ
യിരുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞമാർഗ്ഗമുള്ള ദേവതകളെ ഈഴവരു
ടെ അരാധനാസ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു ബാധിച്ചുപോയിട്ട്, സുബ്ര
ഹ്മണ്യനേയും ശിവനേയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചു, സാത്വികമായ പൂ
ജാസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏല്പിച്ചുനന്നായിരുന്നു തൃപ്പാദങ്ങൾ
തീച്ചപ്പെടുത്തിയതു്. “വിശ്വാസമല്ലോ ചിത്തക്ക മനുഷ്യനു്”
എന്നുണ്ടല്ലോ.

വേദം വായിച്ചുകൂടാ എന്നും വേദോച്ചാരണം കേട്ടുകൂടാ
എന്നും സമ്പ്രദായം പാടില്ലെന്നും വിധി സമ്പാദിച്ചിരുന്നവ
രുടെ കൂട്ടരിലെ ഒരു “സാത്വികനായ മതപരിഷ്കാരകൻ”

(എന്നാണ് ഹൈ-ലെ സെൻസസ് റിപ്പോർട്ടിൽ സ്വാമി യെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.) ഇങ്ങനെ ഭേദപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇതെല്ലാം തങ്ങളുടെ പ്രത്യേകാവകാശം എന്നു കരുതിയിരുന്ന പ്രത്യേകജനവിഭാഗം ഉണ്ടാക്കിയ ബഹുമാനം ചില്ലറയൊന്നും അയിരുന്നില്ല. കർഷ്യാസന്യാസിക്ക് ഇത്തരം പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു അധികാരമുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യമുണ്ടായപ്പോൾ സ്വാമികൾ മന്ദമാസപൂർവ്വം പറഞ്ഞ മറുപടിയാണ് പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത് “ഇഴുശ്ശിപനെ” അണെന്നായിരുന്നു. പഴയ ‘രാമരാജ്യ’മായിരുന്നെങ്കിൽ, കർഷ്വൻ അരുചിപ്പറത്തു സന്യാസിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾതന്നെ ‘വിപ്രതനയൻ’മാർ മരിച്ചതുടങ്ങുകയും, ഇത്തരം പ്രതിഷ്ഠകൾക്കു മുമ്പുതന്നെ ‘മോദരപ്രധാനം’ ഇഴുവമുനിയുടെ നേരെ പ്രയോഗിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു, നിശ്ചയം.

അരുചിപ്പറഞ്ഞ പ്രതിഷ്ഠയോടുകൂടി തുല്യങ്ങളുടെ പേര് ‘കന്യാകുമാരിമുതൽ കന്നടജില്ല വരെയുള്ള തീയ്യരുടെ ഇടയിൽ വ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞു. സ്വാമികൾ പിന്നീട് പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്, ചിറയിങ്കീഴ്, വക്കത്തു ദേവേശ്വരം എന്ന പതിയ ശിവക്ഷേത്രമായിരുന്നു. അവിടെത്തന്നെ ശ്രീവേലായുധൻകോവിലിൽ സുബ്രഹ്മണ്യപ്രതിഷ്ഠ പുതുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ക്ഷേത്രത്തിൽ തുല്യങ്ങൾ കൂടക്കൂടെ വന്നു വിശ്രമിക്കു പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെ ആണ് അന്ന് വെറും ബാലനായിരുന്ന മഹാകവി അശ്വൻ സ്വാമികളെ കാണാനും സ്വാമിയുടെ ശിഷ്യനായിത്തീരാനും ഇടയായത്. ആ ബാലൻ കവിതയിൽ വാസന ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് സ്വാമികൾ ഒരു ശ്ലോകത്തിന്റെ രണ്ടുപരി നിർമ്മിച്ചുചൊല്ലി. ഉടൻതന്നെ ബാലൻ അടുത്ത രണ്ടുപരി നിർമ്മിച്ചു ചൊല്ലുകയും സ്വാമി അത്യധികം സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു. “പുന്റെ കൂടെ നി വരുന്നു?” എന്നു സ്വാമികൾ ചോദിക്കുകയും,

“അതേ, ഞാൻ വരുന്നു” എന്നു, ഒരു കൂസലും കൂടാതെ അഞ്ചാലൻ മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു.

ശൗഭാഗ്യ-ൽ തിരുവനന്തപുരം, കുളത്തൂർ കോലത്തുകര ഭഗവതീക്ഷേത്രം പൊളിച്ചുമാറ്റുകയും അതിനു പകരം ഒരു ശിവക്ഷേത്രം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ശൗഭാഗ്യ-ൽ സഞ്ചി അരുവിപ്പുറം ധർമ്മകാർയ്യങ്ങൾക്കു പണം ശേഖരിക്കാനും, അതു വിനിമയം ചെയ്യാനുമുള്ള ചില വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ൧൭൭൦-ൽ ഒരു ദീർഘമായ സഞ്ചാരം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അന്നു മൈസൂർ സർവീസിൽ ജോലിയാചിരുന്ന ഡാക്ടർ പി. പല്ലു എൽ. എം. എസ്. ഡി. പി. എച്ചിന്റെ ക്ഷണപ്രകാരം അദ്ദേഹം ബംഗളൂർവരെ പോയി. കുമാരനാശാന്റെ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിനും മറ്റും അന്നാണു സ്വാമികൾ ഏല്പാട്ടുചെയ്തത്. ചിതംബരം, മധുര, തിരുനൽവേലി, ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം സ്വാമികൾ സഞ്ചരിക്കുകയും അനവധി ശിഷ്യന്മാർ സ്വാമികൾക്കുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. യാത്രകഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപണതിന്റെ ശേഷം മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലും ഉത്തരതിരുവിതാംകൂറിലും അദ്ദേഹം ഏതാനും പുതിയ ക്ഷേത്രങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും ചില പഴയ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പുതിയ പ്രതിഷ്ഠ നടത്തുകയും ഉണ്ടായി.

ഇവിനു മുമ്പുതന്നെ തിരുവനന്തപുരത്തിനു തെക്കു മുട്ടയ്ക്കാട്ട് എന്ന സ്ഥലത്തു്, ഒരുയന്ന് കുന്ദംപാറയിൽ തൃപ്പാടങ്ങൾ ഒരു സുബ്രഹ്മണ്യക്ഷേത്രം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഈ സ്ഥലം ഹസ്താമലകരുടെ വാസസ്ഥലമായിരുന്നു എന്നാണ് ഐതിഹ്യം. പാറകൊണ്ടു മനോഹരമായി കെട്ടിയിട്ടുള്ള ഈ ക്ഷേത്രത്തിനു കുന്ദംപാറ എന്ന പേരാണ് ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നത്. ചില സംഗതികളാൽ ഈ ക്ഷേത്രത്തിനു പ്രത്യേകം ഒരു പ്രാധാന്യം ഉണ്ടു്. ഒരു ഭാഗത്തു് ഉന്നതമായ സമുദ്രനിരകൾനിണ്ടു കിടക്കുന്നതും, മറ്റു

ഭാഗത്തു ഗംഭീരമായ അറബിക്കടൽ അലയ്ക്കുന്നതും, നേരക്കെത്താത്ത ദുരന്ധരെ വഞ്ചിരാജ്യമുപേക്ഷി പതുച്ചേല ഉടുത്തതു പോലെ, പരന്നുപിടിച്ചിട്ടുള്ള തരുച്ചന്മാരും ഇവിടെ നിന്നു കാണാം. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയിലെ മൃഗമണ്ഡലങ്ങളും അതീദൂരത്തിൽ തങ്കശ്ശേരിയിലെ ദീപസ്തംഭവും, പശ്ചിമാംബുധിയിലെ “അംഭേസ്തുകവരവരിനാരിവനിറങ്ങുന്ന” കാർമ്മേയങ്ങളെപ്പോലുള്ള ഈ ഉഷ്ണകുടിയുടെ മുകളിൽനിന്നു കാണാവുന്നതാണ്. പ്രകൃതിവിഭാസത്തിൽ അരുവിപ്പുറത്തിനകട്ടെ ശിവഗിമിക്കാകട്ടെ കുന്നും പാറയെ അതിശയിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. പാറ പൊട്ടി നിമ്നലജ്ജലം ഉഴറി ഒഴുകുന്ന ഒരു വൃം ഇവിടെ ഉണ്ട്. ഈ ക്ഷേത്രം ചിലവിനുവേണ്ടി ഭൂസ്വത്തുക്കളോടുകൂടി, തൃപ്പാങ്ങുളുടെ ഗ്രാമസ്ഥശിഷ്യനും ഭക്തനുമായിരുന്ന മുട്ടയ്ക്കാട്ടു ചെട്ടി തമ്പേതോപ്പിൽ കൊച്ചുകുട്ടിയെ വളരാർക്കും സ്വാമിതൃപ്പാങ്ങുൾക്കു ചരമ-ൽദാനം ചെയ്യുകയും അതിനുശേഷം ഒരു മഠം കൂടി പണിയിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇങ്ങനെ മതസംബന്ധമായ ഒരു വലിയ ഉണർച്ച തീയ്യരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി.

അഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

അരുവിപ്പാറം ശ്രീനാരായണ ധർമ്മചരിചാലനായാഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനുമുമ്പു പൂർവ്വ കഥാപ്രസംഗം അല്പം അവശ്യമാണ്. മരണശാമംണ്ടു തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രത്തിൽ സ്മരണീയമായ ഒരു പുതിയ ചരിത്രത്തെ കുറിക്കുന്ന ഒന്നാമിരുന്നു. അന്നു

ഈ സംഭവമെന്നതായ രാഷ്ട്രീയപ്രക്ഷോഭം ഇവിടെ അരംഭിച്ചത്. വിദ്യാതനായ ജി. പി. പിള്ളയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ നമ്പൂതിരി, നായർ, ഈഴവർ, കൃഷ്ണശാസ്ത്രി, മഹമ്മദീയർ തുടങ്ങിയ സകല മതമതാളുകളും സഹോദരബന്ധുലാ യോജിച്ചു നിന്നു. ഉദ്യോഗവിമുക്തനായി ഒരു വലിയ പ്രക്ഷോഭം നടത്തി. പതിനായിരത്തിൽപരം മതമതാളുകൾ ഒപ്പിട്ട ഒരു മെമ്മോറിയൽ മാധാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിച്ചു. ഈഴവരെ സർക്കാർ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കാത്തതും, യോഗ്യതാക്കാരാണെന്നും ഉദ്യോഗം നൽകി അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാത്തതും മറ്റും അന്യായമാണെന്നും ആ ഫർജിയിൽ ശക്തിയായി വാദിച്ചിരുന്നു. ആ മെമ്മോറിയലിനു നൽകിയ ഇണ്ടാസിൽ ഈഴവർ അവരുടെ കവവൃത്തികളായ തെങ്ങു ചെത്തു, കയറുപിരിപ്പു മുതലായ പയെക്കൊണ്ടു തുപ്പിപ്പെട്ടിരിക്കു അന്നെന്നും അവർക്കു നൽകാതെ ഉദ്യോഗത്തിനോ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസത്തിനോ താല്പര്യമില്ലെന്നും അവരെ ഫർജ്ജിക്കാൻ തങ്ങളുടെ സംഖ്യപെരുപ്പിച്ചുകാണിക്കാൻ അകർഷിച്ചു ചേർത്തതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇതിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ ഈഴവർ സാക്ഷാൽ സങ്കടക്കാരായിരുന്നു. റാവു ബഹദൂർ പി. ചേലായുധൻ ബി. ഏ. യുടേയും ഡാക്ടർ പി. പാലു എൽ. എം. എസ്സിന്റെയും വന്ദ്രപിതാവു് അക്കാലത്തെ ഈഴവരിൽമാത്രമല്ല, മതമതാളുകളിൽ അകപ്പാടെ ഇംഗ്ലീഷറിയാകുന്ന അച്ഛൻ ചിലരിൽ ഒരാളായിരുന്നു. അന്നു അദ്ദേഹം ഗവണ്മെൻറു നടത്തിയ ഒരു വക്കീൽ പരീക്ഷയിൽ ചേരാൻ പണം അടച്ചുപേക്കിച്ചു എങ്കിലും ഈഴവനാണെന്ന കാരണത്താൽ അതുപോലും ഗവണ്മെൻറു വദിച്ചിരുന്നില്ല. രാമാരായർ ദിവാൻ മതമതാളി മെമ്മോറിയലിനു മേൽപറഞ്ഞ ഇണ്ടാസു നൽകിയ കാലത്തും തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉദ്യോഗത്തിനപേക്ഷിച്ചു നിരാശപ്പെട്ട

റാവുബഹദൂർ വേലായുധൻ ബ്രിട്ടീഷ് സർവീസിലും, ഡാക്ടർ പല്ല മൈസൂർ സർവീസിലും ഉദ്യോഗം സമീകരിച്ചിരുന്നു.

രാമായണത്തിന്റെ ഇങ്ങനെയൊരു വാങ്ങി, എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ, ഈശ്വർ കഴങ്ങുമ്പോൾ ഡാക്ടർ പല്ല ആ ഇങ്ങനെയൊരു അസംബന്ധത്തെയും തിരുവിതാംകൂർ ഗവർണ്ണർ ഓഫീസിൽ സമുദായത്തോടു പ്രവർത്തിച്ചു വരുന്ന അന്യായമായ നയത്തെയും വിമർശിച്ച്, താൻ ഏകനായിട്ടുതന്നെ ഒരു മെമ്മോറിയൽ അന്നത്തെ ദിവാനായിരുന്ന ശങ്കരസുബ്ബയ്യയ്ക്ക് സമർപ്പിച്ചു. പല കാർമ്മക്കത്തുകൾ അയച്ചിട്ടും ആ മെമ്മോറിയലിന് മറുപടി കാണാത്തതായാൽ ഡാക്ടർ തിരുവനന്തപുരത്തു എത്തുകയും, ശക്തിപൂർവ്വവും നിയമാനുസൃതവും ആയ ഒരു പ്രക്ഷോഭത്തോടു കൂടിയും ചെയ്തു. “തിരുവിതാംകൂർ ഈശ്വരസഭ” എന്ന പേരിൽ ഒരു സഭ സ്ഥാപിച്ചു സമുദായത്തിൽ സംഘടന ഉണ്ടാക്കാനും, കുറഞ്ഞപക്ഷം പതിനായിരത്തിൽ പരം ഈശ്വരസഭയുടെ ക്ലോട്ടുകൾ ഒരു മെമ്മോറിയൽ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേക്കു സമർപ്പിക്കുവാനുമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആദ്യമായി ശ്രമിച്ചത്. മഹർഷി സെപ്റ്റംബറിൽ പതിമൂവായിരത്തിൽ പരം പേർ ക്ലോട്ടുകൾ ഓർമ്മി തിരുമുമ്പിൽ സമർപ്പിച്ചു. സ്കൂൾ പ്രവേശനം, സർക്കാർ ഉദ്യോഗം ഈ വിഷയങ്ങളിൽ, മതം മാറിയാൽ തങ്ങൾക്കു കിട്ടാവുന്ന അവകാശങ്ങളെ, ആ പരിവർത്തനം കൂടാതെ തന്നെ തങ്ങൾക്കു കിട്ടാൻ വ്യവസ്ഥചെയ്യണമെന്നു മാത്രമായിരുന്നു ആ വിനിതമായ ഓർമ്മി. എന്നിട്ടും അശിശ്ചാലമൊന്നും സിദ്ധിച്ചില്ല.

ആ ഓർമ്മിക്കു ശേഷം “അറേഴ് കൊല്ലം തിരുവിതാംകൂറിലെ തീയർ നിലവിലിരിക്കുകയും, ചിലപ്പോൾ നിരസപ്പെട്ടും ക്ഷീണിച്ചും കിടന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്തു.”

ഇതിനിടയിൽ ശ്രീനാരായണഗുരുസാമികളുടെ അദ്ധ്യ

അസംഗമം തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ വ്യാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തൃപ്പാദങ്ങളുടെ അല്പായത്തികവും ഡാക്ടർ പല്ലവിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും ആയ സമുദായോദ്ധാരണ ശ്രമങ്ങൾ സമ്മേളിക്കാതെ നിർവാഹമില്ലാതായി. ആ രണ്ടു ശ്രമങ്ങളുംകൂടി അരുവിപ്പുറം ശ്രീനാരായണധർമ്മപരിപാലനയോഗത്തിൽ സംയോജിച്ചു.

അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രയോഗം സ്വാമികളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ നിറവേറ്റുന്നതിന് വേണ്ടിടത്തോളം ശക്തിയൊഴുപ്പിയൊ ഉള്ളതല്ലെന്നു കണ്ടു, ഡാക്ടർ പല്ലവിന്റെയും മറ്റും നിർദ്ദേശപ്രകാരം അദ്ദേഹം അതിനെ പരിഷ്കരിക്കാൻ തീർപ്പുപ്പെട്ടു. ക്ഷേത്രയോഗക്കാർ സ്വാമികൾ നോട്ടീസുകൊടുക്കുകയും അന്നുസരിച്ചു ചുവെ-ധനു ചന്ദ്ര-നക്ഷത്രകൂടിയ ആ യോഗക്കാരുടെ ഒരു വിശേഷാൽ സമ്മേളനത്തിൽ മുൻകൂട്ടി എഴുതി തയ്യാറാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരുന്ന “അരുവിപ്പുറം, ശ്രീനാരായണധർമ്മപരിപാലന യോഗ”ത്തിന്റെ കൂട്ടനാദാസ്ഥം കൂട്ടനിബന്ധനകളും വായിക്കുകയും, ദീക്ഷേത്രയോഗം മേലാൽ ഒരു ജായിൻറു സ്റ്റാക്കുകയെന്നായിരുന്നില്ലെ ചെയ്ത നടക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള സ്വാമികളുടെ അഗ്രഹത്തെ ധർമ്മജനങ്ങളായിരുന്ന എല്ലാ യോഗാംഗങ്ങളും ഒന്നുപോലെ സമ്മതിക്കുകയും അയിരൂ കൽക്കത്തായിൽനിന്നുവിട്ടാലോസംകഴിഞ്ഞുമടങ്ങിയെത്തിയിരുന്ന മഹാകവി കുമാരനാശാൻ അവർക്കുള്ള അതിന്റെ സിക്രട്ടറി അയി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ യോഗത്തിന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾ, “അരുവിപ്പുറംക്ഷേത്രത്തിലും അതോടു ചേർന്നതോ അതിന്റെ കീഴിൽ ഉൾപ്പെട്ടതോ, ഉൾപ്പെട്ടതോ, അയക്ഷേത്രങ്ങളിലുമുള്ള നിത്യപൂജ, വഷോത്സവം മുതലായ സകലകാര്യങ്ങളും നടത്തുക; ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ പൈദികവും ചൈകികവും ആയ വിദ്യാഭ്യാസത്തെയും, കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ മുതലായ

പ്രവസായങ്ങളേയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനും, അവയുടെ പ്രചാരത്തിനായി ക്ഷേത്രം, സന്യാസിമഠം, പള്ളികൾ, സാഹായികധനം, മുതലായവ ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനും പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരുന്നതും, നടത്തുകയും ചെയ്തു എന്നവയായിരുന്നു. യോഗത്തിന്റെ ധനങ്ങൾ, “അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രത്തിൽ സന്യാസിനാഭായണഗുരുസ്വാമി അചർക്കളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട്, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശത്തിൽ ചെച്ചുനടത്തിവരുന്ന അരുവിപ്പുറം ശിവക്ഷേത്രവും അതോടുകൂടി സന്യാസിമഠം മുതലായവകളിലും അപയോദയേന് പ്രദാനം ചെയ്തുകൊടുത്തതിന്റെയും മറ്റതിന്റെയും ഉപയോഗങ്ങൾക്കായി ടി നാഭായണഗുരുസ്വാമി അചർക്കളുടെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ സന്യാസികളുടേയും പേരിൽപതിഞ്ഞിട്ടുള്ളതോ, വിലവാങ്ങിട്ടുള്ളതോ, ദാനം കിട്ടിട്ടുള്ളതോ മറ്റൊരുകൾ സകല സ്ഥാപനങ്ങളുമവസ്തുക്കളും നടപരവു, നേല്ല്യം, സംഭാവന മുതലായവകളും” ആയിരുന്നു. ഈ “യോഗത്തിന്റെ നേതാവായ നാഭായണഗുരുസ്വാമി അചർക്കൾക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരധാരണകാലം മുഴുവനും ഈ യോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും യഥേഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതും എന്താൽ ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അന്യാധീനപ്പെടുത്തുകയോ യോഗോദ്ദേശത്തിനു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അദ്ദേഹത്തിനു പാടില്ലാത്തതും അകന്നു”, എന്നും നിബന്ധന ചെയ്തിരുന്നു.

യോഗത്തിന്റെ ഉത്ഭവകാലത്തു് ഈഴവർ വെറും ഒരു നീളജീവസമുദായം ആയിരുന്നില്ല. മഹാപണ്ഡിതനായിരുന്ന പരവൂർ കേശവനാശാൻ അചർക്കൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന “സുജനാനന്ദിനി” പത്രം “അനാചാരവിഷംതീണ്ടി, മുർച്ഛിച്ചു ശവതുല്യമായിക്കിടന്ന സമുദായത്തെ തട്ടിയുണർത്തിയിരുന്നു. അതുകൂടാതെ ഈഴവർ സമുദായാഭ്യുന്നതിയേ ലക്ഷക്കി അവിടവിടെ സമാജങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുകയും

ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതിനുശേഷം ഈ “സമാജങ്ങളെല്ലാം എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തെ അവയുടെ ഹജ്ജരാഫീസ് എന്നോണം ഗണിച്ചു” പ്രവർത്തിക്കയാണു ചെയ്തത്.

സ്വാമിത്വപ്പാദങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ വടക്കൻ ദിക്കിലേക്കു നാത്രപ്പറപ്പെടുകയും യോഗത്തിലേക്കു അംഗങ്ങളെ ചേർത്തു കൂടുകയും ചെയ്തു. കാഹരി ഒന്നിനു അടയ്ക്കേണ്ട ബ്രിട്ടീഷു രൂപ ഏറായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും പല സ്ഥലത്തും അദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ചു. ആ നാത്രയ്ക്കിടയിൽ മകരം ൨൦-ാം-ന-പറവൂർ മുത്തകുന്നത്തു ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയും, പെരിങ്ങോട്ടുകര സ്വാമിയുടെ നാമധേയത്തിൽ ഒരു സമാജം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. മകരം ൨൪-ാം-ന-യോട്ടുകൂടി യോഗാംഗങ്ങളായി തൊണ്ണൂറോളം പേർ ചേർന്നിരുന്നു. ശിവരാത്രിയോട്ടുകൂടി ആ ആണ്ടത്തെ പൊതുയോഗം കൂടുന്നതിനായി യോഗാംഗങ്ങൾക്കു നോട്ടീസു കൊടുത്തു. കുംഭം ൨-ാം-ന-കൊടിമേറ്റു പ്രമാണിച്ച അരുവിപ്പുറത്തു സ്വാമിമടങ്ങി എത്തി. ശിവരാത്രിമഹോത്സവവും പൊതുയോഗസമ്മേളനവും ൨൪-ാം-ന-ആയിരുന്നു. ആ യോഗത്തിൽ അംഗങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ചില അസൗകര്യങ്ങളാൽ വിശേഷാൽ യാതൊരു നടപടിയും ഉണ്ടായില്ല.

യോഗത്തിന്റെ അദ്വൈത വാർഷികയോഗം അതിന്റെ പരിശുദ്ധമായ ജന്മഭൂമിയിൽ ചെച്ചു ഓൻ-കുംഭം ൧-ാം-ന-മാനളമായി കഴിഞ്ഞുകൂടി. പൊതുയോഗവും ശിവരാത്രിമഹോത്സവവും കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി അഹിംസു തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു മാറ്റുകയും, കണമോസത്തോളം കുന്നുകുഴിയിൽ വയലിൽ ബംഗ്ലാപ്പിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്നതിനുശേഷം മീനം ൧൧-ാം-ന-പുത്തൻ ചന്തയിൽ മാറ്റിയിടുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ സ്വാമികളുടെ ആജ്ഞാനുസരണം അരുവിപ്പുറം

സംസ്കൃതപാരശാലയെ അധികം വീട്ടാർത്ഥമിടുകയും ഉപയുക്തമായി വരത്തക്കവണ്ണം തിരുവനന്തപുരത്തേക്കു മാറ്റി അഫീസുകെട്ടിടത്തിൽതന്നെ സ്ഥാപിക്കുകയും ഗവണ്മെൻറ് പാരശാലയിലെ പാഠക്രമം അനുസരിച്ച് പഠിപ്പം നടത്തുകയും ചെയ്തുവന്നു. പൊതുജനോപനിവൃദ്ധ്യപ്രകാരം ൧൦൦൯ മേടം ൩൧-ാം-നു മുതൽ “ഇഴുപ്പന്റെ ഗജറു” എന്നു മറ്റുള്ളവരുടെ പരീക്ഷാസത്തിനു ചേരുന്നതെന്നു ചാത്രമായ വിവേകദേവനും എന്നു ദപിമാസാന്തപുസ്തകം (അന്നു വക്കീലായിരുന്ന) മിസ്റ്റർ എം. ഗോവിന്ദൻ ബി. എ. ബി. എൽ-ന്റെ പത്രാധിപത്യത്തിൽ അറംഭിച്ചു. യോഗത്തിന്റെ അദ്വൈത ഉപാദ്ധ്യക്ഷൻ ചാവർകോട്ട കൊച്ചുചെറുക്കൻ വൈദ്യരവർകളും നിയമോപദേശക്കാർ മെസ്സേഴ്സ് എം. ഗോവിന്ദൻ ബി. എ; ബി. എൽ., സി. കൃഷ്ണൻ ബി. എ; ബി. എൽ. (മിതവാദി) എന്നിവരും അയിരുന്നു.

ഇന്നിടയിൽ അരുവിപ്പുറം മൂലം വകയായി ചിന്താസ്വരൂപസ്വാമികൾ ഭാനുചെയ്ത ധർമ്മസ്വത്തിനെ സംബന്ധിച്ചു, നാഗരുക്കോചിൽ ഡിസ്ട്രിക്ടുകോട്ടിൽ നടന്ന വ്യവഹാരത്തിൽ പ്രതികൾ സ്വാമിയെ സാക്ഷിയായി വിളിച്ചു. അതനുസരിച്ചു സ്വാമി ഹാജരാകാത്തതിനാൽ കേസു ദോഷമായി വിധിച്ചു. കോട്ടകളിൽ ഹാജരാകുന്നതിൽനിന്നു സ്വാമികളെ ഒഴിവാക്കണമെന്നു യോഗത്തിൽനിന്നു ഗവണ്മെൻറിന്മേൽ ഹർജി കൊടുക്കുകയും, അദ്വൈത അനുകൂലമായി തീരുമാനം ഉണ്ടായില്ലെങ്കിലും, ഒടുവിൽ സ്വാമികളെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അടങ്കൽതന്നെ അയിരുന്നു. ഇങ്ങനെ കരാണ്ടു കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ “ശ്രമവിശേഷത്താൽ അകാലത്തിലുണ്ടായ പുഷ്പംപോലെ നമ്മെ യോഗം ഏറ്റവും അനന്ദിപ്പിക്കുകയും, ഭാവിഫലത്തെ വിശ്വസനീയമാവണ്ണം സൂചിപ്പിക്കുകയും” ചെയ്തു.

മണക്കൽ ക്ഷേത്രം.

ആറാം അദ്ധ്യായം.

ശാസ്ത്ര-ൽ സ്വാമികൾ വർദ്ധത്തരജ്ഞോടടുത്ത ഒരു കുന്നിൽ ചെന്നിരിക്കെ പതിവായിരുന്നു. ആ കുന്നിന്റെ മുകളിൽ ഒരു പണ്ണശാല കെട്ടി മിക്കവാറും അവിടെത്തന്നെ സ്ഥിരതാമസം തുടങ്ങി. ആ കുന്നിനോടു ചേർന്ന ഒരു കൃഷിത്തോട്ടം ഏല്പെടുത്തി, അതിൽ പലവക സസ്യങ്ങളേയും അവിടുന്ന് സമൃദ്ധിയായി കൃഷിചെയ്തിട്ടുവന്നു. സ്വാമിയുടെ സ്ഥിരവാസം വർദ്ധ ആയിത്തീർന്നപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ വന്നുതുടങ്ങുകയും അവിടെ അദ്ദേഹം പുതുതായി ഒരു മറവും ക്ഷേത്രവും സ്ഥാപിക്കുന്നതിനു തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. സ്വാമിയുടെ പണ്ണശാലനിന്ന കുന്നു ക്രമേണ സ്വാമിയുടെ പേരിൽ പതിപ്പിക്കുകയും, ഏതാനും മാന്യന്മാർ ഭാഗംചെയ്തു വസ്തുക്കൾ അതിനോടു ചേർക്കുകയും ഉണ്ടായി.

ഒൻ-മേടം ൨൨-ാംനു സ്വാമിയുടെ ആമുത്താനുസരണം വക്കം എന്ന സ്ഥലത്തു് ചില മാന്യന്മാർ വക്കം സെൻട്രൽ സ്കൂൾ എന്നു പേരായി ഒരു ഇംഗ്ലീഷുവലയാളം സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചു.

സ്വാമിയുടെ ചിന്താശക്തിയുടെ കാലോചിതമായ വളർച്ചയെ കാണിക്കുന്നതിനു് ഇതിനിടെ അദ്ദേഹം ചെയ്ത രണ്ടു തീരുമാനങ്ങൾകൂടി ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കാം.

“നെയ്യാറ്റുങ്കര താലൂക്കിന്റെ തെക്കും പടിഞ്ഞാറും അതിർത്തികളിലുള്ള ചില ഇഴുവകടുംബക്കാർ ചില ജാഗ്രാണത്തുപള്ളമാരെപ്പോലെ ഉള്ളിൽ കൃസ്തു ഗാനികളും വെളിയിൽ ഫിരിയുള്ളതായി നടന്നുവരുന്നു എന്നുള്ള വാസ്തവം എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കയില്ല. അങ്ങനെ ഉള്ളവരെ മേലാൽ അ

ടിയന്ത്ഭാദികളിൽ കൂടി നടത്തുന്നതല്ലെന്നു നമ്മുടെ യോഗം ഗങ്ങളായ (എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം) ആ സ്ഥലങ്ങളിലെ യോഗ്യന്മാർ ബലമായി വാദിക്കുകയും ആ വാദം നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ അരംഭിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി അറിയുന്നു. അന്യമതവിശ്വാസികളെ ജാതിസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളിൽ കൂടി നടത്താൻ പാടില്ലെന്നും ആ വിശ്വാസത്തെ അവർ രേഖാമൂലമായി ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ കൂടി നടത്താൻ വിരോധമില്ലെന്നുമാണ് സ്വാമി അവകളുടെ ഉത്തരവ്.

“തേവലക്കരനിന്നും ഒരു മാന്യന്റെ ഒരു അന്യമതക്കാരന്റെ സംസർഗ്ഗമുണ്ടായ ഈഴവസ്ത്രീയെ ജാതിയിൽ ചേർത്തു നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചോദ്യത്തിന്നു സ്വാമി അവർകൾ താഴെ കാണുന്നപ്രകാരം മറുപടി പറയുന്നു. അന്യമതസ്ഥനായ ഒരു സ്ത്രീയെ സംസർഗ്ഗത്തിൽ തെളിയിന്റെ ഗൗരവത്തെ അനുസരിച്ചു അവളെ ഭ്രഷ്ടയാക്കേണ്ടതാണ്. ചിലപ്പോൾ കുറ്റത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കു തക്കവണ്ണം പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്മേൽ അവളെ മാപ്പു ചെയ്തു ശുദ്ധീകരിക്കാവുന്നതുമാണ്. ആ വിഷയത്തിൽ പ്രായശ്ചിത്തമായി വരുന്ന സംഖ്യ മറ്റായിലെ പൊതു മുതലായി സൂക്ഷിക്കണം.” [ചിലപ്പോഴോ ചിലപ്പോഴും മറ്റും അവർക്കു പ്രമാണപൂർവ്വം നോക്കുക]

ഈ വിധികൾ ഇപ്പോൾ നമുക്കു അശുഭമായി തോന്നാം. എന്നാൽ എത്ര ശബ്ദകാന്തിയോടുകൂടിയ ചിത്രശലഭവും കുറച്ചുകാലം കൃമികോശത്തിനകത്തിരിക്കാതെ നിവാഹമില്ലല്ലോ. സ്വാമിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും സാവധാനത്തിൽ വിളഞ്ഞുപഴുകുകയാണു ചെയ്യുന്നത് ഇത്തരം വിധികളിൽനിന്നു നമുക്കു അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണ്.

ഒൻ.കർക്കടകം ൨൭-ാം നമ്പർ യിലെ കുറുത്തവായുന്നാൾ സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങൾ വെക്കു പുതിയമഠത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. അന്നു വായുശ്രാലം അയിരുന്നല്ലോ.

ദക്ഷിണകാശി എന്നു ഇൻഡ്യ ഏങ്ങും വിഖ്യാതമായ വ
ക്ഖ (ജനാർദ്ദനത്തിൽ) അയിരുന്നു സമീപസ്ഥലം ദൂര
സ്ഥലമായ ഈഴവർ ശ്രാദ്ധത്തിനായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന
തും. സ്വജനങ്ങളെല്ലാം വക്ഖ കടൽപ്പുറത്തു കൂടുന്നതിനു
പകരം മുൻപറഞ്ഞ മഠത്തോടു ചേർന്നു ക്ഷേത്രത്തിനു സമീ
പം കൂടി, ശ്രാദ്ധം അവിടെവെച്ചു നടത്തണമെന്നു തുല്യാദങ്ങൾ
അഗ്രഹിക്കുകയും, ശ്രാദ്ധവിധികൾ തൃപ്തികരമാകുവണ്ണം പരി
ശ്രീതമായിരുന്ന മഠത്തിലെ ശിഷ്യന്മാരെക്കൊണ്ടു് ഉത്തമീ
തിയിൽ കർമ്മങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന്നു ഏല്പാടു ചെയ്യുകയും
ചെയ്തു. സ്വാമികല്പന അനുസരിച്ചു്, അക്കാലം ശ്രാദ്ധ
ത്തിനായി ഈഴവരെല്ലാം വക്ഖ (ശിവഗിരി) മഠത്തിൽകൂടി.
അന്നു മുതൽ ജനാർദ്ദനത്തിലേക്കുള്ള അവരുടെ പോക്കു നി
ലച്ചു. ശിവഗിരി ഈഴവരുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പു
ണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ ഒന്നായി തിരക്കുകയുണ്ടായതു്.

മഠവും ചിങ്ങത്തിൽ സ്വാമി തുല്യാദങ്ങൾ വക്ഖ താമ
സിച്ച്, പുതിയ മഠത്തിന്നു മേൽമേൽ കെട്ടിടങ്ങൾ പണിയിച്ചു.
ചിങ്ങം പൂ-ഏ-അഞ്ചുതെങ്ങിൽ മാധവൻ പത്മനാഭൻ
എന്നു പേരായ ധർമ്മിയുനായ ഒരു മാന്യന്റെ മെലവിൽ
പുതുതായി പണികഴിപ്പിച്ച മഠത്തിൽ സ്വാമികൾ ശിവപ്രതി
ഷ്ഠ നടത്തി. ആ മഠവും അഞ്ഞൂറുറുപ്പിക വിലവരു ഒരു
പറമ്പും ധർമ്മ വകയ്ക്കായി അ മാന്യൻ സ്വാമിയുടെ പേരിൽ
ദാനം ചെയ്തി. ആ മാധവം പൂ-ഏ-അ സ്വാമിയുടെ ജന്മർ
ക്ഷസ്തദിനം അയിരുന്നു.

മഠവും കന്നി നൂ-ഏ-അ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈഴ
വരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു
പ്രധാനദിവസം ആകുന്നു. അന്നു കൊല്ലം പരവൂരിൽ സ്വാ
മി തുല്യാദങ്ങളുടെ അല്പക്ഷേപത്തിൽ ഒരു ഈഴവമഹാജനന്തരേ
ഗകൂടി. താലികെട്ടു, തിരണ്ടുകുളി മുതലായ അനുഭവ

ങ്ങൾ നിൽക്കുകയെന്നതിന്നും പുതിയ വിധാധരീതി നടപ്പിൽവരുത്തുന്നതിന്നും അയ്യള്ളയ്ക്കു പസമകൾ അയോഗത്തിൽ വച്ചാണ് തുപ്പാങ്ങൾ ആദ്യമായി ചെയ്തത്.

അചാരപരിഷ്കരണത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇതിന്നു മുമ്പും പല ശ്രമങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂപ്രമാണമായ പെലവിനിടവരുത്തുന്നതും, അത്മശുദ്ധിയും അതു പല വിധകുലാചാരങ്ങളും അന്നു ഇഴുപ്പരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ പ്രധാനമായവ താലികെട്ടും, തിണ്ടുകുളിയും പുളികുടിയും (പുണ്ഡ്രം) അയിരുന്നു. അവയെല്ലാം ഇപ്പോഴേക്കും തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു ചുറ്റുകയും, അവ എന്താണെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നത് ചരിത്രജ്ഞന്മാരുക്കൾക്കു രസാവഹമായിരിക്കും. ശുദ്ധാൽ കാർത്തികപ്പള്ളി ഇഴുപ്പസമാജത്തിൽ മിസ്റ്റർ സി. വി. കുഞ്ഞുരാമൻ "സമുദായപരിഷ്കരണ"തൈപററി വായിച്ച ഒരു പത്രികാസത്തിൽ താലികെട്ടിനെ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതിങ്ങനെ അറക്കുന്നു. "സ്രീകളെ വിവാഹം കഴിച്ചു കൊടുക്കുമ്പോൾ ഒരു താലികെട്ടുകല്യാണകൂടിനടത്തണം. ഒന്നാമതായി ഇതിൽ ചെയ്യേണ്ടതു പൊഴുതെന്നൊരു കാര്യമാണ്. ഇതിലേക്കു നിങ്ങളുടെ ഖണ്ഡുക്കളും ജാതിയിൽ പ്രധാനികളും അയ്യള്ളവരെ എല്ലാം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തണം. അഞ്ചോ പത്തോപറനെല്ലു ഒരു കലത്തിനകത്താക്കി കിഴക്കുവശത്തു കൊണ്ടുവന്നു വച്ചുപുറത്തുണം. പിന്നീടു താലികെട്ടുകല്യാണം നടത്താൻ ഒരു പന്തൽ വേണമല്ലോ. അതിലേക്കായി ഒരു പന്തൽക്കാൽ ഖണ്ഡുക്കൾ കൂടിനാട്ടണം. അന്നുമുതൽ ആ വീട്ടിൽ അശുപഥേയന്മാരത്തിന്നു ചെയ്യേണ്ടതുപോലുള്ള ചെലവുകളും അരംഭിക്കണം. പന്തലിട്ടുന്നതു നിങ്ങളുടെ സ്ഥാനമാനത്തിന്റെ കൂടുതൽ കുറവു ആശ്രയിച്ചിരിക്കണം. സ്ഥാനമാനമുള്ളവർക്കു ക്രാന്തം പടിയും പടിമേൽ പടിയും അനവധിവും അച്ചുവാതിലും കൈ അയിക്കൊള്ളാം. സ്ഥാനമാനികൾ അറുക്കാ

ലിപും ശേഷംപർ നാലുകാലിലും നടന്നുകൊള്ളണം. പ
 ന്തലൊക്കെ ഭംഗിയായി വിതാനിച്ചു കഴിഞ്ഞു, മുഹൂർത്തദിവ
 സം നാളെ അണക്കിൽ ഇന്നു പൈകനേരം കലതി അരം
 ഭിക്കണം. നിങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ പാലുകടിമാറിയതു
 മുതൽ ൧൨ വയസ്സിനു താഴെയുള്ള പെൺകുഞ്ഞുങ്ങളെ
 എല്ലാം പന്തലിൽ കൊണ്ടുവന്നു തെക്കുപടക്ക ഒരു വരിയാ
 യി നിരത്തിയിരുത്തിയാണു കലതി തുടങ്ങേണ്ടതു്. കുട്ടി
 കളെ ഇരുത്തുവാൻ സ്ഥാനമാനന്തിനു കുറവൊ മറ്റൊ
 ഉള്ളവരെ നോക്കി വടക്കേ അറ്റത്തു തള്ളിക്കളയുന്നതിൽ
 നിങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകജാഗ്രത ഉണ്ടായിരിക്കണം. 'കന്ന
 മ്മൽ' പന്തലിൽ വരാൻ കഴിയുന്നതു എല്ലാപരം ശ്രമിച്ചു
 കൊള്ളണം. കാരോപാന്തൽ വടക്കോട്ടു മാറും തോറും സ്ഥാ
 നമാനത്തിനു കാരോ ഡിഗ്രികുറവുവരുന്നതാണെന്നു് ഏ
 ല്ലാപക്കുംകാമ്യേണം. മുഹൂർത്തത്തിനു സമയമാകുമ്പോൾ
 മണവാളന്മാർ എല്ലാപരം അയ്യർ കളിക്കാരുടെ പേരും
 ധരിച്ച ഭൂമി ഒരു വീട്ടിൽ നിന്നു ആഘോഷത്തോടെ
 പുറപ്പെട്ടുവരണം. മണവാളന്മാർ കാലുവഴിയാതെ അവ
 സ്ഥപോലെ അനപ്പുറത്തോ കുതിരപ്പുറത്തോ വന്നുകൊ
 ള്ളാം. മണവാളന്മാർ പന്തൽചാതില്ലാൽ വരുമ്പോൾ മണ
 വാട്ടികളെ വെററിലകൊണ്ടു് മുപവും പൊത്തി ശങ്കിച്ചിരി
 ക്കാൻ ശട്ടംകെട്ടിക്കൊള്ളണം. മിന്നു കെട്ടുകഴിഞ്ഞു മണ
 വാളന്മാരും മണവാട്ടികളും മണപറയിൽ കയറി അമ്മാചി
 ചോറും ഉണ്ടു നാലുദിവസം സുഖമായിരുന്നു കൊള്ളട്ടെ. പാറ
 ഉളവർ അയണിപയ്യയൊ, മുട്ടിച്ചക്കര ഉടയ്യയൊ, പഴംപല
 പറിയ്യയൊ, നെയ്യാണ്ടികളിക്കയൊ, കുറിശ്ശോകം ചൊല്ലുക
 യൊ ചെയ്യുകൊള്ളണം. സദ്യ നാലുദിവസംവരെ നടത്തുന്ന
 ത് നിങ്ങളുടെ മാനത്തിന്റെ അവസ്ഥപോലെ. നാലാദി
 വസം നിരാട്ടുകഴിഞ്ഞു മന്ത്രകോടിയും തിരിയക്കൊടുത്തു
 മണവാളന്മാർ രണ്ടു ചക്രവും ഒരു കെഴുപിനയും കൂലിവാങ്ങി
 കൊണ്ടു ചൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ. ഇതാണ് താചികെട്ടു കച്ചുന

ത്തിന്റെ ഭൂധാന ചടങ്ങുകൾ". തി. ല. റി. രഹ-ാം വാല്യത്തിൽ ജസ്റ്റീസ് സാദാശിവയ്യർ പറഞ്ഞതുപോലെ "ഈ മിന്ന കെട്ടുകൊണ്ട് വിവാഹം കഴിയാതെ അമ്മയുടെ ചീട്ടിൽ താമസിക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയുടെ ബ്രഹ്മചര്യഭംഗത്തിൽ സമുദായം കടാക്ഷിക്കുന്നു" ചെയ്തു. പെൺകുട്ടികൾ "യൗവനാരൂപം ഉായി എന്നുള്ളത് നാട്ടിലെങ്ങും നടപ്പില്ലാത്ത ഒരു വിരോധംപോലെ എല്ലാ രേഖയും വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതായി വഴിനില്ക്കെ ആറാടിക്കുന്ന" തിരണ്ടുകളിയും, കടിഞ്ഞൂൽ പ്രസവത്തിനു മുമ്പു തേന്താവും ഭാര്യയും "യുതഹസ്തരാതി" ഭർത്താവിന്റെ കൈയിൽ ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുന്ന പുളിനിർ ഭാര്യയെക്കൊണ്ടു കടിച്ചിരിക്കുന്ന പുളികടിയും, സർവ്വധാനമാനമേൽ വിവരിച്ച തലിക്കെട്ടും; സമുദായത്തിൽ നിന്നു ഭട്ടവളരെ പണം ചോന്നുപോകാൻ ഇടപരുത്തിയിരുന്നു. സർവ്വപരിസ്ഥിതിയുണ്ടാക്കിയതും, യോഗത്തിന്റെയും ശ്രദ്ധയെപ്പിടിച്ചതായി പതിഞ്ഞതോടുകൂടി അത്മശൂന്യവും ദുർവ്വയരേതുമായും അയ ഈ അടിയന്തിരങ്ങൾ അലംഘ്യങ്ങളാണെന്ന വിശ്വാസം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നിന്നു മാഞ്ഞുവന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ ആചാരങ്ങൾക്കനുസരണമായ ഒരു വിചക്ഷണവിവാഹരീതിയും അയിരുന്നു ഈഴവർക്കുണ്ടായിരുന്നത്. വരന്റെ പ്രീതിധിയായി അയാളുടെ സോദിപോയി വധുവിനെ മുണ്ടുകൊടുത്തു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോരികയായിരുന്നു പതിവ്. ഇരട്ടത്തു മുണ്ടുകൊടുത്ത അളുമാറിപ്പോകയും രണ്ടുലം നടക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഈ ഏർപ്പാടുകൾ മാറി വൃത്തിയും ഭംഗിയും ഉള്ള ഒരു വിവാഹമണ്ഡപത്തിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്തിൽ അഷ്ടമംഗല്യവും വിളക്കുവെച്ച് പുരോഹിതന്റെ മംഗളകർമ്മത്തോടുകൂടി, മംഗളവാദ്യം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കെ, ദമ്പതിമാർ അഷ്ടമംഗല്യ പ്രദീപത്തെ മുന്നേ ഓടിക്കിട്ട് ചെയ്തശേഷം, പുഷ്പമാല്യം പരസ്പരം

ധരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പുതിയ വിവാഹരീതി സ്വാമികൾ ഏർപ്പെടുത്തി.

ഏഴാം അദ്ധ്യായം.

൧൯൨൦-ധനു ൨൪-ാം ൨൫-ാം തീയതികളിൽ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ രണ്ടാമതുവാചികനമ്മേളനം കൊല്ലത്തുവെച്ചു നടന്നു. ആ യോഗത്തിനു പുഷ്പിയും പ്രാധാന്യവും നൽകിയിരുന്നതു് അതോടൊന്നിച്ചു നടത്തിയ വ്യവസായപ്രദർശനവും സാഹിത്യപരീക്ഷയും ആയിരുന്നു. ആ മാതിരി ഒരു പ്രദർശനം, പ്രദർശനക്കമ്മറ്റി പ്രസിഡൻറായ ഡാക്ടർ പല്ലു പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ, “കേരളത്തിൽ അല്ല, പക്ഷെ ഇൻഡ്യയിലും ഇടംപ്രഥമ”മാറിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, “അറാബ്ബുവട്ടംകൊണ്ടു്, ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ കേവലം അപരിചിതരായ ആളുകളാൽ സാധിച്ചതു്” ആയിരുന്നു. കൊല്ലം താമരക്കുളത്തു് ഏറ്റവും വിശദവും അതിമനോഹരവുമായ ഒരു മണ്ഡപത്തിലും അതോടുമേ തു്ളങ്ങിക്കുപ്പെട്ടിരുന്ന പന്തലുകളിലും വെച്ചാണു് പ്രദർശനം നടത്തപ്പെട്ടതു്. ദിവാൻ വി. പി. മാധവരാജർ അവർകൾ പ്രദർശനം തുറക്കാമെന്നേറ്റിടണെങ്കിലും അപ്രതീക്ഷിതമായ കൃത്യാന്തരങ്ങളാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വന്നപ്പേരാൽ സാധിക്കാതെ പോയതിനാൽ, അദ്ദേഹത്തിനു ചേണ്ടി അന്നത്തെ വനംകൺസർവേറർ മിസ്റ്റർ റി. എഫ്. ബോർഡിലൻ പ്രദർശനം തുറന്നു. വാട്ടുകാരും യൂറോപ്യന്മാരുമായി അന്നവധി ആളുകൾ, മൂവായിരത്തിൽപരം ഈഴവർ പുറമേ, കാഴ്ചക്കാരായുണ്ടായിരുന്നു. ൧൨൮ പേർക്കു് മെ

ഡലുകളും സമ്മാനങ്ങളും പ്രശംസാപത്രങ്ങളും നൽകപ്പെട്ടതായും, പ്രയോജനകരമായ ഈ പ്രദർശനം ഏറ്റവും വിജയകരമായിരുന്നതായും കാണുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മുൻതൂക്കപ്പികയും, കൊച്ചി, മൈസൂർ ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ തിരുമേനികൾ ൧൦൦ രൂപ വീതവും പ്രദർശനത്തിന്റെ അവശ്യത്തിലേക്കായി സംഭാവന ചെയ്തിരുന്നു എന്ന സംഗതിയും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

പരവൂരിലെ മഹായോഗംകുഴിഞ്ഞ് സ്വാമികൾ ഒരു വഴി തെങ്കാശി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോയി. അവിടെ കളിൽ നഞ്ചരിച്ചിട്ടു തുലാം ൧൨-ാം തീയതി എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗംവക ഭരണനിർവ്വഹണ കമ്മിറ്റിമീറ്റിംഗിനു കൊല്ലത്തു് പുത്തുകയും, അതിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിച്ചിട്ടു് വെങ്കലയൂ മടങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ശ്രീനാരായണധർമ്മപരിപാലനയോഗത്തിന്റെ വാർഷികയോഗത്തിലും, യോഗംവകയായി നടത്തിയ പ്രദർശനത്തിലും സ്വാമിതുല്യാദങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. വെങ്കലനിസ് മഹായോഗമായിട്ടാണ് സ്വാമികൾ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടതു്.

സ്വാമിതുല്യാദങ്ങളുടെ ഒരു ജീവചരിത്രകർത്താവു * അന്നു നടന്ന ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—“അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഹാസഭയിൽ സ്വാമി സാധാരണമട്ടിൽ ഒരു മുണ്ടും നേരിയതുംമാത്രംധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമായിരിക്കുമില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു്, അവിടുത്തെ ഉപയോഗത്തിനായി ചില വസ്തുക്കൾ യോഗഭാരവാഹികൾ പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിച്ചിരുന്നു. അതിൽ ഒന്നു സ്വാമിയുടെ പാദത്തെ അപാദ

* മിസറർ റി. കെ. നാരായണൻ.

കണ്ഠം മറയ്ക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ധ്വജമണിയാക്കിയ പട്ടുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു കുപ്പായമായിരുന്നു. ഈ കുപ്പായം സ്വാമി വാങ്ങിപ്പോക്കി മന്ദസ്ഥിതനായിത്തീർന്നു. അതിനെ അടുത്തുനിന്നിരുന്ന് അവിടുത്തെ ദീർഘകായനായ ഒരു ഗുഹസ്ഥശിഷ്യൻ സമ്മാനിക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്. സ്വാമി ഒരു മഹാമന്ത്രത്തിൽ സംബന്ധിച്ചത് അവിടുത്തെ സാധാരണവേഷത്തിൽ തന്നെ അയിരുന്നു.”

പൊതുയോഗം കഴിഞ്ഞുസ്വാമി വർദ്ധിച്ചിട്ട്, അരുവിപ്പുറത്തേക്കു പോവുകയും, വേഗംതന്നെ അവിടെനിന്നു തിരികെ വർദ്ധിച്ചുത്തുകയും ചെയ്തു. അരുവിപ്പുറത്തെ കൊടിയേറ്റപ്രമാണിച്ചു വീണ്ടും അദ്ദേഹം അങ്ങോട്ടുപോയി. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ വിശേഷാൽ പൊതുയോഗം അവിടെ കൂടുന്നതിനാണ് നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. യോഗവും ശിവരാത്രിയും കഴിഞ്ഞു സ്വാമി വർദ്ധിച്ചു മടങ്ങുകയും അതിനുശേഷം കുളത്തൂർ കോലത്തുകാരേക്കുതന്നിൽ ഉത്സവം പ്രമാണിച്ചു അവിടെ എത്തി വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. പരമീനത്തിൽ മുട്ടയ്ക്കാട്ടെ ഉത്സവത്തിനു ശേഷം രണ്ടാഴ്ചവട്ടം തൃപ്പാദങ്ങൾ അരുവിപ്പുറത്തു വിശ്രമിക്കുകയും, അതിനു ശേഷം വർദ്ധിച്ചുത്തുകയും ചെയ്തു.

പരമത്തിൽ, യോഗത്തിൽ നിന്നു പ്രചരണ വേലയ്ക്കായി നിയമിച്ചിരുന്ന പ്രാസംഗികന്മാർ അറിഞ്ഞു നടക്കുന്നതിലേക്കു സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങൾ താഴെപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ ഏല്പിച്ചു.

“* * സമുദായത്തിനു പൊതുവിൽ ഗുണപ്രദങ്ങളായ താഴെക്കാണുന്ന വിഷയങ്ങളെ പറ്റി പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

വിഷയങ്ങൾ. (എ) മതം (ഭ) സദാചാരം (ഇ) വിദ്യാഭ്യാസം (ഘ) വ്യവസായം ചുരുക്കത്തിൽ ഇവയാകുന്നു.

വിവരണം. മതം (എ) അന്ധവിശ്വാസങ്ങളെയും പ്രാണിഹിംസ മുതലായ അമംഗളാചാരങ്ങളോടുകൂടി അനുഷ്ഠിക്കപ്പെടുന്ന ദുർദ്ദേവതാരാധനകളെയും നിരാകരിക്കുക.

(ബി) ഉത്തമരീതിയിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഈശ്വരാരാധനയുടെ മഹത്വത്തെയും ശുദ്ധഹിന്ദുമതത്തിന്റെ സഗുണനിർഗുണ തത്വങ്ങളെയും പറ്റി പ്രസംഗിക്കുക. (സി) അവശ്യപ്പെടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ക്ഷേത്രങ്ങളോ മഠങ്ങളോ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ ജനങ്ങളെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രേരിപ്പിക്കുക. (എന്നാൽ) ശർക്കരയോ ക്ഷോഭജനമോ അയ വിധത്തിൽ പരമതദ്വേഷം ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു.

൩. സ്വഭാവാദം(എ) സത്യം, ശുചിത്വം, അധർമ്മം, അസ്തിത്വം, പ്രകൃതമൃത്യം മുതലായവയെയും (ബി) അത്മശൂന്യങ്ങളും അനർത്ഥകരങ്ങളും ആയ “മാമൂല”കളെ പാടുള്ളിടത്തോളം വെളിച്ചം കാലാനുരൂപവും ഉത്തമവും ആയ അചാരനടപടികളെ (സ്വാമിഭാവർകൾ കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതും കല്പിക്കുന്നതും അനുസരിച്ചു) നടപ്പാക്കുന്നതിനേയും പറ്റി ബലമായി പ്രസംഗിക്കുകയും ജനങ്ങളെ ആ വഴിക്കു തിരിച്ചു കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുക.

൪. വിദ്യാഭ്യാസം:—(എ) ഇതിന്റെ അസാമാന്യമായ ഗുണത്തെയും ഇതിന്റെ അഭാവത്താൽ ഉള്ള ദോഷത്തെയും പ്രതിവാദിക്കുകയും ഈഴവസ്ത്രീപുരുഷന്മാരിൽ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം ഏകിലും ഇല്ലാത്തവർ മേലാൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതെന്ന് അത്ര അഭിമാനവും അഭിരുചിയും തോന്നത്തക്കവണ്ണം അവരെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക. അവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നമുദായവകയാണോ മറ്റോ പള്ളിക്കൂടങ്ങൾ, വായനശാലകൾ മുതലായവയെ ഏല്പിക്കുകയും മറ്റും ചെയ്യുന്നതിൽ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക.

“ഭക്തൻ” - വൈരവൻശാന്തി
സ്വാമികളുടെ ഹൃദിയിൽ പരവശമായ ശിഷ്യൻ.

ഒ. വ്യവസായം:—(എ) കൃഷി, കച്ചവടം, കൈത്തൊഴിൽ ഇവയെ ഉത്തമരീതിയിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനേയും മിതവൃത്തിത്തേയും പറ്റി പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്യുകയും, മടിയായിരുന്നു ഉപജീവിക്കുന്ന സമ്പ്രദായ സമുദായ നിയമചിന്തയുമായ ഒരു അകൃത്യമാണെന്ന് സ്പീഷ്യലിസത്തിൽ ഓരോരുത്തർക്കും തോന്നത്തക്കവണ്ണം സമുദായത്തിന്റെ സ്വഭാവം അത്ര ഉത്സാഹഭരിതമാക്കുകയും ചെയ്യുക. (ബി) അവശ്യമുള്ള ദിക്കുകളിൽ വ്യവസായശാലകൾ ഏർപ്പെടുത്തുക, ശാസ്ത്രീയരീതിയിൽ വ്യവസായങ്ങളെ പഠിക്കുക, പ്രചാരപ്പെടുത്തുക മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുക.

ന. ....തനിക്കു സന്ദേഹമുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു പ്രാസംഗികനും യാതൊന്നും ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിച്ചുകൂടാത്തതും ആചാരനടപടികളിലോ ശാസ്ത്രീയമാനോ ഉള്ള എല്ലാ പ്രധാന സംശയങ്ങളേയും മോശം സിക്രട്ടറി മുഖേന അപ്പോഴപ്പോൾ സ്വാമികളെ അറിയിച്ച് നിവൃത്തി വരുത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതും അകുന്നു.

ഒ. പ്രസംഗങ്ങൾ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലും താഴ്ന്നതായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ജാതികൾക്ക് ഉപദ്രവമോ ഉയർന്നതായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന ജാതികൾക്കു ക്ഷോഭമോ ഉണ്ടാകത്തക്ക വിധത്തിലോ സ്വരത്തിലോ ആചരിക്കുകയോ ചെയ്യരുതെന്നും, കഴിയുന്നത്ര താഴ്ന്ന ജാതിക്കാരുടെ അഭിവൃദ്ധിയിൽ ജനങ്ങൾക്കു താല്പര്യം ജനിപ്പിക്കേണ്ടതാകുന്നു."

* * * *

ഇടപം, മിഥുനം, കർക്കടകം ഈ മാസങ്ങളിൽ വർഷത്തന്നെ സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ വിശ്രമിച്ചു മറാപണി പുത്തിയാക്കുകയും, വർഷ ഒരു ശിവക്ഷേത്രം പണിയ്ക്കു പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യൂ. ഇതിനിടയിൽ ൧൦൦൦ രൂപയിൽകൂടുതൽ വിലയുള്ള ഒരു വസ്തുവും

ക്ഷേത്രവും, കൊച്ചിയിൽപെരിങ്ങോട്ടുകര, കാരാട്ടുപറമ്പുകാരും തലശ്ശേരിയിൽ പാറൻകുട്ടി അവർകളുംകൂടി സ്വാമികൾക്കു ഭാനാധാരം ഏഴുതിക്കൊടുത്തു.

ശവപ്പുറം-മിത്തം രഹസ്യം സ്വാമിയുടെ ജന്മർക്കമേന്മയെപ്പറ്റി അത്രയും അറിയാതെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാലുഭാഗങ്ങളിലും അന്വേഷിക്കപ്പെട്ടു കണ്ടായി. ശിവഗിരിമഠത്തോടുചേർന്നു, സമുദ്രതീരവിദ്യാർത്ഥികളെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കുവാൻ ഒരു വിദ്യാലയം അദ്ദേഹം സ്ഥാപിക്കുകയും, ചെട്ടർ (ശിവഗിരിയിൽ) കുറുകായി ഒരു നിശാപാറശാല സ്ഥാപിക്കുവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ദുഷ്ടികൾ അദ്ദേഹത്തെ, സംസ്കൃതപാഠശാല ശിവഗിരിയിൽ മാറ്റിയിടാൻ തുല്യാഭ്യാസം കല്പിച്ചു. ധനുവിൽ സ്വാമികൾ വർഷവും തിരുവനന്തപുരത്തിനും മലപ്പുറത്തും സ്ഥലങ്ങളിൽ സൈപരസഞ്ചാരം ചെയ്തു.

സ്വാമിതുല്യാഭ്യാസങ്ങളുടെ കീഴിൽ ഇതിനിടെ ബ്രിട്ടീഷ് മലബാറിലെങ്ങും പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തലശ്ശേരിയിൽ തുല്യാഭ്യാസങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഒരു ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ നടത്തണമെന്ന് ആ നാട്ടുകാർ ശവപ്പുറം-ൽ രീതിപ്പെടുത്തുകയും, അവർസ്വാമികളെ അങ്ങോട്ടേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്ന് സ്വാമി വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ സഞ്ചരിക്കുക അയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വടക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും അദ്ദേഹം നിറുത്തൽ ചെയ്യുകയും വടക്കൻ പറവൂരിലും മറ്റും ശാലിക്കെട്ടുനിറുത്താനും പുതിയ വിചാരമരീതി നടപ്പാക്കാനും ഏർപ്പാട് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. തലശ്ശേരിയിലെ തീയ്യരുടെ ഇടയിൽ ദീർഘകാലമായി നടന്നുവന്ന ചില കക്ഷിമത്സരങ്ങൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുതീർത്തു. അതിനു ശേഷം ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിന് അദ്ദേഹം കുറുതിരുച്ചു.

അചാരപരിഷ്കാരത്തിൽ സ്വാമിതൃപ്താഭങ്ങൾ എത്ര മാത്രം ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം പരമ-ചിങ്ങം രത്ന-ാം ന-ശിഖരിമിരത്തിൽ നിന്നു ചേർത്ത താലൂക്കിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധ ധനവാസാധിപന പാറയിൽ കൊച്ചുരാമൻ വൈദ്യർക്കു ഒരു കത്തിൽ നിന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

“ഇപ്പോൾ അചാരനടപടികൾ ഒരു ഐക്യ പ്രവൃത്തിയാക്കുന്നതിനായി പരിഷ്കാരവും വരുത്തേണ്ടതു് അപരരുടെ ഭാവിശ്രമത്തിനാൽ അർഹ്യമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ ഓരോ പഴയ നടപടികളിലും കളഭങ്ങളെ ഭാഗത്തെ കളഞ്ഞും പുതുക്കേണ്ടവയെ എടുത്തും അനുഷ്ഠിക്കേണ്ട അചാരങ്ങളെ കുറിച്ച് വിവേകോദയം മാസികയിൽ നമ്മുടെ അനുവാദപ്രകാരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വരുന്നതാകുന്നു. ഈ കൂട്ടത്തിൽ താലൂക്കു് എന്ന അടിയന്ത്രം ഈ ജാതിയുടെ ഇടയിൽ അനുഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടവയെ, വിവാഹകർമ്മം പോലെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു അപര്യമാല്ലെന്നും, പിവാഹം തന്നെ വിവേകോദയത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വരുന്ന മാതൃകയിൽ നടത്തണം എന്നും നമ്മുടെ തന്നെ താല്പര്യപ്രകാരം എടുത്തു് ഉള്ളതാകുന്നു. നമ്മിൽ സ്നേഹവിശ്വാസങ്ങളുള്ള ജനങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അതിനെ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും അംഗീകരിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായറിവുന്നതിൽ നമുക്കു അധികമായ ചാരിതാത്മ്യവും സന്തോഷവും തോന്നുന്നു. നിങ്ങൾക്കും ഈ സംഗതിയിൽ നാം നേരിട്ടറിയിച്ചുകിട്ടാത്ത ഉറപ്പുതോന്നുന്നില്ലെന്നു കരുപ്പാടും ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള ഒരു കത്തുമുഖം അറിയുന്നതിനാൽ ഈ എഴുത്തു് എഴുതുന്നതാകുന്നു. സമുദായത്തിന്റെ നമ്മെ കാത്തു നിങ്ങളും മേലാൽ ഈ പുതിയ രീതിയെ വിശ്വസിക്കുകയും, അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

ഈ എഴുത്തിന്റെ ഫലമായി ചടക്കർ തിരുവിതാം

കൂറിൽ താലികെട്ടുകല്യാണം ശീശ്രുമാരി നിന്നു തുടങ്ങുകയും പുതിയ വിചാരരീതി നടപ്പിൽ വരികയും ചെയ്തു.

എട്ടാം അദ്ധ്യായം.

പ്രാഥമികമുതൽ വന്ദ-വരെ സ്വാമികൾ മിക്കവാറും ശിവഗിരിയിൽത്തന്നെ വിശ്രമിച്ചു. “സ്വപ്നങ്ങളുടെ പൊതു ഉപഗ്രഹത്തിനും നന്മയ്ക്കും ചേണ്ടി ശാശ്വതമായ ഒരു ദേവാലയവും സംസ്കൃതചാരശാലയും” ശിവഗിരിയിൽ സ്ഥാപിക്കണമെന്നായിരുന്നു സ്വാമികളുടെ അഗ്രഹം. ഉറുപ്പിത്തലിൽ ജന്മനാർ പ്രമാണിച്ച സ്വാമികൾ ഏതാനുംദിവസം അരുവിപ്പുറത്തു പോയിത്താമസിച്ചു. മേൽ പറഞ്ഞ ദേവാലയത്തിന്റെയും വിദ്യാലയത്തിന്റെയും അവശ്യത്തിനായി പണം ശേഖരിക്കാൻ കന്നി ചാന്ന-തൃപ്പാടങ്ങൾ ഒരു വടക്കൻമാത്ര പുറപ്പെട്ടു. പല മാനുഷന്മാരും നല്ല തുകകൾ സംഭാവന ചെയ്യുകയും, ചെയ്യാമെന്ന വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി.

കോഴിക്കോട്ടു ഒരു ശിവക്ഷേത്രം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാരംഭകാര്യങ്ങൾക്കായി കല്ലിങ്ങൽ മഠത്തിൽ രാമിച്ചൻമുപ്പർ, മിതചാടി പത്രാധിപർ സി. കൃഷ്ണൻ മുതലായവർ വന്ദതുലാമാസത്തിൽ ശിവഗിരിയിൽ എത്തി, സ്വാമിതൃപ്പാടങ്ങളെ കണ്ടു. തുലാം ഉദ-ാന്ന-സ്വാമികളും ശിഷ്യന്മാരുംകൂടി പുറപ്പെട്ടു. * “സ്വാമി അചർകൾക്കു മഠത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ തീരെ സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈ യാത്രയിൽ അശേഷം ഉത്സാഹം തോന്നുന്നില്ലെന്നും, എന്തോ അശുഭങ്ങൾ വരാറുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം യാത്രപുറപ്പെട്ട നതിനു കുറെ മുമ്പിലും പുറപ്പെട്ടുന അവസരത്തിൽ കൂടിയും പല പ്രാവശ്യം പ്രസ്താവിച്ചു. അതിനിമ്ബമാല ആ മനോദർപ്പണത്തിൽ നിഴലിച്ച ഭാവി വിപത്തുകളുടെ ഛായ തെറ്റിയില്ല. സ്വാമിയും പരിജനങ്ങളും ൨൫-ാം തീയതി കൊല്ലത്തും ൨൯-ാം തീയതി ആലപ്പുഴയും എത്തി, ൨൯-ാം തീയതി എറണാകുളത്തിറങ്ങി. പിറേദിവസം രാവിലെ ഒരു വണ്ടി കോഴിക്കോട്ടേക്കു സൗകര്യമായി പുറപ്പെട്ടുനതിനു ഭ്രമിച്ചു, അന്നുവൈകുന്നേരത്തെ വണ്ടിക്കു അല്പമായിട്ട് ഇറങ്ങിത്താമസിച്ചു. ആലപ്പുഴനിന്നു കാലത്തു ഉണ്ടാകഴിച്ചു പുറപ്പെട്ടതുമുതൽ സ്വാമിക്കു വയറിനു നല്ല സുഖമില്ലായിരുന്നതുകൊണ്ടു അത്താഴം കഴിച്ചില്ല. പതിനൊന്നുമണിവരെ പതിവുപോലെ പലതും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പത്തുണ്ടുമണിമുതൽ അതിനാരത്തിന്റെ ലക്ഷണം കണ്ടു. ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അതു പർലിക്കുകയും ഛർദ്ദിക്കു ഞരങ്ങിക്കുകയും ചെയ്തു. വേഗത്തിൽ രോഗം പേടിക്കത്തക്ക നിലയിൽ തോന്നി, ഡാക്ടറും മരുന്നുചാപ്പും സമീപത്തു വായിരുന്നതിനാൽ ചികിത്സയ്ക്കു ഒട്ടും താമസം നേരിട്ടില്ല. എങ്കിലും രോഗം പ്രതിക്ഷണം അപകടമാവാവണ്ണം വളർച്ചകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ, കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഷെക്കർ മരർദ്ദിപ്പും അതിസാരവും തുടങ്ങി. ഡാക്ടർ അയാളുടെ രോഗം ഭേദപ്പെടുമെന്നും സ്വാമിയുടേതു് അസാധ്യമാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചു. * * * ഡാക്ടറുടെ ചികിത്സാസാമന്ത്രിയേയും, പരിജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയേറിയ ശുശ്രൂഷയേയും അതിക്രമിച്ചുകൊണ്ടു പിറേദിവസം ഉച്ചയായപ്പോഴേക്കു രോഗം അതിന്റെ പരമകാഘ്രിയിൽ എത്തി. സാംഗവും ക്ഷീണിച്ചു മരവിച്ചുപോയി. നാഡി നിന്നുപോയി. ബോധം ഇല്ലാതായി- കഷ്ടം! മറേരോഗി ഇതിനിടയിൽ തന്നെ കഴിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു*** ഇതിനിട

യിൽ സ്വാമിയുടെ രോഗാവസ്ഥയെ കുറിച്ച് പലസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും കമ്പികൾ പോയിരുന്നു. അന്നുവൈകുന്നേരം ഒരു മണിക്കുള്ള മെയിൽ വണ്ടിക്കു സ്വാമികോഴിക്കോട്ടെത്തുന്നു എന്നുള്ള താലാഖസത്തെ അറിവുകൊണ്ടും ആ സ്ഥലത്തു നിന്നും, തലശ്ശേരി, കണ്ണൂർ മുതലായ ഭിക്കുകളിൽ നിന്നും സ്റ്റേഷനിൽവന്നു തിരിക്കിത്തീരുകയ്ക്കു പുരുഷ രത്തിനു കണക്കില്ലായിരുന്നു. * * * *

൨൪-ാംനു കാലത്തുമുതൽ സ്വാമിക്ക് നാഡിയുടെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ചലനം ഉണ്ടായി. ബോധം അതിനു സ്വല്പം മുഖ്യതന്നെ കുറേയ്ക്കു ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ൩൦-ാംനു ഇക്കിൾ അരംഭിച്ചു വീണ്ടും എല്ലാ പരേയും ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വൃശ്ചികം ൧-ാംനു ഡാക്ടർ പല്ലവിന്റെ അവശ്യപ്രകാരം കൊച്ചിയിൽ ചീഫ് മെഡിക്കൽ ഓഫീസർ ഡാക്ടർ കുംബ്സ് എത്തി സ്വാമിയെ നോക്കി, രോഗം ശാന്തമാകും അകുന്നുണ്ടെന്നും ചികിത്സകൾ തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അന്നു വൈകുന്നേരം സ്വല്പം സുഖവർദ്ധനമുണ്ടായി. ൨-ാംനുയിലെ സ്ഥിതി പറയത്തക്കവണ്ണം നന്നായില്ല. ഇക്കിൾ ഒഴിച്ചതെ വന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. തൊണ്ടമുതൽ താഴോട്ടു താങ്ങാനും ഇറങ്ങുന്നതിനു കഴിയാത്തവണ്ണം കലശലായ പേദന ഉണ്ടായിരുന്നു*** ൩-ാംനു അതേസ്ഥിതിയിൽ തന്നെ ആയിരുന്നു. ൪-ാംനു സ്വല്പം ഭേദംകണ്ടു എന്നു പറയാം. ൮-ാംതീയതി വരെ പറയത്തക്ക വിശേഷം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. ഇക്കിൾ നിന്നിപ്പോന്നു മാത്രമല്ല, കുറേയ്ക്കു നീരിന്റെ ലാഞ്ഛനം ചില അംശങ്ങളിൽ കണ്ടിരുന്നു. ൭-ാംതീയതിരാത്രി ഇക്കിളും നീരും പെട്ടെന്നു വർദ്ധിച്ചു വീണ്ടും അവൽക്കരമായി തോന്നി. ൮-ാംതീയതി കാലത്തു ആ വികാരത്തിനുള്ള പ്രത്യേക ചികിത്സയാൽ സ്വല്പം ഭേദം കിട്ടി. ൯-ാംതീയതി കാലത്തെ വാടിക്കു അയ്യക്കുട്ടിമുനിസിഫ് (ജഡ്ജി) അവർകളും ഉച്ചയ്ക്കു പാലക്കാട്ടു അപ്പാത്തിക്കരി ഡാക്ടർ കൂപ്പനും വൈകുന്നേരത്തെ

വണ്ടിക്കു ഓരിച്ചൻ മൂപ്പരാർക്കും സ്വാമിയെ കാണാൻ
 വന്നു. (മൂപ്പർ കോഴിക്കോട്ടു കാലേക്കൂട്ടിപ്പേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യാൻ സ്വാമികൾ ശിവനീരിയിൽ നിന്നു തിരിയുന്നതിന്നു മുമ്പുണ്ടാവിവസം മുന്പെ മടങ്ങിപ്പോരിരുന്നു) ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻ സ്വാമിയെ പാലക്കാട്ടേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ അഗ്രഹിക്കുകയും സ്വാമിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും സമ്മതമാകയാൽ പിറേറ്റിവസം തിരിയുന്നതിന്നു പേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. *** ചമ.ാംതീയതി കാലത്തെ വണ്ടിക്കു പാലക്കാട്ടേക്കു പുറപ്പെട്ടു. വണ്ടിയിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ വലുതായ ശ്രമവും വ്യാകുലതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചെറുപ്പം സ്റ്റേഷനിൽ മുണ്ടവെട്ടുന്നവർക്കും മഞ്ചയും അർക്കാരമായി തയ്യാറായി നിന്നിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അവിടെ വാടി മാറുന്നതിൽ ക്ലേശമുണ്ടായില്ല. പലപ്പോഴും സ്റ്റേഷനിൽ ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻ അർക്കാരം തന്നെ മഞ്ചയും അർക്കാരമായി എത്തിയിരുന്നതിനാൽ അവിടെയും വൈചമ്യമുണ്ടായില്ല. സ്വാമിക്കും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നവർക്കും താമസിക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേകം ചട്ടം കെട്ടി പെറിപ്പിക്കിയിരുന്ന ഒരു വലിയ ബംഗ്ലാചിൽ വൈകുന്നേരം എത്തി. താത്രകൊണ്ടു വിശേഷാൽ ക്ഷീണമായ സുഖക്കേടൊ ഉള്ളതായി കണ്ടില്ല. ചമ.ാംനൂതൻ ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻ ചികിത്സയിൽ ക്രമേണ സുഖം കണ്ടു തുടങ്ങി. ചമ.ാംനൂ- ഡാക്ടർ പല്ലുഅർക്കാരം സ്വാമിയെ ബംഗ്ലാചിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി വന്നു. പാലക്കാട്ടു സുഖമുണ്ടെന്നു കാണുകയാലും ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻ വിസമ്മതത്താലും സ്വാമി ബംഗ്ലാചിലേക്കുപോയില്ല. വൃശ്ചികം ചമ.നൂ- പാലക്കാട്ടു ഒരു ക്ഷേത്രം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി അലോചിക്കാൻ * * സ്വാമി വിശ്രമിച്ചുവന്ന ബംഗ്ലാചിൽ പാലക്കാട്ടു താലൂക്കിലെ ഈഴവരുടെ ഒരു മോനുംകൂടി * * * ൨൦-ാംനൂ- പേറൊരു യോഗം കൂടുകയും ക്ഷേത്രം സ്ഥാപിക്കുന്ന കാര്യത്തിന്നു പേണ്ടതു തീർച്ചയാക്കി പണപ്പിരിവു് അറംഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്വാമിയുടെ സുഖക്കേട് പ്രതിഭിന്നം ശമിച്ചു തുടങ്ങി. സ്ഥലത്തും അന്യദേശങ്ങളിലുംനിന്നു സുഖക്കേടറിയാനും സ്വാമിയെ സന്ദർശിക്കാനുമായി ദിവസംപ്രതി വളരെ അളക്കുറവ് സംഭവിക്കുകയും * * * ധനം വൈകുന്നേരം തലശ്ശേരിയിൽ നിന്നു കൊററത്തു രാമുണ്ണിപ്പക്കിൽ അമ്പർകുറം, വക്കീൽ കെ. കൃഷ്ണൻ ബി. ഏ. ബി. എൽ. അമ്പർകുറം, ഗോവന്ദൻശർമസ്തോർ അമ്പർകുറം മുതലായ മാനുഷർ സ്വാമിയെ കാണാൻ വന്നിരുന്നു. ഭിന്നം സുഖമായാൽ സ്വാമി അമ്പർകുറം തലശ്ശേരിയിലും എത്തിട്ട് മടങ്ങണം എന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി അമ്പർ മടങ്ങിപ്പോയി. ധനം സ്വാമിക്ക് വിശ്വാസയോഗ്യമാവാത്തതും സുഖം കാണുകയും അതാസരിച്ചു, അവിടുന്ന് ധനം ധനം കോഴിക്കോട്ട് എത്തത്തക്കവണ്ണം തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു * * * ധനം ധനം സ്വാമി ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻനുമായി വണ്ടിയിൽ സവാരി ചെയ്യുകയും കോട്ട, അശുപത്രി മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ കാണുകയും ചെയ്തു. ധനം സ്വാമി അമ്പർകുറം പാലക്കാട്ട് ക്ഷേത്രത്തിന് അടുത്തുപോവ് സന്നിഹിതനായി കുററി അടിച്ചു, അടുത്ത ദിവസം സ്വാമി കോഴിക്കോട്ട് എത്തുന്നു എന്നുള്ള ശ്രുതി അവിടുത്തെ ജനങ്ങളെ പൂർവ്വധികം ഉൽക്കണ്ഠിതരാക്കി. ധനം വൈകുന്നേരത്തെ മെയിൽ വണ്ടിയെ കാത്തുനില്ക്കാൻ കോഴിക്കോട്ട് സ്റ്റേഷനിൽ കൂടിയ പുരുഷാരം അസാമാന്യമായിരുന്നു. ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻ മുതലായവരോടുകൂടി സ്വാമി കോഴിക്കോട്ടെത്തി പ്ലാറ്റ്ഫോമിൽ ഉണ്ടായ തിരക്കു വണ്ണിക്കാൻ പ്രയാസം. മൂപ്പൻ അമ്പർകുറം ഭക്തിപൂർവ്വം സ്വാമിയെ എതിരേറ്റു പുറത്തു തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന വണ്ടിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. കുതിരയെ അഴിച്ചുകുളുത്തിട്ട് വണ്ടിയെ ജനങ്ങൾ വലിക്കുകയായിരുന്നു. വാദ്യം, ജേനം മുതലായവയോടുകൂടി അങ്ങാടിയിലുൾപ്പെട്ട മൂപ്പൻ അമ്പർകുളുടെ വേദത്തിലേക്കുള്ള വേദപാഠം ജനങ്ങൾക്കു സാത്വികമായ കൗതുകത്തെയും അനന്ദത്തെയും ഹർപ്പിച്ചു. സ്വാമിയുടെ

വസതിക്കാല പ്രത്യേകം വെടിപ്പുവരുത്തി, കവചാഴി മുതലായവ കെട്ടി അലങ്കരിച്ചു തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന പാലക്കൽ ഭവനത്തിൽ സ്വാമി പുത്തുമ്പോൾ മൂപ്പൻ അവർകളുടെ മൃത പുത്രൻ പുഷ്പദീപാദികളോടുകൂടി ഭക്തിപൂർവ്വം ഏതിരേറുകാൽ കഴിയില്ലാത്ത ഉപചരിച്ചു അകത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. സ്വൽപം വിശ്രമിച്ചശേഷം കൂടിയിരുന്ന വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിന്നു കണ്ടുവന്നിരുന്നതിന്റെ സൗകര്യത്തിനായി സ്വാമി വെളിയിലേക്കു വന്നിരുന്നു. നാനാജാതിമതസ്ഥന്മാരായ പല യോഗ്യരും സ്വാമിയെ കാണാൻ എത്തിയിരുന്നു."

ഇതിന്നു മുമ്പു സ്വാമിയുടെ ജീവിതത്തിൽ രണ്ടു തവണ അദ്ദേഹത്തെ വിഷുവിക ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

൧൦-ാം-ന-സ്ഥലം തീരോസഫിസംഘാഗാരികളിൽ ബ്രഹ്മണരും നായന്മാരും ഏതാനും മാസങ്ങൾ സ്വാമിയെ പാലക്കൽ വന്നു സന്ദർശിച്ചു. ഈ സന്ദർശനവും സല്പാപവും സ്വാമിയ്ക്ക് അപകടം അധികമായ ബഹുമാനത്തെ ഉണ്ടാക്കി.

൧൨-ാം-ന-കാലത്തു ക്ഷേത്രത്തിന്നു കുറ്റി തറച്ചു. രാരിച്ചൻ മൂപ്പൻ അവർകളുടെ ഭവനത്തിൽ നിന്നു പട്ടം കെട്ടിയ ഭരണയോടുകൂടി വാട്ടുപോലായ സമേതം പട്ടക്കൽ കയറിയാണു് ക്ഷേത്രത്തിന്നു കുറ്റിവയ്ക്കാൻ സ്വാമി എഴുന്നള്ളിയിരുന്നതു്. ൧൫-ാം-ന-ശനിവാഴ്ച രാവിലെ ഒൻപതു മണിക്കു് കോഴിക്കോട്ടു് തീരോസഫി സംഘക്കാരുടെ വകയായ അനിമോളിൽ സ്വാമി എഴുന്നള്ളി അവിടെ ടി സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളായി ബ്രഹ്മണരും നായന്മാരും മറ്റുമായി അനേകം യോഗ്യന്മാർ ഹാജരായിരുന്നു. അവർ "മനുഷ്യരുടെ നേതാവായിരിക്കാൻ തക്ക ഗുണങ്ങളോടുകൂടി ജനിച്ചുട്ടുള്ള ഒരു മഹാനും, നമ്മുടെ മാതൃരാജ്യത്തിൽ പുരാതനമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള സിദ്ധന്മാരുടെ പാൻഗാമിയായി, യഥാർത്ഥ ബ്രഹ്മണത്വം വേണ്ടതോടുകൂടി ഈശ്വരനാൽ അനുഗ്രഹപ്പെട്ട ഒരു ദേഹവും" ആയ സ്വാമികൾക്കു ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചു.

സ്വാമിക്കുവേണ്ടി ഈ മംഗളപത്രത്തിന് കുമാരനാശാൻ മറ്റു പട്ടി പറഞ്ഞു. സഭാംഗങ്ങൾ സ്വാമികൾക്കു ഒരു “ഭഗവൽ ഗീത”യും പട്ടം കാഴ്ചയായി നൽകി. സ്വാമി കോഴിക്കോട്ട് എഴുന്നള്ളുന്ന അവസരങ്ങളിലൊക്കെയും അനിചാർം സന്ദർശിക്കണമെന്ന് അവർ അപേക്ഷിച്ചു. കൂടും, സന്തോഷപൂർവ്വം അത് ഒരു ചെയ്യുകൊള്ളാമെന്ന് തൃപ്പാടങ്ങൾ സമ്മതിച്ചു കൂടും ചെയ്തു. കൊല്ലത്തിൽ ശിവരാത്രിതോറും തീയ്യരുടെ ശിവക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് ഓരോകൂട പുഷ്പങ്ങൾ തീയോസഫി സംഘടനയുടെ വകയായി കൊടുത്തുകൊള്ളാമെന്നും അവർ ഏറ്റും.

അടുത്ത ശനിയാഴ്ച വൈകുന്നേരത്തെ മെയിപ്പുറംവണ്ടിക്കു സ്വാമികൾ ശിഷ്യന്മാരോടും രാമിച്ചൻ മുപ്പൻ അവകൾ മുതലായവരോടും കൂടി രവശ്ശേരിയിൽ എത്തി. സ്വാമികൾ ശിവക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കുകയും അതിന്റെ പണികളു തു പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു. അടുത്തദിവസം ക്ഷേത്രത്തെ സംബന്ധിച്ച അ. നാട്ടിലെ സ്വജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വഴക്കുകൾ സ്വാമിതൃപ്പാടങ്ങൾ പറഞ്ഞുതീർത്തു. രവശ്ശേരിയിൽനിന്നു അദ്ദേഹം കർണ്ണശേക്കം അവിടെനിന്നുവിട്ടവർ എന്നു പറയുന്ന തുളുത്തീയരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം മംഗലാപുരത്തേക്കു പോയി. രണ്ടു സ്ഥലത്തും ഓരോ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനാഭക്തർക്കു നൽകി. മുപ്പത്തുനായിരം രൂപ ചെലവുചെയ്തു പണിത രവശ്ശേരി ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ പന്ത്രണ്ടാം മംഗലം തൃപ്പാടങ്ങൾ പ്രതിഷ്ഠനടത്തുകയും ക്ഷേത്രത്തിലെ ശാന്തിക്കാര്യങ്ങൾ സ്വാമി അവകളുടെ അജ്ഞാനപരണവും ശിവഗിരിമഠത്തിൽ നിന്നയയ്ക്കുന്ന തന്ത്രികളാലും നടത്തുന്നതിന് ശാശ്വതമായി ഏല്പാട്ടു ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അതിനായി ശിവഗിരി മഠത്തിലേക്കു പ്രതിവർഷം അയിരത്തി കുറുപണം കൊടുക്കാമെന്നു ഖരാർമൂലം ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾ സമ്മതിച്ചു.

അയലപ്പുറം അരുവി

ഒൻപതാം അദ്ധ്യായം.

പ്രായസ്കന്ദത്തിൽ ശിവഗിരിയിൽ ക്ഷേത്രം പണി ഉടൻ തുടങ്ങത്തക്കൊണ്ണമെന്നു കർമ്മങ്ങൾ എല്ലാം പൂർത്തിയാക്കി. ഈ മാസത്തിലായിരുന്നു കൊല്ലം പ്രാക്കുത്തു ശ്രീകുമാരകോവിലും അരോടുക്കുടി സാമഗ്രികളും ദേവസ്വവും അമ്പലമുടി ഉടമസ്ഥൻ സ്വാമികളുടെ പേക്കു ഭാഗം ചെയ്തതു്. മേടം, ഇടവം ഈ മാസങ്ങളിൽ സ്വാമികൾ, ശിവഗിരിമഠത്തിൽ ക്ഷേത്രവും സംസ്കൃതവിദ്യാലയവും സ്ഥാപിക്കുന്ന വകയ്ക്കു പണപ്പിരിവിനായി കൊല്ലത്തും അടുത്ത സ്ഥലങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചിരുന്നു.

പ്രായസ്കന്ദ ചിങ്ങം പത്താംതൂണു തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ജന്മനാൾ ആയിരുന്നു. അന്നായിരുന്നു ശാരദാമഠത്തിന്നു സ്വാമികൾ കല്പിച്ചതും പണികൾ ആരംഭിച്ചതും. ഇക്കാലത്തു് ശിവഗിരിയിൽ വച്ചു് ഭിഷ്കുനാണു് “മനനീനവമഞ്ജരി” എന്ന മധുരഗന്ധഭരമാല ചെറിയ സ്ത്രീയും ആയിരിക്കാണു്, ശിവഗിരിയുടെ വടക്കുവശം, അയ്യായിരം പണത്തിനു് ഏതാനും നിലങ്ങളും പുറയിടങ്ങളും മറ്റും വകയ്ക്കായി തൃപ്പാദങ്ങൾ വില കേടിച്ചതു്. ചിങ്ങത്തിൽ നെയ്യാറുകൾ കവളാകളത്തു് അലേക്കും സാന്നിദ്ധ്യം ചെയ്തു്, ആചാരപരിഷ്കാരസംഘസ്ഥമായി പല നിർദ്ദേശങ്ങളും ചെയ്തു.

പ്രായസ്കന്ദ ധനുവിൽ പറവൂർ മുത്തക്കുന്നം ക്ഷേത്രത്തിലെ തന്ത്രാവകാശം ക്ഷേത്രഭാരവാഹികൾ സ്വാമികൾ എഴുതി കൊടുത്തു. അ മാസത്തിൽ തന്നെ കർണ്ണൂർ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുഹൂർത്തക്കല്പ സ്ഥാപിക്കാൻ അവിടെ നിന്നു ഏതാനും മാസ

ന്മാർ വന്നു സ്വാമിയെ കണ്ടിട്ടു. സ്വാമികൾ ആ യാത്രയിൽ മംഗലാപുരം വരെ പോയി. മൺഓർ-ജനമറി മരി-റാൻ-അദ്ദേഹം കർണ്ണാട് എത്തുകയും മല-റാൻ കല്ലവെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. മടങ്ങി വരുമ്പോൾ കൊച്ചിക്കു സമീപം കുമ്പളങ്ങിപ്പുറം സ്ഥലത്തു ഒരു അലർനാരിശപരക്ഷേത്രം പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയും, പഴയ ഭർഗ്ഗാക്ഷേത്രത്തിൽ നടന്നുവന്ന പൂരംപാട്ടും ജന്തുബലിയും ചിരമായിക്കയും ചെയ്തു. മീനം മരി-റാൻ സ്വാമികൾ ശിവഗിരിയിൽ മടങ്ങി എത്തി.

വരു മേടം മല-റാൻ രാജ്യാഭിഷേകം സന്ദർശനം സ്വാമികൾ ചുസ്സ. എൽ. ഡി. പി. യോഗത്തിലേക്കുയച്ചു.—

“ശ്രീനാരായണധർമ്മപരിപാലനയോഗം സിക്രട്ടറിക്കു”

സ്വാമികളുടെ മതസംബന്ധമായും ആചാരസംബന്ധമായും ഉള്ള പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഉപയുക്തമാകുവാൻ രാജ്യാഭിഷേകം സന്ദർശനം ഈ തവണത്തെ പൊതുയോഗത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ട് കൊണ്ടു വരികയും അവയെ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന്നു യോഗം വഴിയായി വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു ഇതിനാൽ അറിയിക്കുന്നു.

മതം—ക്ഷേത്രനിർമ്മാണവിഷയത്തിൽ കരുണയും ഇപ്പോൾ പലപ്പോഴും കാണുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ക്ഷേത്രങ്ങൾ അവയുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ മുഴുവൻ സഹവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു നോക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഈശ്വരാരാധന എല്ലാ ഗ്രാമങ്ങളിലും എല്ലാഘട്ടങ്ങളിലും എത്തണം. അതിന്നു മതമതങ്ങളെ ജനങ്ങൾക്കു അറിവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യണം.

മ. ഈശ്വരാരാധനാപ്രതിപാദകങ്ങളായ ചരിത്രങ്ങളും ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും പ്രസംഗിച്ചു ജനങ്ങളെ ധരി

പ്രിയപ്പെട്ടവൻ കഴിയുന്ന ദിക്കുകളിൽ എല്ലാം ക്ഷേത്രങ്ങളോടു സംബന്ധിച്ചു വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കണം.

൨. അല്ലാത്ത ദിക്കുകളിൽ യോഗ്യത ഉള്ള പ്രാദേശിക കമ്മിറ്റി അയച്ചു കൂടിക്കൂടെ പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തണം.

അ ചാരം—തിരണ്ടുകളി, പുളിക്കടി ഈ അടിമന്തിരികൾ അമോഷ്യവും ചെലവും കൂടാതെ തന്നെ മിക്കവാറും നടന്നു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. താലികെട്ട നിർമ്മാണ ചെലവായുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ ഫലവത്തുകളായി വരുന്നതെങ്കിലും എല്ലാവിടത്തും ഓരോപോലെ പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നു.

൩. ഈ അടിമന്തിരികൾ കഴിയുന്ന പേരത്തിൽ എങ്ങും ഇല്ലാത്തതാക്കാൻ ചേണ്ടതു ചെയ്യണം; ഇത് അശാസ്ത്രീയവും അനാചര്യവും അണ്.

൪. ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുതിയ വിചാരക്രമം ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ കുറെ പരിഷ്കാരമുള്ള ചിലരുടെ ഇടയിൽ മാത്രമേ നടന്നുകാണുന്നുള്ളൂ. വിചാരത്തിന്റെ ക്രിയകളും ദ. ഡംബരങ്ങളും അവസ്ഥക്കനുസരിച്ചു ഏറക്കുറെ ഭേദിച്ചിരിക്കുമെങ്കിലും അതിന്റെ പ്രധാനഭാഗങ്ങൾ എല്ലായിടങ്ങളിലും ഏകരൂപമായി പരക്കേണ്ടതായതുകൊണ്ട് അതിലേക്കു ചേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കണം.

൫. സിപുതച്ചന്മാർ വിചാരസമരത്തു പാസ്സാർ പുഷ്പമാല അണിയിക്കുന്നതോടുകൂടി ഭാര്യയുടെ കണ്ണത്തിൽ ദാമ്പത്യ ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായ ഒരു താലികെട്ടു നൽകുന്നതാണ്. എന്നാൽ ചരമഗതിയെ പ്രാപിക്കുകയോ, ഉപേക്ഷിക്കുകയോ ചെയ്തതോടുകൂടി സ്മാരകമായി, പുനർ വിചാരം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സ്ത്രീയുടെ അംഗത്തിൽ യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. അതുകൊണ്ട് പുനർവിചാരം ചെയ്യുന്ന

പ്രകാരം ആദ്യത്തെ താലിയിലെ ചുരുക്ക വിവരങ്ങൾ കാലത്തോളം അതി നശിക്കുകയോ ധരിച്ചിരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാകുന്നു. വിവരങ്ങൾ മോചനത്തെയും പുനർ വിവരങ്ങളെയും പറ്റി ഇനിയുള്ള അഭിപ്രായം ഖണ്ഡിതമായും വിചാരമായും അടുത്ത മറ്റൊരു വാസരത്തിൽ അറിയിക്കാം.

ഡ. ഏകകാലത്തിൽ ഒരുത്തൻ എന്നിലധികം ഭാഗ്യവാന്മാർ ഒരുത്തൻ എന്നിലധികം ഭക്താക്കന്മാരും ഇപ്പോഴും ചില ഭിക്ഷകളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഈ ഏകാകാല മേലാൽ നമ്മുടെ അനുഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പേണ്ടതു് അലോചിക്കണം.

ജ. സ്വപ്നങ്ങളിൽ മനമക്കത്തായം അനുസരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ ഒരുത്തന്റെ സ്വപ്നസമ്പാദ്യത്തിൽ നന്നാകരം ശക്തിപ്പെടുകയും അതിൽ മുറപ്രകാരം വിവരം കഴിച്ചുഭാഗ്യവും മക്കളും അവകാശികളായിരിക്കാൻ നിയമം പേണം; അല്ലെങ്കിൽ വിവരം നിരസകമായിത്തീരും. ഇതിനേയും സാധാരണയായി വിചാരിച്ചു വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കണം.

യോഗം എപ്പോഴും അഭിപ്രായത്തെ പ്രാപിക്കുമാറാകട്ടെ.

എന്നു്, നാരായണഗുരു.

പ്രകാരം ഇടവത്തിൽ തീയ്യർ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിൽ പോയി അവരുടെ പണം നശിപ്പിക്കുകയും, അപരിച്ഛിതമായ അനുഭവനക്രമങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നു നിശ്ചയിച്ചു സ്വാമിഭട്ടൻ പരമ്പര മിതവാദിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അതിനുപെട്ടെന്നുണ്ടായ മേതു വടക്കെ മലയാളത്തിൽ തുച്ഛമായ ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ അനേകായിരം തീയ്യർ അടുത്തോരും ഇളമ്പിയിരിക്കുന്നതിന്നു പോയി അനുപശ്യമായി വളരെ പണം ചെലവു ചെയ്യുന്ന പതിച്ചുനൽകൽചെയ്തു, അവരെ തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ പോകാൻ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. അതുകൊല്ലം തുച്ഛമായതായാ തീയ

കിൽ പലരും വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽപ്പെട്ടു, മരിച്ചുപോയതു് സ്വാമിയുടെ ശാസന ലംഘിച്ചതിനാലാണെന്നു പലരും വിശ്വസിച്ചു.

പ്രഭാതം-ചിങ്ങം മനുഷ്യ-ആയിരുന്നു സ്വാമിതൃപ്പാടങ്ങളുടെ ജന്മനാൾ. പതിയുപോലെ കേരളമെങ്ങും, ഹൃദയം അധിവസിക്കുന്ന മരുന്നാടുകളിലും, ഈ ജന്മർക്കുസുഹൃത്തുക്കൾ അനുവാദപൂർവ്വം കൊണ്ടുവന്നു.

ശിവഗിരി ശാരദാമന്തരിന്റെ പണികൾ ഇതിനകം മിക്കവാറും പൂർത്തിയാക്കി. വിശേഷമായ തറയോട്ടുകളും ജാലകത്തിനായുള്ള ചിത്രകണ്ണാടികളും കർണ്ണൻ ക്ഷേത്രഭാരവാഹികളിൽ ചിലർ അയച്ചുകൊടുക്കാമെന്നറിഞ്ഞു. ശിവഗിരിയെ ഹൃദയത്തിൽ (തീയതിയുടെ) മതസംബന്ധമായ തലസ്ഥാനം ആക്കണമെന്നും, ഒരു മന്തരിൽനിന്നു സ്വയംഭൂതങ്ങളുടെ മതസംബന്ധവും സാമൂഹികവും ആയ അഭിവൃദ്ധിക്കു വേലമെന്നാൽ യോഗ്യമായ ബ്രഹ്മചാരികളെ ശിക്ഷിച്ച് പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിൽ എല്ലാം അയയ്ക്കണമെന്നും തൃപ്പാടങ്ങൾ ഉതിനിടയിൽ തിരിച്ചുപെടുത്തിയിരുന്നു. മന്തരിന്റെ വിജയസംബന്ധിച്ചു, തിരുവാർകൾത്തെയ്ത സ്വാമികൾ ശിഷ്യന്മാർക്കായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സന്ദേശം താഴെ കാണുക:—

“പ. മതത്തിന്റെ സാമാന്യ തത്വത്തെ ജനസാമാന്യത്തിന് ഉപദേശിക്കുകയും ഈശ്വരഭക്തിയെ എങ്ങു പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ര. ബാഹ്യാഭ്യന്തരശുദ്ധിയെ അല്ലെങ്കിൽ ത്രികണ്ഠാശിശുദ്ധിയെ സമ്പാദിക്കാൻ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വേണ്ട വിധം യത്നിക്കുക.

൩. അറബിംസ, സ്റ്റേഫം, ഐക്യമത്വം ഇവയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കുകയും അവയെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്യുക.

൪. സാധുജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥിതിയെ നന്നാക്കുക.

൫- വാസനയുള്ള യുവാക്കളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത ബ്രഹ്മചാരികളായി സ്വീകരിച്ചു പഠിപ്പിക്കുകയും അവരിൽ മനസ്സും യോഗ്യതയും ഉള്ളവർക്ക് സന്യാസം നൽകി പരോപകാരത്തിനും പ്രയത്നിക്കാൻ വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്യുക."

പ്രതി-ധനു ചന്ദ്ര-ചന്ദ്രീയതി സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ ശിവഗിരിയിൽനിന്നും തിരുനൽവേലിപ്പട്ടി മംഗലാപുരത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു. രണ്ടദിവസം മധുരയിൽ താമസിച്ചു. കോഴിക്കോട്, മേയ്യഴി, തലശ്ശേരി, കർണ്ണാടക മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശ്രമിച്ചതിനുശേഷം, സ്വാമി മംഗലാപുരത്തെത്തി. അത്യാധംബരപൂർവ്വം അവിടുത്തെ സ്വജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീകരിച്ചു. മകരം നവ-ചന്ദ്രീയതി മംഗലാപുരം ക്ഷേത്രത്തിനകം റവിവയ്ക്കുകയും, അനന്തരം ഷഡാധാരപ്രതിഷ്ഠ നടത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു മകരം ചന്ദ്ര-ചന്ദ്രീയതി മടങ്ങുകയും വഴിയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും വിശ്രമിച്ചതിനു ശേഷം കുംഭം ചന്ദ്രീയതി ശിവഗിരിയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു.

പുഷ്യം-മേടത്തിൽ സ്വാമികൾ വീണ്ടും കോഴിക്കോട്ടേക്കുപോയി. അവിടുത്തെ ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാകലശമഹോത്സവം മേടം ചന്ദ്ര-ചന്ദ്രീയതി ആയിരുന്നു. അതിൽ സംബന്ധിച്ചതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഉടൻതന്നെ മടങ്ങി. ഇടവത്തിൽ ശിവഗിരിമഠംവകയ്ക്ക് പണപ്പിരിചിനായി അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തും നെയ്യാറ്റിൻകരയും സഞ്ചരിച്ചു. നെയ്യാറ്റിൻകര സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഉറക്കിണറടി

കുഞ്ഞുവെട്ടർ എന്ന മാന്യൻ ൧൦൦൦-രൂപയും ൭൦൦ രൂപയ്ക്കു മേൽ വിലയുള്ള ഒരു പരമ്പര സ്വാമികൾക്കായി ദാനം ചെയ്തു. ഈ പരമ്പര അരുവിപ്പുറം മഠത്തിന്റെ അവശ്യത്തിലേക്കുണ്ടെന്നു് ധ്യാനസ്വയം ചെയ്തിരുന്നു. കർക്കടക മാസം തിരുവനന്തപുരത്തും വടക്കും അയി സ്വാമികൾ കഴിച്ചുകൂട്ടി.

തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഭവനത്തെ ജന്മനാൾ പുനഃകന്നി-
കരം തിരുതി ആണ് അദ്ധോഷിച്ചതു്. അതിനുശേഷം
അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരത്തും കുളത്തുതും ഏതാനും നാൾ
വിശ്രമിക്കുകയും, തുലാമാസത്തിൽ കുളത്തൂർ, മണ്ണന്തല, അ-
രുവിപ്പുറം മുതലായ ദിക്കുകളിൽ ദേശസങ്കേതം ഏല്പിട്ടത്തു-
ന്നതിനു ജനങ്ങളെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും മതസംബന്ധമായും
സമുദായ സംബന്ധമായും ഉള്ള അഭിവൃദ്ധിയെ പൂർവ്വകരു-
തിച്ചു അവർക്കു വേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. ധനുമാ-
സത്തിൽ അദ്ദേഹം ശിവഗിരിയിൽ തിരിച്ചെത്തി. അവിടെക്കു-
കൊല്ലം, കുപ്പണ മണ്ണുർ പത്മനാഭൻ എന്നൊരു മാന്യൻ
൧൦൦൦-രൂപാ സ്വാമിക്കു ദാനം ചെയ്തതും അദ്ദേഹം, പൂവാ-
ധികം പുഷ്പിനെ പ്രാപിച്ചിരുന്ന ശിവഗിരിസംസ്കൃതപാ-
ഠശാലക്കായി അതു വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു.

ആയിടെ നെയ്യാറ്റിൻകര, കരക്കുളത്തു ഒരു വലിയ
ഗൃഹസ്ഥനും സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളിലെ ഒരു വിശ്വസ്തനായ
ഒരു ഹൃദയ മാന്യൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏകപുത്രിയുടെ
യുഗ്മരും താലിംകട്ടു കല്യാണം നടത്താനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ
പൊടിപൂരമായി ചെയ്തു വരികയുണ്ടെന്നു. ഈ വിവരം
സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. * “മകരം കരം തിരുതി
(മുഹൂർത്തസമയം) സമുദായക്ഷേമമെല്ലാമായ ഈ അവതാരപു-

* വിവേകദശയം ൭-ാം പുസ്തകം. ലക്കം ൧൧.

രഷൻ അവിടെ എത്തി. അതിവിശാലവും വളരെ ചെന്ന
 ചെലവു ചെയ്ത അതിമനോഹരമായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത
 മായ പന്തലിൽ വാദ്യമോഷങ്ങളോടും മറ്റു അനേക
 അഡംബരങ്ങളോടുംകൂടി ശുഭേച്ഛയ്ക്കർത്ഥത്തിൽ താലികട്ടാൻ
 വേണ്ട സകല കരുക്കളും ചെയ്തു; പെൺകുട്ടികളെ യഥാ
 സ്ഥാനം അലങ്കരിച്ചിരുന്നിരിക്കുന്നു. ദക്ഷിണതിരുവിതാം
 കൂറിൽ പ്രമാണികളായ തീർത്ത് എല്ലാം ഹാജരാണ്. സ്ഥല
 ത്തെ പ്രധാനനായനാരും കൃസ്ത്യാനികളിലും മറ്റുമടിയ
 കിലും പ്രമാണികളായുള്ളവർപോലും ക്ഷണിച്ചുവരുത്തപ്പെട്ടി
 രിക്കുന്നു. വാദ്യമോഷങ്ങളും വിനോദങ്ങളുംകൊണ്ടു മാത്രമ
 ല്ല, നട്ടുയുടെ അതിഭേദമായ സ്ഥിതികൊണ്ടും വീടും പര
 ന്നും അയൽവീടുകളും തിരിക്കിത്തീരക്കി ഒരു വലിയ പുരുഷനും
 അവിടെ കൂടി ഇരക്കുന്നു. കെരവസഭയിൽ “സ്ഥിര പുര
 ഷെട്ട ശ്രീകൃഷ്ണഗോപാലപ്രോഖെ സ്വാമിതുല്യാദങ്ങൾ ഈ
 ജന്മകൂട്ടത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ പലക്കും പലവികാരങ്ങളാ
 ളുകൊണ്ടു്. എങ്കിലും അക്കും ആ അലൗകിക പുരുഷനെ
 ബഹുമാനിക്കുകയും പൂജിക്കുകയും ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
 പ്രധാനപെൺകുട്ടിയുടെ അച്ഛനായഗൃഹസ്ഥനെ അടുത്തു
 വിളിച്ചുകൊണ്ടു് സ്വാമി, “കെട്ടു കല്യാണം ആവശ്യമുള്ളത
 ല്ല; നാം ഇതിനെപ്പറ്റി പലപ്പോഴും ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചി
 ട്ടു്ഇതേവരെ ന്നങ്ങളാകാ അതിനെ വേണ്ടപോലെ കേൾക്ക
 ന്നില്ലല്ലോ. നിങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനായിട്ടാണുപറയുന്നതു്.
 നിങ്ങൾക്കനമ്മുടെ ചാക്കിൽ വിശ്വാസം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതുകൂ
 ടാതെ കഴിക്കണം,” എന്നു പറഞ്ഞു.

അദ്ദേഹം—“സ്വാമി എങ്ങനെ കല്പിക്കുന്നു അങ്ങ
 നെ. ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ മേലാൽകെട്ടു കല്യാണം നട
 ത്തുകയില്ല.”

സ്വാമി—“അതുപോരാ. എന്തുകൊണ്ടു് ഈ കെട്ടുക
 ല്യാണം തന്നെ അതന്നാവശ്യമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ നി

അർക്കമുടക്കിക്കൂടാ? അത്ര അത്ഭുതമില്ലാത്തതാണ് അത്; മുടക്കിയതു കൊണ്ട് യാതൊരു ദോഷവും വരാനില്ല.”

അദ്ദേഹം—“കുട്ടിയുടെ കാരണവന്മാർക്കും ജനങ്ങൾക്കും പെട്ടെന്നു അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു നമ്മതമാനിരിക്കുമോ എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ.”

സ്വാമി—“നിങ്ങൾക്കു സമ്മതം തന്നെയോ? അതറിയാട്ടെ. അവരുടെ കൈസമ്മതംനാം പോദിച്ചു കൊള്ളാം.”

അദ്ദേഹം—“സ്വാമികല്പിക്കുന്നപോലെകേൾക്കാൻ എനിക്കു പൂണ്ണ നമ്മതമാണ്.”

സ്വാമി—“പൂണ്ണ സമ്മതം തന്നല്ലോ. എന്നാൽ മതി”.

ഇത്രയുംപറഞ്ഞു സ്വാമി കുട്ടിയുടെ കാരണവർ മുതലായവരെ അടുത്തു വിളിച്ചു ഉപദേശിക്കുകയും അവരെല്ലാവരും സ്വാമിയുടെ കല്പനപോലെ ചെയ്യാൻ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇവിടെ ഒരു വാക്കു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഗുഹസ്ഥന്റെ ഭാര്യയ്ക്കു തന്റെ ഏകപുത്രന്റെ ഉദ്ദേശിച്ച ഇത്ര അശോചനയോടുകൂടി അറംഭിച്ചു കൊണ്ടാടി പതിനൊന്നാമത്തെ മണിക്കൂറിൽ എത്തിയ ഈ താലികെട്ടടിമനും പെട്ടെന്നു താലിപ്പെട്ട കൂടാതെ കലാരിപ്പിക്കാൻ ഇടനാമതിൽ യാതൊരു വൈമനസ്യവും ഉണ്ടായില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അമാന്യസ്ത്രീ സമുദായത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള സ്വാമിതൃപ്തഭങ്ങളിലെ അജ്ഞയെ ബഹുമാനിച്ചു അതിനെ അഭിനന്ദിക്കുമാണു ചെയ്തത്. * * * സ്വാമിതൃപ്തഭങ്ങൾ ഉടനെ കെട്ടിനെന്മാരുക്കു തോടുകൂടി പന്തലിൽ അണിനിരന്നിരിക്കുന്ന പെൺകുട്ടികളെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു അവർക്കു തന്റെ കൈകൊണ്ടു കുറെ പുഷ്പവും പഴങ്ങളും കൊടുത്തു അവരെ അകത്തേക്കു പൊ

യ്ക്കോർവാൻ പറഞ്ഞതല്ല. അടുത്തു നിന്നിരുന്ന ഒരുളോടു, ഈ കെട്ടുകല്യാണം താൻ മുടക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നും സ്വജനങ്ങളിൽ അതും ഈ അനാവശ്യമായ അടിയന്ത്രം മേലാൽ നടത്തരുതെന്നാണു താൻ അഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നും വെളിപാടും ഉറപ്പായും ആ ജനസംഘത്തോടു പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ സ്വാമികൾ അജ്ഞാപിച്ചു. അപ്രകാരം അയാൾ പറകയും എല്ലാവരും അശ്വത്വത്തോടും കേതുമ്പറ്റമാനങ്ങളോടുംകൂടി അതു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ അതികേമമായ ഒരു കെട്ടുകല്യാണം പാതലിൽ വെച്ചുതന്നെ നിൽക്കപ്പെട്ടു. ഇതു ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൽ തീരരുടെ ഇടയിലുള്ള താലി കെട്ടിന്റെ പൂലകളിസദ്യ ആയിരുന്നു.”

കുംഭമാസം ആദ്യം സ്വാമി ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യം മൂലം കിടപ്പിലായിരുന്നു. ദിവാൻ രാജഗോപാലാചാരി തൃപ്പാദങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാൻ അതിടെ വക്ഖല വരുന്നുണ്ടെന്ന് അറിയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തൃപ്പാദങ്ങളുടെ സുഖക്കേടുനാമിത്തം ആ സന്ദർശനം തല്ക്കാലത്തേക്കു മാറ്റിവയ്ക്കേണ്ടിവന്നു. മീനമാസം മുഴുവനും സ്വാമികൾ ശിവഗിരിയിൽതന്നെവിശ്രമിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ ശിവഗിരിയിലെ സംസ്കൃത സ്കൂളിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിക്കു സാരമായ ഭേദഗതികൾ വരുത്തുകയും, കരുനാഗപ്പള്ളിൽ കുരിച്ചാലിൽ, കൊച്ചുകുളിക്കൽ ഈ കുടുംബങ്ങൾ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന കുറിനമായ വൈരസ്ത്രം പറഞ്ഞു സമാധാനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. കർക്കടകത്തിൽ സ്വാമി കുറേദിവസം കുററാലത്തു സുഖമെടുത്തു. അതിനുശേഷം കൊല്ലത്തു പ്രക്കേളത്തു ചുത്തി വിശ്രമിച്ചു. ശിവഗിരിയിലെ മറപ്പള്ളിയുടെ പണിയും ഈ മാസത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കി.

ശാമോ പ്രതിഷ്ഠാ പൂജ-മേടത്തിൽ നടത്താനാണ് ആലോചിച്ചിരുന്നതു്. ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം പൂർത്തിയാകാതിരുന്നതിനാൽ പൂജ ചിങ്ങത്തിൽ സ്വാമിതിരുനാളോടൊന്നിച്ചു അതു്

അരുവിപ്പുറത്തു സ്ഥലികൾ ഇരുന്നു തപസ്സുചെയ്തു ക്രമം.

നടത്തുന്നതിന്നു നിശ്ചയിച്ചു. എന്നാൽ അന്നും പ്രതിഷ്ഠ നടന്നില്ല. ചിങ്ങം ൨൩-ാം തീയതി സപ്തമിയാലും അമ്പത്തഞ്ചു വയസ്സു പൂർത്തിയാക്കി. ൨൪-ാം തീയതി കൊല്ലത്തുനിന്നു അദ്ദേഹം ശിവഗിരിയിൽ മടങ്ങി എത്തി. അന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം ശിവഗിരിയിൽ ചിങ്ങത്തിൽ കുറുവാലും വരെ യാത്രപോയി മടങ്ങി. കന്നിയിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു ഏതാനും ദിവസം താമസിക്കുകയും കൃഷ്ണൻമാർത്താണ്ഡൻ അവർകൾ രാമകൃഷ്ണൻ അവർകൾ ഇവരിൽ നിന്നു മുൻരേഖാമൂലം വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നപ്രകാരം ആയിരം ഉറുപ്പിക വീതമുള്ള ൨൦൦൦ കറും വലിയപിളാകത്തു അത്താഴ കമാരൻ അവർകളിൽ നിന്നു ൫൦൦ കറും, ഇതൊന്നിരുക. തിരുവനന്തപുരം ചേട്ടയിൽ ഒരു വസ്തുവിൽ സ്ഥാപിച്ചു ദാനം വാങ്ങുകയും ചെയ്തു. വീണ്ടും ശിവഗിരിയിൽ മടങ്ങി. അവിടെ പച്ചുകുന്നി ൧൨-ാം തീയതിയിൽ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ ഏറ്റാമതു പൊതുയോഗത്തിൽ സപ്തമിയാലും സംബന്ധിക്കുകയും പ്രതിഷ്ഠാകാര്യങ്ങൾക്കായി ഒരു കമ്മറ്റിയെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുതന്നെ അദ്ദേഹം വീണ്ടും കുറുവാലത്തേക്കു പോയി. കുറുവാലം, പാപനാശം ഈ സുഖവാസസ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഏതാനും വർഷം ഏകാന്തവാസം നയിച്ചു. തുലാം അവസാനം മധ്യം, തിരുനൽപേലി ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം വിശ്രമിക്കുകയും, അവിടെനിന്നും ശ്രീരംഗം മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകുകയും ചെയ്തു. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് പലമഹാക്ഷേത്രങ്ങളും സന്ദർശിക്കുകയും അവിടെ നടക്കുന്ന നടപടികളെപ്പറ്റി ഗുണഭോഷിപ്പവചനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പടക്കെ ഇൻഡ്രിയുള്ള പുണ്യസ്ഥലങ്ങൾ കൂടി സന്ദർശിച്ചു മടങ്ങണമെന്നു അവിടുന്ന് അസന്ദർഭത്തിൽ അഗ്രാമിച്ചു. ജീലും ശരിരാസപാസ്ത്രം നിമിത്തം മറ്റുള്ളവരുടെ നിരന്തരമായ അപേക്ഷയാൽ യാത്ര തൽക്കാലം മുടക്കുകയാണു് ഉണ്ടായതു്. വൃശ്ചികത്തിൽ സപ്തമിയാലും കോഴിക്കോട്ടെത്തി കണ്ണൂരിലും തലശ്ശേരി മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും

ഒരു മാസത്തിലധികം കാലം അവിടുന്ന് സഞ്ചരിച്ചു. മകരത്തിൽ അവിടെനിന്നു അലുവായിൽ എത്തി, അവിടെയും അടുത്ത പ്രദേശങ്ങളിലും മാറിമാറിത്താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മകരം ന-ാ-നു- കൊച്ചിയിൽ പള്ളിപ്പുറം വിജ്ഞാനവർദ്ധിനി സഭയ്ക്കു വലിയ ക്ഷേത്രത്തിലെ പ്രതിഷ്ഠാകാലം സ്വാമിശർ നടത്തുകയും സഭാംഗങ്ങൾ തൃപ്പാടങ്ങൾക്കു ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന് അവിടുന്ന് നൽകിയ മറുപടി താഴെ ചേർക്കുന്നു:—

* നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഉയർന്നതരം വിദ്യാഭ്യാസം ഉള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കം ചേർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഇപ്പോൾ ഏതാനും കൊല്ലങ്ങളായി നമ്മുടെ സമുദായാംഗങ്ങൾക്കു വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അഭിരുചി ജനിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഇതു സന്തോഷകരം തന്നെ. വിദ്യാഭ്യാസം ഏതു സമുദായത്തെയും ഉന്നതിമാറ്റങ്ങളിലേക്കു അയക്കുന്ന ഒന്നാകയാൽ നാം സമുദായാഭിവൃദ്ധിയെ കൈവരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു നമ്മുടെ ഇടയിൽ ധാരാളം പ്രചാരം ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ഉയർന്നതരം പരീക്ഷകൾ ജയിക്കുന്നതിന്നു പുല്ലാപക്കം സാധ്യമായി എന്നു ചരികയില്ല. അതിനാൽ ഒരു വിധം ധനമുള്ളവർ സാധുക്കളും വിദ്യാതല്പരരായ വിദ്യാത്മികളെ കഴിയുന്നത്ര സഹായിച്ചു ഇതരദേശങ്ങളിലെത്തു വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു പാർ ഉത്സാഹിക്കണം. ഇതു നമ്മുടെ സമുദായത്തിന്നു പല വിധത്തിലും ഗുണകരമായ ഒരു സംഗതിയായിരിക്കും. സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞാണു കാണപ്പെടുന്നത്. ഇപ്പോൾ പ്രധാനമായി പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ഭാഷ ഇംഗ്ലീഷാകുന്നു. അതിനാൽ അതിലാണ് നാം നമ്മുടെ ശ്രദ്ധപതിപ്പിക്കേണ്ടത്. സമുദായത്തിൽ പുരുഷന്മാർക്കുമാത്രമല്ല, സ്ത്രീകൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

അവരെ ഇപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ പിന്നോട്ടു തള്ളിയിടരുത്.

വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞാൽ സമുദായാഭിവൃദ്ധിക്കു അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു് പ്രവസാരമാണു്. നമ്മുടെ സമുദായത്തിലെ ധനസ്ഥിതി വളരെ മോശമാണു്. പ്രവസാരം കൊണ്ടല്ലാതെ ധനാഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. ഇക്കാര്യത്തിലും ധനവാന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയാണു പതിയേണ്ടതു്. പല മാതിരി നന്മകൾ മുതലായവ വരുത്തി കൈപ്പണികൾ നടത്തിക്കുന്നതിനും നടത്തുന്നതിനും ധനവാന്മാർക്കു മാത്രമേ അധികം സാധിക്കുകയുള്ളൂ. തൊഴിലാളികൾ അഥവാ സാധിക്കാതെ വരുന്ന പക്ഷം പലർ കൂടി കമ്പനി ഏല്പിച്ചു തന്നിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ സഹായവും വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണു്. അഭിവൃദ്ധിമാർഗ്ഗങ്ങൾ നേരെ കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിലേക്കു കാലുപയ്ക്കാൻ നമ്മുടെ സമുദായാംഗങ്ങൾക്കു സാധിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ ഭാജ്യത്തു ധാരാളമായുണ്ടാകുന്ന കൊപ്രാപകരി മുതലായവ അന്യദേശങ്ങളിൽ അയച്ചു അവരുടെ അവർ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നതിന്നു വളരെ കൂടുതൽ വിലകൊടുത്തു നാം വാങ്ങിച്ചുപയോഗിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം വെണ്ണയെടുത്തു വരുന്നതു് അതുകൾ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തേണ്ട മാതിരി നമുക്കറിവാൻ പാടില്ലാത്തതു്. ഇതിന്റെ നീവാണത്തിന്നു വേണ്ടി നമ്മുടെ കുട്ടികളെ പ്രവസാര ശാലകളിൽ അയച്ചു പഠിപ്പിക്കണം. ഇതും ധനവാന്മാരുടെ മുറ ആണു്. ഇതു കൂടാതെ പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസമെങ്കിലും ഏല്പാവക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണം. നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ധനസ്ഥിതി കൊണ്ടു ഒന്നാമത്തെ സ്ഥാനത്തിന്നു് അർഹമായിട്ടുള്ളവർ കാത്തിരുപ്പുള്ളി താലൂക്കുകാരാണു്.

സാഹിത്യസംഘങ്ങളും വായനശാലകളും കാരോടോങ്ങളിലും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കേണ്ടതും അതുകൾ മൂലം വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ സമുദായത്തിന്നു വളരെ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടയുള്ളതും അകുന്നു. സാഹി

ത്വസംവാദങ്ങളും വായനശാലകളും പ്രബലപ്പെടുത്തുന്നതിന് സമുദായാംശങ്ങൾ കാരോരുത്തരും യഥാർത്ഥം യത്നിക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ധനവാദമാർ മൗനം വലംബിക്കുകയായിരിക്കുന്നതു തീരെ പോരാത്തതാണ്.

കൊച്ചിയിലെ ഇഴുപ്പുവർക്ക് ധാരാളം സ്വപാതത്രയും ഇപ്പോഴത്തെ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിൽ നിന്നു ദത്തമായിട്ടുണ്ട്. ആ സ്വപാതത്രയെ ശരിയായി വിനിയോഗിക്കേണ്ടതു് നമ്മുടെ ദൈവമയാണ്. താഴ്ന്നജാതിക്കാരുടെ അവിടുത്തെ അതിയായ വാത്സല്യം ഉണ്ടെന്ന് അവിടുത്തെ പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടു തെളിയുന്നുണ്ട്.

ഏതായാലും നിങ്ങളുടെ ഈ ഉദ്യമം ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു നിങ്ങൾ ഇനി ഉത്സുകരായിരിക്കുമെന്നും അടുത്ത കാലത്തുതന്നെ നിങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം പൂർത്തിയാക്കുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു."

പൊതുജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനും വിശ്രമത്തിനും മായി അല്പവാ നദീതീരത്തിൽ സ്ഥാപനമായി ഒരു സ്ഥലം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുള്ള അലോചന ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് തുല്യാദങ്ങൾക്കുണ്ടായത്. കുറേ അദ്വൈതം അവിടുന്ന് കോഴിക്കോട്ടെത്തി, ശ്രീകണ്ഠേശ്വരം ക്ഷേത്രത്തിലെ ഉത്സവത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. അവിടെ നിന്നും മംഗലാപുരത്തേക്കു പുറപ്പെട്ടു; തുല്യാദേശ്വരക്ഷേത്രത്തിലെ കുളാഭിഷേകം നടത്തി.

ഇതിനിടയിൽ ശാരദാ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു കമ്മറിക്കാർ പേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്യുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തുല്യാദങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം മുൻകൂട്ടി ശിവാഗിരിയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അവർ തീച്ചപ്പെടുത്തുകയും, പ്രസിദ്ധനായ ഡാക്ടർ പല്ല അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കാൻ മംഗലാപുരത്തേക്കു കയ്യും ചെയ്തു. ഡാക്ടറുടെ അദ്ധക്ഷി അനുസരിച്ച് സ്വാമികൾ കുറേ

അവസാനത്തിൽ ശിവഗിരിയിൽ മടങ്ങിയപ്പോൾ. ശാരദാ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു പുറമെ ശിവപ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു കൂടി പോണമെന്ന് അപ്പോഴാണ് തീർച്ചപ്പെടുത്തിയത്. പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ വിശ്രമാത്മം തൃപ്താഭങ്ങൾ വീണ്ടും അലുവായിൽപോയി. പ്രതിഷ്ഠാദിവസം സമീപിച്ചതിനാലേ ഷംമാത്രമേ സ്വാമി അവിടെനിന്നു മടങ്ങിവന്നുള്ളൂ.

* * * * *

സ്വാമികൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ചില ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കു നാമകരണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത് പ്രത്യേക ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് സ്വാമികളുടെ ജീവചരിത്രകർത്താവായ ശ്രീമാൻ ടി. കെ. നാരായണൻ അവർകൾ പറയുന്നത്:—“മംഗലാപുരത്തെ തീയർ തൃപ്പതി വിഷ്ണുക്ഷേത്രത്തിലേക്കു അണ്ടത്തോറും വലിയ തീർത്ഥയാത്രചെയ്തും കാണിക്കുകുളിപ്പും അനുഷ്ഠിപ്പണം അനുവശമായി ചെയ്യുമ്പോൾ പതിവായിരുന്നു. ആ കാണിക്കുകൾ അവരുടെ ക്ഷേത്രത്തിൽ സമർപ്പിച്ചാൽ മതിയെന്നും ദേവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം തൃപ്പതിമീനലപ്പോലെ തന്നെ ഇവിടേയുമുണ്ടെന്നും സ്വാമി അവരോടു ഉപദേശിച്ചു. ക്ഷേത്രത്തിന്നു തൃപ്പതിശാലം എന്നു പേരുപിളിച്ചതുതന്നെ ആ ഉദ്ദേശത്തോടു കൂടി ആയിരിക്കണം. തലശ്ശേരി ക്ഷേത്രത്തിന്നു സ്വാമി “ജഗന്നാഥം” എന്നു നാമകരണം ചെയ്തതും ഇതുപോലെ വേറൊരു ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാന ഹിന്ദുക്ഷേത്രങ്ങളിൽവെച്ചു ഒറീസ്സായിലെ പൂരി എന്ന സ്ഥലത്തെ ജഗന്നാഥക്ഷേത്രം ഏറ്റവും പ്രധാനവും മുഖ്യവുമായ ഒന്നാണ്. അവിടെ ജാതിവിചാരം അറോടും ഇല്ലെന്ന് ഒരു വിശേഷവും കൂടി ഉണ്ട്. തന്റെ കീഴിലുള്ള ക്ഷേത്രങ്ങളെല്ലാം അങ്ങനെ ആയാൽ കൊള്ളാമെന്നാണ് സ്വാമിയുടെ അഗ്രഹം. അതിനെ അവിടുത്തെ പ്രവൃത്തി മൂലം പ്രൗഢീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തലശ്ശേരി ക്ഷേത്രത്തിൽ ചില വർഗ്ഗക്കാർക്കു പ്രവേശനം അനുവദിക്കുന്നതിൽ പൂർവ്വചാരപ്രിയന്മാരായ ചിലർക്കു വിരോധമുള്ളതായി സ്വാമി

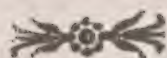
അറിഞ്ഞു. ക്ഷേത്രത്തിനു 'ജഗന്നാഥം' എന്നു പേരിട്ടതിൽ തന്നിക്കുള്ള വിശാലമായ അഭിപ്രായം അപ്പോൾ അവർത്തനങ്ങളെ അറിയിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്."

സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ക്ഷേത്രസ്ഥാപനം മൂലം സമുദായത്തിനുണ്ടായിട്ടുള്ള ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ഡാക്ടർ പി. പല്ലഭൻ സന്ദർഭത്തിൽ ഇങ്ങനെ അങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

"ഈ (തീർത്ഥ) സമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു ക്ഷേത്രങ്ങളും മഠങ്ങളും പലിയ സഹായമായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ മതസംബന്ധമായ ആചര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല, മറ്റു പലസൽകാര്യത്തിൽ ജനങ്ങളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ ഉപകാരികളായി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഇവമൂലം പല സ്ഥിതിയിലും സ്വഭാവത്തിലും ഉള്ള ജനങ്ങൾ സമഭാവനയോടുകൂടി ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതിനും അങ്ങനെ അന്യോന്യസ്തോമവും സഹോദരബുദ്ധിയും അവരിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതിനും ഇടയായിട്ടുണ്ട്. സാധാരണജനങ്ങളെ സദൃശത്തന്മാരും സദാചാരമുള്ളവരും ആക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും ഇവയ്ക്കു കഴിവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇവ മതത്തെയും സദാചാരത്തെയും അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളാണ്. ഇവയെത്തന്നെ പ്രത്യേകതരവും കരകൗശലവിഷയമായും ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങളാക്കിത്തീർക്കണമെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സമുദായത്തിന്റെ ധനത്തെ സമുദായത്തിന്റെ ഗുണത്തിനായി ചെലവിടത്തക്കവണ്ണം ഇവ ശേഖരിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്നു. ചിരകാലമായി സാമൂഹികങ്ങളായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നിമിത്തം ആത്മാഭിമാനം നിശ്ശേഷം നശിച്ചു പോയിരിക്കുന്ന ഈ സമുദായത്തിലെ സാധാരണജനങ്ങളിൽ ആ സ്വഭാവത്തെ വീണ്ടും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും സ്വന്തമായ ഈ സ്ഥാപനങ്ങൾ മാതൃങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ ക്ഷേത്രങ്ങൾ ജാതിഭേദം കൂടാതെ എല്ലാ ജാതിക്കാർക്കും

ഒരുപോലെ പ്രവേശിക്കാവുന്നവ അക്കിത്തിക്കുന്നമെന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഇവരെക്കാൾ ഇതിന്റെ അപശ്ചകത അധികമുള്ളവരും ഗുണപ്പെടുകക്കുള്ളമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്."

പത്താം അദ്ധ്യായം.

മറുപടിയോടും മുമ്പും മുമ്പും മുമ്പും മുമ്പും കളിപ്പറമ്പിലുള്ള ഒന്നാൾ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ശിവഗിരിയിൽ ശാശാ പ്രതിഷ്ഠയും, എസ്. എൻ. ഡി. പി. മോശത്തിന്റെയും വാഷി കസമ്മേളനവും, അതു സംബന്ധിച്ച ഒരു സ്ട്രീസമാജയും, ഒരു വിദ്യാർത്ഥിസമ്മേളനവും, കായികാഭ്യാസവിനോദങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും നടത്താൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. കാലേകൂട്ടിത്തന്നെ ഈ സംഗതികൾ ചെയ്തിട്ടുപോയി ഡാക്ടർ പല്ല എൻ. എം. എസ്സിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നിയമിച്ചിരുന്ന കമ്മറ്റിക്കാർ പതിനായിരത്തിൽപരം രൂപ പിരിച്ചെടുത്തു വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുതുടങ്ങി. വിജനവും ശാന്തവുമായിരുന്ന ശിവഗിരിയെ ബഹുചുമായിത്തീർന്നു. ദിവസാപ്രതി ബഹളം വർദ്ധിച്ചുപോന്നു. വക്രപത്തോട്ടിൽ ശിവഗിരി മഠത്തിനു നേർപടിഞ്ഞാറായി ഒരു കടവും, കടവിൽ നിന്നു പൊക്കമേറിയ കരയിലുള്ള കല്ലടകളും, കരയുടെ ചരിവുകളിൽനിന്നു പൊട്ടിപ്പോകുന്ന സ്പ്രിങ്ക്ലിംഗ് വളമായ ഉറവുകളെ തട്ടത്തു കഴുകുകയും ചെയ്ത ധാരാളമായ പായുന്ന ജലംകൊണ്ടു മനോഹരമായ മൂന്നു കളിമുറികളും ഗുത്രിയിൽ നിർമ്മിച്ചു. മഠത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറുവശമുള്ള തോട്ടിൽ അപാലം കെട്ടുകയും, പാലംമുതൽ കടവുവരെ ഒരു റോഡുണ്ടാക്കുകയും, റോഡിനുവേണ്ടി തോട്ടിന്റെ കിഴക്കുവശത്തു ശിവഗിരിയുടെ ഭർമ്മനത്തെ അകറ്റാൻ മറച്ചു

നിങ്ങളു കിടന്നിരുന്ന ഉന്നതമാന മണി കുന്നു വെട്ടിത്തുറക്കുകയും ചെയ്തു. ഉത്സവത്തിനായി എത്തിക്കൂട്ടുന്ന ജനങ്ങളുടെ ഉപയോഗത്തിനായി റോട്ടിൽ പലസ്ഥലത്തും ചാപ്പുവച്ചുകൂട്ടങ്ങളും, കരയ്ക്കുരുപതിൽ പരം കിണറുകളും കുഴിപ്പിച്ചു. കുന്നിൻറമുകളിൽ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറും തെക്കുപടക്കുമായിരണ്ടു പന്തലുകൾ തമ്മിൽ കൂട്ടിമിണക്കി ഉണ്ടാക്കിയ ഉന്നതവും വിശാലവും മായ ഒരു ഹാളാണു യോനം കൂടാൻ ഒരുക്കിയത്. അതിൻറെ ഒരു ശതതായി കുന്നിൻറെ നാകുവാൽ മദ്ധ്യത്തായിരുന്നു ശിവലയത്തിനും പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കുമുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ.

“* ഫഠുവെ-മേടം ഹവ-റാ-നു-ചെവ്വായ്ക്കു രാത്രി ഉദ്ദേശം മൂന്നുമണിക്കു സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളും തന്ത്രിമാരും ഏതാനും ചില ബ്രഹ്മചാരികളും സന്യാസികളും സ്നാനം ചെയ്തു പന്നു പ്രതിഷ്ഠാകർമ്മം ആരംഭിച്ചു. ഉദ്ദേശം നാലുമണിയോടുകൂടി മഹാഭദ്രവപ്രതിഷ്ഠയും, അഞ്ചുമണിയോടുകൂടി ശാരദാപ്രതിഷ്ഠയും കുഴിഞ്ഞു ജേനങ്ങളും സ്തോത്രങ്ങളും, മംഗളപദ്യങ്ങളും കൊണ്ടു ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ പരിപരങ്ങൾ മുഴുവൻ ശബ്ദായമാനമായിരുന്നു. പെണ്ണമ്മനി അകയാൽ അനവധി ഭീപങ്ങളുടെപ്രകാശത്തെ തിന്മുറ്റിച്ചുകൊണ്ടു ചന്ദ്രിക രാത്രി മുഴുവൻ പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. ജനബാഹുല്യംകൊണ്ടു സമീപപ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻ തിങ്ങി തെരഞ്ഞിയിരുന്നു. ഏകിലും വ്യവസ്ഥയ്ക്കു യാതൊരു ഭംഗവും കൂടാതെ സംഗതികൾ ഭംഗിയായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. മുൻകൂട്ടി സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ ആജ്ഞാപിച്ചുരുന്നതനുസരിച്ച്, അവിടുന്നു പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളതും അവിടത്തെ ആജ്ഞയിൽ കീഴിൽ നടന്നു വരുന്നതുമായ പല ക്ഷേത്രങ്ങളിൽനിന്നും ദേവന്മാരെ അനപ്തപ്പെടുത്തുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു ശിവഗിരിയിൽ വയലിൽ പ്രത്യേകം കെട്ടിയു

* ശാരദാപ്രതിഷ്ഠ കമ്മറ്റി റിപ്പോർട്ടു. ശ്രീ റി. കെ. നാരായണൻ പ്രതിഷ്ഠ നടന്നത് ഡുവ മേടം ഫഠു-റാ-നു ആണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പരിഭ്രമം.

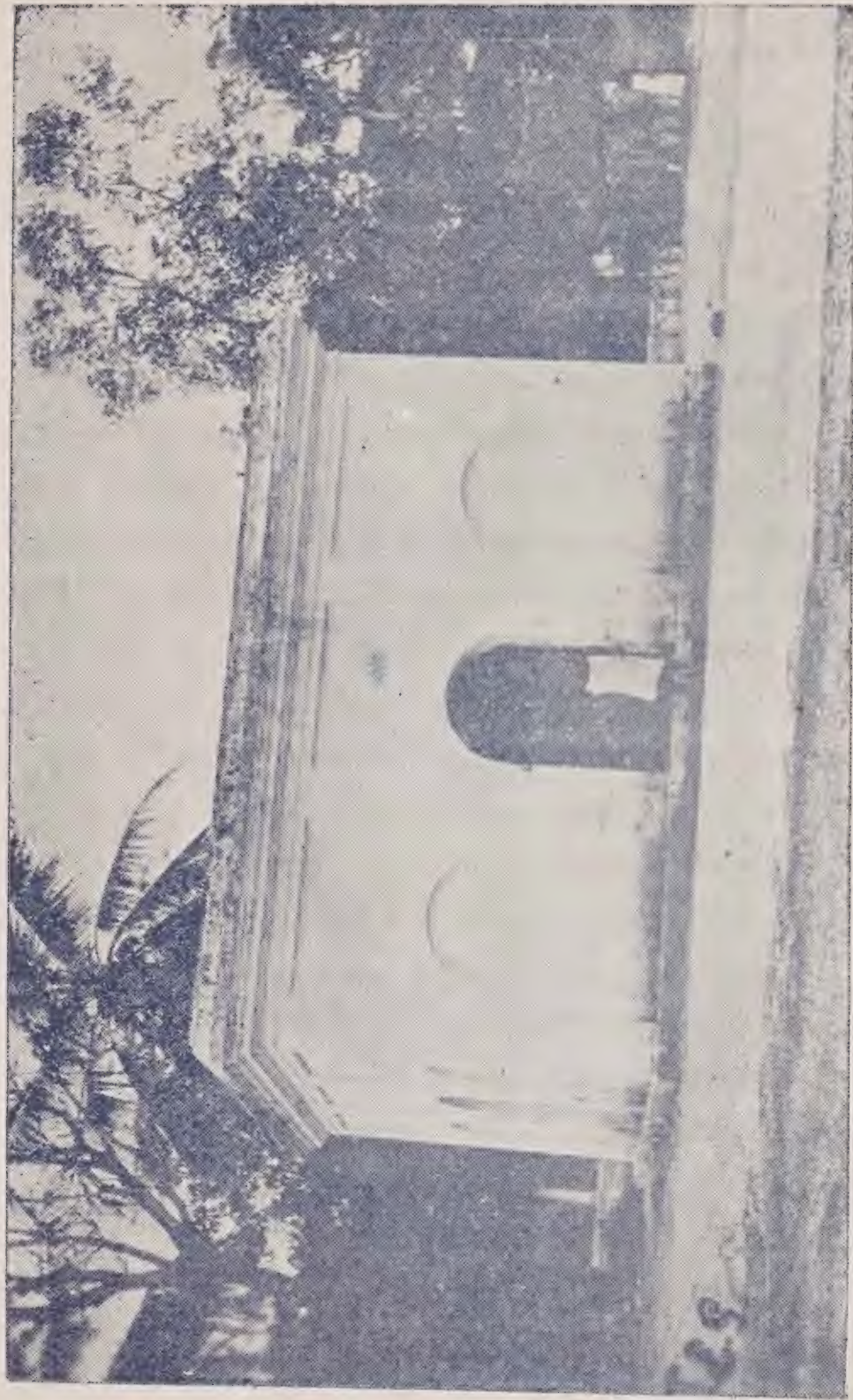
ണ്ടാക്കിയിരുന്ന മണ്ഡപങ്ങളിൽ യഥാസ്ഥാനം ഉപവേശിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതാതുദേവന്മാരുടെ സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം പ്രത്യേകം ആരാധനകൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ആഘോഷങ്ങളോടുകൂടി അത്യന്തം പവിത്രമായും അനന്തകരമായും ഭജിക്കുകയും ചെയ്തു."

* "മേടം മാസം തീയതി മുതൽ ൨൨-ാം തീയതി വരെ ശിവഗിരിയിൽ നടന്ന ആഘോഷങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതിനോടുകൂടി പ്രവാസം. വർഷമായ അ പ്രദേശം പെട്ടെന്നുകുറയുന്നതായിത്തീർന്നു. മലവെള്ളപ്പോലെ വന്നുകൂടിയ ജനപ്രവാഹംകൊണ്ട് അ പ്രദേശം മുഴുവനും നിറഞ്ഞു. ജനങ്ങളുടെ ഉത്സാഹങ്ങളും തിക്കും തിരക്കും അപണ്ണനിയമായിരുന്നു. ശിവഗിരിയിലേക്കു നോക്കി കൂട്ടുന്നതിനായി കരുക്കിയിരുന്ന ഉന്നതവും അതിവിശാലവും ആയ പാതയിന്റെ നീളവും, അതിന്റെ മുഖം മുതൽ കുനിയുടെ അടിവാരത്തുള്ള ശാരദാ ക്ഷേത്രം വരെയും, നാനാപണ്ണവിചിത്രങ്ങളായ കൊടികളാകൾ അകാശത്തിൽ പാറിക്കൊണ്ടിരുന്നതിന്റെ ഭംഗിയും വയലിലെ ഉത്സവമണ്ഡപത്തിന്റെ മുമ്പിൽ പുരുഷാരത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ പെരുകുന്നേരത്തെ സൂര്യകിരണങ്ങൾ ഏറ്റവും തിളങ്ങുന്ന പൊന്നിൻ തലക്കെട്ടുകളും ജീവതങ്ങളും ധരിച്ച അണിനിരന്നിരുന്ന അനേകം ആനകളുടേയും വിരുന്നിപ്പിടിച്ച മുത്തുകൾക്കുടേയും പ്രൗഢിയും ഭംഗിയും എല്ലാം കണ്ടവർക്കു വിസ്മരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ല. വാലിന്റെ പാശങ്ങളിലും മദ്ധ്യത്തുമായുള്ള പീടികകളുടെ പാശങ്ങളും, കരയ്ക്കും അടുത്തും ഭാരമയ്യുന്ന അനേകം ഹോട്ടൽകളും കടവാര സമീപം പുത്തനായി നിർമ്മിച്ചിരുന്ന മനോഹരങ്ങളായ ഓവുകളിലും തോട്ടിൽ അണകെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള കുളങ്ങളിലും മറ്റും രാവകൾ കനപോലെ ഗതാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന അനേകായിരം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ താല്പര്യം

യുവും തിരക്കും ദർശനീയമായിരുന്നു. കാലദിനങ്ങളിൽ, പൂജ, അഭിഷേകങ്ങൾ, ശീവേലി മുഴുനുള്ളത്ത്, ഇവയെ സംബന്ധിച്ചു ഇടവിടാതെയുള്ള വാദ്യോപാധിതകളാൽ ശിവഗിരി പ്രദേശം സദാശബ്ദാലംഭനമായും, വിനോദങ്ങൾ കാണാനും യോഗങ്ങളിൽ സംബന്ധിക്കാനും, സ്വാമിതൃപ്പാദദർശനത്തിനും, വഴിപാടിനും മറ്റുമായി തിരക്കു കൂടുന്ന ജനങ്ങളാൽ നിബിഡമായും ഇരുന്നു. ഇരുപതിനായിരത്തിൽപരം ജനങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന ഈ സ്ഥലത്തു പോലീസുകാരുടെ സഹായം കൂടാതെ തന്നെ വ്യവസ്ഥയ്ക്കും സമാധാനത്തിനും യാതൊരു ഭംഗവും നേരിടാതെ മൂന്നുനാലു ദിവസം രാപ്പകൽ കണ്ഠപോലെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയതു സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളുടെ നേർക്ക് സ്വജനങ്ങൾക്കുള്ള അകൈതവമായ ഭക്തിസ്ഫുരവ്ബഹുമാനങ്ങളുടേയും സമുദായ സംബന്ധമായ കൃത്യങ്ങളിൽ അവർക്കുള്ള ഐക്യമത്രപൂർവ്വമായ താല്പര്യത്തിന്റെയും പ്രത്യക്ഷ ഫലമെന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പറയാനില്ല. ശിവഗിരി, മതസംബന്ധമായ മാന്ദാത്മ്യംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല പ്രകൃതി മനോഹരത കൊണ്ടും ഇങ്ങനെയുള്ള അനുവാചകങ്ങൾക്കു ഏറ്റവും പറ്റിയ ഒരു രംഗമത്രെ. വെള്ളവസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച പുരുഷന്മാർ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കുന്നിൻ്റെ ചരിവുകളിലും താഴ്വരകളിലും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭംഗി ദൂരനിന്നു നോക്കിയാൽ പശ്ചിമഘട്ടപാർശ്വങ്ങളിൽ ശല്യോപത്തുള്ള മേഖലകളുടെ വിലാസത്തെ അതും കാത്തുപോകമായിരുന്നു. യോഗങ്ങൾ പിരിഞ്ഞു മുകളിൽ നിന്നിറങ്ങി വരുന്ന ജനപ്രവാഹങ്ങൾ കണ്ടാൽ മലയിൽനിന്നു താഴോട്ടുള്ള മനോഹരമായ വലിയ വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങൾ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിട്ടുള്ള ചങ്ക് രോമാഞ്ചജനകമായ സാദൃശ്യം തോന്നുമായിരുന്നു. രാത്രികാലങ്ങളിൽ കുന്നിലും ചരിവുകളിലും അടിവാരത്തും നിറഞ്ഞതുമായി കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനവധി കിസ്സുൺ ലാമ്പുകളുടേയും മറ്റുവിളക്കുകളുടേയും ഭംഗികൊണ്ടു ദൂരസ്ഥനാക്ക് അവിടെ നിൽക്കുന്നവർക്കു് അലംകൃതമായ അകാശമണ്ഡലത്തിന്റെ

അന്തിപ്പുറം ക്ഷേത്രം.

അവധിയും ഭൂമിയുടെ അരംഭവും വേർതിരിച്ചറിയാൻ വിഷമമായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഇത്ര പരിശുദ്ധവും ഇത്ര ഹൃദയം ശമവും ഇത്ര അത്ഥപത്തും ഇത്ര അഡംബരയുക്തവുമായ ഒരു ആഘോഷം ദൈവികമായോ ലൗകികമായോ നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ ഇതിന്നു മുമ്പു ഒരിക്കലും നടന്നു കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന് അതും സമ്മതിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇപ്രകാരം ഈശ്വരാകാരുണ്യം കൊണ്ടും അലൗകികമഹാപുരുഷനായ ബ്രഹ്മശ്രീനാരായണ ഗുരുസ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങളുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടും വളരെനാൾ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ശിവഗിരിപ്രതിഷ്ഠകളും മഹായോഗങ്ങളും സമുദായത്തിന് ഏറ്റവും അഭിമാനകരമാംവണ്ണം അവസാനിച്ചു."

എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം അല്പക്ഷനായിരുന്ന ശ്രീമാൻ സി. കൃഷ്ണൻ ബി. ഏ. ബി. എൽ. അവർകൾ ശാരദാ പ്രതിഷ്ഠയെ സംബന്ധിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ അല്പക്ഷപ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ 'ഈ സ്ഥാപനം നമ്മുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സിനുള്ള ശൃംഗേരിയായും, ഇവിടേയും എവിടേയും ഉള്ള നമ്മുടെ സ്വജനങ്ങൾ ജീവിതത്തിനും, ജ്ഞാനത്തിനും, പരസ്പരസ്പോഷത്തിനും ആവശ്യമായ വിവിധവൃത്തികൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്തിനായി ഉൽക്കണ്ഠയോടെ അന്വേഷിച്ചുവരുന്ന വ'ശുദ്ധഗിരിയായും' ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * *

പ്രതിഷ്ഠാസംബന്ധമായുള്ളതായ ഉത്സവങ്ങളും, യോഗവും, അതിന്റെ കീഴ് ഉണ്ടായിരുന്ന സമ്മേളനങ്ങളും എല്ലാം സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുകയും, സ്വഭക്തരായ അനേകായിരം ജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. മേടം ൨൦-ാം-നു താഴെക്കാണുന്ന കത്തു് സ്വാമികൾ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിലേക്കു് ഏഴുതി:—

“ശ്രീനാരായണ ധർമ്മപരിപാലനയോഗം സിക്രട്ടറി

കു—ഇപ്പോൾ ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന പൊതുയോഗത്തിൽ നമ്മുടെ പേരിലുള്ള സകല സ്ഥാപനങ്ങളേയും സ്വത്തുക്കളേയും തിട്ടപ്പെടുത്തി കണക്കുണ്ടാക്കി അതിന്റെ മേലാലുള്ള ഭരണത്തിന് നിയമസംബന്ധമായി വേണ്ട എഴുത്തുകത്തുകൾ എല്ലാം ചെയ്യാൻ ഏല്പാമെന്നും, ജനങ്ങളുടെ ഗുണത്തിനായി അതെല്ലാം നാം മനസ്സാലെ യോഗത്തിന് ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുകയാകുന്നു.”

കത്തിലെ താല്പര്യപ്രകാരം വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്യുന്നതിന് യോഗം ഒരു കമ്മിറ്റിയിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങൾ ദേവസ്വം സംബന്ധിച്ച സകല കാര്യങ്ങളും മനസ്സാലെ യോഗത്തിനെ ഏല്പിച്ച വിശദീകരണ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയാൽ ഒരു ദേവസ്വം കാര്യദർശിയെ യോഗത്തിൽനിന്നു നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

മേടം ൨൯-ാംനു തൃപ്പാദങ്ങൾ തിരുവനന്തപുരം മുട്ടത്തറ, തയാർവിളാകത്തു നറവാട്ടിലേക്കു താഴെ കാണുന്ന കത്തു എഴുതി.

“മാമുൽ അനുസരിച്ചുള്ള താലികെട്ട് അത്ഭുതമില്ലാത്തതും അനുപശ്ചയമാണ്. അതുകൊണ്ട് നാമും യോഗത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ സമുദായത്തിൽ അതു നിർത്തിൽ ചെയ്യാൻ യത്നിച്ചുവരികയാണെന്ന് അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. പല മാനുഷകുടുംബങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ തന്നെ അതു നിർത്തിൽ ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. * മുൻസിഫിന്റെ കുട്ടികളെ താലികെട്ടുന്നതിന് നിങ്ങൾ ഒരുങ്ങുകയാണെന്ന് കേൾക്കുന്നതു ശരിയാണെങ്കിൽ അതു തീരെ പോരായ്മയാണെന്ന് അറിയിക്കുന്നു. നിങ്ങളെല്ലാം സമുദായത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട അളക്കളാണ്. അതുകൊണ്ട് സമുദായത്തെ പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.”

* ഇപ്പോൾ അലപ്പുഴ ഡിസ്ട്രിക്ട് ജഡ്ജി ശ്രീമാൻ എം. ഗോവിന്ദൻ ബി. എ. ബി. എൽ. അവർകൾ.

പതിനൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

ശാരദാപ്രതിഷ്ഠ കഴിഞ്ഞതിന്റെ രണ്ടാംദിവസം സ്വാമിതുല്യാദങ്ങൾ ശിവഗിരിയിൽനിന്നു അല്പദൂരം ചുറ്റപ്പെട്ട മൂന്നാംദിവസം രാപ്പിലെ സ്വാമികൾ കാത്തിരുന്ന് ഒരു കേരളൻ ഗൃഹത്തിൽ യാതൊരു മുന്നറിവുമില്ലാതെ ചെന്നു കയറി, അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു നാരായണനാശാൻ എന്നൊരു ശിഷ്യൻ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. വിസ്മയപരതന്ത്രനായിത്തീർന്ന ഗൃഹസ്ഥൻ ചോദിച്ചു:—

* “സ്വാമി ഇപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് എഴുന്നള്ളുവാൻ കാരണം എന്താണാവാ?”

സ്വാമി—“അവിടെ എല്ലാം അവിരെ എല്ലിച്ചുകഴിഞ്ഞല്ലോ! ഇനി അവിർ നോക്കിക്കൊള്ളും. നമുക്കിരിക്കാൻ വേറെ ഒരു സ്ഥലം വേണം.”

ഗൃഹ—“സ്വാമിയുടെ ഇഷ്ടംപോലെ എവിടെ എങ്കിലും അവാം. അതിനൊരു പ്രയാസവും ഇല്ല.”

സ്വാമി—“അല്പം കൊള്ളാം.”

ഗൃഹ—“പണം വേണമല്ലോ. വസ്തു നല്ലവില കൊടുത്തു നെ വാങ്ങേണ്ടിവരും.”

സ്വാമി—“പണമല്ലയോ ലോകം മുഴുവൻ കിടക്കുന്നത്! അതിനൊന്നു പ്രയാസം. വസ്തു എഴുതിവാങ്ങാൻ അളിപ്പാത്ത ദോഷമേയുള്ളൂ.”

ഗൃഹ—“അടിയൻ വരാം”

സ്വാമി—“എന്നാൽ കത്തുപോയല്ലോ.”

സ്വാമികൾ അന്ന് അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. അന്നവധി ഭക്തജനങ്ങൾ തൃപ്പാദങ്ങൾ അർപ്പിച്ചു വന്നിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം മറ്റുള്ളവർ ഉണക്കമുയ്യെ സ്വാമികൾ എഴുന്നേറ്റു തുക്കുന്നപ്പഴയ്ക്കു തിരിക്കുകയും അവിടെനിന്നു അവപ്പഴയ്ക്കു ബോട്ടുകയറുകയും ചെയ്തു. അവപ്പഴനിന്നു ചേർത്തവക്കാർ വന്നു സ്വാമിയെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ചേർത്തവ ചീര പ്ലർച്ചിറവച്ചു ഒരുദിവസംതന്നെ മുത്തൂറ്റിപ്പറമ്പത്തുണ്ടായ രൂപാ പാദകാണിക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ ഉള്ള ഒരു മാന്യൻ മൂന്നുപറമ്പിലും സ്വാമികൾക്കു ഭാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. പിന്നെയും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചിട്ട്, രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ തൃപ്പാദങ്ങൾ അലുവാ എത്തി. സ്ഥലം വാങ്ങുന്നതിന്നു അത്യാവശ്യം വേണ്ടപണം അതിനുള്ളിൽ കിട്ടിയിരുന്നു. സ്ഥലമുടമസ്ഥനായ കൊച്ചിയിലെ ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ സേട്ടുവുമായി കരാർ ചെയ്തു മുൻകൂർപണം അയാൾക്ക് കൊടുത്തു.

അപ്പോഴേക്കും തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിലെ ഇളന്നീരഭിഷേകത്തിൽ സംബന്ധിക്കാൻ സ്വാമികളെ ക്ഷണിക്കുന്നതിന്നു് അളുകൾ വന്നു. അവരുടെ നിർമ്മാണ പ്രകാരം അദ്ദേഹം തലശ്ശേരിയിലേക്കു തിരിച്ചു. ഇളന്നീരഭിഷേകത്തിന്നുണ്ടായ നടവാരവിൽ ഗണ്യമായ ഒരുഭാഗം ക്ഷേത്രം ഭാരവാഹികൾ തൃപ്പാദങ്ങൾക്കു കാണിക്കവെച്ചു. തലശ്ശേരിയിൽനിന്നു തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ അലുവായിൽ സ്ഥലം വാങ്ങുന്നതിന്നു അവശ്യമായ സംഖ്യ തികഞ്ഞിരുന്നു.

വളരെ താമസിയാതെ മൂവായിരം രൂപയ്ക്കു അലുവാപ്പഴയുടെ തീരത്തിൽ ഒരു പറമ്പു തൃപ്പാദങ്ങൾ എഴുതിയാങ്ങി. പുഴയുടെ സമീപം തല്ലാലത്തേക്കു് ഒരു പണ്ണശാലകെട്ടി തൃപ്പാദങ്ങൾ വിശ്രമിച്ചു. ചെറിയ ഒരു മഠത്തിന്റെ പണിയും ക്രമേണ അഭിഷിച്ചു. പണ്ണശാലനിന്ന സ്ഥാനത്താണ് ഒരു ചെറിയ അശ്രമം പിന്നീട് നിർമ്മിച്ചത്. അതു വെള്ള

ഏകാകത്തിൽ നശിച്ചുപോയെങ്കിലും അതിന്റെ മിണിപ്പു
തറയും ഭിത്തികളും ഇപ്പോഴും കാണാനുണ്ട്.

ഓരോ കക്കടകത്തിൽ സ്വാമികൾ ശിപഗിരിയിലെത്തുക
യും ഉടൻതന്നെ കൊല്ലത്തേയ്ക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവി
ടെനിന്നും തിരിച്ചു തിരുവനന്തപുരത്തും നെയ്യാറ്റിൻകരയ്ക്കു
മാറി ഏതാനും ദിവസം കഴിച്ചു. അരുവപ്പുറത്തുനിന്നു തി
രുവനന്തപുരത്തെത്തി. പൂവ ചിങ്ങം ൫-ാം തീയതി അദ്ദേ
ഹം എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി-യോഗം ആഫീസ് സന്ദർശിക്കു
കയും, അവിടുത്തെ പ്രവൃത്തിക്രമങ്ങളിൽ തനിക്കുള്ള തുച്ഛ
പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നും നേ
രെ കൊല്ലത്തേക്കു തിരിച്ചു. പൂവ-ചിങ്ങം ൧൩-ാം നു അ
യിരുന്നു തുപ്പാടങ്ങളുടെ മന്ദനാൾ. അന്ന് അവിടുന്നു കൊ
ല്ലം പ്രാക്കുളത്ത് ഒരു ഭക്തന്റെ ഗൃഹത്തിൽ വിശ്രമിക്കയാ
യിരുന്നു. കൊല്ലത്തുനിന്നും ചിങ്ങം അവസാനത്തോടുകൂടി
അദ്ദേഹം അലുവായ്ക്കു മടങ്ങി.

വൃശ്ചികമാസത്തിൽ അലുവായ്ക്കു മഠത്തിന്റെ പണി പൂ
ർത്തിയായി. മകരം ആദ്യം സ്വാമികൾ ഏതാനും ദിവസം
ശരീരാസ്വാസ്ഥ്യനിമിത്തം കിടപ്പിലായിരുന്നു. മകരം ൭-ാം നു
മഠത്തിന്റെ തച്ചോട് കഴിച്ചു. അനന്തരം ചേർത്തവ, കോട്ട
യം മുതലായ ദിക്കുകളിൽ സ്വാമികൾ സഞ്ചരിക്കുകയും മകരം
കുടവിൽ അലുവായ്ക്കിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു. മീനം ആദ്യം
അദ്ദേഹം തിരുവനന്തപുരംപഴി നെയ്യാറ്റിൻകരവരെ പോ
യി. മീനം ൨൧-ാം നു മുൻ പ്രസ്താവിച്ച ശ്രീ: കൃഷ്ണൻ മാ
ർത്താണ്ഡൻ മുതൽപേരുടെ ദാനപത്രത്തിൽ കൊള്ളിച്ചിരുന്ന
തിരുവനന്തപുരം പേട്ടയിൽ അലുംമുട്ട് ബംഗ്ലാവും പറമ്പും
ഔമുറിപ്രകാരം അലുംമുട്ടിൽ ശ്രീ: കുഞ്ഞൻ വിട്ടുകൊടുക്കുക
യും, ദാനസംഖ്യയിൽ കുടും വീട്നേത്ത് കഴിച്ചുള്ള രണ്ടായിര
ത്തിരുന്നെത്തുറ രൂപയും ദാനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം നിറുപറ്റുന്ന
മെന്നു ചുവസ്സായി യോഗംഫണ്ഡിൽ ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.
ഈ യാത്രയിൽതന്നെ നെയ്യാറ്റിൻകര അരുമാനൂർ മിണിപ്പു

ലോകം ചെയ്യുന്ന നയിനാർകോയിൽ സ്വാമികൾ സന്ദർശിക്കുകയും, അതിലുണ്ടായിരുന്ന ചില പഴയ വിഗ്രഹങ്ങൾ എടുത്തുകൊണ്ടും, അതിന്റെ നിത്യനിദാനത്തിന് പേണ്ട ഏല്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ മടങ്ങുമ്പോൾ നീലഗിരിയിൽ ഇറങ്ങി ഏതാനും ദിവസം അദ്ദേഹം വിശ്രമിച്ചു. മേടമാസത്തിൽ കൊല്ലം പ്രാക്കുളത്തു നടന്ന ഒരു വിവാഹത്തിൽ സംബന്ധിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ നിയമം വന്നിരുന്നു. മേടം, ഇടവം ഈ മാസങ്ങളിൽ പാലക്കാട്, നീലഗിരി മുതലായ ഭിക്ഷകളിൽ സ്വാമി സഞ്ചരിച്ചു. കർക്കടകത്തിൽ ഏതാനും ദിവസം അദ്ദേഹം വിശ്രമിച്ചിരുന്നതു് കൊച്ചിയിൽ പള്ളിപ്പറത്തായിരുന്നു.

പുൻ ചിങ്ങം ൩൦-ാം തീയതി സ്വാമികൾക്കു അമ്പത്തേഴു തിരുവനന്തപുരത്തിലായി. തിരുനാൾ ദിവസം തൃപ്പാലങ്ങൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വിശ്രമിച്ചിരുന്നതു്. അവിടെ തിരുനാൾ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ കൊണ്ടാടിയതും അവിടുത്തെ സാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടി അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ. കന്നി, തൃക്കാശ്ശി ഈ മാസങ്ങളിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ സ്വാമിപ്പാർട്ടി വിശ്വാസ്യതയ്ക്കും മറ്റേതിനും ധനശേഖരം ചെയ്യാൻ സ്വാമികൾക്കു കൈമലയാളം, വടക്കേമലയാളം, മംഗലാപുരം ഈ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ വടക്കേമലയാളത്തിലെ പല ഗവണ്മെൻ്റ് ഓഫീസുകളും അവിടുത്തെ സന്ദർശിച്ചു. ഇരുപതിനായിരത്തിൽ ൨൦ രൂപ സംഭാവന ചെയ്യാൻ പല യോഗ്യന്മാരും ഏറ്റെടുത്തിക്കൊടുക്കുകയും പല ഗവണ്മെന്റും വിശ്വാസ്യതയ്ക്കും അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ മറ്റു പല സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കാമെന്ന് വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തിലായിരുന്നു, അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ തൃപ്പാലങ്ങൽ മറ്റേതോട് ചേർന്നിട്ടുള്ള ഭൂമി വലപ്പാട്ടു അടിപ്പറമ്പിൽ പാറക്കുട്ടി എന്നൊരു മുമ്പാകെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ രൂപം തീർത്തുവെക്കുന്നതു്. അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ

ചാന്നാർ തന്റെ വകയായി മദ്രാസിദ്ധുണ്ടായിരുന്നതും പതിമൂ
വായിരം രൂപ വിലപിടിക്കുന്നതും ആയ കെട്ടിടം തൃപ്പാദങ്ങ
ർക്കു എഴുതിക്കൊടുത്തതും ഇതിനിടയിൽ അയിരുന്നു.
പട്ടാമ്പി സംസ്കൃതകാളേജിലേക്കു് സ്വാമികൾ ഏറ്റവും
സംഭാവനചെയ്തു. മേടമാസം ആരംഭത്തിൽ മലബാറിൽ
ഏതാനും ദിവസം സഞ്ചരിക്കുകയും, അനന്തരം കൊല്ലത്തു്
ഒരു ഗൃഹസ്ഥശിഷ്യന്റെ ഭവനത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന വിവാ
ഹാദിയന്നിരുന്നതിന്നു് പഴുത്തുള്ളികയും ചെയ്തു. അവിടെ
നിന്നും കുറേദൂരത്തു പോയി, കുറെദിവസം വിശ്രമിച്ചു.
മടക്കത്തിൽ കേരളീയ നായർനമാജം പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ
പ്രത്യേകക്ഷണം അനുസരിച്ചു കോട്ടയത്തുവെച്ചു മേടം ൨൪-ാം
൨൯-ാം തീയതികളിൽ നടന്ന സമാജത്തിന്റെ വാർഷികയോഗ
ത്തിൽ സംബന്ധിച്ചു. അതിനുശേഷം തൃപ്പാദങ്ങർ
വീണ്ടും മലബാറിലും മറ്റും സഞ്ചരിക്കുകയും മിഥുനം ആരംഭ
ത്തിൽ ശിവഗിരിയിൽ എത്തി ഏതാനുംദിവസം വിശ്രമിക്ക
ുകയുംചെയ്തു. അവിടെനിന്നും മടങ്ങിക്കൊല്ലത്തും ഏതാനുംദിവ
സം കുറേദൂരത്തു വിശ്രമിച്ചശേഷം കാർത്തികപ്പള്ളിയിൽ
എത്തുകയും, അവിടെ നിന്നു കൊല്ലത്തേക്കു മടങ്ങി, ഗൃഹ
സ്ഥനായും ബ്രഹ്മചാരികളുമായ ഏതാനും ശിഷ്യജനങ്ങളോ
ടുകൂടി മദ്രാസുവരെ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ യാത്രയിൽ
തൃപ്പാദങ്ങർ തിരുനൽപേലി, മധുര, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, ശ്രീം
ഗം, രഞ്ചാവൂർ, ചിങ്ങമ്പറ മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ
കാരോന്നം ഊരണ്ടും ദിവസം വീതം താമസിച്ചു മദ്രാസിൽ
എത്തി. മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറ റോൾസ്ലേറ്ററായിരുന്ന മൂ
ളിയിൽ കൃഷ്ണൻ അവർകളുടെ വീട്ടിൽ പത്തുദിവസത്തോളം
താമസിച്ചതിനുശേഷം സ്വാമികൾ അവിടെനിന്നു ബംഗാളു
രിലേക്കു പോയി. ഡാക്ടർ പല്ലവിന്റെ അതിഥിയായി
ഏതാനും ദിവസം താമസിച്ചു. ചിങ്ങം അദ്ധ്യം അവിടുന്ന്
അലുവായിൽ തിരിച്ചെത്തി.

പന്ത്രണ്ടാം അദ്ധ്യായം.

മന്ദൻ ചിങ്ങം മൻ-ാം-ന-സ്വാമികൾക്കു ഭൂ-തിരുവ
 യസ്സു പൂർത്തിയായി. തൃപ്പാദങ്ങൾ തിരുവല്ലാത്താലുകൾ സന്ദ
 ശ്ശിക്കണമെന്നുള്ള ആ താലുകുകാരായ സ്വജനങ്ങളുടെ അ
 പേക്ഷപ്രകാരം മൻ-ാം-ന-രാവിലെ തിരുവല്ലാ, കണ്ണൂർ, എ
 ന്ന ഗ്രാമത്തിൽ അവിടുന്നു വന്നുചേർന്നു. തൃപ്പാദങ്ങൾ എ
 ത്തിര വർവരം ചന്ദ്രികപോലെ ദിക്കെങ്ങും പാക്കുകയും, തി
 രുവല്ലാത്താലുകൾക്കിൻറനാനാഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു സ്വജനങ്ങൾ
 അവിടെ തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. മൻ-ാം-ന-സ്വാമി അവി
 ടെന്നിന്നും തിരുവല്ലായ്ക്കു തിരിച്ചു. പഴിമലയ്ക്കു ചാത്തൻകരി
 'ശുദ്ധപാണീശ്വരം' ക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കുകയും, അന്നു വൈ
 കുന്നേരം മജിസ്ട്രേട്ടു ശ്രീമാൻ പത്മനാഭപ്പണിക്കരുടെ വസ
 തിയിൽ എത്തുകയും ചെയ്തു. മൂന്നു ദിവസം തൃപ്പാദങ്ങൾ
 അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മണർ,
 നായന്മാർ, കൃഷ്ണാചാര്യർ മുതലായി അന്യസമുദായങ്ങളിൽ
 പെട്ട പല മാനുഷന്മാരും തൃപ്പാദങ്ങളെ വന്നു സന്ദർശിച്ചിര
 ന്നു. മൻ-ാം-ന-നായാജാതി മതസ്ഥന്മാരുടെ ഒരു മഹാ
 യോഗംകൂടി സ്വാമികളെ സ്വീകരിച്ചു. മൻ-ാം-ന-അവിടുന്നു
 മാനാത്തു വിശ്രമിച്ചു മൻ-ാം-ന-സ്വജനങ്ങളുടെ ഒരു മഹാ
 യോഗം കൂടുകയും, അദ്ധ്വാന സംസ്കൃത വിദ്യാലയത്തിന്നു ക
 ഴിവുള്ള നകുല സഹായങ്ങളും ചെയ്യാമെന്നു പദ്ധതി വാശാ
 നം ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. പിറ്റേനാട്ടു കുറുപ്പന്മാർ എന്നു പ
 റയുന്ന വർഗ്ഗക്കാരിൽ ഏതാനും വിദ്യാർത്ഥി സ്വാമി ഈഴവസ
 മൂദായത്തിലേക്കു ചേർത്തു് ഈ സന്ദർശിതമായിരുന്നു. അവി
 ടെ നിന്നു മൻ-ാം-ന- തൃപ്പാദങ്ങൾചെന്നെങ്കൽ തിരിച്ചു. അ
 ന്നരാവിലെ പത്തുമണിക്കു ചെന്നെങ്കൽ എറപ്പഴകടവിൽ എ
 ത്തി. ചെന്നെങ്കൽക്കായ സ്വജനങ്ങൾ, കൊടി, കുട, തഴ
 മുതലായ അംബാഷ്ടങ്ങളോടു കൂടി വന്നു തൃപ്പാദങ്ങളെ ഒരു

ഘോഷമാത്രയായി എന്തിനേറ്റു അരിക്കര കൊണ്ടുപോയി. അന്നു സ്വാമി അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. അടുത്ത ദിവസം രാപിലെ പെരിങ്ങാലശ്രീധരസ്വാമികളുടെ അശ്രമത്തിലേക്കു നളിനി * “അശ്രമത്തിലെ ജലാശയങ്ങളിലെ ശുദ്ധജലസൗകര്യവും ഏകാന്തതയും വളരെ ഹിതമായിത്തോന്നുകയാൽ രണ്ടു ദിവസം തൃപ്പാദങ്ങൾ അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. ൩൦-ാം-നു പൈക്കുന്നേരം സ്ഥലം പ്രാഥമിക വിദ്യാലയത്തിൽ വെച്ചു ഒരു യോഗം കൂടിയിരുന്നു. യോഗം പരിയുന്നതിനു മുമ്പു അ സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന ഏഴു പുലക്കുട്ടികളെയും തൃപ്പാദങ്ങൾ വിളിച്ചു പഠിപ്പാറുമാറത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഇരുത്തി. അവരെ കാരോരുത്തരേയും അടുത്തുവിളിച്ചു തുടക്കം കൊണ്ടു പഞ്ചസാരകൊടുക്കുകയും, വൃത്തിയായി നടക്കണമെന്നും, താല്പര്യമായി പഠിക്കണമെന്നും കാരണത്തോടുകൂടി ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരിൽ ഒരു കുട്ടിയെനോക്കി അവൻ പറിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ള ബുദ്ധിമാനായ ഒരു കുട്ടി അല്ലെ എന്നു സ്വാമി ചോദിക്കുകയും, ക്ലാസ്സുചാലുവാൻ അങ്ങനെതന്നെ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവനെ അടുത്തു വിളിച്ചു അറിയാമെന്നതുപോലെ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യാൻ അജ്ഞാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ, “ബ്രഹ്മശ്രീ നാരായണഗുരു സ്വാമിയെ ഇന്നുകാണാൻ ഇടയായതിൽ വളരെ സന്തോഷമായി; അദ്ദേഹം വളരെക്കാലം ജീവിച്ചിരിക്കാൻ സംഗതി വരുട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു അവന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചു. യോഗം പിരിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പുലക്കുട്ടിയെക്കൂടെ സ്വാമികൾ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. അരിക്കര മിസ്റ്റർ പുരുഷോത്തമന്റെ വീട്ടിൽ, തൃപ്പാദങ്ങൾ തിണ്ണയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അവനെ തിണ്ണയ്ക്കു ഏറ്റവും അടുത്തു മുറുത്തുള്ള ഒരു പലകകൊടുത്തു ഇരുത്തി ഉണ്ടാക്കുപ്പിച്ചു. പാണ്ഡ്യമായ സ്ഥലത്തിരുന്നു ഭക്ഷണം കഴിക്കു പതിവില്ലാത്ത തൃപ്പാദങ്ങൾ അവന്റെ അടുത്തുതന്നെ ഇരുന്നു കാഫിയും പലഹാരം

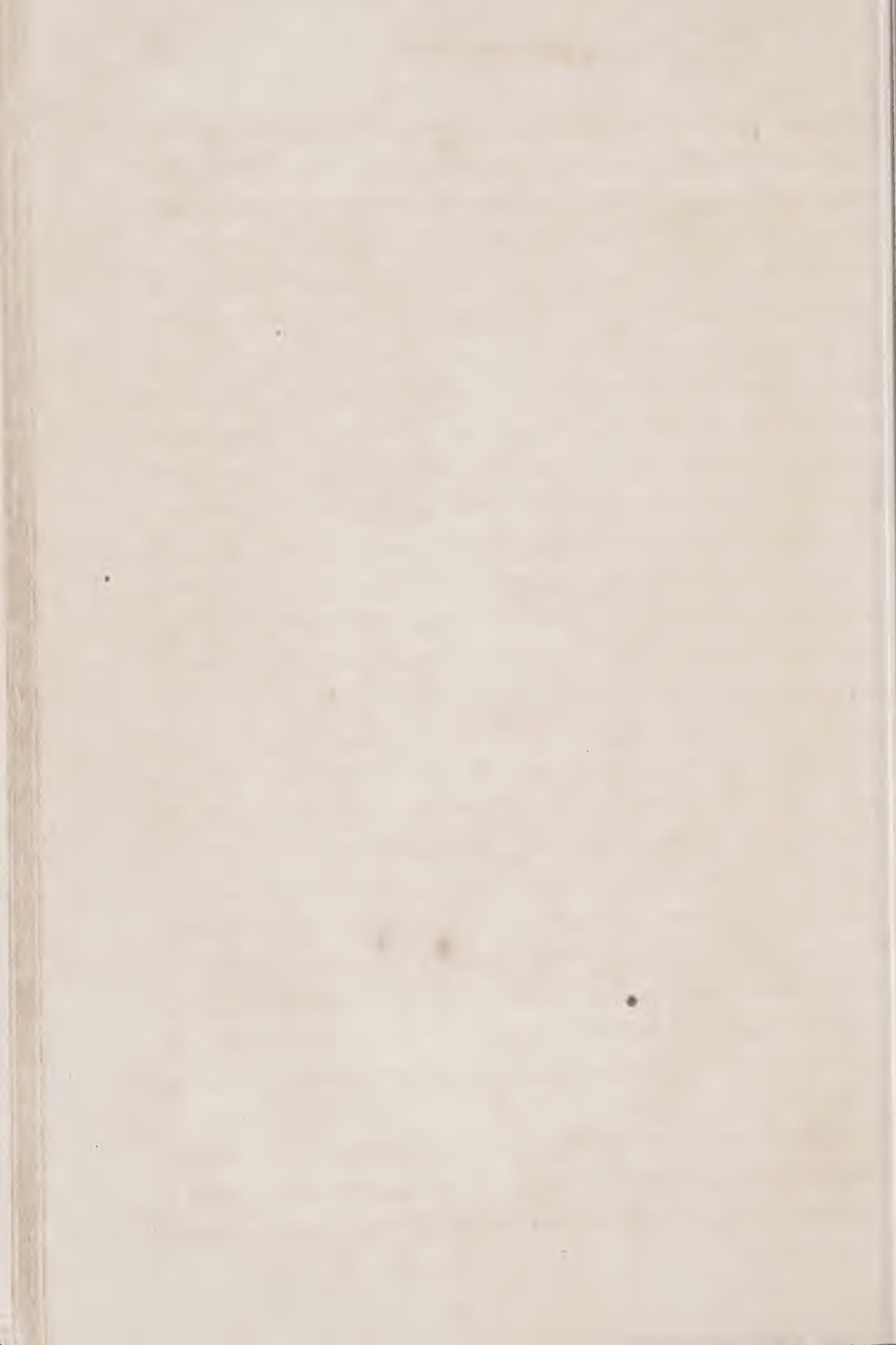
രവ്യം വരുത്തി കഴിക്കുകയും കുറച്ചു പലഹാരം തുക്കെയ് കൊണ്ടു് അ പറയുന് കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. യാത്രപറയുന്നതിനു് മുമ്പായി കുഞ്ഞൻ എന്ന അവന്റെ ചഴയ പേരുമാറി കമാരൻ എന്നുവിളിച്ചു. അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ജനങ്ങളോടൊന്നും പുലയരോടു വളരെ സ്നേഹമായി പെരുമാറണമെന്നും ഇഴഴ്വർ അവരെക്കാൾ താനെന്നിവയിലുള്ള വരോടു പെരുമാറുന്നതു്, ഇഴഴ്വരെക്കാൾ ഉയർന്നവരെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർക്കു കണ്ടുപറിക്കത്തക്കരീതിയിലായിരിക്കണമെന്നും പ്രത്യേകം കല്പിക്കുക ഉണ്ടായി. ൩൧-ാം-നും കന്നി ൧-ാം-നും സ്വാമികൾ ഉള്ളത്തർ വിളമ്പാടിശ്ശേരി എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വിശ്രമിച്ചു. ഒട്ടുവളരെ അമ്പലങ്ങളിലായി വളരെ ദേവതകളെ വെച്ചു പൂജിച്ചുവന്ന ഒരു പ്രാചീന തറവാടായിരുന്നു അതു്. തൃപ്പാടങ്ങൽ അവയെല്ലാം ചൊളിപ്പിച്ചുകുളഞ്ഞു. ൨൦-ാം-അവിട്ടന്നു മെഴുവേലി അന്നന്ദഭൂതേശ്വരക്ഷേത്രത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. വഴിമദ്ധ്യേ ഒരു സ്ഥലത്തു ഭക്തന്മാർ ഒരു അർച്ചനടുവളത്തിലേഗിയായി തറയും മറ്റും കെട്ടി സൂക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. കമ്മാളസമുദായത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിലേക്കായി അവിടെ ഒരു ക്ഷേത്രം സ്ഥാപിക്കണമെന്നു് അയാളും കൂട്ടരും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. സ്വാമികൾ അവിടെ എഴുന്നള്ളണമെന്നു അവർ മുൻകൂട്ടി അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. അൽത്തറയ്ക്കടുത്തു അവർ കെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയിരുന്ന പന്തലിൽ അവർക്കു് വിശ്രമിക്കുകയും, അവിടെ കൂടിയിരുന്ന സകലർക്കും തട്ടാർ ഒരു പഞ്ചസാരനിവേദ്യം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു. അ സ്ഥലത്തിനു് സിലേശ്വരം എന്ന പേരുകല്പിച്ചു. ൨-ാം ൩-ാം-നുകളിൽ പവ്തങ്ങളാലും താഴ്വരകളാലും മൂററപ്പെട്ട അതിമനോഹരമായ അന്നന്ദഭൂതേശ്വരം ക്ഷേത്രത്തിൽ സ്വാമികൾ വിശ്രമിച്ചു. സ്വാമികളുടെ സാന്നിധ്യവും ദർശനവും കൊണ്ടുളകിപ്പോയ ചിലഭക്തന്മാർ മൂലധനത്തിന്റെ കുറവുനിമിത്തം ക്ലേശിച്ചിരുന്ന ക്ഷേത്രയോഗത്തിലേക്കു ഇരുപതു പറനിലവും കുറെ പുരയിടങ്ങളും രൊക്കംകുറെ രൂപയും ദാനം ചെയ്തു. അ നാട്ടുകാരായ അഞ്ഞൂറോളം പുലയർ സ്വാമികളെ

ശ്രീനാരായണഗുരുവിന്റെ ചിത്രം.

കാണാൻ വരികയും അദ്ദേഹം അവിടെ കാണിക്കുകയും
എത്രയും സ്നേഹപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ക്ഷേത്രത്തി
ന്റെ മുൻവശത്തിട്ടിരുന്ന പന്തലിൽ അയിരുന്ന പുലയരെ
ല്ലാം കൂടിയിരുന്നത്. പന്തൽ നിന്നസ്ഥലത്തു പുലയർക്കു സാ
ധാരണ പ്രവേശനം ഇല്ലായിരുന്നു. പ-ാ-നു- അനന്ദഭട്ടതേ
ശ്വരത്തിന്നു തിരിച്ചു അയത്തിൽ പുത്തൻവീട്ടിൽ എത്തി
വിശ്രമിച്ചു; 3-ാ-നു- മൂന്നുമണിക്കു അവിടെനിന്നു സരസ്വതി
മൂലൂരിന്റെ വസതിയായ കളി വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. മൂലൂർ
മുതലായവർ വന്നു ചേരുന്നതിനു മുമ്പായി സ്വാമികൾ
ഒരു ശിഷ്യനും കന്നിച്ചു അവിടെ എത്തി. അന്നുരാത്രി മൈ
ലക്കൽ പുതുപ്പറമ്പു ക്ഷേത്രത്തിൽ വിശ്രമിച്ചു. പ-ാ-നു- പ
ത്നാരത്തന്നിന്നു, കോഴഞ്ചേരി വഴി തിരുവല്ലയ്ക്കു തിരിച്ചു പോ
യി. ഈ യാത്രയിൽ തിരുവല്ല, ചെങ്ങന്നൂർ ഈ താലൂക്കുക
ളിൽ നിന്നും, ആലുവാ അദ്വൈതാശ്രമത്തിലേക്കു ഒരു നല്ല
സംഖ്യ രൊക്കം പിരിഞ്ഞു കൂട്ടിയതു കൂടാതെ, ഒരു വലിയ
സംഖ്യയ്ക്കു വാഗ്ദാനവും ലഭിച്ചു.

കന്നിമാസം മുഴുവനും തന്നെ എന്നു പറയാം തൃപ്പാദ
ങ്ങാം ചെങ്ങന്നൂരിലും തിരുവല്ലായിലും പല സ്ഥലത്തും സ
ഞ്ചരിച്ചു; അനന്തരം ആലുവയ്ക്കു മടങ്ങുകയും അവിടെ നിന്നു
കോഴിക്കോട്ടേക്കു പോവുകയും ചെയ്തു. ധനുവിൽ അവിടുന്ന്
തെക്കൻ തിരുവിതാംകൂറിലേക്കു തിരിച്ചു, അരുചിപ്പുറത്തെത്തി
വിശ്രമിച്ചു. ഏതാണ്ടു സ്ഥിരതാമസം പോലെ തന്നെ വട
ക്കൻ ദിക്കുകളിൽ കഴിച്ചു കൂടിയ സ്വാമികൾ അരുചിപ്പുറത്തു
വിശ്രമത്തിനായി എത്തിയപ്പോൾ തെക്കൻ ദിക്കുകളിലെ ജ
നങ്ങൾക്കുണ്ടായ അഹംഭാവം ചില്ലറയൊന്നും അയിരുന്നില്ല.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, “എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗ
ത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന്നും, അതായ
ത്, സമുദായത്തിന്റെ അർത്ഥിയവും ലക്ഷ്യകിയുമായ അഭി

വൃദ്ധിക്കു യത്നിക്കുന്നതിനായി, അരുവിപ്പുറം, നെയ്യാറ്റിൻകര, അരിമഠം, കോട്ടക്കാൽ ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ സ്വജനങ്ങളെ ഭരണസഭകൾ സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് തുല്യങ്ങൾ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു.

സ്വാമികൾ അരുവിപ്പുറത്തു വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ അയീരുന്ന, നെയ്യാറ്റിൻകരത്താലൂക്കിൽ ഉരുട്ടുവലം പെൺപള്ളിക്കൂടത്തിൽ പുലപ്പെൺകുട്ടികളെ കൊണ്ടുവന്ന കാരണത്തിന്മേൽ അവിടെ മേക്കരമാസ ഒരു നായർപുലയ ലഘു നടന്നത്. പതിനാലുനാളികനായ സ്വാമിതുല്യങ്ങൾ പുലയർ അനുഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്ന സങ്കടങ്ങൾ അറിഞ്ഞു അവരോട് അത്രയും സഹതപിച്ചു. പുലയരുടെ നേതാവായ മിസ്റ്റർ അയ്യൻകാളിയും മറ്റു പലരും തുല്യങ്ങളെ കോട്ടക്കാൽ ചെന്നു സന്ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗവും, ഈഴവസമുദായത്തിലുള്ള എല്ലാ യോഗ്യന്മാരും പുലയരോടു പ്രദർശിപ്പിച്ച നിഷ്പക്ഷമായ അനുകമ്പയെപ്പറ്റി മിസ്റ്റർ അയ്യൻകാളി പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ സ്വാമികൾക്കുണ്ടായ കൃതാർത്ഥത അനല്പമായിരുന്നു. ഈഴവരിൽ വിവരമില്ലാത്ത ചിലർ കൂടി ലഘുക്കാരോടു ചേർന്നതിനെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞു അത്രയും വ്യസനിച്ചു. അനന്തരം നെയ്യാറ്റിൻകരയുള്ള സകല ഈഴവപ്രമാണികളേയും വിളിച്ചുവരുത്തി, പുലയരുടെ ഉൽഗതിക്കുള്ള ശ്രമങ്ങളിൽ അവരെ പ്രത്യക്ഷമായും പ്രബലമായും സഹായിക്കണമെന്ന് തുല്യങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുകയും അതിനായി നിഷ്പക്ഷിച്ചു അവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഈയിടയ്ക്കുതന്നെ സാമൂഹികമായി വലിയ ഒരു കാര്യംകൂടി സ്വാമികൾ നിവ്വഹിച്ചു. നെയ്യാറ്റിൻകരത്താലൂക്കിൽ, മതത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളും, ജാതിയിൽ ഈഴവരുമായി കഴിഞ്ഞുവന്ന ഏതാനും കുടുംബക്കാരും ഈഴവരും തമ്മിൽ പല വഴക്കുകളും നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈഴവർ സമുദായസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളും അധാർണപടികളും പരിഷ്കരിച്ചു.

രിക്കാൻ അറംഭിച്ചതുമുതൽ അവർ ക്രിസ്തുമതവാശ്വാസികളായ ഈഴവരുമായുള്ള ചർച്ച ത്വരിച്ചുകഴിഞ്ഞു. തന്മൂലം രണ്ടു കൂട്ടരും തമ്മിൽ വലിയ സ്വൈരക്കേടുകളായും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വത്തുവകാരും സംബന്ധിച്ചും, കടുംബക്കേടും സംബന്ധിച്ചും, സ്പെഷൽബന്ധം സാമ്പത്തികവും ഉണ്ടായ അനന്തരം ചിലിറുയായിരുന്നില്ല. ഈഴവക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ താക്കമാരെ എല്ലാം സ്വാമികൾ വീണ്ടും ഈഴവരാക്കിയെടുക്കുകയും പഴയപോലെ മറുപടിവരുമായി കൂടിനടക്കാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്തു. അപകാശി പള്ളികളുടെ സ്ഥാനത്തു ക്ഷേത്രങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും എപ്പോഴും അറിയില്ല.

ധനമാസത്തിൽ കോട്ടാർ, കടക്കര എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്വാമിത്തുടങ്ങിയ സമ്മേളനം കടക്കര ഈഴവരുടെ തെരുവിലുള്ള ഒരു സമാധാനകോവിലിൽ മദ്യവും മാംസവും ചെയ്തു നടത്തിവന്നിരുന്ന പൂജാസമ്പ്രദായത്തെ സ്വാമികൾ നിന്തൽ ചെയ്യുകയും സാമൂഹികമായ അരാധനാവിധി അവിടെ എടുത്തു ചെയ്തും ചെയ്തു. അവിടെയുള്ള ദേവീക്ഷേത്രത്തിൽ നടന്നുപറന്ന ജന്തുവിധിയും നിന്തൽ ചെയ്തു. കോട്ടാർ അരുമുഖംപിള്ളയാർ കോവിലിലും അതിനടുത്തു തെരുവിലും മറ്റുമായി വെച്ചിരുന്ന ഭയങ്കരരൂപങ്ങളെ എല്ലാം തുല്യങ്ങളാക്കി എടുത്തു കളഞ്ഞു. അങ്ങനെ എടുത്തുകളഞ്ഞ ഭയങ്കരരൂപങ്ങളുടെ വിചാരം അന്നു മുന്നോട്ടുപോയതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. ഈവക വിശദീകരണങ്ങളെ എല്ലാം 'ബഹിഷ്കരണത്തിൽ' അവിടെയുള്ള ജനങ്ങൾ, വിശ്വസിച്ചും ചെറുപ്പക്കാർ വളരെ ഉത്സുകരായിരുന്നു. സ്വാമികളുടെ കിട്ടിയ ഉടൻ കുട്ടികളും പ്രായമുള്ളവരും എല്ലാവരും കൂടി ഇരുമ്പുവക്കികളും മറ്റും കൊണ്ടുവന്നു വലിയ കൽത്തൂണുകൾപോലെ കെട്ടിനിർത്തിയിരുന്ന പീഠങ്ങളെല്ലാം തല്ലിപ്പൊളിച്ചു. അവിടെയുള്ള അമ്മൻകോവിലിലെ ജന്തുബലിയും സ്വാമികൾ നിന്തൽ ചെയ്തു. കോട്ടാർ സാമൂഹികകാര്യങ്ങളിൽ

കരോളായി നടന്നുവന്ന മരിദങ്ങൾ തൃപ്പാടങ്ങൾ പിള്ള
യാർക്കോലിയിൽ വെച്ചു സന്ധിപറഞ്ഞു തീർക്കുകയും, മേലാൽ
കുഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായാൽ എസ്. എൻ. ഡി. പി. മോശ
ത്തിൽ നിന്നും അധികൃതനായ ഒരു പ്രതിനിധി മുഖേന അ
വകകാശങ്ങൾ തീരുമാനിക്കാൻ ധ്വജസ്ഥ ചെയ്യുകയും
ചെയ്തു.

നാഞ്ചിനാട്ടുനിന്നു തൃപ്പാടങ്ങൾ അരുവിപ്പറത്തേക്കു
മടങ്ങി. ആ അവസരത്തിൽ സ്വാമികളെ ശിവഗിരിയി
ലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ പൂയമഹോത്സവഭാരവാഹികളും
അവിടെ എത്തി. ശിവഗിരിയിലെ പൂയേത്സവം ൯-ാംനു
കൊടിയേറി ൧൮-ാംനു അവസാനിപ്പിച്ചു. സ്വാമികൾ അ
റാട്ടിന് മുൻദിവസം മുൻപെ ശിവഗിരിയിൽ സന്നിഹിത
നാവുകയും ഉത്സവാചസാരിയെ അവിടെ വിശ്രമിക്കുകയും
ചെയ്തു.

ശിവഗിരിയിലെ മഹാദേവപ്രതിഷ്ഠ ശാഭോപ്രതിഷ്ഠ
യൊടൊന്നിച്ചു പൂവാലോചന കൂടാതെ പെട്ടെന്നു അലോ
ചിച്ചു നടത്തുകയാണുണ്ടായത്. പ്രതിഷ്ഠാദിവസം മുതൽ
ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ ഒരു ചെറിയ കാലപ്പുരമാത്ര
മെ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ക്ഷേത്രപ്പണി ജനങ്ങൾ പേരും അ
രംഭിച്ചു പൂർത്തിയാക്കുമെന്നായിരുന്നു സ്വാമികൾ പ്രതീക്ഷി
ച്ചിരുന്നത്. പ്രതിഷ്ഠയുൾക്കൊണ്ടും സ്വാമികൾ അലുപാതിൽ
താമസം അരഭിച്ചതിനാൽ ശിവഗിരിയിലെ ക്ഷേത്രപ്പണി
യിൽ ജനങ്ങൾ അനുഗ്രഹം ഭാവിച്ചുകൂടുത്തു. ക്ഷേത്രത്തി
ന്റെ പണികൾ ഉടനെ തുടങ്ങാൻ അദ്ദേഹം ഈ സന്ദർ
ഭത്തിൽ ജനങ്ങളെ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ഏതാനും ശ്രമ
ങ്ങൾ ജനങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ശിവ
ഗിരിയിലെ ശിവക്ഷേത്രം കരിക്കലും പൂർത്തിയാക്കാൻ സാധി
ച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ക്ഷേത്രത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു
കാലപ്പുര വളരെ കുഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ പുറംഗിരിക്കുകയാ
വുകയും ചെയ്തു.

നാമിന്നു വേണ്ട അഞ്ചുതെങ്ങിൽ ജ്ഞാനേശ്വരൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ തുപ്പാങ്ങുൾ പ്രതിഷ്ഠ നടത്തി. ക്ഷേത്രം ഭാരവാഹികൾ അവിടുത്തെ തന്ത്രാചകാശം ശാശ്വതമായി ശിവഗിരി മഠത്തിലേക്കു രജിസ്റ്റർ ചെയ്തുകൊടുത്തു.

ശിവഗിരിയിൽനിന്നു സ്വാമികൾ അലുചായിലേക്കു പോയി. ചക്കരക്കടവിൽ ഏതാനും ദിവസം വിശ്രമിച്ചു. മേടത്തിൽ അവിടുന്നു പഴുതി ക്ഷേത്രം സന്ദർശിക്കുന്നതിന്നായി പോയി. അവിടെ ഏതാനും ദിവസം വിശ്രമിച്ചതിനുശേഷം, ശിവഗിരിയിലേക്കു മടങ്ങി. അനന്തരം കൊല്ലത്തു സ്വപ്നദിവസം താമസിച്ചു. അവിടെ നിന്നു തുപ്പാർ കുണ്ടുളത്തിൽ സ്വാമികളുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന മഠം സന്ദർശിക്കാൻ പോവുകയും, അവിടെയും അദ്ദേഹം അലുചായ്ക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തോടുകൂടി സംസ്കൃതപാഠശാല ചിങ്ങം ഹൈന്ദവം തുറന്നു. കുന്നിയിൽ സ്വാമികൾ തലശ്ശേരിയിലും മറ്റും സഞ്ചരിച്ചു. അവിടെ നിന്നും അലുചായിൽ മടങ്ങി എത്തി. അനന്തരം സ്വാമി ചീണ്ടും മധുരയിലേക്കു തിരിച്ചു. യാത്രാമദ്ധ്യേ തുപ്പാർ കുണ്ടുളം മഠത്തിൽ കുറച്ചുദിവസം വിശ്രമിച്ചു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ സ്വാമികളെ സന്ദർശിക്കാൻ നാട്ടുകാരുള്ളതിനാൽ പല പ്രമാണികളും വന്നിരുന്നു.

അതിനുശേഷം ഏതാനും മാസം വലിയ സഞ്ചാരങ്ങൾ നേരുകൂടാതെ സ്വാമികൾ അലുചായിൽത്തന്നെ വിശ്രമിച്ചു. കുണ്ടുളത്തിൽ സ്വപ്നകാലം തിരുവണ്ണാമലയിൽ പോയിതാമസിക്കുകയും, ആ സന്ദർഭത്തിൽ, തന്നെ സ്നേഹപൂർവ്വം ക്ഷണിച്ച രാജാമഹർഷി എന്ന പണ്ഡിതനായ ബ്രാഹ്മണയോഗിയുടെ അശ്രമം സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടെ വെച്ചാണ് "മനനമാല" എന്ന പ്രൗഢമായ സംസ്കൃത പദ്യകൃതി സ്വാമികൾ രചിച്ചത്. മേടത്തിൽ സ്വാമികൾ കുറാച്ചത്തായിരുന്നു. തുപ്പാങ്ങുകളുടെ അവിടുത്തെ താമസത്തെ ഉപയോക്താ

പ്പെടുത്തി, തിരുനൽപേലിയിലെ ഈഴവർ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ആലോചന നടത്തി.

൧൦൯൦-മേടം ൨൯-ം ൩൦-ം തീയതികളിൽ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ ഫലമായു വാർഷികപൊതുയോഗം കൊല്ലത്തു ചേർന്നു. യോഗത്തോടു സ്വാമിതുപ്പാദങ്ങൾക്കുള്ള മമത അവിടുന്ന് ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ് നാട്ടിലൊക്കെ പ്രചരിപ്പിക്കാൻ അവിടുത്തെ കണ്ണുപന്തായ പലരും ഇതിനിടയിൽ ഗ്രാമമായി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എസ്. എൻ. ചൈതന്യം അവർക്കു ഒരു ഭരണാധികാരപത്രം സ്വാമികളിൽനിന്നു ഇതിനിടെ എഴുതിവാങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈ മുക്താർ നാമാവിന്റെ കാര്യം യോഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നും, യോഗത്തിൽനിന്നു ചൈതന്യത്തെ ദേവസ്വം സിക്രട്ടറി അക്കണമെന്നും കാണിച്ചു തുപ്പാദങ്ങളുടെ പേരു വച്ച ഒരു കവി യോഗാലുക്കുനകിട്ടി. അതിന്മേൽ താഴെപ്പറയുന്ന നിശ്ചയം യോഗം പാസ്സാക്കി. “ബ്രഹ്മശ്രീ സ്വാമിതുപ്പാദങ്ങൾ ചൈതന്യസ്വാമി അവർക്കു എഴുതിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള മുക്താർനാമത്തിന്റെ കാര്യം ഈ യോഗത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കണമെന്നുള്ള തുപ്പാദങ്ങളിലെ കവി മുഖനുള്ള അർത്ഥം ഈ യോഗം അറിയുന്നതിൽ, ചൈതന്യസ്വാമി അവർക്കു ഏറിയകാലമായി സമുദായത്തിന്റെ ആത്മീകകാര്യങ്ങളിൽ ചെയ്തുവരുന്ന വിലയേറിയ സഹായങ്ങളെ ഈ യോഗം കൃതജ്ഞതാചൂഢം അനുസ്മരിക്കുന്നു എങ്കിലും, യോഗത്തിലെ അംഗമല്ലാത്ത അഭേദത്തിന്നു, യോഗത്തിന്റെ ഏർപ്പാടും നടപ്പും അനുസരിച്ചു ദേവസ്വം സിക്രട്ടറിസ്ഥാനം വഹിക്കത്തക്കതല്ലെന്നും; ദേവസ്വം സംബന്ധിച്ച സ്വാമിതുപ്പാദങ്ങൾക്കുള്ള അധികാരങ്ങൾ, ചൈതന്യസ്വാമി അവർക്കുവേറെ അർക്കിലുമൊ കൊടുക്കുന്നതു യോഗത്തിന്റെ സ്ഥിതിക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉപയുക്തമല്ലെന്നും; അതുകൊണ്ട് മുക്താർ നാമാ

റട്ടുചെയ്യുന്നതിനും, യോഗം ഇപ്പോൾ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള മംഗലശ്ശേരി ഗോപിന്ദനാരായൻ അചക്രള ഭവസ്ഥം സിക്രട്ടറിസ്ഥാനത്തു സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ ദയാപുരസ്സരം നിയമിക്കുന്നതിന്നു് ഈ യോഗം ഏറ്റവും ഭക്തിപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്ന വിവരം തൃപ്പാദങ്ങളിൽ ഉണർത്തിക്കണമെന്നും ഈ യോഗം നിശ്ചയിക്കുന്നു." ഈ നിശ്ചയത്തിലെ വിവരങ്ങൾ തൃപ്പാദങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിനും മറ്റുമായി ജനറൽ സിക്രട്ടറി കുററാലത്തെത്തി. യോഗകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പലസംഗതികൾക്കും തൃപ്പാദങ്ങളുടെ അനൗജ്ഞ വാങ്ങി അദ്ദേഹം മടങ്ങി.

പതിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം.

ബ്രഹ്മശ്രീ നാരായണഗുരുസ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങളുടെ അപതാംസുദിനമായ ചിങ്ങമാസത്തിലെ ചത്തയം തീയയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പുന്യദിവസം അയിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഘർഷ്ഠത്തിലെ സ്വാമിതിരുനാൾ സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നായിരുന്നു. ചിങ്ങം രഹ-നേ-സ്വാമികൾക്കു അറുപതു തിരുവയസ്സു പൂർത്തിയായി. കേരളത്തിലെങ്ങും, ദക്ഷിണകണ്ഠാടകം, മധുര, തിരുനൽവേലി മുതലായ ജില്ലകളിലും, മദ്രാസ്, കൽക്കത്താ, മുതലായ മഹാനഗരങ്ങളിലും, സിംഗപ്പൂർ, ലങ്കാദവീപംഇവിടങ്ങളിലും തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തിമഹോത്സവം കൊണ്ടാടപ്പെടുകയുണ്ടായി. യൂറോപ്പിൽ നടന്ന യുദ്ധംനിമിത്തം നാട്ടിലെങ്ങും ഭയങ്കരമായ ക്ഷാമം പിടിപെട്ടിരുന്നു എങ്കിലും, തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഷഷ്ഠിപൂർത്തി കാരോരോഗ്രാമങ്ങളിലും പേരങ്ങളിലും കൂടി യഥാശക്തി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകംജനങ്ങൾ അരോവേഷിച്ചതിൽനിന്നു് അ മഹാത്മാവിന്റെ നേരെ അവർക്കുള്ള ഭക്തിസ്നേഹബഹു

മാനങ്ങളുടെ അഴും അളക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. തീയരുടെ വക സകല ദേവലയങ്ങളിലും ജ്ഞാനമണ്ഡലിവിശേഷാൽ പൂജയും അരാധനയും നടന്നതിനു പുറമെ അനവധി സ്ഥലങ്ങളിൽ സാധുക്കൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകുക മുതലായ പല പുണ്യകർമ്മങ്ങളും ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഇതിനെക്കൊണ്ടും അഭിനന്ദനീയമായിരുന്നതു തീയരുടെ സകല ശ്രേഷ്ഠസ്തകർക്കും മേതുഭൂതനായ ആ മഹാപുരുഷന്റെ സ്മരണയെ നിലനിർത്താൻ ഉപയുക്തമായ പല സ്ഥാപനങ്ങളും പലദിക്കിലും ഉണ്ടായി എന്നുള്ളതായതന്നെ.

൧൭ സ. പു. അ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയ അദ്ധ്യക്ഷം ആയിരുന്നു, ഇവയിൽ സർവ്വധനനായിരുന്നതു്. ബുദ്ധാസത്തെ നിരന്തരമായ അത്യാധ്വാനത്തിന്റേയും, സ്വാമിഭക്തിയുടേയും ഫലമായി എണ്ണയിത്തീൽ പരം രൂപ ചെലവാക്കി തിരുവനന്തപുരത്തു കൈതമുക്കിൽ സ്ഥാപിച്ച “ശ്രീനാരായണചന്ദ്രിപുത്തിസ്വാമിക്ഷേത്രം”ത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനകർമ്മം ആ ശുഭോപസരത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ, ദിവാൻബഹദൂർ എം. കൃഷ്ണൻനായർ നിവർത്തിച്ചു. ൨൭-ാം തീയതി കാലത്തു ൨ മണി മുതൽ ൩ മണിവരെ മോരം, പ്രാർത്ഥന മുതലായ പുണ്യകർമ്മങ്ങളും പത്തുമണിമുതൽ വൈകുന്നേരം അഞ്ചുമണിവരെ സകല വിഭവങ്ങളോടുകൂടി അയിരും ഹന അരിവച്ചു അതിഭക്തമായ സദ്യയും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. പുലയർ, മുക്കുവർ മുതലായി അസംഖ്യം സാധുക്കൾ അന്നു് സദ്യയുടെ സന്തോഷഭരിതരായിത്തീർന്നു. എല്ലാജീവശാശികളേയും ഒന്നുപോലെ കാണുന്ന ഒരു മഹത്ത്വവിന്റെ പേരിൽ നടത്തിയ ആ മഹാസദ്യയിൽ ഹന്തിഭേദവിചാരം ഒന്നുംതന്നെ പ്രവർത്തകന്മാരിൽ ഒരു തരക്കാരനേയും ഒള്ളിൽ തോന്നിയിരുന്നില്ല. അറുമണി മുതൽ മോഷ്ടയാത്രക്കായി വന്നു കൂടിയ വലിയ ജനപ്രവാഹത്താൽ കൈതമുക്കു റോഡിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളും തിക്കും തി

രക്ഷമായി കഴിഞ്ഞു. തലക്കെട്ടും, തുല്യാദങ്ങളുടെ മരയാപ
ടവും വഹിച്ചു സകല അധഃപാദങ്ങളോടും കൂടിയ രണ്ടാ
കൾ, മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ച ഒരു ചപ്പം, ഇരുപതിൽ
പരം ഗ്രാസുലൈറുകൾ, അസംഖ്യം കൊടികൾ, ബാൻറ
വാദ്യക്കാർ, നാഗസപരക്കാർ, ജേനക്കാർ മുതലായവ എല്ലാം
യഥാസ്ഥാനം നിൽക്കി, അതിദീർഘമായി അണിനിന്നു പുറ
പ്പെട്ട ആ മോഹാഷ്ടയാത്ര “തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ ഇ
തിന്നു മുമ്പു കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത വിധം പ്രാധാന്യവും ഭംഗിയും ഉ
ള്ള ഒരു വലിയ ഉത്സവം” ആയിത്തന്നെയിരുന്നു. യോഗ
ത്തിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയ ഈ മഹാമോഹാഷ്ടം
യോഗത്തിനും സമുദായത്തിനും ഒന്നുപോലെ അഭിമാനകര
മായും, സപ്രയോജനമായും, കേമമായും കഴിഞ്ഞുകൂടി.

സ്വാമി തുല്യാദങ്ങൾ ഷഷ്ഠിപൂർത്തി നാളിൽ അദ്ധ്യാ
അഭൈതാശ്രമത്തിൽ വിശ്രമിക്കുക ആയിരുന്നു. പലദി
ക്കുകളിൽ നിന്നു വിവിധവർഗ്ഗക്കാരായ അനേകം സ്ത്രീ പുരു
ഷന്മാർ അന്നു സ്വാമി ശ്മശാനത്തിനായി അവിടെ എത്തിയി
രുന്നു. മഹാമോഹാഷ്ടത്തിലെ എല്ലാവരും കൂടിച്ച് പരിശുദ്ധ
രായി, അശ്രമമന്ദിരം മുഴുവനും പുഷ്പങ്ങളും സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങ
ളും കൊണ്ടലങ്കരിച്ചു തുല്യാദങ്ങളുടെ അഗമത്തെ പ്രതീക്ഷി
ച്ചുനിന്നു. അവിടുന്ന്, പതിവുപോലെ അദ്ധ്യാപ്തത്തിൽ
സ്നാനവും കഴിച്ചു അശ്രമത്തിൽ എത്തി. അവിടെ കൂടിയി
രുന്നവരെല്ലാം കൽക്കണ്ട്, മുന്തിരിങ്ങ, പഴം, സുഗന്ധപു
ഷ്പങ്ങൾ മുതലായവ തുല്യാദസന്നിധിയിൽ കാഴ്ചവെയ്ക്കുകയും
തുല്യാദങ്ങളുടെ ദീർഘാമൃത്യുനായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു.
അമോഹാഷ്ടങ്ങളൊന്നും വേണ്ടെന്നു തുല്യാദങ്ങൾ മുൻകൂട്ടി ക
ല്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്, ഒരുവക അമോഹാഷ്ടങ്ങൾക്കും അവി
ടെ ഒരുക്കം ചെയ്തിരുന്നില്ല. എന്നാൽ തുല്യാദർശനത്തി
നായി സന്നിഹിതരായിരുന്ന സാധുക്കൾക്കു അന്നവസ്രാഭി
കൾ നൽകിയിരുന്നു.

൧൦൯൨ ചിങ്ങം ൨൮-ാംനു സ്വാമികൾ തൃശ്ശിപുര
 ത്തൽ കൂടുംബേരിയിൽ ഊഴുവക്കാമ്പി ഒരു ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പ്ര
 തിഷ്ഠാകർമ്മം നടത്തി. ആ ക്ഷേത്രത്തിൽ അശ്വതി, കൊല്ലൻ,
 തട്ടാൻ മുതലായവർക്കു പ്രവേശനവും, പുലർ, പറയർ മുത
 ലായവർക്കു ബലിപ്പുരവരെ ചെല്ലുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും
 ക്ഷേത്ര ഭാരവാഹികൾ അനുവദിച്ചു. പ്രതിഷ്ഠാകഴിഞ്ഞു, അ
 ദൈവതാഗ്രമത്തിൽ എത്തി സ്വാമികൾ വിശ്രമിച്ചു. ആ
 അവസരത്തിൽ കാഞ്ചീപുരത്തുനിന്നും ഏതാനും ബ്രാഹ്മണമാ
 നന്മാർ സ്വാമികളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു പോകാൻ വന്നു.
 തദവസരത്തിൽ തന്നെ അയിരുന്ന അന്നു മദ്രാസ് ഫൈക്കോ
 ടി ജഡ്ജിമാരായിരുന്ന ജസ്റ്റീസ് സഭാശിവയ്യരും, ജ
 സ്റ്റീസ് കൃഷ്ണനും തൃപ്പാദങ്ങളെ മദ്രാസിലേക്കു ക്ഷണിച്ചതും.
 കന്നി ൨൫-ാംനു സ്വാമികൾ അലുചാനിന്റു പുറപ്പെട്ടു. കാ
 ഞ്ചീപുരത്തു ഏതാനും ദിവസം വിശ്രമിക്കുകയും, അവിടെ ആ
 ലുചാ അദൈവതാഗ്രമത്തിന്റെ ശാഖയായി ഒരു “ശ്രീനാരാ
 യണസേവാശ്രമ”വും ധാർമികമായ ചികിത്സയ്ക്കായി ഒരു ആ
 യുർവ്വേദവൈദ്യശാലയും സ്ഥാപിക്കുകയും അവയുടെ ഭരണത്തി
 ന്നു വേണ്ട വ്യവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. കാഞ്ചീപുരത്തു
 നിന്നു സ്വാമികൾ മദ്രാസിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ മഹായാ
 ഗ്രന്ഥാരായ പല മാനന്യന്മാരുടേയും സ്റ്റേറ്റ് മെമ്പർമാനങ്ങൾ
 ക്കു തൃപ്പാദങ്ങൾ പാരത്രമായി. അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം,
 ചിന്താദ്രിപ്പട്ടയിൽ “അദൈവതാഗ്രമം” എന്ന പേരിൽ ഒരു
 അശ്രമം സ്വാമി സ്ഥാപിച്ചു. വിവിധ വർഗ്ഗങ്ങളിൽ പെട്ട
 മാനന്യന്മാരുടേങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റിയെ അതിന്റെ ഭരണത്തിനാ
 യി ഏല്പിച്ചു. മദ്രാസിൽ നിന്നു സ്വാമി ബംഗളൂരി
 ലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഡാക്ടർ പല്ലവിനോടൊന്നിച്ച്, ഏതാ
 നും ദിവസം വിശ്രമിച്ചതിനു ശേഷം തലശ്ശേരി വഴി, തൃപ്പാ
 ദങ്ങൾ ധനുവിൽ അലുവായ്ക്കു മടങ്ങി. ൯൨-ധനുവിന്റു
 ശേഷം, ൯൩-വരെ മിക്കവാറും അലുവായിൽതന്നെ കഴിച്ചു

കൂട്ടി. ഇതിനിടയിൽ കർക്കമാസത്തിൽ, സ്വപ്നകാലം കൊല്ലത്തും ചിറമ്പിയിലും സ്വാമി സഞ്ചരിക്കുകയും, ശിവനിലിയിൽ വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ ചിങ്ങത്തിൽ സ്വാമി കൊളംബിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പന്ത്രണ്ടു ദിവസം സിലോണിൽ പലസ്ഥലത്തും സ്വാമി കർക്കമാസത്തിൽ. നിലോൺ ഷാപ്പിപ്പുത്തിസ്സാരക നോറക്കാർസ്വാമിയുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കു പേണ്ടപ്പെട്ടവരുടെല്ലാം ചെയ്തിരുന്നു. ബ്രഹ്മവിദ്യാസംഘക്കാരും ബുദ്ധമതക്കാരും ഹിന്ദുക്കളും എല്ലാം ഒരു ഭേദബുദ്ധിയുംകൂടാതെ തൃപ്താഭങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കുകയും, തൃപ്താഭങ്ങളുടെ അത്യാകർഷകമായ വിശുദ്ധജീവിതത്തിൽ വിസ്മയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദിവസവും മൂവായിരം നാലായിരം ജനങ്ങൾ സ്വാമിയെ വന്നു സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവത്രെ. ബഹുമാനപ്പെട്ട പി. രാമനാഥൻ മൂത്തവായ പലപ്രമാണികളും സ്വാമിയുടെ പരിചരണം ഈ അവസരത്തിലാണ് സമ്പാദിച്ചത്. ബുദ്ധസന്യാസികളിൽ പ്രധാനി സ്വാമിയെ വന്നു സന്ദർശിക്കുകയും, രണ്ടുപേരും സംസ്കൃതഭാഷയിൽ അതിദീപ്തമായ കരുസംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സ്വാമിയെ പറ്റി സിലോൺ പത്രങ്ങളിൽ അക്കാലത്തു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ചില കുറിപ്പുകളിൽ നിന്നുമാത്രം ദീപികയിലെ ജനങ്ങൾക്കു എന്തുമാത്രം സ്തോഭവും ബഹുമാനവും ഏറ്റവും ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനുള്ളിൽ സ്വാമികളുടെ നേരെ ജനിച്ചിരുന്നു എന്ന് കാണാവുന്നതാണ്.

ഷാപ്പിപ്പുത്തി നോറപ്രവർത്തകന്മാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം, സിലോണിലെ മലയാളികളുടെ ശ്രേയസ്സിനു നിരോധനശാലകൾ, ഭജനമന്ദിരങ്ങൾ മുതലായവ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി സത്യവ്രതസ്വാമികളെ അവരുടെ താമസിപ്പിച്ചിട്ടു, സ്വാമി മലബാറിലേക്കു മടങ്ങി. സ്വാമികളുടെ സിലോൺ സന്ദർശനത്തോടുകൂടി അവിടുത്തെ മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു വലി

യ ഉണർച്ച ഉണ്ടാകുകയും, അപ്പന്റെ അത്മാഭിമാനം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വാമി സത്യപ്രസാദന്റെ ഉത്സാഹത്താലാണ് അവിടുത്തെ മലയാളികൾക്കു പൊതുവെ ഗുണകരമായി പലതും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള 'സിലോൺ വിമുക്താനന്ദയോഗം', സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്.

പതിനാലാം അദ്ധ്യായം.

—:~:—

ഗോൾഡ്-നാൾ ശേഷമുള്ള ആറു സംവത്സരക്കാലം ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ജീവധാരണകാലത്തെ പ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടം ആകുന്നു. ഒരു പുരുഷായുസ്സിലെ ചിരന്തനമായ ചിന്തയുടെ ഫലമായി പല അനൗപദേശദേശങ്ങളും ഇക്കാലത്താണ് പരിണത പ്രജ്ഞനായ അ മഹാത്മാവ് പുറപ്പെടുവിക്കുകയുണ്ടായത്. ഈഴവസമുദായമാകുന്നു ഇടുങ്ങിയ പരിധിയെ വിട്ട്, സാമോദയത്തിന്റെയും, സമത്വത്തിന്റെയും, സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രവാചകനായി തുല്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ആയിരുന്നു.

മാർച്ച്-മാണിലെ സ്വാമിതിരുനാളിൽ തുല്യങ്ങൾ താഴെക്കാണുന്ന സന്ദേശം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി:—

“മദ്യം വിഷമാണ്; അതുണ്ടാക്കരുത്; കൊടുക്കരുത്; കുടിക്കരുത്. ചെത്തുകാരന്റെ ദേഹം നാറും; തുണിനാറും; വീട് നാറും; അപ്പൻ തൊട്ടത്തെല്ലാം നാറും.”

മദ്യവിക്രയസന്ധാനദാനപാനാദികൾ വർദ്ധിക്കുന്നതും ബുദ്ധന്റെ കാലത്തേന്നും മുമ്പു മുതൽ തന്നെ പലമഹാത്മാക്കളും ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും, ശ്രീനാരായണഗുരു സ്വാ

മിക്കളുടെ ഈ സന്ദേശത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ ഗുരുവായി വരിച്ചിരുന്ന സമുദായക്കാരുടെ 'കുലകൃമാശരംകുലം'ങ്ങളിൽ മദ്യസന്ധാനവും വിക്രയവും ഉൾപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ഒരുപ്രകാരത്തിൽ അവരുടെ അധ്വാനത്തോടുള്ള ദേവതാഭക്തിയുടെയും ഈ തൊഴിലുകളെ ഗണിക്കാവുന്നതാണെന്നുവെല്ലാം. തൃപ്പാദങ്ങൾ സമുദായപരിഷ്കരണപരിപാടിയിൽ ഇതും കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയതിനോടുകൂടി മദ്യവിപര്യയനത്തെ സംബന്ധിച്ച തീരുവിതാക്തറിലെ ജനതയ്ക്കുണ്ടായ ഉണർച്ച പ്രസിദ്ധമാകയാൽ അതിനെപ്പറ്റി ഉന്നതനെന്ന ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നില്ല. ഈ സന്ദേശത്തെ പ്രവരിപ്പിച്ചു നടപ്പിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു ശ്രീമാൻ ടി. കെ. മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു വലിയ പ്രക്ഷോഭം തീരുവിതാക്തറിൽ നടക്കുകയും, അതിന്റെ ഫലമായി ഒരു നിശ്ചിതകാലത്തിനകം മദ്യവിപര്യയനം നിശ്ശേഷം സാധിക്കാമെന്നു ഗവണ്മെന്റു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഈ തീരുമാനം സന്ദേശത്തോടൊന്നിച്ചുതന്നെ "ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം, മനുഷ്യൻ" എന്ന വിശിഷ്ടകവനവും സ്വാമികൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അദ്ധ്യായമതപരിപാടിയിൽ ഒത്തുചേർന്നവരായി ഒരു നവോത്ഥാനമായിട്ടു സ്വാമികൾ മതരതപരിപാടിയിൽ അവിടുത്തെക്കണ്ടായിരുന്ന നിഷ്ഠുരതയുടെ വളരെ മുമ്പുതന്നെ "പല മത നവോത്ഥാനം" എന്നു തുടങ്ങുന്ന അവിടുത്തെ ശ്ലോകം കൊണ്ടുപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. സ്വാമികൾ ഒരു ഹിന്ദുവായി ജനിച്ച ഒരു ഹിന്ദുവായിത്തന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ജീവിച്ചു എങ്കിലും മറ്റു മതസിദ്ധാന്തങ്ങളും പഠിച്ചു, "സകല മതങ്ങളുടേയും പരമോദ്ദേശം ഒന്നുതന്നെ എന്നും, ഏതു മനുഷ്യനെയും ലോകത്തിനുപകാരമുള്ള ഒരുത്തമപുരുഷനാക്കിയൊ, സംസാരബന്ധവിമുക്തനായ മുമ്പു അക്കിയൊ തീർക്കുന്നതിന്നു" ഏതു മതത്തിനും ശക്തിയുണ്ടെന്നും, അദ്വൈതമതപരങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചല്ല, കേ

വലം ബാഹ്യമായ ചില അചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമാണ് മതകലഹങ്ങൾ എന്ന് അറിഞ്ഞ ഒരു മഹാപുരുഷൻ അയിരുന്നു.

മതം ഒരു അല്പാത്മകായ്ക്കെന്ന നിലവിട്ട് ഒരു സമുദായകായ്ക്കുമായി അധഃപതിച്ചുതുടങ്ങിയ കാലംമുതൽ മനുഷ്യരുടെയിടയിൽ സമാധാനം ക്ഷമത്തെ പ്രാപിക്കുവാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. മതം മഹായുദ്ധങ്ങൾക്കും രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനും ചരിത്രാരംഭകാലംമുതൽക്കെ ഇടപെടുന്നുണ്ട്. സാഹോദര്യവും സമാധാനവും മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മതങ്ങൾ, നേരെമറിച്ചു അവയില്ലാത്തതെന്നതിനു പ്രേരകമായിത്തീരുകയാണ് ചെയ്തത്. ഈ മതപ്പോരുകളെല്ലാംകൂടെ സ്വാമിക്രമംതന്നെ കഴിഞ്ഞു പറഞ്ഞത്, “പൊതുജനമിപ്പതസാധ്യമൊന്നിനോ ടൊന്നൊരുമരധും പൊതുതാൽ ഒടുങ്ങുവിചാ” എന്നായിരുന്നു. ഈ കഴപ്പങ്ങൾക്കും അസമാധാനത്തിനും എല്ലാം പരിഹാരം വളരെക്കാലം ആ മഹാപുരുഷൻ അന്വേഷിക്കുകയും, അവസാനം ‘ഒരു ജാതി, ഒരുമതം’ എന്നു മഹാസന്ദേശം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും അണുണ്ടായത്. മതത്തിലെ അഭ്യന്തരവും, നിസ്സാരവുംഅയ സാഹചര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ജനങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള മത്സരങ്ങളെ അത് മതമത്സരങ്ങളായി നാം കാണുന്നത്. എന്നാൽ ഏതു മതത്തിന്റെയും സാരാംശങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അർക്കം ഭിന്നഭിപ്രായമില്ല. സ്നേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യവും, ത്രാഗത്തിന്റെ മഹനീയതയും ഏതുമതമാണ് വാഴ്ത്തിയിട്ടില്ലാത്തത്?

ഏതായാലും പാവനവും പരമാത്മവും അയ ഈ ഉപദേശം സ്വശിഷ്ടന്മാർക്കു പുണ്യബോധ്യം വരുത്തുന്നതിനായി ഒരു സർവ്വമതസമ്മേളനം അഭ്യവായിൽ വെച്ചു കൂട്ടുകയുണ്ടായി. “അറിയാനും, അറിയിക്കാനും അത്; വാദിക്കാ

നും, ജയിക്കാനുമല്ല,” ആ മഹാസമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നത്. സവ്ലോകക്കും സവ്കാലത്തും കണപോലെ ബാധിക്കുന്ന സിലാന്തങ്ങൾ—മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ പരമമായ സത്യം—കരു സപണ്ണന്മാരുൾപോലെ എല്ലാ മതങ്ങളിൽ കൂടിയും കാട്ടുന്നുണ്ട്. ആ ‘ഏകസാരം’, ആ ഉൽകൃഷ്ടസത്യം, നമ്മുടെ മതമാക്കിയാൽ, അത്മശൂന്യങ്ങളായ മതകലഹങ്ങൾ അസ്തമിക്കുകയും കൃസ്തുമതത്തിന്റെ പള്ളിയിൽ ബലം, ബലവിഹാരങ്ങളിൽ മുഹമ്മദിയനും, മുഹമ്മദിയപള്ളിയിൽ ഹിന്ദുവും, ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഇവരെല്ലാവരും നിർബാധം ആരാധന നടത്തുന്നത് നാം കാണുമായിരുന്നു. ഈ ‘ഏകമത’ത്തിലായിരിക്കും ആർക്കുതന്നെ പിന്നാലിപ്പായം ഉണ്ടാകാൻ ഇടയില്ലാത്തത്. അതാണ് അനശ്വരമായ ഉൽകൃഷ്ടസത്യം. എല്ലാവർക്കും എന്നു യോജിക്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്; അവ വ്യക്തിപരവും അപ്രധാനവും, അതിനാൽ കാലാന്തരത്തിൽ മാറിപ്പോകുന്നവയും ആയിരിക്കും. ഈ പിന്തകളൊക്കെയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയാണ് ആദ്യമായി ആ മതസമ്മേളനം സ്വാമി നടത്തിയത്.

പ്രാർത്ഥന ഇടവം വന്നു. ആദ്യമായിപ്പോലും കൂടിയ സമസ്തകേരളസമോദരസമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് സ്വാമികൾ “മനുഷ്യരുടെ മതം, വേഷം, ഭാഷ മുതലായവ എങ്ങനെയിരുന്നാലും അവരുടെ ജാതി ഒന്നായതുകൊണ്ട് അന്യോന്യം വിവാഹവും പാതിഭോജനവും ചെയ്യുന്നതിനു യാതൊരു ഭോഷ്യമില്ല,” എന്ന മഹാസന്ദേശം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ജാതികൃതങ്ങളായ അനാചാരങ്ങളും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും മൂലം, സാമോദയവും സമത്വവും ക്ഷയിച്ച്, ഭാരതഖണ്ഡം അധഃപരിച്ചുപോകയും, കേരളം വെറും “ഭ്രാന്താലയ”മായിത്തീരുകയും ചെയ്തിരുന്നതുകൊണ്ട്, ഭാരതഖണ്ഡത്തിന്റെ പൊതുവായ ഉദ്ധരണത്തിനു സ്വാമികൾ ഈ നിവാരണമാർഗ്ഗമാണ് കണ്ടത്. സമുദായപരിഷ്കാരകർത്താക്കന്മാരായ ഭാരതീയ

നേതാക്കന്മാരിൽ ചിലർ സ്വാമികളുടെ ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ വിപ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മഹാഷി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ മുതലായ അഭിവന്ദ്യനേതാക്കന്മാർ ഈ സന്ദേശത്തിന്റെ പ്രചരണം ഭാരതീയരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുള്ള പ്രധാന മാർഗ്ഗമായി കരുതുന്നവരാണ്.

൯൭-ൽ സ്വാമികൾ തിരുവനന്തപുരത്തിനടുത്ത മുരക്കംപുഴ ഒരു പ്രഭു പ്രതിഷ്ഠിക്കു ഉണ്ടായി. അദ്ദേഹം, ഒരു സൂര്യ ഫണ്ഡുക്കേന്ദ്രം, പിന്നീട് ഒരു ശിവോപാസകനും അയിരുന്ന സ്വാമികൾ. ഒടുവിൽ ശിവഗിരിയിൽ ശാങ്ദേവിയെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാനുണ്ടായത്. അതിൽനിന്നും കാലോചിതമായി സ്വാമികളുടെ അഭിപ്രായം മാറുകയും, ഹിന്ദുദേവന്മാർക്കു പകരം “സത്യം, ധർമ്മം, ദയ, സ്നേഹം” എന്നു് എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പ്രമോദം മുരക്കംപുഴ ക്ഷേത്രത്തിൽ അവിടുന്ന് സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഉൽക്കൃഷ്ടാഭർശങ്ങൾ ഏപ്രോഴും ജനങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നത് മതി, ദേവനേയും ദേവിയേയും പൂജിക്കേണ്ട അത്യാചശ്വകതയില്ലാ എന്നു് തൃപ്താഭങ്ങൾ തന്മൂലം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി.

൯൮ തുലാമാസത്തിൽ മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ കേരളം സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളേയും ശിവഗിരിയിൽ ചെന്നു സന്ദർശിച്ചിരുന്നു. സ്വാമികളുടെ വിശിഷ്ടാഭർശങ്ങളെല്ലാം മഹാകവിക്ക് അത്യധികമായ അനന്ദം ഉളവാക്കുകയും, അവയോടെല്ലാം അദ്ദേഹം പരിപൂർണ്ണമായി യോജിക്കുകയും ചെയ്തു. ഭാരതഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്നില്ലാത്ത പരമഹംസന്മാരിൽ സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളെപ്പോലെ പാവനചരിതനായ ഒരു മഹാത്മാവില്ലെന്നു മഹാത്മാവായ അ മഹർഷിവർണ്ണൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

ഈ കാലമെല്ലാം സ്വാമികൾ അലുവായിലും ശിവഗിരിയിലും മാറിമാറി വിശ്രമിക്കുക അയിരുന്നു, സഹോദരൻ

ശ്രീമാൻ അയ്യപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മിശ്രഭോജന ബഹു
ജ്യം, ശ്രീമാൻ മാധവന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മദ്യപര്യജനപ്ര
ക്ഷോഭനവും ഈ കാലമെല്ലാം ശക്തിമത്തായി നടന്നുചാക്കി
യായിരുന്നു.

നൻ മകരം ൩-ാംനം മഹാകവി കുമാരനാശാന്റെ
അപ്രതീക്ഷിതമായ ദോഷവിരോധം ഉണ്ടായി. സ്വാമിതൃപ്പാ
ങ്ങളുടെ ഉത്തമ ഭക്തന്മാരിൽ ഒരാളും, സ്വാമികളുടെ
ഉപദേശങ്ങളും അജ്ഞകളും സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചരിപ്പി
ക്കുന്നതിനു വളരെക്കാലം പ്രയത്നിച്ച സമുദായഭക്തനും, പല്ല
നയാറിൽ തിരോഭവിച്ചു പുറന്ന വർത്തമാനം അറിഞ്ഞിട്ട്,
അവിടുന്ന് വളരെ നേരം മൌനമായിരിക്കുക മാത്രമാണു
ചെയ്തത്.

നൻ കുംഭം ൨൦-൦-൨ ൧-൦-തീയതികളിൽ സർ സഭാർ
വയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ അലുവായിൽ നടന്ന സർവ്വത
നമ്മേളനത്തിൽ ചെയ്ത സ്വാമികൾ താഴെക്കാണുന്ന സന്ദേ
ശം നൽകി:—

“സർവ്വതസമ്മേളനസന്ദേശം, എല്ലാ മതങ്ങളുടേയും
പരമോദ്ദേശം ഒന്നാണെന്നും, ഭിന്നമതാനുയായികൾ തമ്മിൽ
കലഹിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നും, ഈ മതമഹാസമ്മേളനത്തിൽ
നടന്ന പ്രസംഗങ്ങൾ ചെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനാൽ നാം
ശിവഗിരിയിൽ സ്ഥാപിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്ന മഹാപാഠശാ
ലയിൽ എല്ലാ മതങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ട എല്ലാ
സൗകര്യങ്ങളും കൂടി ഉണ്ടാക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഈ
സ്ഥാപനത്തിന്റെ തൃപ്തികരമായ നടത്തിപ്പിനു അയ്യപ്പ
ക്ഷേത്രപൊതുജനങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതിനു എല്ലാ
വരും സഹായിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.”

ഇതിനുശേഷം സ്വാമികൾ അ മഹാപാഠശാലയുടെ
അവശ്യത്തിലേക്കായി ചിറയിങ്കീഴ്, കൊല്ലം, കരുണാഗ

പുള്ളി എന്നീ താലൂക്കുകളിൽ സഞ്ചരിക്കുകയും പനപ്പിരിവു
കുടത്തുകയും ചെയ്തു.

ചേർത്ത കളവംകോട്ടനടുത്തിരു കണ്ണാടിപ്രതിഷ്ഠയുടെ
കാഴ്ചകളിൽ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
സ്വാമികളുടെ ഭട്ടവിലത്തെ അഭിപ്രായം, മനുഷ്യർ കാരോ
രുത്തരും തന്നത്താൻ പൂജിച്ചാൽ അതുതന്നെ വലിയ ഊശാ
പൂജ എന്നാകുന്നു.

പതിനഞ്ചാം അദ്ധ്യായം.

ശാസ്ത്ര മീനം ചെറുത്തു അത് ചരിത്രപ്രധാനമായ
“വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം” ആരംഭിച്ചത്. അന്ന് സ്വാമി
കൾ വെങ്കല, ശിവഗിരിയിൽ വിശ്രമിക്കുക ആയിരുന്നു.
എളിയ വസ്ത്രങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി തുടങ്ങിയ അ
സമരത്തോടു സ്വാമികൾ അനുഭാവമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു മാത്ര
മല്ല, സത്യാഗ്രഹശ്രമം സ്വാധീനിക്കുന്നതിനായി വൈക്ക
ത്തെ വെല്ലുഴൽമരം തുല്യങ്ങളും വിട്ടുകൊടുക്കുകയും, സത്യാഗ്ര
ഹികളെ സഹായിക്കാൻ ഒരു ഫണ്ടു് ശിവഗിരിയിൽ ഏ
ല്പിച്ചതുകയും ചെയ്തു.

മുഹൂർത്ത ചിങ്ങം ചെറുത്ത സ്വാമിയുടെ സുഖമാത്തെ
തിരുനാൾ ആയിരുന്നു. അന്ന് ശിവഗിരിയിലെ മാതൃകാ
ചാരശാലയുടെ ശിലാസ്ഥാപന കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കപ്പെട്ടു.

കുറുപ്പി ചെറുത്ത സത്യാഗ്രഹശ്രമം സന്ദർശിക്കാൻ
സ്വാമികൾ വൈക്കത്തെത്തി. സ്വാമികളെ പ്രതീക്ഷിച്ച
സത്യാഗ്രഹികളും അല്ലാത്തവരും അവിടെ അനവധി ജനങ്ങൾ

ബോട്ടജട്ടിയിൽ കൂടിയിരുന്നു. തുപ്പാടങ്ങൾ അശ്രമം മുഴുവനും ചുറ്റിനടന്നു കാണുകയും അവിടത്തെ “ചട്ടവട്ട”ങ്ങളിൽ അസാമാന്യമായ തൂപ്പി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. രാജാജി സപാമിക്കുന്നേണ ബോധിച്ചു. അദ്ദേഹം അദ്ദേഹം താശ്രമത്തിലേക്കായി മുപ്പതുരൂപ ചക്രം അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു സപാമികൾ ഏല്പാടുചെയ്തു. അശ്രമത്തിൽ മൂന്നു വയസ്സായ ഒരു പൂവക്കുട്ടിയെ എടുത്തു വളർത്തുന്നുണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞ് അവിടുന്നു വളരെ സന്തോഷിച്ചു. അശ്രമത്തിൽ സപാമികൾക്കു പ്രത്യേകം ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കി എങ്കിലും സപാമികൾ അത് കഴിച്ചില്ല. “നമുക്കു മറ്റുള്ളവർക്കൊപ്പം മതി; നമുക്കു എന്താണു വിശേഷം?” എന്നാണു തുപ്പാടങ്ങൾ ചോദിച്ചത്.

അടുത്ത ദിവസം മഹാത്മാനാഥിയുടെ ഭിക്ഷുസ്ത്രീ നായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഒരു മഹാമോനം സപാമിതുപ്പാടങ്ങളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സത്യാഗ്രഹാശ്രമത്തിൽ കൂടുക ഉണ്ടായി. അവിടെ നടന്ന പൊതുപ്രാർത്ഥനയിൽ സപാമികളും പങ്കെടുത്തു. “നമുക്കു ധ്യാനിക്കാൻ ശക്തിയില്ലെങ്കിലും, കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ മഹാത്മാജിയുടെ ഭക്ഷണത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കാം,” എന്നു സപാമികൾ പറഞ്ഞു. രണ്ടു മിന്നിററുനേരം സപാമികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചു. പരസ്യമായ സ്ഥലത്തു ചെച്ചു, അർക്കുട്ടത്തിനിടയിൽനിന്ന് ഇപ്രകാരം മുന്യാരിക്കലും അവിടുന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടില്ല.

കുന്നി പരമാനന്ദ തുപ്പാടങ്ങൾ വൈക്കത്തുനിന്നു മടങ്ങി. അശ്രമത്തിൽ നെയ്യു മഹാമത്തെ പടർത്തോളം എത്രയും സ്നേഹപൂർവ്വം സത്യാഗ്രഹികൾ സപാമിക്കു കാഴ്ചവെച്ചു. (അദ്ദേഹത്തെ തോൽക്കു മഹാത്മാജിയെയ്ക്കു കയറാണെന്നാണു മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ സത്യാഗ്രഹികൾ “ധർമ്മരാജ്യം, ഇതു മഹാഭേദം”, എന്ന പാട്ടുപാടി തിരിച്ചുപരികയാകുന്നത്. ചുറ്റും നിന്നവരെ നോക്കി മന്ദമനസ്സിലാക്കുന്നു, “ഈ

വേഷം നമുക്കിപ്പോൾ കിട്ടിയിട്ടില്ല, തല്ലാലത്തേക്കു കല്പായപ്പം തൊപ്പിയും ധരിച്ചു നാമും പോയി സത്യാഗ്രഹം അനുഷ്ഠിക്കാമല്ലോ. എന്താ വിരോധം?", എന്ന് തൃപ്പാദങ്ങൾ കല്പിച്ചു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി.

തൃപാദ മനുഷ്യൻ വൈഷ്ണവനെന്നും പുറപ്പെട്ട "സവണ്ണജാത്താ" തൃപാദ മനുഷ്യൻ ശിവഗിരിയിൽ എത്തി. സ്വാമി അപ്പോൾ ശിവഗിരിയിൽ ഒരു വൃക്ഷത്തണലിൽ നിലയായിരുന്നു. പുല്ലാ തോക്കുമാരും സ്വാമിയെ കണ്ടു നമസ്കരിക്കുകയും ജാത്താ സ്വാമിയെ പ്രദക്ഷിണം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

ധനുവിലും മകരത്തിലും തൃപ്പാദങ്ങൾ യാത്രക്കുളാനം കൂടാതെ ശിവഗിരിയിൽ വാസം ചെയ്തു. മകര മന്ദിരം ഒരു ഭ്രാന്തൻ പെട്ടെന്നു വൈദികമഠത്തിൽ സ്വാമി വിശ്രമിച്ചിരുന്ന മുറിയിൽ കടന്നുചെന്നു, സ്വാമിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കവിളത്തു കുടിക്കുക ഉണ്ടായി. ഒരു പല്ലു പതിഞ്ഞു. പിടലിക്കും പറയത്തക്ക അസ്വാസ്ഥ്യം ഉണ്ടായി. അപ്പോഴേക്കും എല്ലാവരും ഓടിപ്പോയി ഭ്രാന്തനെ പിടിച്ചു മാറ്റി. ഇതാർ ബുദ്ധിഭ്രമം തുടങ്ങിയപ്പോൾ മുതൽ തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഒരു മരയാടടംകൂടെ കൊണ്ടു നടന്നിരുന്നുവത്രെ.

കുറേ അല്പം ഏതാനുംദിവസം സ്വാമികൾ അരുവിപ്പുറത്തു വാസം ചെയ്തിരുന്നു.

കുറേ മനുഷ്യർ മഹാത്മാഗാന്ധി വൈക്കത്തേത്തി.

മനുഷ്യർ മഹാത്മാഗാന്ധി തിരുമനസ്സുമായുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച കഴിഞ്ഞു, മഹാത്മാജി മൂന്നു മണിക്ക സ്വാമിയെ സന്ദർശിക്കുവാൻ ശിവഗിരിമഠത്തിൽ എത്തി. ശ്രീമാൻ ഏ. കെ. ഗോവിന്ദ ഭാസിന്റെ "ഗാന്ധിഗ്രന്ഥം" എന്ന കെട്ടിടത്തിലായിരുന്നു സന്ദർശനത്തിനു ഏല്പാറ്റ് ചെയ്തിരുന്നത്. നേരം മുതൽ കെട്ടിടംവരെയുള്ള വഴിയും, ഗാന്ധിഗ്രന്ഥത്തിന്റെ

ଶେଷରାତି ଶୟନର ସ୍ଥଳ.

പരിസരങ്ങളും വെള്ളമണൽ വിരിച്ച മനോഹരമാക്കിയിരുന്നു. റോളിൽ പടിഞ്ഞാറെ അറ്റത്തു കിഴക്കോട്ടു മുഖമായി ഒരു കവളപ്പാറപ്പുല്ലുപായിന്മേൽ ഖദർ വിരിച്ച മഹാത്മജിക്ക് ഇരിപ്പിടം ഒരുക്കിയിരുന്നു. വലത്തുവശത്തു വടക്കോട്ടു മുഖമായി സ്വാമിജിക്ക് ഇടത്തുവശത്തു തെക്കോട്ടു മുഖമായി മഹാത്മജിനോടു കൂടിച്ചു വന്നിരുന്ന മാനുന്മാരായ അതിഥികൾക്കും ഇരിക്കുന്നതിനു ഖദർ വിരിച്ചിരുന്നു. അനവധി പുരുഷരും മഹാത്മജിയെ ഒരു നോക്കു കാണുന്നതിനായി റോഡരികിൽ വരിചരിയായി തിക്കിത്തിരക്കി നിന്നിരുന്നു എങ്കിലും സർവ്വ ശാന്തയും നിശ്ശബ്ദതയും വ്യാപിച്ചിരുന്നു. കൂട്ടം മൂന്നരമണിക്കു മഹാത്മജിയുടെ കാർ ഗാന്ധിശ്രമത്തിന്റെ മുൻ പശം റോഡിൽ എത്തി. മഹാത്മജിയെ സ്വീകരിക്കാനായി സ്വാമികൾ അശ്രമത്തിന്റെ പൂ മുഖത്തിൽ എഴുന്നള്ളി നിന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം അശ്രമത്തിൽ എത്തിയതു ശ്രീജിത്തു രാജാഗോപാലാചാരി അയരുന്നു. പിന്നാലെ മഹാത്മജി ഒരു യുവാവിന്റെ ഉന്മേഷത്തോടും അരയിൽ മാത്രം ഖദർ ധരിച്ച ഒരു ഭിക്ഷുവിന്റെ വേഷത്തോടും പ്രസന്നവദനനായി പൂമുഖത്തിൽ എത്തി. ഈ രണ്ടു അസാധാരണ പുരുഷന്മാരുടെ ആ സന്ദർശനം അതു കണ്ടിട്ടുള്ളവർക്കു കരിക്കലും ഹർക്കൽ കഴിയുന്നതല്ല. അച്ഛാഗോപാലാചാർക്കുശേഷം എല്ലാവരും ഹാളിൽ പ്രവേശിച്ചു യഥാസ്ഥാനം ഉപവിഷ്ഠരായി. സ്വാമിജിയുടെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാൾ അതിഥിപൂജചെയ്തു മഹാത്മജിയെ സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു. അനന്തരം സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചു. ദ്വിഭാഷിയാണി മിസ്റ്റർ എൽ. കുമാർ ബി. എ. ബി. എൽ (കോട്ടയം ജില്ല) സംഭാഷണം രണ്ടു മഹാത്മാക്കളേയും തജ്ജിത ചെയ്തു കേൾപ്പിച്ചു.

മഹാത്മജി—ഹിന്ദുക്കളുടെ പ്രമാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അറിഞ്ഞാലാരും വിധിച്ചിട്ടുള്ളതായി സ്വാമിജിക്കുറിവുണ്ടോ?

സ്വാമി—ഇല്ല.

മഹാ—അതിൽ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ വൈക്കത്തു നടക്കുന്ന സത്യാഗ്രഹപ്രസ്ഥാനത്തിൽ സ്വാമിജിക്കു ഭിന്നാഭിപ്രായം ഉണ്ടോ?

സ്വാ—ഇല്ല.

മ—അ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ കൂടുതലായി വല്ലതും ചേർക്കണമെന്നോ വല്ല മാറ്റവും വരുത്തണമെന്നോ അഭിപ്രായമുണ്ടോ?

സ്വാ—ഇല്ല. അതു ശരിയായി നടക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് അറിവ്. അതിൽ മാറ്റം വല്ലതും വരുത്തണമെന്നഭിപ്രായമില്ല.

മ—അധഃകൃതചർഗ്ഗക്കാരുടെ അവശതകളെ തീർക്കുന്നതിന് അയിത്തോച്ചാടനത്തിനു പുറമെ മറ്റു എന്തെല്ലാം വേണ്ടമെന്നാണ് സ്വാമിജിയുടെ അഭിപ്രായം?

സ്വാ—അവർക്കു വിദ്യാഭ്യാസവും ധനവും ഉണ്ടാകണം. മിശ്രഭോജനമോ മിശ്രവിവാഹമോ വേണമെന്നു പക്ഷമില്ല. നന്നാവാൻ ഉള്ള സൗകര്യം എല്ലാവരെയും പോലെ അർപ്പിക്കുമുണ്ടാകണം.

മ—അക്രമരഹിതമായ സത്യാഗ്രഹംകൊണ്ട് ഉപയോഗമില്ലെന്നും അവകാശസ്ഥാപനത്തിനു ബലപ്രയോഗംതന്നെയാണു വേണ്ടതെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. സ്വാമിജിയുടെ അഭിപ്രായം എന്താണ്?

സ്വാ—ബലപ്രയോഗം നന്നാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മ—ബലപ്രയോഗം ഹൈന്ദവധർമ്മശാസ്ത്രങ്ങളിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

സ്വാ—രാജാക്കന്മാർക്കും മറ്റും അതു അവശ്യമാണെന്നും, അവർ അതിനെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും പൂമാണുക്കൾ

ഉത് കാണുന്നുണ്ട്. ധാരാളം ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ബലപ്രയോഗം ന്യായമായിരിക്കയില്ല.

മ—മതപരിവർത്തനം ചെയ്യണമെന്നും അതാണ് സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധിക്കു ശരിയായ വഴിയെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. സ്വാമിജി അതിന് അനുവദിക്കുന്നുണ്ടോ?

സ്വാ—മതപരിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങൾ കൂട്ടിവരുന്നതായി കാണുന്നുണ്ട്. അതു കാണുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ മതപരിവർത്തനം നന്നെന്ന് പറയുന്നതിൽ അവരെ കുറപ്പെടുത്തുവാനില്ല.

മ—അദ്ധ്യാത്മികമായ മോക്ഷലാഭത്തിന് ഹിന്ദുമതംമതിയായെന്നു സ്വാമിജി വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

സ്വാ—അന്യമതങ്ങളിലും മോക്ഷമാർഗ്ഗം ഉണ്ടല്ലോ.

മ—അന്യമതങ്ങളുടെ കാര്യം ഇരിക്കട്ടെ. ഹിന്ദുമതം മോക്ഷലാഭത്തിനു പര്യാപ്തമെന്നതന്നെയോ സ്വാമിജിയുടെ അഭിപ്രായം?

സ്വാ—അദ്ധ്യാത്മികമായ മോക്ഷലാഭത്തിന് ധാരാളം പര്യാപ്തം തന്നെ. ലൗകികമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അണുവല്ലാ ജനങ്ങൾ അധികം ഇച്ഛിക്കുന്നത്.

മ—അയിത്താചാരവും മറ്റുംകൊണ്ടുള്ള അസ്വാതന്ത്ര്യമല്ലേ അത്രിക്കട്ടെ. അദ്ധ്യാത്മികമോക്ഷത്തിനു മതപരിവർത്തനം അവശ്യമെന്നു സ്വാമിജിക്കഭിപ്രായമുണ്ടോ?

സ്വാ—അദ്ധ്യാത്മികമോക്ഷത്തിനായി മതപരിവർത്തനം ആവശ്യമില്ല.

മ—ലൗകികസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനാണല്ലോ നാം പരിശ്രമിക്കുന്നത്. അത് സഫലമാകാതെ വരുമോ?

സ്വാ—അതു സഫലമാകാതെ വരില്ല. അതിന്റെ രൂപമുഖത കാത്താൽ പുണ്യഫലപ്രാപ്തിക്കു മഹാത്മജി വീണ്ടും അവതരിക്കേണ്ടിവരും.

മ—(ചിരിച്ചുകൊണ്ട്) എന്റെ അയ്യപ്പാലത്തിൽ തന്നെ അതു സഫലമാകുമെന്നാണ് എന്റെ ചിശ്വാസം. അധഃകൃതവർഗ്ഗക്കാരിൽ തന്നെ അയിത്താചാരം ഉണ്ടല്ലോ. സ്വാമിജിയുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ എല്ലാവർക്കും പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

സ്വാ—എല്ലാവർക്കും പ്രവേശനം അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുലക്കുട്ടികളും പറക്കുട്ടികളും ശിവഗിരിയിൽ മറ്റുള്ളവരോടൊപ്പം ഉറങ്ങുകഴിച്ചു താമസിച്ചു പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ആരാധനകളിൽ സംബന്ധിക്കുന്നുമുണ്ട്.

മ—വളരെ സന്തോഷം.

അനന്തരം ആചാരോപചാരങ്ങൾ ചെയ്തു മഹാത്മജി ശിവഗിരിയിലേക്കു പോയി. അവിടെ ചൈതീകമന്തരിലായിരുന്നു മഹാത്മജിക്ക് വിശ്രമത്തിനു ഏല്പാട്ടു ചെയ്തിരുന്നത്. ശിവഗിരിയിലെ കുളർമയുള്ള മന്ദിരമാരുടെ ഉപചാരം മഹാത്മജിക്ക് അനന്ദപ്രദമായിരുന്നു. ശാരദാമന്തരിലെ സന്ധ്യാപൂജയ്ക്കു മഹാത്മജിയും സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. വ.മ.ജിക്ക് ചൈതീകമന്തരിൽ വച്ച് അവിടെ താമസക്കാരായ പുലക്കുട്ടികളുടേയും മറ്റും ഒരു പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടായിരുന്നു.

“ദൈവമേകാത്തുകൊൾകൂ

കൈചിടാതിങ്ങുതെങ്ങളെ” എന്ന അവരുടെ പ്രാ

ർത്ഥനയുടെ സാരം മഹാത്മജിയെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി. അതു സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ രചിച്ചതാണെന്നറിഞ്ഞു മഹാത്മജി വളരെ സന്തോഷിച്ചു. പ്രാർത്ഥനാനന്തരം മഹാത്മജി അവരോടു കൂടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ചെയ്യുകയും അവർ

സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളും ഉപനിഷദ്വാക്യങ്ങളും ഉച്ചരിച്ചു വിധങ്ങളെ അഭിനയിക്കുകയും ചെയ്തു. നൂറോളം രാവിലെ സ്വാമിജി വൈദികമഠത്തിൽ എഴുന്നള്ളി മഹാത്മജിയെ പ്രതിസന്ദർശനം നടത്തി. മഹാത്മജി അനന്തരം ശാരദാ മഠവും സ്വാമികളുടെ എണ്ണമരയാപടം പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരുന്ന മഠവും പരിസരങ്ങളും ക്ഷേപിപുസ്തരം സന്ദർശിച്ചു നമസ്കരിച്ചു. ക്ഷേത്രനിർമ്മാണത്തിന്റെ സീമാതീതമായ മനോഹരതയേയും പരിസരങ്ങളുടെ പരിശുദ്ധതയേയും സ്വാമികളുടെ മാഹാത്മ്യത്തേയും പറ്റി മഹാത്മജി അത്മാർത്ഥമായി പ്രശംസിക്കുകയും സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിനിടയിൽ ജനങ്ങൾ നാനാഭാഗങ്ങളിലും നിന്നും അന്നു കാലത്തു കൂടാനിരുന്ന യോഗത്തിലേക്കു വന്നു തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു. യോഗം പൂർത്തമാകുന്നതിൽ മഹാത്മജിക്കും സ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകാസനങ്ങൾ തേടിയിട്ടായി അർപ്പിച്ചിരുന്നു. മഹാത്മജിയുടെ പ്രസംഗത്തിൽ സ്വാമികളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റിയും, ഒരു കാലത്തു രാജ്ഞെല്ലാമെന്നെഴുത്തും കലവുത്തികളായിരുന്ന ഈഴവർ രാജ്ഞെല്ലാമെന്ന് ധരിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെപ്പറ്റിയും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു. ഈ പ്രസംഗാനന്തരം 'മഹാത്മജി പറഞ്ഞതു പോലെ പ്രവർത്തിക്കണം' എന്നു സ്വാമികൾ സദസ്യരാട്ടു പറഞ്ഞു. മഹാത്മജിയുടെ കാർ നിന്ന സ്ഥലം വരെ തൃപ്പാദങ്ങൾ അനുയാത്രചെയ്തു. സ്വാമികൾ ഒരു റോസാപ്പൂമാല മഹാത്മജിയെ അണിയിച്ചു. "ഇനിയും പലപ്രാവശ്യവും കാണാമല്ലോ," എന്നു തൃപ്പാദങ്ങൾ മന്ദസ്മിതത്തോടെ പറഞ്ഞു. അനന്തരം മഹാത്മജിയും സ്വാമികളും പരസ്പരം നമസ്കരിച്ചു യാത്രപറഞ്ഞു.

തിരുവനന്തപുരത്തുപോലുള്ള കൂടിയ മഹായോഗത്തിൽ മഹാത്മജി ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു:—മനോഹരമായ തി

അവിതാഃകൂർദ്ധ്വം സന്ദർശിക്കാനിടയായതും പുണ്യാത്മാവായ ശ്രീനാരായണ ഗുരുസ്വാമി തൃപ്പാദങ്ങളെ സന്ദർശിക്കാനിടയായതും എന്റെ ജീവിതത്തിലെ പരമഭാഗ്യമായി ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഗുരുസ്വാമിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് മഹാരാണി തിരുമനസ്സും എന്നോടു സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി."

പതിനാറാം അദ്ധ്യായം.

മഹാത്മജിയുടെ സന്ദർശനാനന്തരം തൃപ്പാദങ്ങൾ അലുവായിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെ ഏതാനും ദിവസം വിശ്രമിച്ചശേഷം തലശ്ശേരിയിൽ പോയി. ഇടവമാസത്തോടു കൂടി വീണ്ടും ശിവഗിരിയിൽ മടങ്ങി എത്തി.

ശിവഗിരിയിൽ എത്തിയതിനുശേഷവും തൃപ്പാദങ്ങൾ അടങ്ങിയിരുന്നില്ല. മാതൃകാപാഠശാലയുടെ പണി കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കണമെന്നായിരുന്നു അവിടുത്തെ മോഹം. ഇടവം, മീധുനം, ഈ മാസങ്ങൾ മുഴുവനും കൊല്ലം, കരുനാഗപ്പള്ളി, ചിറയിങ്കീഴ് ഈ താലൂക്കുകളുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചു, പാഠശാലയുടെ ആവശ്യത്തിനായി ധനശേഖരം ചെയ്തു. കർക്കടകത്തിൽ അരുവിപ്പുറത്തുപോയി ഏതാനുംനാൾ അവിടെ വിശ്രമിച്ചു.

മഹാമഹാ മീനം കൃഷ്ണ-സ്വാമിയുടെ അടുത്തൊൻപതാമത്തെ ജന്മനാൾ ആയിരുന്നു. അന്നു സ്വാമി ശിവഗിരിയിൽ ആയിരുന്നു. ജന്മനാളിന്റെ പരേദദിവസം ഔദ്യോഗികമായി കരയ്ക്കു തിരിച്ചു. അരുവിപ്പുറത്തു കുന്നംപാറയിലുൾക്കൊണ്ടു വിശ്രമിച്ചതിനുശേഷം കുന്നി മഹാ-ശിവഗിരി

രിയിൽ മടങ്ങി എത്തി. അത്രുത്തിന്റെ സുഖക്കൂട്ട അപ്പോൾ സ്വാമിയെ ബാധിച്ചിരുന്നു. കേന്ദ്രം വളരെ കുറച്ചു മാത്രമെ കഴിക്കുന്നതിനു സ്വാമിക്ക് സാധിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. നെല്ലരച്ചോറ്റു തീരെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. ഡാക്ടർ എ. എൻ. എൽ. പണിക്കർ സ്വാമിയെ വന്നു കാണുകയും മേലാൽ അധികമാനും നടക്കരുതെന്നും സഞ്ചാരസൗകര്യത്തിനായി ഒരു കുർ വാങ്ങണമെന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

കുറുപ്പിനെ സ്വാമി തൃപ്തപ്പെടുത്താൻ അനന്തരമായി ബോധാനന്ദസ്വാമികളെ അഭിഷേകം ചെയ്തു. വിജയശാലി പ്രമാണിച്ച ശിവഗിരിയിൽ അന്നു സാമാന്യത്തിലധികമായ ജനക്കൂട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു. അന്നു പ്രഭാതം മുതൽക്കുതന്നെ “ഏതു ശുഭകേൾവും ഏതു സമയത്തും വിശേഷവിധി ഒരുക്കങ്ങൾ കനം കൂടാതെ നടത്തത്തക്കവണ്ണം എപ്പോഴും പരിശുദ്ധവും മാനാഹരവുമായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന ശാരദാമഠി”ത്തിന്റെ മുൻവശത്തെ മണ്ഡപത്തിൽ അഭിഷേകത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു തുടങ്ങിയിരുന്നു. മണ്ഡപത്തിനു വടക്കുവശം മോമത്തിനും മണ്ഡപത്തിനകത്തു അഭിഷേകത്തിനും ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. എട്ടാമണിക്കു മുമ്പുതന്നെ ഹോമം സമാപിച്ചിട്ടു. വിവരം സ്വാമി തൃപ്തപ്പെട്ടു അറിയിക്കുകയും, ശിഷ്യരായ ചിലവൽ അനുഗതനായി തൃപ്തപ്പെട്ടു മണ്ഡപത്തിലേക്കു എഴുന്നള്ളുകയും ചെയ്തു. മണ്ഡപത്തിനകത്തു ഒരുക്കിയിരുന്നു പീഠത്തിന്മേൽ ദക്ഷിണാഭിമുഖനായി സ്വാമി തൃപ്തപ്പെട്ടു ഉപവിഷ്ഠനായി. ഉത്തരാഭിമുഖമായി ബോധാനന്ദസ്വാമിമാർ ഗുരുവന്ദനാനന്തരം നിലത്തു വല്ലഭം പിരിച്ചിരുന്നു. സന്യാസികൾ മണ്ഡപത്തിനു കിഴക്കുഭാഗത്തും ബ്രഹ്മചാരികൾ തെക്കും പടിഞ്ഞാറും വശങ്ങളിലും നിന്നിരുന്നു. കർപ്പൂരധൂപംകൊണ്ടുള്ള പൂജ കഴിഞ്ഞശേഷം, തൃപ്തപ്പെട്ടു ബോധാനന്ദസ്വാമികളെ അഭിഷേകം ചെയ്തു. അ

ഭിഷേകസമയത്തു അസാമാന്യമായ ഒരു തേജസ്സാണെന്നു തുപ്പാദങ്ങളുടെ മുഖാവനിദത്തിൽ ഉണ്ടായി. സങ്കീർ്തനങ്ങൾക്കും നാഗസ്വരാദി വാദ്യവിശേഷങ്ങൾക്കുംശേഷം തുപ്പാദങ്ങളുടെ അജ്ഞ അനുസരിച്ച് ബോധാനന്ദസ്വാമികൾ ഏഴുനേര (തുപ്പാദങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗനമസ്കാരം ചെയ്തശേഷം) തുപ്പാദപീഠത്തിനുസമീപം കിഴക്കുവശത്തായി നിലത്തിരുന്നു. അനന്തരം, സന്യാസിമാരുടെയുള്ള ശിഷ്യനാക്കുപ്പാത തുപ്പാദങ്ങൾ കാഴ്ചയവസ്തുങ്ങൾ പ്രദാനംചെയ്തു. സത്യവ്രതസ്വാമികൾ മാത്രം കാഴ്ചയം സ്വീകരിച്ചില്ല. സത്യവ്രതസ്വാമികളുടെ “സന്യാസം പുറത്തോ അകത്തോ” എന്നു നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്ന തുപ്പാദങ്ങൾ ഒരു മന്ദാനിക്കു മാത്രം ചെയ്തു. അഭിഷേകകർമ്മം അവസാനിച്ച ഉടൻ തുപ്പാദങ്ങൾ സത്യവ്രതസ്വാമികളെ വിളിച്ചു “ധർമ്മ”ത്തെ പററിക്കെ പ്രസംഗം ചെയ്യാൻ അജ്ഞാപിച്ചു. അന്നു വൈകുന്നേരം, ബോധാനന്ദസ്വാമികളുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ സന്യാസിമാരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ചില മാനുഷന്മാരും ചേർന്ന്, ഭാവികാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു അലോചനായോഗം നടത്തിയിരുന്നു.

ഈ അഭിഷേക കർമ്മത്തിനുശേഷം സ്വാമികൾ കുറവലത്തേക്കു പോവുകയും കന്നി ൨൨-ാംന-യോട്ടുകൂടി മടങ്ങിവരികയും ചെയ്തു.

തുലാം ൧-ാംന- ശിവഗിരിയോട്ടുചേർത്തു സ്ഥാപിക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ബ്രഹ്മവിദ്യാലയത്തിന്റെ ശിലാസ്ഥാപനം തുപ്പാദങ്ങൾ നടത്തി. തുലാം ൧൧-ാംന- തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ മിസ്റ്റർ വാട്ട്സ് ശിവഗിരിയിൽ വന്നു തുപ്പാദങ്ങളെ സന്ദർശിച്ചു. അന്നു നല്ല മഴയുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ദിവാൻജി മുൻകൂട്ടി അറിയിച്ചിരുന്ന സമയത്തിനു വന്നുചേർന്നില്ല. ശിവഗിരി റോഡു ചളരെ ചീത്തയായിക്കിടക്കയാൽ വരാൻ വിഷമിച്ചു എന്നു അദ്ദേഹം പറഞ്ഞപ്പോൾ,

“റോഡ്” ഇനിന്നായിക്കൊള്ളുമല്ലോ”, എന്ന് സ്വാമികൾ മന്ദസ്മിതത്തോടെ പറകയുണ്ടായി. സ്വാമികളുടെ സ്ഥാപനങ്ങളെപ്പറ്റിയും, ശാരദാമഠത്തിലെ അരാധനക്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയും മറ്റും ടിവാൻ ചോദിച്ചറിയുകയും, വളരെ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യാത്രപറഞ്ഞപ്പോൾ, ഒരു തുളസിമാലയും മധുരനാരങ്ങയും തുപ്പാടങ്ങൾ ടിവാൻജിക്കു സമ്മാനിച്ചു.

മഹാപ്രശ്നം ഓരോ ഞായറാഴ്ച സ്വാമിശ്രദ്ധാനന്ദജി തുപ്പാടസന്ദർശനത്തിനായി ശിവഗിരിയിൽ എത്തി. കല്ലാത്തിയിൽ ബ്രാഹ്മണരും അയ്യസമാജക്കാരും തമ്മിൽ വഴക്കുണ്ടാക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. ശ്രദ്ധാനന്ദജിയെ സ്വീകരിക്കാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ശിവഗിരിയിൽ അന്നുചെയ്തിരുന്നു. കുശല പ്രശ്നങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതിനു ശേഷം ശ്രദ്ധാനന്ദജിയും സ്വാമിതുപ്പാടങ്ങളും തമ്മിൽ താഴെക്കാണുന്ന സംഭാഷണം നടന്നു.

ശ്ര—സ്വാമികളെ പറ്റി മുന്പേതന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇയ്യുടെ അറുനല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞത്. അധഃസ്ഥിതരുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനായി സ്വാമികൾ പലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അറിയാം.

സ്വാ—നാം ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലല്ലോ.

ശ്ര—പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാകാതിരിക്കയില്ല; പ്രവൃത്തി ഉണ്ടെങ്കിലെ നിവൃത്തിയുള്ളവല്ലോ.

സ്വാ—ഇവിടെ നമുക്കു ഒരു നിവൃത്തിയും ഇല്ല. (രണ്ടുപേരും ചിരിച്ചു.)

ശ്ര—സ്വാമികളുടെ ശക്തിമൂലം ഞങ്ങളുടെ ജോലി വളരെ ലഘുവായിട്ടുണ്ട്.

സ്വാ—നമുക്കു ശക്തിയില്ലല്ലോ.

ശ്രീ—ശരിയെങ്കിലും; അതീയശക്തി സ്വാമികൾക്കു വേണ്ടിയാളും ഉണ്ടെന്നറിയാം.

സ്വാ—കായശക്തി ഇല്ലെന്നു കണ്ടാൽ അറിയാമല്ലോ.

ശ്രീ—ഭേദമില്ലാത്ത ജാതിശല്യങ്ങളില്ലാതാക്കാൻ അയ്യസ മാജം പ്രവൃത്തി തുടങ്ങണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. സ്വാമികൾ അനുകൂലമായി ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കണം.

സ്വാ—നമുക്കു വിരോധമില്ലല്ലോ. അയ്യസമാജമല്ലല്ലോ; ധൈര്യസമാജം അല്ലേ?

ശ്രീ—എങ്കിൽ അശിവദിക്കണം.

സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ അശിവദിച്ചു. രണ്ടു മഹാത്മാക്കൾക്കും ഈ സന്ദർശനത്തിനു ശേഷം ഉണ്ടായ പരസ്പരബഹുമാനം സീമതീതമായിരുന്നു.

*

*

*

വൃശ്ചികം, ധനു, ഈ മാസങ്ങളിൽ സ്വാമികൾ ശിവഗിരിയിൽത്തന്നെ വിശ്രമിച്ചിരുന്നു. ധനുചിന്ത സ്വാമികളുടെ ആചാര്യത്തിലേക്കായി, മാന്യന്മാരായ പല സ്വാമികളെന്മാരുടേയും ഉത്സാഹത്താൽ ഒരു ഡാബ്ബ് മോട്ടാർകാർ വാങ്ങുക ഉണ്ടായി. മകരം ൨൦-ാംനു സ്വാമികൾ വർദ്ധനവിന്നു് അദ്ധ്യവായിലേക്കു പോയി അവിടെ വിശ്രമിച്ചു. ഈ സന്ദർശനത്തിലായിരുന്നു തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഒരു ലോഹപ്രതിമ വയ്ക്കുന്നതു് അലോചന ശ്രീ: മുക്കുമാർക്കുമാരൻ മുതലായ മാന്യന്മാർ നടത്തിയതു്. മീനത്തിൽ സ്വാമികൾ ശിവഗിരിയിൽ മടങ്ങി അപ്പോൾ സ്വാമികൾ അർശസ്സു കോപിച്ചിരിക്കുക അയിരുന്നു. മേടം ആദ്യം സ്വാമി ദിവസം സ്വാമി കൊല്ലത്തേക്കു വിശ്രമിച്ചിരുന്നു. മേടം ൨൧-ാംനുമാണ് സ്വാമികൾ അവിടുത്തെ അന്തേപരസികളുടെ നിർമ്മാണത്താൽ, അവർ എഴുതിക്കൊണ്ടു ചെന്ന മര

ണചത്രത്തിനു കപ്പലായി കൊടുത്തത്. ഒരു വയ്ക്കുന്ന സമയം “നാം മരിച്ചുപോകുമെന്നു വിചാരിച്ചാണോ? ഭേദപ്പെടുത്താമല്ലോ”, എന്ന് സ്വാമികൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞിരുന്നു.

പതിനേഴാം അദ്ധ്യായം.

൧൯൦൨ ചിങ്ങത്തിൽ സ്വാമികൾക്കു എഴുപതു തിരുവയസ്സ് പൂർത്തിയായി. ൧൦൨ കർക്കടകം ൧൦൦൯ മുതൽതന്നെ സ്വാമിയുടെ ജന്മനാൾ പ്രമാണിച്ചു ഒരു മഹാമണ്ഡലം ശിവഗിരിയിൽ അരംഭിച്ചിരുന്നു. വളരെ അദ്ധ്വേഷ്യവും സ്വാമിയുടെ ഈ ജന്മർക്കുസൂദിനം കൊണ്ടാടപ്പെടുക ഉണ്ടായി. എന്നാൽ “ഗംഗതന്നിലെ ഹൃദംപോലെ” അക്ഷരാഭ്യനായ നാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ഉൾത്തടത്തെകൂടി ഉവയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം അതിദാരുണമായ ഒരു അത്യാഹിതം ൧൯൦൨ ചിങ്ങം ഗോചരം ചെയ്തു വച്ചിരുന്നു. സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഉന്നമശിഷ്ടനും, വാഗ്മിയും, സ്വതന്ത്രചിന്തകനും, ‘മനുഷ്യത്വം’ ജയിച്ചെടുത്ത ധർമ്മഭാരമായിരുന്ന സത്യവ്രതസ്വാമികളുടെ അപ്രതീക്ഷിതവും അപ്രാപ്തകാലവും ആയ ദേഹവിരോഗം ചിങ്ങം ൧൯-ാം-ന-സംഭവിച്ചു. “നാമുക്കു കഷിണം തോന്നുന്നു. സത്യവ്രതൻ സത്യവ്രതനാരിതനെ ജീവിച്ചു മരിച്ചു,” എന്നാണു തൃപ്പാദങ്ങൾ ആ ദുഃഖചാൽ അറിഞ്ഞപ്പോൾ അരുളിച്ചെയ്തത്.

൧൯൦൨ കന്നിയിൽ തൃപ്പാദങ്ങൾ ദീർഘമായ ഒരു സഞ്ചാരത്തിനായി പുറപ്പെട്ടു. മധുരയ്ക്കടുത്ത തൃപ്പുറം കുന്ദ്രസ്ഥത്തിലെ അശ്രമത്തിൽ ഏതാനും ദിവസം വിശ്രമിച്ചശേഷം, മണ്ഡ

പം മയ്യോർ എന്ന പ്രസിദ്ധനികൻറെ അപേക്ഷപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിൻറെ അതിഥിയായി സ്വാമികൾ പോയി. സി ലോണിലെ പ്രസിദ്ധനായ സോമസുന്ദരചെട്ടിയാർ മണ്ഡ പത്തിൽവന്നു സ്വാമികളെ സന്ദർശിക്കുകയും, കണ്ടി ഒരു നല്ല സ്ഥലമെന്നെന്നും തൃപ്പാദങ്ങൾ ഈ യാത്രയിൽ അവിടം വരെ ചെന്നിട്ടേ മടങ്ങാവൂ എന്നു നിർബന്ധപൂർവ്വം അപേ ക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ചു, സ്വാമികളും അനുചരന്മാരും രാമേശ്വരംവഴി സിലോണിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. എല്ലാവരുടേയും യാത്രച്ചെലവു് ഉദാരനും സ്വാമി ഭക്തനുമായ ചെട്ടി യാർതന്നെയാണുനടത്തിയതു്. സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ ചാർവണ് അക്രോബർ ന്ന ചാറന്നു കാലത്തു സിലോണിൽ കോട്ടസ്തേഷ് നിൽക്കുന്നിടം ഇറങ്ങി. സ്വാമികളെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനായി അന്നു വധി അളക്കൾ സ്തേഷനിൽ ഹാജരായിരുന്നു. അ നാട്ടിലെ പ്രമാണികന്മാരായ പലരുമായി സ്തേഷനിൽ വച്ചു തന്നെ സ്വാമികൾ പരിചയപ്പെട്ടു. ഏഴുട്ട കൊല്ലം മുമ്പേ അയിരുന്നു സ്വാമികൾ സിലോൺ അദ്യമായി സന്ദർശിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും, തൃപ്പാദങ്ങളെക്കുറിച്ച് അ നാട്ടുകാർക്കു അന്നുണ്ടായിരുന്ന സ്മരണകൾ അപ്പോഴും പുത്തനായിത്തന്നെ ഇരുന്നു. അവർ വലിയ അശ്വേഷങ്ങൾക്കെല്ലാം വേണ്ട ഏല്പാടുകൾ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. ചെളുവത്തകതിരേശ്വരം ക്ഷേത്രംവരെ വലിയ ഒരു ശേഷേഷയാത്ര ഉണ്ടായിരുന്നു. അ ക്ഷേത്രത്തിലായിരുന്നു സ്വാമികൾക്കു വിശ്രമത്തിനായി ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നതു്. കുമ്പേരനായ കമാൻഡർ ഡിമെയിൽ സി. ബി. ഈ മുതലായി പലരും സ്വാമികളെ അദ്യദിവസം തന്നെ വന്നുസന്ദർശിച്ചു. വിജ്ഞാനോദയം ചോദിക്കാതെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ ഒരു മഹായോഗംകൂടി സ്വാമികൾക്കു സിലോണിലേക്കു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു.

ഏകദേശം മൂന്നുമാസക്കാലത്തോളം കണ്ടിയിലും കൊളംബിയലും മറ്റുമായി സ്വാമികൾ സഞ്ചരിച്ചു. ഈ സന്ദർശ

ത്തിൽ ശ്രീവിജ്ഞാനോദയം സഭക്കാർ, നാലഞ്ചായിരം രൂപ വിലവരുന്ന ഒരു ഭൂമി സ്വാമികൾക്കു ഭാനം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം കൊല്ലത്തിന്നു മുമ്പു, മലയാളികളുടെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി സ്വാമി നിർദ്ദേശപ്രകാരം സത്യവ്രതസ്വാമികൾ ഈ സഭ സ്ഥാപിക്കുമാണെന്നു മറ്റു. ഇതിനിടയിൽ അതു വളരെ ശക്തിയെ പ്രാപിക്കുകയും സ്വാമികൾക്കു ഭാനം ചെയ്ത ഭൂമി ശ്രീമാൻ കർമ്മ വേലുപ്പിള്ള എന്ന മാന്യൻ വാങ്ങി യോഗത്തിന്നു വിട്ടു കൊടുക്കുകയും യോഗം ആ സ്ഥലത്തിന്നു ശ്രീനാരായണപുരം എന്നു പേരിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ധനമാസത്തിൽ സ്വാമികൾ മലബാറിലേക്കു മടങ്ങി; ശിവഗിരിയിൽ എത്തി വിശ്രമിച്ചു. ആ മാസം ൧൭-ാം ൧൮-ാം തീയതികളിൽ അദ്ധ്യക്ഷ നടന്നു എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ വിശേഷാൽ പൊതുയോഗത്തിൽ വെച്ചു ശ്രീമാൻ റവി. കെ. മാധവനെ യോഗത്തിന്റെ സംഘടനാ സിക്രട്ടറി ആയി നിയമിച്ചു. ഈഴവസമുദായ ചരിത്രത്തിൽ ഒരു നവീനാദ്ധ്യായം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ൧൯-ാം ൨൦-ാം സംഘടനാസംഗതികളെ പറ്റി പറ്റാലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കാൻ ശിവഗിരിയിൽ ഒരു മഹായോഗം കൂടിയിരുന്നു. അന്നു സ്വാമികൾ താഴെക്കുറേന്ന സന്ദേശം യോഗത്തിന്നു നൽകി:—

“സംഘടനകൊണ്ടല്ലാതെ യാതൊരു സമുദായത്തിന്നും അഭിവൃദ്ധിയും ശക്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഈ തത്വം അനുസരിച്ചാണു് ഇരുപത്തഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പെ നാം യോഗം സ്ഥാപിച്ചതു്. ഈഴവനെന്ന പേരു ഒരു ജാതിയേയൊ മതത്തേയൊ സൂചിപ്പിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ ഈ യോഗത്തിൽ ജാതിമതഭേദം നോക്കാതെ അളുകളെ ചേർക്കാവുന്നതാണു്. യോഗത്തിൽ ധാരാളം അംഗങ്ങൾ ചേരട്ടെ എന്നു നാം ആശംസിക്കുന്നു.”

൧൦൨-കുംഭം ൨൯-ാംനു ഞായറാഴ്ച സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളുടെ ലോമപ്രതിമ തലശ്ശേരി ജഗന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

കുംഭം, മീനം മാസങ്ങളിൽ സ്വാമികൾ ശിവഗിരിയിൽ തന്നെ വിശ്രമിച്ചു. മേടത്തിൽ, പള്ളാത്തറത്തിൽ കൂടിയ എസ്. എൻ. ഡി. പി. മോശത്തിൽ സ്വാമികൾ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ പതിനഞ്ചു സംവത്സരക്കാലമായി തൃപ്പാദങ്ങൾ മോശത്തിന്റെ സമ്മേളനങ്ങളിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ശ്രീമാൻ ടി. കെ. മാധവന്റെ സംഘടനാ ശ്രമങ്ങളിലൂടെയായ സംതുപ്പിക്കൊണ്ടും, കൂടിയായിരുന്നു അന്നു തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യംകൊണ്ട് മോശത്തെ അനുഗ്രഹിക്കാൻ സ്വാമികൾക്കു കനിവുണ്ടായത്. ഈ യോഗത്തിൽവെച്ചു മേടം ൨൯-ാംനു സ്വാമികൾ സ്വ സമുദായത്തിന് തന്റെ അവസാനസന്ദേശം നൽകി. ആ സന്ദേശം ഇങ്ങനെ ആയിരുന്നു:—“സമുദായ സംഘടനയെ പറ്റിയും മതപരിഷ്ക്കാരത്തെ പറ്റിയും നിങ്ങൾ ഗൗരവമായ ചില ആരോപനകൾ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്ന് അറിയുന്നതു നമുക്കു വളരെ സന്തോഷംതന്നെ. എന്നാൽ സംഘടനയുടെ ഉദ്ദേശം ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗക്കാരെ മാത്രം ചേർത്ത് ഒരു സമുദായത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാനായിരിക്കരുത്. മതപരിഷ്ക്കാരം ഇന്നുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു മതസംഘത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരു മതസംഘത്തിൽ ചേരുന്ന ശ്രമം മാത്രമായി കലാശിക്കരുത്. നമ്മുടെ സമുദായംവിടുന്ന എല്ലാ മനുഷ്യരെയും ഒന്നായി ചേർക്കുന്നതായിരിക്കണം. മതം, വിശ്വാസ സ്വാരത്വത്തെ അനുവദിക്കുന്നതും, സംസ്കൃതബുദ്ധികൾക്കെല്ലാം സ്വീകാര്യവും, മനുഷ്യരെ ഒരുത്തമമായ അർത്ഥത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതും ആയിരിക്കണം. “ഒരുജാതി ഒരുമതം ഒരു ദൈവം മനുഷ്യൻ” എന്നുള്ള “സനാതനധർമ്മം” അങ്ങനെയുള്ള ഒരു മതമാകുന്നു. ഈ സനാതനധർമ്മത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെല്ലാം ഒന്നായിചേർക്കുന്നതു സംഘടന

യുഷ്ഠിറവും ഉത്തമമായ രീതി അന്ധിരിപ്പമെന്നുമുള്ള തോന്നുന്നു. മതപരിവർത്തനംകൂടാതെ അസമതങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും തീരുകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർക്ക് “സനാതനധർമ്മം” മതമായി സ്വീകരിക്കുന്നത് അവരുടെ മതപരിവർത്തനവും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനവും അന്ധിരിക്കുന്നതാണ്.”

മിഥുനമാസത്തിൽ സ്വാമികൾ വൈക്കം, കൊടുങ്ങല്ലൂർ, ആലുവാ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിശ്രമിച്ചിരുന്നു.

പതിനെട്ടാം അദ്ധ്യായം.

മഹാജന മകരം ചൊടിയതി കോട്ടയത്തുപട്ടണത്തിൽ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ വിശേഷാൽ ചൊതുരയോഗത്തിൽ തുല്യാദിങ്ങൾ സംബന്ധിച്ചിരുന്നു. ശ്രീമാൻ ടി. കെ. മാധവന്റെ അസാധാരണമായ സാമർത്ഥ്യവശേഷം കൊണ്ട് ഇതിനിടയിൽ അർദ്ധതിനായിരത്തിൽപ്പരം അംഗങ്ങളും നൂറുലധികം ശാഖായോഗങ്ങളും എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗത്തിനുണ്ടായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഈ ശാഖായോഗങ്ങളുടെ ഉൽപ്പാദനകർമ്മം സ്വാമിതുല്യാദിങ്ങൾ നടത്താമെന്നു സമ്മതിച്ചിരുന്നു. യോഗത്തിൽചെച്ചു ഹരിപ്പട്ട ശാഖായോഗങ്ങൾക്കു തുല്യാദിങ്ങൾ എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗംവക രജിസ്റ്റർ സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ കൊടുത്തു. തുല്യാദിങ്ങളുടെ ജീവധാരണക്കാരെക്കൂടി അവിടുന്ന് ചെയ്ത അവസാനമായ പൊതുക്രമം ഇതായിരുന്നു.

യോഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു തുല്യാദിങ്ങൾ വൈക്കത്തു വെല്ലൂർമഠത്തിൽ എത്തി വിശ്രമിച്ചു. അവിടെ വി

ശ്രമിക്കുമ്പോൾ തുല്യങ്ങളെ ഇതിനുമുമ്പ് പലപ്പോഴും വി
ശിഷ്ടിച്ചിരുന്ന മൂത്രരസസ്ഥം എന്ന രോഗം ബാധിച്ചു. രോഗ
സ്ഥിതി വിഷമമായി കണ്ടതിനാൽ അവിടെനിന്ന് അലുവാ
യിലും, പിന്നീട് തൃശ്ശൂരുംപോയി വിശ്രമിച്ചു. എന്നിട്ടും
രോഗം ഒന്നിന്നൊന്നു വർദ്ധിച്ചുതേയ്ക്കു. തന്മൂലം പ്രസിദ്ധനായ
ഡാക്ടർ കൃഷ്ണൻ സ്വാമികളെ പാലക്കാട്ടേക്കു ക്ഷണിച്ചു. പാ
ലക്കാട്ട് കാലിക്കരറമ്പുക്കുളത്തിൽ സ്വാമി വിശ്രമിച്ചു.
ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു സ്വാമികൾ നമ്മതിച്ചില്ലെങ്കിലും, രോഗത്തി
ന് അവിടെവെച്ച് സ്വല്പം അശ്വാസം ഉണ്ടായ്. എങ്കിലും
ഡാക്ടർ കൃഷ്ണന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മദ്രാസിൽനിന്നു മേജർ
പണ്ടാല ചെ. എം. എസ്സിനെ വരുത്തി സ്വാമികളെ കാ
ണിച്ചു. ഡാക്ടർ പണ്ടാലയും ഡാക്ടർ കൃഷ്ണനുംകൂടി അലോ
ചിച്ചശേഷം, തുല്യങ്ങളെ മദ്രാസിൽ കൊണ്ടുപോയി. ക
രുമാസത്തോളം വളരെ സൂക്ഷിച്ച ചികിത്സ നടത്തണമെന്നു
ഡാക്ടർ പണ്ടാല പറഞ്ഞു. മദ്രാസിൽ എഗ്മൂറിൽ ഡാക്ടർ
കോമന്റെ ഇംഗ്ലാവിലായിരുന്നു സ്വാമികൾ വിശ്രമിച്ചിര
ുന്നത്. ഒരു ഡാക്ടറേയും രണ്ടു യൂറോപ്യൻ നഴ്സുക്കളേയും
സ്വാമികളുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി പ്രത്യേകം വിന്യോഗിച്ചിരുന്നു.
മസ്സിസ് കോമനും മക്കളും ഭക്തിവാത്സല്യത്തോടുകൂടി “ഏ
തുശുശ്രൂഷകളും ചെയ്യാൻ എപ്പോഴും സന്നദ്ധരായി” അടു
ത്തുണ്ടായിരുന്നു.

മദ്രാസിൽ നടത്തിയ ചികിത്സയുടെ ഫലമായി മൂത്ര
രസസ്ഥം മൂലമുണ്ടായ പനി, പഴുപ്പ് മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കു
സ്വല്പം ശമനം വന്നതല്ലാതെ, മൂത്രരസസ്ഥത്തിനു യാതൊരു
കുറവും വന്നിരുന്നില്ല. രോഗം സുഖമാക്കാമെന്നു ഡാക്ടർ
മാർ ധൈര്യം പറയേണ്ടതിരുന്നതിനാലും, ഇംഗ്ലീഷ് ചികിത്സ
ശ്ലേഷകരമായി രോണിയതിനാലും, നാട്ടുചികിത്സ നടത്തി
യാൽ മതിയെന്നു തുല്യങ്ങൾ നിർബന്ധമായി പറയും മ
ദ്രാസിൽനിന്നു പാലക്കാട്ടേയ്ക്കു മടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഡാക്ടർ
കൃഷ്ണന്റെയും മറ്റും മേൽനോട്ടത്തിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന പല

മരണസമാധി.

നാട്ടു വൈദ്യന്മാരെക്കൊണ്ടും ചികിത്സ നടത്തിച്ചു. കുറേ
 മൗഢ-മൗഢ-രോഗശുശ്രൂഷയുടെ ചുരുതയെപ്പോലെയോ ഏറെനടുത്തു
 ഏസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം ഭാരവാഹികൾ തുല്യങ്ങളെ
 പാലക്കാട്ടുനിന്നു കൊല്ലത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്നു. സ
 മുദായനേതാക്കന്മാരുടെ അഭിമതം അനുസരിച്ച് അവിടെനി
 ന്നു സ്വാമിയെ ശിവഗിരിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. ഏ
 താനുംമാസം ശിവഗിരിയിലെ സത്രത്തിലും പിന്നീടു ഭാവ
 ലേഴ്സ് ഞ്ഞാവിലും അതിത്താമസിച്ചു. അതിവിദഗ്ദ്ധ
 ന്നായ നാട്ടുവൈദ്യന്മാരുടെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ ശുശ്രൂഷകൊ
 ണ്ടും രോഗത്തിന് ശമനമുണ്ടായില്ല.

ശിവഗിരിയിൽനിന്നു സ്വാമികളെ തിരുവനന്തപു
 രത്തേക്കു കൊണ്ടുപോയി. പേട്ടരിൽ ശ്രീ. മാതു കുത്തകക്കാ
 ള്ളെ കെട്ടിടത്തിൽ സ്വാമികൾ വിശ്രമിച്ചു. രക്ഷാ
 സൈന്യം ഡാക്ടർ നോബിളും, ഡാക്ടർ സോമവെല്ലും
 സ്വാമികളുടെ രോഗം സന്നിദ്ധമാണെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു
 കയും ചെയ്തു. വീണ്ടും സ്വാമികളെ ശിവഗിരിയിലേക്കു
 കൊണ്ടുപോന്നു.

സ്വാമികളുടെ എഴുപത്തിരണ്ടാമത്തെ ജന്മനാൾ
 ചുരുക്ക ചിങ്ങം ചന്ദ്ര-മൗഢ- വെള്ളിയാഴ്ച അനാഡംബരമായി,
 ഭക്തിപൂർവ്വം അർപ്പിച്ചു.

ചുരുക്ക കന്നിമാസം മ-മൗഢ- വ്യാഴാഴ്ച വൈകുന്നേരം
 മൂന്നു മണിയോടുകൂടി സ്വാമിതുല്യങ്ങളും മഹാസമാധിയാ
 യി. ഭട്ടവിലത്തെ രണ്ടുമുണ്ടാവസം ഒന്നും സംസാരിക്കാൻ
 നിവൃത്തിയില്ലാമിരുന്നു എങ്കിലും പ്രജ്ഞ തീരെ നശിച്ചിര
 ന്നില്ല. അതിനു ശേഷമാണു സത്രത്തിൽ നിന്നു തുല്യ
 ങ്ങളെ ശിവഗിരിയിലേക്കു കൊണ്ടു പോന്നത്.

ചരമവിവരം അറിഞ്ഞതുമുതൽ ജനങ്ങൾ പ്രവാഹം
 പോലെ വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. വെള്ളിയാഴ്ച കാലത്തു പുഷ്പ

ങ്ങളും സൗന്ദര്യവുങ്ങളുംകൊണ്ടുമുടി മനോഹരമായ ഒരു ച
 പ്രത്തിൽ തുല്യങ്ങളുടെ മുതശരീരം വന്നുമാകി മന്ദിര
 ത്തിൽ കൊണ്ടു ഇരുത്തിയിരുന്നു. വൈകുന്നേരം അരുമണിക്കു
 ശേഷം ശിവഗിരിക്കുന്നിന്റെ മുകളിൽ, തയ്യാറാക്കിയിരുന്ന
 സിമൻറു കഴിയിൽ സ്വാമിപ്പട്ടാഭി ശരീരം ഇരുത്തി, കഴുത്തു
 വരെ കർപ്പൂരം, സ്പേം മുതലായവ ഇട്ടുമുടി വച്ചിരുന്നു. പല
 തടേയും കമ്പിമുഖമുള്ള അപേക്ഷപ്രകാരം ശനിയാഴ്ചമാത്രമെ
 കഴിമുഴുവനും മുട്ടുകു ഉണ്ടായുള്ളു. അനുശോചന കമ്പികൾ
 ക്കു കണക്കില്ലായിരുന്നു. തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻ മിസ്റ്റർ
 വാട്സ് താഴെക്കാണുന്ന കമ്പി അയച്ചിരുന്നു.—“ശ്രീനാരാ
 യണഗുരുസ്വാമികൾ ന മാധിയായതിൽ മഠത്താടും സമുദ്രാ
 യത്തോടും മഹാരാണി റീജൻറുതീരുമനസ്സിനുള്ള അനുക
 മ്പയെ അറിയിക്കാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് എന്നോടു കല്പി
 ച്ചിരിക്കുന്നു. എന്റെ അനുകമ്പയും അനുശോചനവുംകൂടി
 സ്വീകരിക്കാൻ അപേക്ഷ. സ്വാമിയെ എന്നിക്കു നേരിട്ടു പ
 രിചയമായിരുന്നു. അതു ഒരു ഭാഗ്യമായിട്ടാണു ഞാൻ എണ്ണ
 ണ്ടതു.”

പുറത്തു രാത്രി മൂന്നുമണിക്കു സ്വാമികളുടെ അനന്തര
 ശാമിയായി നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ബോധാനന്ദസ്വാമി സമാധി
 യായി. അദ്ദേഹം ഏതാനും ദിവസമായി ജ്വരം പിടിപെട്ടു
 കിടപ്പിലായിരുന്നു. സമാധിക്കുമ്പോൾ, “സ്വാമിതുല്യാദ
 ങ്ങൾ മുമ്പിൽ വന്നു നിന്നു വളിക്കുന്നു.” എന്നു അദ്ദേഹം
 പറകു ഉണ്ടായി. ശാരദാമഠത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തു, പഴയ
 പണ്ണശാല മാറ്റിവെച്ചു കെട്ടിയിരുന്നതിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം
 ഞെ സമാധിയിരുത്തി.

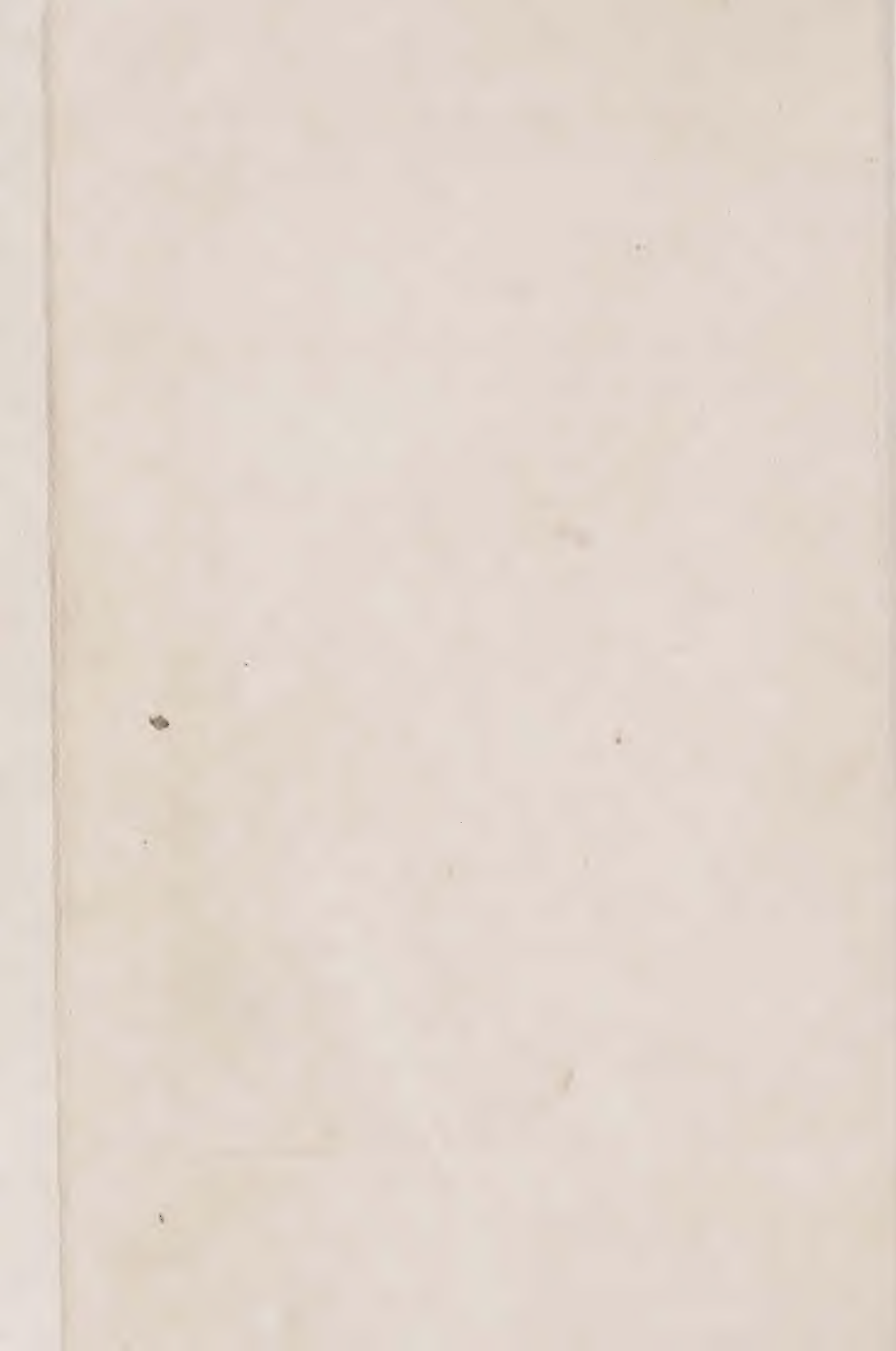

സമാധി കമ്മം.

പത്തൊൻപതാം അദ്ധ്യായം.

* “ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരുദൈവം
മനുഷ്യനും”

ശ്രീനാരായണ ഗുരുസ്വാമി തുല്യാദങ്ങളും ഞാനും തമ്മിൽ നടന്നതായി താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന സംവാദം താഴെ എഴുതിയിരിക്കുന്ന രൂപത്തിൽ തന്നെ നടന്നതല്ല. എന്നാൽ മതവിഷയമായി സ്വാമി തുല്യാദങ്ങളും ഞാനും തമ്മിൽ പല സന്ദർഭങ്ങളിലായി നടന്നിട്ടുള്ള സംഭാഷണങ്ങളിൽ അനന്തരം തുല്യാദങ്ങളുടെ മുഖത്തിൽ “നിന്നും പുനിക്കുകേൾക്കാനും, തുല്യാദങ്ങളിൽ കേൾപ്പിക്കാനും ഇടവന്നിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളല്ലാതെ ഇതിൽ കൃത്രിമമായിത്തീരുന്നതല്ല. പല സംവാദങ്ങളിൽവന്ന സംഗതികളെ വിഷയസ്വഭാവം അനുസരിച്ചു ക്രോഡീകരിച്ചു ക്രമീകരിയ്ക്കുക മാത്രമേ ഇതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളൂ. ഇതിനെ ഈ രൂപത്തിൽ പുഴുതിതിർത്തശേഷം അദ്ദേഹം ബ്രഹ്മശ്രീ ബോധാനന്ദസ്വാമികളേയും അനന്തരം ഈയിടെ ശിപഗിരിയിൽ കൂടിയതന്നെ സന്യാസി സംഘത്തേയും ഞാൻ തന്നെ വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. ഒടുവിൽ സത്യവ്രത സ്വാമി മുഖേന സ്വാമി തുല്യാദങ്ങളെ കേൾപ്പിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന്നു അനുവാദം ലഭിച്ചശേഷം ഇതു പ്രസിദ്ധീകരിയ്ക്കുന്നതാണ്. ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച തുല്യാദങ്ങൾക്കുള്ള സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ ചിലതു് അദ്ധ്യായം വെച്ചുകൂടിയ സർവ്വമത മഹാസമ്മേളനത്തിലെ സ്വാഗതപ്രസംഗത്തിൽ സത്യവ്രതസ്വാമികൾ ക്രോഡീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ പ്രസംഗത്തിൽ വന്നിട്ടുള്ള സംഗതികളെ ഇതിൽ അവർത്തിച്ചിട്ടില്ല.

* സ്വാമിയുടെ ശ്രീ: സി. ഡി. കണ്ണൂരമനം തമ്മിൽ നടന്ന ഈ “സംവാദം” ൧൧൦൧ കുന്നി റവന്യൂ-റേജിയിലെ കേരള മെറ്റേരിയൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നതാണ്.

സംവാദം.

അൻ—“ഒരുജാതി, മനുഷ്യം, ഒരുദൈവം മനുഷ്യൻ” എന്നുള്ള തൂപ്പാടങ്ങളിലെ ധർമ്മോപദേശം ശിഷ്യസംഘം ഇപ്പോൾ മുദ്രാധാക്യമായി സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഇത് ശരിയായ ഒരു ധർമ്മോപദേശംതന്നെയാണെന്നു പലരും സംശയിക്കുകയും ചിലർ അതിനെ അക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മഹാത്മാഗാന്ധി ഈ അശ്രമം സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഇതിലുള്ള വിപ്രതിപത്തി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അതു മാത്രമല്ല പലരും ഈ ഉപദേശത്തെ പലപ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ പലതും കേട്ടിട്ട് “വ്യാഖ്യാനക്കന്മാരിൽ നിന്നു എന്തെങ്കിലും കേൾക്കണം” എന്നു അശാൻ (കുമാരനാശാൻ) പ്രാർത്ഥിച്ചതല്ലാതെ ശരിയായ വ്യാഖ്യാനം എന്തെന്നു അദ്ദേഹവും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. തൂപ്പാടങ്ങളിൽ നിന്നു ഇതിന് ശരിയായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം അരുളിച്ചെയ്യുകയല്ലാതെ എത്ര യുക്തിയുക്തമായിത്തന്നെയാണോ വ്യാഖ്യാനിച്ചാലും ജനങ്ങൾ അതിൽ പൊതുവേ തൃപ്തരായിത്തീരുന്നതല്ല.

സ്വാമി—കുഞ്ഞുരാമൻ ഇതിനെ എങ്ങനെയാണു വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത്?

അൻ—“ഒരുജാതിമനുഷ്യൻ” എന്നതിന്റെ വ്യാഖ്യാനം സുഗമമായി തോന്നുന്നുണ്ട്.

“മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം
ജാതി,ർഗോത്വം ഗച്ഛന്യഥാ”

എന്നു തൂപ്പാടങ്ങൾതന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും മനുഷ്യത്വംകൊണ്ടു മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരുജാതി എന്നുള്ള

തിൽ അർക്കം വാപ്രതിപത്തി ഉണ്ടാവാൻ ന്യായമില്ലാത്തതു കൊണ്ടും അതിനെപ്പറ്റി അക്ഷേപമൊന്നുമില്ല. “കരുടെ വംശനഷ്ടം” എന്നതിനെ ദൈവചിരപ്രാസമുള്ള പക്ഷ് അക്ഷേപിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. “കരുമതം” എന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് എല്ലാവർക്കും സംശയം.

പലമതസാരവുമേകമെന്നു പാരാ-
തുലകിലൊരാനയിലന്ധരെന്നപോലെ,
പലപല യുക്തിപറഞ്ഞു പാമരന്മാർ

അലയുന്നു, എന്നു തുല്യാദങ്ങൾ അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു ഈ സംശയനിവൃത്തിക്കു ചേർന്നിട്ടുണ്ടോളം പശ്ചാത്താപമാകാത്തതുകൊണ്ടാണ്” ഒരു വ്യാഖ്യാനം അവശ്യമായി വന്നിരിക്കുന്നത്.

സ്വാമി—‘പലമതസാരവുമേക’മെന്നതിനെപ്പറ്റി അർക്കത്തിലും അക്ഷേപമുണ്ടോ?

ഞാൻ—അതിലും അക്ഷേപമുണ്ടെന്നു വാദിക്കാവുന്നതാണ്. അസ്തികമതത്തിന്റെയും നാസ്തികമതത്തിന്റെയും സാരമൊന്നല്ലല്ലോ

സ്വാമി—മതമെന്ന വാക്കിന്റെ നാനാർത്ഥമാണ് ഈ ഭ്രമത്തെയുണ്ടാക്കുന്നത്. നാസ്തികവാദം ചില പ്രകൃതികൾ പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ള “അഭിപ്രായങ്ങൾ” മാത്രമാണ്. അതു കരിക്കലും ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ മതമായി ഇരുന്നിട്ടില്ല.

ഞാൻ—ബുദ്ധമതത്തേയും ചിലർ നാസ്തികമതമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്.

സ്വാമി—അതുശരിയാണോ? നിങ്ങളൊക്കെ ബുദ്ധമതപക്ഷക്കാരല്ലേ?

ഞാൻ—ഈശ്വരവിശ്വാസം എന്നാൽ അർക്കുറിച്ചു അല്ലെങ്കിൽ എന്തിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിശ്വാസമെന്നു, തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുതന്നെ സൂക്ഷ്മബോധമില്ലാത്തവരുടെ അക്ഷേപമാണ് ഇതെന്നാണ് ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടത്തോളം ബുദ്ധമതത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കുള്ള വിശ്വാസം.

സ്വാമി—ബുദ്ധമതം നാസ്തികമതമായിരിക്കാൻ ഇടയില്ല. ശുദ്ധനാസ്തികമതത്തിൽ ഇത്രപലിരു ഒരു ജനസമുദായത്തിനു ഇത്ര ദീർഘകാലം വിശ്വാസം നിലനില്ക്കുക എന്നുള്ളതു സംഭാഷ്യമല്ല. കണ്ണൂരമൻ നാസ്തികനോ അസ്തികനോ എന്നു ഇപ്പോഴുള്ള വിശ്വാസത്തെ അപഗ്രഥനം ചെയ്തു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ?

ഞാൻ—ഉണ്ടു്. ഏന്റെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം ഇതേവരെ ഞാൻ അസ്തികനെന്നാണ്.

സ്വാമി—നാസ്തികചാരം ചെയ്യുവരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടു്.

ഞാൻ—എന്നെക്കുറിച്ച് അങ്ങനെ കേട്ടതു അതുതമല്ല. നാസ്തികന്മാരെ ഖണ്ഡിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള അസ്തികരോടും, അസ്തികരെ ഖണ്ഡിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ള നാസ്തികരോടും ഞാൻ വാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

സ്വാമി—വാദത്തിനുവേണ്ടി വാദിക്കരുതു്. സംശയനിവൃത്തിക്കും തത്വപ്രകാശനത്തിനുംവേണ്ടി വാദിക്കാം. അസ്തികമതങ്ങൾക്കു് ബാഹ്യരൂപത്തിലല്ലാതെ അഭ്യന്തരരൂപത്തിൽ വ്യത്യാസമുണ്ടോ?

ഞാൻ—ചില സംഗതികൾ അലോചിച്ചാൽ അഭ്യന്തരരൂപത്തിലും വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സ്വാമി—എന്താണ് വ്യത്യാസം?

ഞാൻ—ഈ പ്രപഞ്ചം ഒരു സ്രഷ്ടാവു സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും, അതല്ല ബ്രഹ്മത്തിൽനിന്നു പരിണാമമായി പരമേശ്വരൻ അകാശം, വായു, അഗ്നി ഇത്യാദി പഞ്ചഭൂതങ്ങൾ ഉണ്ടായി അവയുടെ അന്യോന്യ സംശ്രയത്താലും സംശ്രയിഭാവത്താലും കാലാന്തരത്തിൽ ഉണ്ടായി വന്നതാണെന്നും, അതുപോലെതന്നെ അത്മായു ശൂന്യത്തിൽനിന്നു സ്രഷ്ടാവു സൃഷ്ടിച്ചതാണെന്നും, അതല്ല ബ്രഹ്മത്തിന്റെ തന്നെ അംശം അഥവാ ബ്രഹ്മം തന്നെയാണെന്നും പുനർജന്മം ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും, കർമ്മവിശ്വാസം ശരിയാണെന്നും അല്ലെന്നും മതങ്ങൾ അഭ്യന്തരതത്വങ്ങളിൽത്തന്നെ ഭിന്നങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്.

സ്വാമി—തത്വങ്ങളിൽ ഭിന്നതയുണ്ടെങ്കിലും ഈ ഭിന്നമതങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശങ്ങളിൽ ഭിന്നതയുണ്ടോ?

ഞാൻ—അതിലും ഭിന്നതയുണ്ടെന്നു പറയാം. ചിലതു സ്വർഗ്ഗപ്രാപ്തിമാത്രം അർത്ഥമായും മറ്റു ചിലതു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കാൾ ഉപരിയായ മോക്ഷപ്രാപ്തി അർത്ഥമായും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

സ്വാമി—സ്വർഗ്ഗാനുഭൂതി ഉണ്ടായ ഒരുവനു അതിലും ഉപരിയായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടെന്നു തത്വാവബോധം ഉണ്ടാവില്ലേ?

ഞാൻ—ഉണ്ടാവേണ്ടതാണ്.

സ്വാമി—ഉണ്ടാവും. നിശ്ചയമായും ഉണ്ടാവും. മോക്ഷത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന മതങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തെ നിഷേധിക്കുന്നില്ലല്ലോ. ഭൂലോകം, ഭൂവർലോകം മുതലായി ഊർദ്ധ്വഗതിക്ക് ഏഴ് ലോകങ്ങളും അനന്തരം സാലോക്യ, സാമീപ്യ, സാരൂപ്യ, സായുജ്യങ്ങളുമല്ലേ

മോക്ഷത്തിലേക്കുള്ള പടികളായി വെച്ചിരിക്കുന്നത്? ഇതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു പടിയിൽ പ്രാവശ്യമെന്ന അടുത്ത പടിയിലേക്കു താല്പര്യമുണ്ടാകാതിരിയ്ക്കുമോ?

ഞാൻ—ഈ ചുല്ലാ പടികളും എല്ലാ മതക്കാരും സമ്മതിയ്ക്കുന്നില്ല.

സ്വാമി—അതുകൊണ്ടെന്നാണ്? ഉൾപഗതിയെല്ലാത്ത അധോഗതിയെ ഏതെങ്കിലും മതം ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഞാൻ—അതില്ല.

സ്വാമി—എല്ലാ മതങ്ങളുടേയും ഉദ്ദേശ്യം ഒന്നുതന്നെ. നദി കരം സമുദ്രത്തിൽ ചേർന്നാൽ പിന്നെ തിരക്കുഴിയെന്നും നട്ടുക്കടലെന്നുമുണ്ടോ? ജീവാത്മാക്കൾക്കു ഉൾപമുഖത്വം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള അധികാരമേ തങ്ങൾക്കുള്ളൂ. അതുണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ സൂക്ഷ്മം അവർ താനേ അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തിക്കൊള്ളും. സൂക്ഷ്മാന്വേഷണത്തെ സഹായിക്കുന്ന മാഗ്നറ്റിക് ഫോഴ്സ് മതങ്ങൾ. സൂക്ഷ്മറിഞ്ഞവൻ മതം പ്രമാണമല്ല. മതത്തിന് അവർ പ്രമാണമാണ്. ബുദ്ധമതം പഠിച്ചാണോ ബുദ്ധൻ നിർവാണമാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചത്? ബുദ്ധൻ നിർവാണമാർഗ്ഗം അരാഞ്ഞറിഞ്ഞത് ആ മാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചു. അതു പിന്നീട് ബുദ്ധമതമായി. ബുദ്ധൻ ബുദ്ധമതംകൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടോ?

ഞാൻ—ഇല്ല.

സ്വാമി—ക്രിസ്തുവിനു ക്രിസ്തുമതംകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. അതുപോലെ മറ്റു മതങ്ങളെക്കുറിച്ചും പറയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ബുദ്ധമതംകൊണ്ടു ബുദ്ധമതക്കാർക്കും ക്രിസ്തുമതംകൊണ്ടു ക്രിസ്തുമതക്കാർക്കും പ്രയോജനമുണ്ടാകും.

ണ്ടു്. അതു പോലെ എല്ലാ മതങ്ങളും അതതു മതാനുയായികൾക്കു പ്രയോജനമുള്ളവതെന്നു്.

ഞാൻ—ഹിന്ദുക്കൾ ഇങ്ങനെതല്ലേറ്റു പറയുന്നതു്.

സ്വാമി—അവർ പിന്നെ എങ്ങനെ പറയുന്നു.

ഞാൻ—അവർ 'വേദം പ്രഭാണമാക്കി പറയുന്നു. വേദം അപൈതര്യമേയുമാണു്', അതു ബ്രഹ്മമുഖത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതാണു്. അതിനാൽ വേദത്തിന്നുമീതെ ഒരു പ്രമാണപുരുഷൻ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. എന്നാണു് അവർ വാദിക്കുന്നതു്.

സ്വാമി—കൃസ്തു ഗ്രാമ്പികൾ അവരുടെ പത്തു കല്പനയെക്കുറിച്ചു എന്തു പറയുന്ന? അതും ദൈവത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതാണെന്നല്ലേ?

ഞാൻ—അങ്ങനെതന്നെയാണു്.

സ്വാമി—യഹോവായ്ക്കു എബ്രായഭാഷയും ബ്രഹ്മാവിന്നു പ്രാചീനസംസ്കൃതഭാഷയും നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നുള്ളോ? വേദം അപൈതര്യമേ എന്നു പറയുന്നതിന്നു വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താക്കന്മാർ ആരെന്നു നമുക്കു നിശ്ചയമില്ലെന്നു അർത്ഥമാക്കേണ്ടു്. വേദപ്രതിപാദിതങ്ങളായ തത്വങ്ങൾ അപൈതര്യങ്ങളാണു് എന്നും അർത്ഥമാക്കാം.

ഞാൻ—വേദത്തിന്റെ പ്രാമാണ്യത്തെ ബുദ്ധമുനി നിഷേധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. മുണ്ഡകോപനിഷത്തും വേദം അപ്രധാനശ്രാസ്മമെന്നു പറയുന്നു.

സ്വാമി—ഒന്നിന്നേയും ഇതുമത്രം ശരിയെന്നു പ്രമാണമാക്കേണ്ടാ. എല്ലാറ്റിന്നേയും ശരി ഏതെന്നുള്ള അന്വേഷണത്തിന്നു ഉപകരണമാക്കാം. അന്വേഷണബുദ്ധിയും ജ്ഞാനതൃഷ്ണയുമുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ചു മാത്രമേ

ഈ ഉപദേശം സാധുവാകയുള്ളൂ. സാമാന്യജനങ്ങൾക്ക് അവർ വിശ്വസിക്കുന്ന മതത്തിന് അധാരമായ ഗ്രന്ഥം പ്രമാണമായിത്തന്നെ ഇരിക്കണം.

ഞാൻ—അങ്ങനെ പ്രമാണമാക്കുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ധർമ്മവിരുദ്ധമായ ഉപദേശങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ സാമാന്യജനങ്ങൾ അതും വിശ്വസിക്കാൻ ഇടവരുമല്ലോ.

സ്വാമി—അങ്ങനെ ചരാതിരിക്കാൻ മതഗുരുക്കന്മാർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. ദയാനന്ദസരസ്വതി പോലും പ്രമാണമാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും വേദത്തിൽ അസംബന്ധമായുള്ള ഭാഗം കൃത്രിമമെന്നു തള്ളിക്കളയുന്നില്ലേ? അങ്ങനെയാണ് എല്ലാ മതാചാര്യന്മാരും ചെയ്യേണ്ടതു്.

ഞാൻ—തൃജ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനത്തോടുകൂടി എല്ലാ മതഗ്രന്ഥങ്ങളും പഠിക്കണമെന്നാണ് തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ഉപദേശസാരമെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കട്ടെയോ? അതു ശരിയായിരിക്കുമോ?

സ്വാമി—നമ്മുടെ ഉപദേശസാരം അതുതന്നെയാണ്. ആദ്യ വാചെയ്യുകയായ സർവ്വമതസമ്മേളനാവസരത്തിൽ നാം അതു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. രാജ്യങ്ങൾ രമ്മിച്ചും സമുദായങ്ങൾ രമ്മിച്ചുമുള്ള ശബ്ദം ഒരു മഹാരാജാവിനെ തോല്പിക്കുമ്പോൾ അപസാനിക്കും. മതങ്ങൾ രമ്മിൽ പൊരുതാൽ ഒടുങ്ങാത്തതുകൊണ്ടു ഒന്നിനു മറെറാന്നിനെ തോല്പിക്കാൻ കഴികയില്ല. ഈ മതപ്പോരിന് അപസാനമുണ്ടാകണമെങ്കിൽ സമഞ്ജസിയോടുകൂടി എല്ലാമതങ്ങളും പുല്ലുവരും പഠിക്കണം. അപ്പോൾ പ്രധാനതത്വങ്ങളിൽ അവയ്ക്കു തമ്മിൽ സാരമായ വ്യത്യാസമില്ലെന്നു വെളിപ്പെടുന്നതാണ്. അങ്ങനെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കിട്ടുന്ന മതമാണ് നാം ഉപദേശിക്കുന്ന “ഏക മതം.”

ഞാൻ—ഇനിയും ഒരു സംശയം കൂടിയുണ്ട്.

സ്വാമി—എന്താണിത്?

ഞാൻ—മതപരിവർത്തനോൽസാഹം സമുദായത്തിൽ ഇപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചുപരുന്നുണ്ട്. ചിലർ ബുദ്ധമതം നന്നെന്നും, ചിലർ ക്രിസ്തുമതം നന്നെന്നും, ചിലർ ബുദ്ധമതം നന്നെന്നും ഇങ്ങനെ ഉത്സാഹം പല വഴിക്കായിട്ടാണ് കണ്ടുപറയുന്നത്. മതപരിവർത്തനം അവശ്യമില്ലെന്നു പറയുന്നവരും ഉണ്ട്.

സ്വാമി—മതത്തിനു ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ രണ്ടു വശങ്ങളും ഉണ്ട്. ഇവയിൽ ഏതിനാണ് പരിവർത്തനം വേണമെന്നു പറയുന്നത്? ബാഹ്യമായ മാറ്റത്തിനു ഉത്സാഹമെങ്കിൽ അതു മതപരിവർത്തനമല്ല. സമുദായപരിവർത്തനമാണ്. ആഭ്യന്തരമതത്തിനു പരിവർത്തനം ചിന്താശീലമുള്ള ഓരോ വ്യക്തികളിലും ക്രമേണ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. അതു വിജ്ഞാനവൽക്കരണമോടുകൂടി സ്വാഭാവികമായി മാറുകയല്ലാതെ അർക്കം മാറ്റുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഹിന്ദുമതം ക്രിസ്തുമതം എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യേകനാമങ്ങളാൽ അറിയപ്പെടുന്ന മതങ്ങളിൽ ചേർന്നിരിക്കുന്നവരിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും മതത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലെന്നു വന്നാൽ അയാൾ ആ മതം മാറുകതന്നെയാണ് വേണ്ടതു്. വിശ്വാസമില്ലാത്ത മതത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു ഭീരുതയും കപടവുമാണ്. അവൻ മതം മാറ്റുന്നതു അവനും നന്നാണ്; അവനു വിശ്വാസമില്ലാത്ത മതത്തിനും നന്നാണ്. ഒരു മതത്തിനും ആ മതത്തിൽ അവിശ്വാസികളുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിക്കുന്നതു ശ്രേയസ്സുതന്നെല്ലോ.

ഞാൻ—ഹിന്ദുമതത്തിൽത്തന്നെ ഇരിക്കണമെന്നു പറയുന്നവർ ഇപ്പോഴത്തെ ഹിന്ദുമതം നന്നല്ലെന്നും പറയുന്നുണ്ട്.

സ്വാമി—ഇപ്പോൾ അവർ ഹിന്ദുക്കൾക്കു മാത്രമല്ല, ഹിന്ദു മതത്തിനും കൂടി പരിവർത്തനം വേണമെന്നു പറയുന്നു. ഹിന്ദുമതം എന്നു ഒരു മതമേ ഇല്ലല്ലോ. ഹിന്ദു സ്ഥാനനിവാസികളെ ഹിന്ദുക്കൾ എന്നു വിഭജിച്ചു പറഞ്ഞുവന്നു. ഹിന്ദുസ്ഥാനനിവാസികളുടെ മതം ഹിന്ദുമതം എന്നാണെങ്കിൽ ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തെ ഇപ്പോൾ അധിവസിക്കുന്ന കൃഷ്ണാനികളുടേയും മുഹമ്മദീയരുടേയും മതങ്ങളും ഹിന്ദുമതംതന്നെയാണു്. അങ്ങനെ അതം പറയുന്നമില്ല, സമ്മതിക്കുന്നുമില്ല. ഇപ്പോൾ ഹിന്ദുമതമെന്നു പറയുന്നത് കൃഷ്ണമതം മുഹമ്മദീയമതം മുതലായി ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിനു വെളിയിൽനിന്നു വന്ന മതങ്ങൾ ഒഴിച്ചു ഹിന്ദുസ്ഥാനത്തിൽതന്നെ ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ള മതങ്ങൾക്കുള്ള ഒരു പൊതുപുരാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് ബുദ്ധമതം, ജൈനമതം മുതലായവയും ഹിന്ദുമതംതന്നെ എന്നു ചിലർ പറയുന്നത്. വൈദികമതം, പൗരാണികമതം, സാംഖ്യമതം, വൈശേഷികമതം, മീമാംസകമതം, ഭട്ടമതം, അദ്വൈതമതം, വിശിഷ്ടാദ്വൈതമതം, ശൈവമതം, ശാക്തേയമതം, വൈഷ്ണവമതം എന്നിങ്ങനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ വിഭിന്നങ്ങളായിരിക്കുന്ന അനേകമതങ്ങൾക്കു ചുറ്റും ററിനും കൂടി ഹിന്ദുമതം എന്നു ഒരു പൊതുപേരു പറയുന്നത് യുക്തിഹീനമല്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യാതിക്തല്ലാ ററിനും മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കു ഉപയുക്തങ്ങളായി ഭേദകാലാസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചു ഓരോ അദ്ധ്യായം ഈ ഷഭിഷൽ ഭേദങ്ങളോടുകൂടി ഉപദേശിച്ചിട്ടുള്ള ചുറ്റും മതങ്ങൾക്കും കൂടി ഏകമായ ലക്ഷ്യത്തോടുകൂടിയ “ഏകമതം” എന്നു പറയുന്നതിൽ എന്തിനാണു് യുക്തിഹീനതയെ സംശയിക്കുന്നതു്?

ഞാൻ—ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രമാണംകൊണ്ടുള്ള വഴക്കുകൾ ഹിന്ദുക്കൾക്കു മാത്രമല്ല അഹിന്ദുക്കൾക്കും ഉണ്ടു്. കൃ

സ്തമ്പിനു മുന്പുള്ള മോശയുടേയും ശവോശ്മാന്റെയും കൃസ്തമ്പിനു പിമ്പുള്ള സെൻറ് പാളിന്റെയും ഉപദേശങ്ങളും കൂടി കൃസ്തുമതം എന്ന ഒരു ഒറ്റപ്പേരിനകത്തു അടക്കുകയാണ് കൃസ്തുമതക്കാരും ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

സ്വാമി—ഏറക്കുറെ എല്ലാമതക്കാരും അങ്ങനെയെന്നെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരു മതാചാര്യന്റെ പേരിൽ പല ആചാര്യന്മാരുടെ ഉപദേശങ്ങളടക്കി അതിനെ ഒരു മതമെന്നു പേർവിളിക്കാമെങ്കിൽ പല പല ആചാര്യന്മാരാൽ സ്ഥാപിതങ്ങളായ എല്ലാമതങ്ങളെയും ചേർത്ത് അതിനു ഒരു മതമെന്നോ, ഏകമതമെന്നോ, മനുഷ്യമതമെന്നോ, മാനവധർമ്മമെന്നോ, എന്തുകൊണ്ടു ഒരു പൊതുപ്പേരിട്ടുകൂടാ? അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് യുക്തിഭംഗവും അസംബന്ധവുമാണെങ്കിൽ ഈ അസംബന്ധവും യുക്തിഭംഗവും ഇപ്പോൾ പ്രചാരത്തിലിരിക്കുന്ന എല്ലാമതങ്ങൾക്കും ഏറക്കുറെ സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. ഏകത്വത്തിൽ നാനാത്വവും, നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വവും അവനവന്റെ മതത്തെ സംബന്ധിച്ച ചാതുർയ്യത്തോടെ പ്രസംഗിക്കുന്നവർക്കു മനുഷ്യജാതിയുടെ മതത്തെ പൊതുവിൽ എടുത്തുഅതിന്റെ ഏകത്വത്തിൽ നാനാത്വവും, നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വവും കാണാൻ കഴിയാതെ വന്നതു അശ്ചന്യമായിരിക്കുന്നു. മഹാത്മജി ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൽ ആശ്രമമുററത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു മാവിനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് അതിന്റെ ശാഖകളും ഇലകളും എന്തൊക്കെ നീന്തിനോന്തിനമായിരിക്കുന്നു അതുപോലെ മനുഷ്യരിലുള്ള വ്യക്തികളും ഭിന്നമായിരിക്കും; ഈ ഭിന്നത ഉള്ള കാലത്തോളം മനുഷ്യരുടെ മതങ്ങളും ഭിന്നങ്ങളായിരിക്കാനേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ എന്നു പറയുണ്ടായി. ശരിയാണ് മഹാത്മജി പറഞ്ഞതു്. എന്നാൽ നൈയാമി

കുടുംബം അതിനെ പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ കാരോ വ്യക്തിക്കും കാരോ മതമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. അങ്ങനെയായാൽ ഹിന്ദുവായ രാമനും ഹിന്ദുവായ കൃഷ്ണനും ഒരു മതമല്ല വിശ്വസിക്കുന്നതു്; ൨൦-കോടി ഹിന്ദുക്കൾക്കു ൨൦-കോടി മതങ്ങളുണ്ടെന്നു വന്നുകൂടും. വാസ്തവം അതുതന്നെയാണെങ്കിലും ചില സാമാന്യവക്ഷണങ്ങൾ ഈ ൨൦ കോടിയുടേയും വിശ്വാസങ്ങളിൽ ഉള്ളതുകൊണ്ടു അവരെ ഒരു മതക്കാർ എന്നു പറയുന്നു. അതുപോലെ പുല്ലാ മതക്കാരുടെയും വിശ്വാസങ്ങൾക്കു ചില സാമാന്യവക്ഷണങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു മനുഷ്യരെല്ലാം ഒരു മതക്കാർതന്നെയാണു്. സനാതനമായ ഏതെങ്കിലും ഒരു ധർമ്മത്തെയോ സത്യത്തെയോ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയല്ലാതെ യാതൊരു മതത്തിനും നിവ്വില്ലാവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. സാഹോദര്യത്തിനു മുഹമ്മദുമതവും സ്റ്റേഫത്തിനു കൃസ്തുമതവും മുഖ്യതകല്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ സാഹോദര്യം സ്റ്റേഫത്തെയും സ്റ്റേഫം സാഹോദര്യത്തെയും അശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയാതെ സാഹോദര്യമാണു ശ്രേഷ്ഠം, അല്ല സ്റ്റേഫമാണു ശ്രേഷ്ഠം, എന്നു വിവാദം ഉണ്ടാകുന്നു എങ്കിൽ അതിനെപ്പൊരുപിവാദമെന്നല്ലാതെ പറയാൻതരമുണ്ടോ? സനാതനധർമ്മങ്ങൾ തുല്യപ്രധാനങ്ങളാണു്. ദേശകാലാവസ്ഥകളാൽ നേരിടുന്ന അവശ്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചു അവയിൽ ഏതിനെങ്കിലും ഒന്നിനു മുഖ്യത കല്പിക്കേണ്ടതു അവശ്യമായി വരും. ഹിംസ കലശലായിരിക്കുന്ന ദേശകാലങ്ങളിൽ അഹിംസാധർമ്മത്തിനു ജഗൽഗുരുക്കന്മാർ മറ്റു ധർമ്മങ്ങളുക്കാൾ മുഖ്യത കല്പിക്കും. ബുദ്ധന്റെ കാലത്തു ഹിംസ കലശലായിരുന്നു. അതിനാൽ അഹിംസാധർമ്മത്തിനു ബുദ്ധൻ മുഖ്യത കല്പിച്ചു. നബിയുടെ കാലത്തു അറേബ്യയിൽ സാഹോദര്യത്തിനു മുഖ്യതകല്പിക്കേണ്ടതു അവശ്യമായിരുന്നിരിക്കാം.

അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതത്തിൽ സാഹോദര്യത്തിനു മുഖ്യത കാണുന്നു. ഇന്നു ഇൻഡ്യയുടെ അവസ്ഥ എന്താണ്? ജാതികൾ തമ്മിലും മതങ്ങൾ തമ്മിലും ഉള്ള മംഗലത്തിൽനിന്നു മോചനം. സമഞ്ജസീയോടും സമഭക്തിയോടും കൂടി എല്ലാ മതങ്ങളെയും എല്ലാവരും പഠിച്ചറിവാനും ലഭിച്ച അറിവിനെ പരസ്പരം സ്നേഹപൂർവ്വം വിനിയോഗം ചെയ്യാനും ശ്രമിക്കട്ടെ. മതങ്ങൾ തമ്മിൽ നിമിത്തമല്ല മടംനിമിത്തമാണെന്നു അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കും. മതപരിവർത്തനാസാരവും അപ്പോൾ അസ്തമിക്കും.

ഞാൻ—അങ്ങനെ ആണെങ്കിൽ തൃപ്പാദങ്ങളുടെ ശിഷ്യനും ഫത്തിൽ ഫാതുമതവിശ്വാസിക്കും, ബുദ്ധമത വിശ്വാസിക്കും, ക്രൈസ്തവവിശ്വാസിക്കും, മുഹമ്മദുമത വിശ്വാസിക്കും പ്രവേശനം അനുവദിക്കേണ്ടതാണല്ലോ.

സ്വാമി—നമുക്കു അതിനു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല.

ഞാൻ—എനിക്കു മറ്റു മതങ്ങളെക്കാൾ ബുദ്ധമതത്തെയാണ് അധികം വിശ്വാസവും അധികം ബഹുമാനവും ഉള്ളതു.

സ്വാമി—അതുകൊണ്ടു അന്യമതദ്വേഷമില്ലല്ലോ.

ഞാൻ—തീർച്ചയില്ല.

സ്വാമി—ബുദ്ധമതഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഞാൻ—തർജ്ജിമകൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്വാമി—കാര്യം ഗ്രഹിക്കാൻ തർജ്ജിമയും മതിയായതാണ്.

ഞാൻ—മുഖഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ വായിച്ചു പഠിക്കണമെന്നു ഞാൻ തീർച്ചയാക്കിയിരിക്കുകയാണ്.

സ്വാമി—എന്താണ് ബുദ്ധമതത്തോടു ഇത്ര പ്രതിപത്തി?

ഞാൻ—ഈ കാലദേശാവസ്ഥയ്ക്കു ബുദ്ധമുനിയുടെ ധർമ്മാപദേശങ്ങളിൽ പ്രതിപത്തി വരാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ജാതിമതസരങ്ങളിലും മതമതസരങ്ങളിലും അന്ധാചാരങ്ങളിലും നിന്നു ജനങ്ങൾക്കു മോചനമുണ്ടോവാൻ മറ്റു ഏല്പാ മതങ്ങളെക്കാളും ബുദ്ധമതം തന്നെ തന്നെയാണു എന്റെ ബലമായ വിശ്വാസം.

സ്വാമി—നമ്മുടെ സന്യാസിസംഘത്തിൽകൂടെ ചേരാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടോ?

ഞാൻ—ചേരണമെന്നു താല്പര്യമുണ്ട്. ബുദ്ധമതപ്രകാരമുള്ള സന്യാസമാണെങ്കിലേ സ്വീകരിക്കാൻ കഴികയുള്ളൂ.

സ്വാമി—ബുദ്ധമതപ്രകാരമുള്ള സന്യാസമായാലും മതിയെന്നു നാം അഭ്യപാദിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

ഞാൻ—ബുദ്ധമതഗുരുക്കന്മാർ കാസറോൾകൾക്കു സന്യാസം കൊടുക്കുകയില്ല.

സ്വാമി—വാതരോഗികൾക്കു സന്യാസം കൊടുക്കുമോ?

ഞാൻ—അതറിഞ്ഞുകൂടാ.

സ്വാമി—നേരംപോക്കു തോന്നുന്ന നിർബന്ധങ്ങൾ ചിലതു എല്ലാ മതക്കാർക്കും ഉണ്ട്.

ഞാൻ—തൃക്കൈയിൽ നിന്നല്ലാതെ സന്യാസം മറ്റൊരേതരത്തിന്നും വാങ്ങുവാൻ ഞാൻ വിചാരിച്ചിട്ടില്ല.

ഇരുപതാം അദ്ധ്യായം.

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികൾ, അസാധാരണമായ പരിഭാവിലാസംപോലെതന്നെ അന്യാഭാഗ്യമായ സരസ്വതീപി
ലാസവും കൂടിയുള്ള ഒരു കവി ആകുന്നു. മലയാളം, തമിഴ്
സംസ്കൃതം ഈ ഭാഷകളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അസാധാരണ
പാണ്ഡിത്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അ ഭാഷകളിൽ അദ്ദേഹം
നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള കവനങ്ങൾ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടലക്ഷണങ്ങളെ
ഉദാഹരിച്ചുകൊണ്ട് വളരെക്കാലം നിലനില്ക്കാൻ ശേഷ്യ
ങ്ങളാണു്. ഒരുപക്ഷെ, തൃപ്പാദങ്ങളെ ഒരു കവിതെന്ന നിലയിൽ
നാം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുന്നത് അവിടു
ത്തോടു കാട്ടുന്ന അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധങ്ങളിൽ ഒന്നായിരിക്കും.
ഒരു സമുദായ മീമാംസകന്റേതായ, ഒരു മതചിന്തകന്റേതോ
നിലയിൽ സ്വാമികൾക്കുള്ള സ്ഥാനത്തിനിന്നു വളരെ താഴെ
അല്ലാത്തതുള്ള ഒരു സ്ഥാനം ഒരു കവിയെന്ന നിലയിലും
അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടു്.

തമിഴിൽക്കേരളസമ്പ്രദായമായ ഏതാനും വിശിഷ്ട നാ
നങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ടു്. “കഴിയിലൊടുക്കം” “തിരുക്കുറുൾ” എന്ന
അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹം മലയാളത്തിലേക്കു
വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടു വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
തമിഴിലുള്ള അസാമാന്യമായ പാണ്ഡിത്യംനിമിത്തം തമിഴുപണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരും അദ്ദേഹത്തെ
അഗസ്ത്യമുനിയോടുപമിച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ. “സുബ്രഹ്മണ്യശാ
കം” “ശിവശതകം” മുതലായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അദ്യകാലത്തെ
മലയാളകൃതികളിൽ തന്നെ അ ഭാഷയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു
ള്ള സാമർത്ഥ്യം തെളിഞ്ഞു പ്രകാശിക്കുന്നു. അക്ലിഷ്ടമായ
ഭാഷാപുഷ്പമാഗങ്ങളും, നിരന്തരകവചങ്ങളുംകൂടാതെ ശുദ്ധമണി
പ്രവാളത്തിൽ നിസർഗ്ഗമനോഹരമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ
സരസ്വതീനദി ഒഴുകിപ്പോവുകയാണു് ചെയ്യുന്ന

തു്. തന്റെ പരിപകാചിന്തകർക്കു ഒരു “വാമന”മായി മാത്രമാണ് അദ്ദേഹം കവനകലയെ തിരഞ്ഞെടുത്തതെങ്കിലും പ്രാസാവങ്കാരങ്ങൾ അദ്ദേഹം അറിയാതെതന്നെ ആ കവനങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടി നമ്മെ ചിന്തയിലിടുന്നു. ഒരു പക്ഷെ സ്വാമികളുടെ “അത്ഥാപദേശശതകം” ഇത്തരം ഗുണങ്ങൾ തികഞ്ഞു്, കൈരളിയുടെ അമൃതാത്മങ്ങളിൽ ഒന്നായി എന്നും ശോഭിക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. ശ്രീശങ്കരന്റെ ചിന്തകളേയും ഈ ശതകത്തിലെ ചില ഖണ്ഡങ്ങൾ അതിശയിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് ഈവക കാര്യങ്ങളിൽ അഭിപ്രായം പറയാൻ യോഗ്യനായ ഒരു പണ്ഡിതൻ ഇതെഴുതുന്ന അളിനോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

“ഭാഷ ശുദ്ധമലയാളവും രചന അതിമനോഹരവും അർത്ഥിന്നാലും സ്വാമിയുടെ കവിതകൾക്കു അത്മകല്പനയിൽ പലപ്പോഴും കാണാറുള്ള ഒരു ഭാവഗാഹത” നിമിത്തം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകൾ നാഡാരണനാക്കു് അസ്വാദ്യമായിരിക്കാൻ വിചിതമുണ്ട്. അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളുടെ ഗന്ധം അഭോചിച്ചാൽ അതിൽ അത്തുതപ്പെടാത്തമില്ല. എന്നാൽ അല്പാത്മസുരഭിലമായ അവിടുത്തെ കൃതികൾ മനസ്സുവച്ചു വായിച്ചാൽ സിലിക്കുന്നു പ്രതിഫലം അശ്വമേ കവിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ലതന്നെ. എന്നായാലും, മഹാകവി കുമാരനാശാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പോലെ, “സമ്പാത്തമായ സ്വാമിയുടെ തത്ത്വോപദേശം, സ്വഭാവമനോഹരമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതാമധുര്യത്തോടു കൂടിക്കലർന്നാൽ പിന്നെ ഉണ്ടാകുന്ന “അമോദഭ്രമോദയ”ത്തെക്കുറിച്ച് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.”

സ്വാമികളുടെ കൃതികളിൽ ചിലതു താഴെ പകർത്തുന്നു.

ഇശ്വരപരൻ.

ദൈവമേകാന്തകാർകണ്ഠ, കൈപിടാതിങ്ങുത്തങ്ങളെ
നാചികൻ നീഭവഞ്ചിക്കൊരാവിചൻതോണിനിൻപദം

ഒന്നൊന്നൊണ്ണിയെണ്ണിത്തൊട്ടെണ്ണംപൊന്തളൊടുങ്ങിയാൽ
നിന്നിടുംഭക്ഷപോലുള്ളം നിന്നിലസ്സുദമാകണം.

അന്നവസ്ത്രാദിമുട്ടാതെ തന്നരക്ഷിച്ചുത്തങ്ങളെ
ധന്യരാക്കുന്നനീയൊന്നു തന്നെത്താൻഭക്തവ്യരാൻ.

അഴിയുംതിരയുങ്കാരവും അഴിവുപോലത്തങ്ങളും
മാനയുംനിൻമഹിമയും നീയുമെന്നുള്ളിമാകണം.

നീയല്ലോസൃഷ്ടിയും സ്രഷ്ടാവാനതുംസൃഷ്ടിജാലവും
നീയല്ലോദൈവമേ! സൃഷ്ടിക്കുള്ളസാമഗ്രിയാനതും.

നീയല്ലോമായയും മായാവിയും മായാവിനോദനും,
നീയല്ലോമായമേനീക്കി സായുജ്യംനൽകമായ്നും.

നീ സത്യാ, ജ്ഞാന,മാനസം, നിതന്നേചർത്തമാനവും
ഭൂതവുഃഭാവിവുഃവേദല്ലോതുംമൊഴിമുദമോക്കിൽനീ.

അകവുംപുറവുംതിങ്ങും മഹിമാചാന്നനിൻപദം
പുകഴ്ന്നുത്തങ്ങളുണ്ടേ, ഗേവാണജയിക്കുക.

ജയിക്കുകമഹാദേവ! ഭിന്നാവനപരായണ!
ജയിക്കുകചിദാനന്ദ ദമാസിന്ധോ! ജയിക്കുക.

അഴിമേറുംനിൻമഹസ്സാമാഴിയിൽത്തങ്ങളാകവേ
അഴിണംവാഴിണംനിത്യം വാഴണം വാഴിണംസുഖം.

ജനനീനവരതമഞ്ജരി.

കന്നായമാമതിയിൽ നിന്നായിരംരൂപുടി വന്നാശുതന്മതിമറ-
ഞ്ഞന്നാഭിയിൽ പ്രിയമുതന്നാടലാംകടലിലൊന്നായിവിന്ന-
വലയും,

ഏന്നാശയംഗതിപെറുംനാഭഭൂമിയില മന്നാചിരാപേടരം
ചിന്നാഭിയിൽരൂപുടിയെന്നാണറുപടി തമന്നാറിടുന്നു ജന-
നീ!

ഇല്ലാതെമായയിടുമുല്ലാസമൊന്നുമറി വല്ലാതെയല്ല, നിലനും,
കല്ലാ,ഴിയും, കനലുമല്ലാതെശൂന്യമതുമെല്ലാമൊരാളിയറിവാം,
തല്ലാംവവംപറകി ലില്ലാണം,ക്രിയകൾമല്ലാടുകില്ല,മതിയീ
സല്ലാമൊന്നുമതി,യെല്ലാവരുംതിരയു മല്ലാമവബോധജനനീ!

മുണ്ടായിമാറുമറിവുണ്ടായിമുന്ന, മിതു കണ്ടാടുമാഗമകച്ചും
കൊണ്ടായിരംതരമിരുണ്ടാശയംപ്രതി ചുരുണ്ടാമഹസ്സിങ്മറ-
യും,

കണ്ടാലുമീനിലയിലുണ്ടാകയില്ലറിവ ഖണ്ഡാനഭൂതിയിലെഴും,
തണ്ടാരിൽവീണമധുവുണ്ടാരമിടമൊരു വണ്ടാണസൂരിസൂത-
തി.

അരയുകിൽതിരകൾ, നീരായിടം ഫണികൾ നാരായിടുന്നു,
കടവും

പാരായിടുന്നു,തിന്നുന്നരായിടുന്നുലക, മോരായ്കിലുണ്ടലിലവും,
വേരായനിൽകഴലിലാരാധനംതരണ മാരാലിതിന്നോരുവരം
നോരായിവന്നിടുക!വേറാരുമില്ലാതി മോരാജയോഗജനനീ!

മേലായമൂലമതിയാലാവുരംജനനീ! നീലാസ്യമാടിവിടുമീ
കീലാലവായ്നലകോലാഹരലംഭുവന മാലാപമാത്രമഖിലം,
കാലാടിയാഴ മൃഗശലാലൈനെയ്യുമൊരുലീലാപടംഭുവതിമെയ്-
മേലാകെമുട്ടുമതിനാലാരുമുള്ള തറിചീലാഗമാന്തനിലയേ!

മിന്നായതുംവേതിമാനായതുംജനനി നീനാഗവും,നഗവശം
താനായതും,ധമ,നദീ,നാരിയും, നരണമാനാകവും, നരകവും;
നീനാമരൂപമതിൽ നാനാവിധപ്രകൃതി മാനായിനിന്നരിയുമീ
ഞാനായതുംവേതി,മോനാദരൂപിണി യഥോ!നാടകംനി-
ഖിലവും.

എൻപാപമെന്തിനൊരയ്യായിട്ടുനരിവു നിന്ദാദതാരിലെഴു-
മെ
ന്നൻപാണമെഴുവി,യൊരീരയ്യാമനംധനു, രഹംഭാവിയാണ
വിജയി
അഞ്ചാതരുന്നു,വിജയം,പാപപങ്കിലമഹം ഭാനമാകുമതി-
നാൽ
വൻഭാരമാൻതനവുംഭാനമാ, മുലകവുംഭാനമാകുമഖിലം.
സത്തായിനിന്നുപരിചിത്തായി,രണ്ടുമൊരു മുത്തായി,മൂന്നുമറി
യും
മുത്തായിനിന്നു,തിരുവിത്തായി,വിണ്ണൊട്ടു മരുത്തായി,ഭൂഷി
മുതലായ്
കൊത്തായിട്ടുംവിഷയ വീസ്കാരമെന്ന,മതി നത്താവുമായിഖില
സും,
സിദ്ധാനുഭൂതിയിലു മെത്താതെയൊമതിമാഹത്തായിട്ടും ജനനി
നി

ഭൂവാദിഭൂതമതിനാവാസമില്ലവെറു മാഭാസമാമ,തറിവി-
ന്നാഭാവിശേഷമി,തിനാവാസമിങ്ങുലകി ലാപാദിതംവേതി
യാൽ
നാവാദിതൻവിഷയിതാവാസമറവേ ഭാവാസമാകെഖില
സും-
ഭ്രോവാ,ണതിന്റെറമഹിമാവാററിഞ്ഞു, ജനനീ!വാഴു വാണമ-
രൂ
രുതേ!

അദ്ധ്യായോപദർശനം.

അസിദഗ്രേ സഭേവേദം
ഭവനം സ്വപ്നവത് പുനഃ
സസർജസദ്യം സങ്കല്പ-
മാത്രേണ പരമേശ്വരഃ.

വാസനാമയമേവാദാ-
വാസിദിദമഥപ്രഭേ
അസ്മജന്മായയാ സ്വസ്വ
മായാവിവാഖിലം ജഗൽ.

പ്രാഗുത്പത്തേരിദം സ്വസ്തിൻ
വിലീനമഥൈവ സ്വപ്നഃ
ബീജാദംകരവ സ്വസ്വ
ശക്തിരേവാസ്മജത്സ്വപ്നം.

ശക്തിസ്തു ദപിവിധാശ്ചൈതന്യം
തൈജസ്വിതാമസിതി ച
സഫവാസോ നരോന്മാസ്തി
തേജസ്തിമിരയോരിവ.

മനോമാത്രമിദം ചിത്ര-
മിവാഗ്രേ സർവമീദശം
പ്രാപയാമാസൈവ ചിത്രം
ഭഗവാൻ ചിത്രകാരവത്.

അസീത് പ്രകൃതിരേവേദം
യഥാഭൈരവോനൈവ ഭൂഃ
വൃതനോദഥ യോഗീവ
സിദ്ധിജാലം ജഗല്പതിഃ.

യദാത്മവിദ്യാസങ്കോച
സുഭാ വിദ്യാഭേദം
നാമരൂപാത്മനാശ്ചർമ്മം
വിഭാതിഥ പിശാചവത്.

ഭേദമിദം ശൂന്യം
വേതാളനഗരംയഥാ
തഥൈവവിശ്വപഥപിഥം
വ്യക്തഭേദാഭേദം വിഭി.

അർത്ഥമാത്രം വിശ്വം
തഥാഗതേ ചേദനാത്മനഃ
സുപ്തോചപ്രാദരാസി.
ദ്വഗപത്വപത്വചിക്ഷയാ.

ധാനാദിവചനോയുസ്മാത്
പ്രാദരാസിഭിദം ജഗത്
സബ്രഹ്മാസശിഖോ പിണ്ഡഃ
സപദഃ സർവ്വപുഷ്പസഃ.

അപവാദ ദർശനം.

(മനനമാല.)

ചൈതന്യാദാതം സ്വരൂപ
സൂക്ഷ്മാത്മകമിദം ജഗത്
അസ്തിമേത്സദ്മനം സർവ്വം
നാസ്തിമേത്സദിമിദ്മനം.

അന്യന്നകാരണാത് കാർയ്യം
അസഭേതദതോപിഥം

അസതഃകഥമുല്പത്തി-
രനുഷ്ഠപന്നസ്യകോലയഃ.

യസ്യോത്പത്തിർല്ലയോ നാസ്തി
തത്പരം ബ്രഹ്മനേതരത്
ഉത്പത്തി ശുദ്ധയേ: സ്തീതി
ഭൂമത്യാത്മനിമായയാ.

കാരണാവ്യതിരിക്തതപാത്
കാർത്ത്യസ്യകഥമസ്തിതാ
ഭവത്യതഃ കാരണസ്യ
കഥമസ്തിചനാസ്തിതാ.

കാർത്യാദസദതോന്യാസ്തി
കാരണം നാഹ്യന്തോ ജഗത്
ബ്രഹ്മൈവചർമ്മിസദസ
ദിതിമുഹ്യതി മന്ദധീഃ

ഏകസ്യൈവ്യാസ്തി സത്താമേ-
ദന്യസ്മാസൈകപ വിദ്യതേ
സത്യസ്താത്മാശ്രയോയദ്യ
പ്രസതിന്യാ ദസഭവഃ.

വിഭജ്യാപരവംസർവ്വ
മേകൈകം തത്രഭൂതേ
ചിന്മാത്ര മഖിലം നാന്യ-
ദിതിമായാവിദാഗം.

ചിദേവനാന്യഭാഭാതി
ചിതഃ പരമതോനന്ദി
യച്ച നാഭാതിരസ-
ദ്ഭസേത്തന്നഭാതിച.

അനന്ദഏവാസ്കീഭാതി
 ന്യാന്യഃ കശ്ചിദതോഖിലം
 അനന്ദഘനമന്യന്ന
 വിന്നാനന്ദേ നവിദ്യതേ.

സർവ്വംഹിസ ചിദാനന്ദം
 നേഹനാനാസ്തികിഞ്ചന
 യഃ പശ്യതീഹ നാനേവം
 മൃത്യോർ മൃത്യുഃസഗമരതി.
 ഇത്യാചവാദദർശനം.

അസത്യദർശനം.

മനോമനമിദംസർവ്വം
 ന മനഃ കപാപിവിദ്യതേ
 അതോഽപ്യോമ്നിവനീലാഭി
 ഭൂശൃതേജഗഭാത്മനി.

മനഃസാനന്യയാസർവ്വം
 കൽപ്യതേവിദ്യയാജഗത്
 വിദ്യമാസൈശ്വര്യംനാതി
 തദാലേഖ്യമിവാഖിലം.

വിജൃംഭേതയത്തമസോ
 ഭിരാനിഹാപിശാലവത്
 തദിതംജാഗ്രതിസ്തപഃന-
 ലോകചഭൂശൃതേജയൈഃ.

സംകല്പകല്പിതംഭൂശൃം
 സംകല്പോയത്രവിദ്യതേ

ദശാന്തരചനാസൂത്ര
കുരുചിദഞ്ജസപ്തവത്.

സംകല്പമനസോഃകശി-
ന്നഹിഭേദോസ്തിയന്മനഃ
തദവിദ്യാതമഃപുഷ്പ-
മിദ്രജാലമിവാഭ്ദതം.

മരീചികാവത് പ്രാജ്ഞസ്യ
ജഗദാത്മനിഭാസതേ
ബാലസ്യസത്യമിതിച
പ്രതിബിംബമിപദ്രമാത്.

ഭരത്മാനക്ഷീരവിദ്യാതി
രൂപാന്തരമനോഖിലം
വിചർത്തമിദ്രജാലേന
വിദ്യതേനിർമ്മിതംയഥാ.

മാധ്യൈവജഗതാമാദി
കാരണാന്നിർമ്മിതംതയാ
സ്വപ്നംമരീചിനോനാനൃ-
ദസത്യം സിലിജാലവത്.

വിഭാതിവീശ്വപുഷ്പസ്യ
വിയദപനമിവാത്മനി
അസത്യംപുത്രീകാരൂപം
ബാലസ്തപവവിപത്നയം.

ഏകംസത്യം നദപിതീയം
മൃസത്യം ഭാതിസത്യവത്
ശിലൈവശിവലിംഗം, ന
ദപിതീയംശിപ്ലിനാകൃതം.

mirash -
ശ്യാത്യം.

പ്രകാശം നാശം വിശ്വപുഷ്പം

വദന്തി പ്രേമഭരം

ജാതിനിഷ്ഠയം.

മനുഷ്യാണാം മനുഷ്യത്വം
ജാതിഗ്ലോതം ഗവായമാ
നബ്രാഹ്മണാദി സൈവം
മാതൃത്വം വേത്തികോചിന.

ഒരുജാതി ഒരുമതം ഒരുദൈവം മനുഷ്യൻ
ഒരയോനികരാകാരം ഒരുഭേദവുമില്ലിതിൽ.
ഒരുജാതിയിൽനിന്നല്ലോ പുറന്നിടുന്നുസന്തതി
നരസംഘമിതോക്തവോളൊരുജാതിയിലുള്ളതാം.
നരജാതിയിൽനിന്നത്രേ പുറന്നിടുന്നുവിപ്രനും
പറയൽത്താനുമെന്നുള്ളന്തരം നരനജാതിയിൽ.
പറച്ചിയിൽനിന്നുപണ്ടു പരാശരമഹാമുനി
പുറന്നു, മറസൂതിച്ചു മൂന്നാകെവർത്തകന്യയിൽ.
ഇല്ലജാതിയിലൊന്നുണ്ടോ വല്ലതുംഭേദമോക്തകിൽ
ചൊല്ലേറുംവ്യക്തിഭാഗത്തിലല്ലോ ഭേദമിരുന്നിടം.

സഹോദരധർമ്മം.

പ്രിയമൊരുജാതി; ഇതെൻപ്രിയംതപദിയ
പ്രിയമപരപ്രിയമെന്നനേകമായി
പ്രിയവിഷയംപ്രതിവന്നിടം ഭ്രമംതൻ -
പ്രിയമപരപ്രിയമെന്നറിഞ്ഞിടേണം.

പ്രിയമപരന്റെയതെൽപ്രിയംസ്വകീയ
 പ്രിയമപരപ്രിയമിപ്രകാരമാകും
 നയം-ജാതിനാലെ നരന്നനന്മനൽകും
 ക്രിയയപരപ്രിയ ഹേതുപായ്വരേണം.

അപരനുവേണ്ടി മഹർന്നിശംപ്രയത്നം
 കൃപണതവിട്ട കൃപാലു ചെയ്തിടുന്നു
 കൃപണനയോമുചനായ്കിടന്നുചെയ്യ-
 നപജനകർമ്മവന്നുവേണ്ടിമാത്രം.

അവനിവന്നെന്ന്റിയുന്നതൊക്കെയോർത്താൽ
 അവനിയിലാഭിമാനയാരാത്മരൂപം
 അവരവരാത്മസുഖത്തിനാചരിക്ക-
 നവയപരന്നു സുഖത്തിനായ്വരേണം.

ഒരുവന്നല്ലതുമന്യനല്ലലുംചെയ്യ-
 യൊരുതൊഴിലാത്മവിരോധിയോർത്തിടേണം
 പരസ്പരം പരിതാപമേകിടുന്നോ-
 റെരിനരകാഞ്ചലിൽ വീണെറിഞ്ഞിടുന്നു.

മതമീമാംസ.

പലമതസാരവും മേകമെന്നുപാരാ-
 തുലകിലൊരാനയിലന്ധരെന്നപോലെ
 പലവിധയുക്തിപറഞ്ഞു പാമരന്മാ-
 രലവതു കണ്ടലയാതമന്റിടേണം.

ഒരുമതമന്യനു നിന്ദ്രമൊന്നിലോതും
 കരുവപരന്റെ കണക്കിന്മനമാകും
 ധരയിലിതിന്റെ രഹസ്യമൊന്നുതാനെ-
 ന്നറിവളയും ഭൂമമെന്നറിഞ്ഞീടേണം.

പൊരുതുമായിപ്പുതസാധ്യമൊന്നിന്നോടൊ-
ന്നൊരുമതവും പൊരുതാലൊടുങ്ങുവീല
പരമതവാദിയിതോത്തിടാതെപാഴായ്
പൊരുതുപൊലിഞ്ഞിടുമെന്നുമുലിചേണം.

ഒരുമതമാകുവതിന്നുരപ്പതെല്ലാ-
വരുമിതു വാദികളാരുമോക്കുവീല
പരമതവാദമൊഴിഞ്ഞ പണ്ഡിതന്മാ-
രറിയാമിതിന്റെ രഹസ്യമിങ്ങശേഷം.

അഖിലതമാത്മസുഖത്തിനായ് പ്രയത്നം
നകലവുമിങ്ങു സദാപര്യായ്ക്കിടുന്നു
ജഗതിയിലിമ്മതമേകമെന്നു ചിന്തി-
ച്ചാമെന്നയാതകതാരമതിടേണം.

ഇരുപത്തൊന്നാം അദ്ധ്യായം.

സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങളുടെ സംഭാഷണമാത്രവും പ്രസിദ്ധമാണ്. നിസ്തുലമായ ഫലിതം നിറഞ്ഞ അവിടുത്തെ സംഭാഷണങ്ങളും, ചിന്താശങ്കകളുടെ ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കുന്നതിന് ഒരു ബോധസ്ഥിതി ഉല്ലാസം പോലതു നമ്മുടെ വലിയ നിർഭയമാണ്. അപ്രകാരം ചിലതു തന്റെ മേൽക്കുന്നു.

൧. കേരളത്തിലെ ഇഴുവർ ഇരുപതുവർക്കും സാമുദായിക സംഗതികളിൽ വലിയ ഇളക്കവും ഉൽപ്പത്തിയുണ്ടായും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞ ഒരുമിനോടു സ്വാമികൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—

“ഇഴുവർക്കു നല്ല ഇളക്കം കാണുന്നുണ്ട്; എങ്കിലും

കടൽപ്പുറത്തെ മണൽപോലെ ഒന്നൊടൊന്നു ചേരാതെകിടന്നു ഇളകുന്ന ഇളക്കമാണിതു്.”

* * * * *

൨. സ്വാമികളുടെ ശിഷ്യവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരുവനും ജന്മനാ പറയനും അയ ‘ശുഭാനന്ദ’ സന്യാസിയോടു് അവിടുന്ന് ഒരിക്കൽ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു:—“നിങ്ങളുടെ സമുദായക്കാർ ഗോമാംസം തിന്നുന്ന പരിഷ്കാരം പണ്ടേ എടുത്തിട്ടുള്ളവരാണല്ലോ. ഉയന്ന സമുദായക്കാർ എന്നു പറയപ്പെടുന്നവർ അ പരിഷ്കാരം ഇപ്പോൾ അരംഭിച്ചുതല്ലയുള്ളു.”

* * * * *

൩. ഒരിക്കൽ സ്വാമി തൃശ്ശൂർപേരൂർവിന്നു കോഴിക്കോട്ടേയ്ക്കു സഞ്ചരിക്കുകയായിരുന്നു. സ്വാമികളുടെ സംഭാഷണംകൂട്ടു് സ്വാമിയുടെ നേരെ വളരെ ബഹുമാനത്തോന്നി അ മുറിയിൽ ഒരു രാജാവും ഒരു നമ്പൂതിരിയും ചരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒടുവിൽ രാജാവു് ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു:—

നിങ്ങളുടെ പേരെന്താണ്?

സ്വാമി—നാരായണൻ.

രാജാ—ജ. തിപ്പിൽ അരാണു്?

സ്വാമി—കണ്ടാൽ അറിഞ്ഞുകൂടെ?

രാജാ—അറിഞ്ഞുകൂടാ.

സ്വാമി—(മന്ദസ്മിതപൂർവ്വം) കണ്ടാൽ അറിഞ്ഞുകൂടെങ്കിൽ ചിന്നെ കേട്ടാൽ അറിയുന്നതെങ്ങനെ?

* * * * *

൪. മദ്രാസ് നിയമനിർമ്മാണനയയിൽ അധ്യക്ഷതവഹിച്ച പ്രതിനിധിയായിരുന്ന ഒരു മാന്യനുമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനിടയിൽ—

സ്വാമി—“ജാതി ഒന്നുതന്നെ ഉള്ളതു്, അനേകം ഇല്ല.”

പ്ര-നി—ബ്രാഹ്മണരും മറ്റും അതു സമ്മതിക്കുകയില്ല. (ഉയർന്ന ജാതിക്കാരെന്നു പറയുന്നവരെ ആക്ഷേപിച്ചു ശക്തിയായി പ്രസംഗരൂപത്തിൽ പറയുന്നു.)

സ്വാമികൾ (പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ട്)—കൊള്ളാമല്ലോ. നല്ല ഉത്സാഹം. ഈമാതിരി അഞ്ചൊരാളുകൾ ഉണ്ടായാൽ ജാതി തകൺ. ജാതി കണക്കാക്കുന്നതിന് തെളിവൊന്നും വേണ്ടല്ലോ. ഒരു പട്ടി വേറൊരു പട്ടിയെക്കണ്ടാൽ അതിന്റെ സ്വന്തം ജാതിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നു. എല്ലാ മൃഗങ്ങൾക്കും ഈ വകതിരിവുണ്ട്. അവയെല്ലാം അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്നുമുണ്ട്. മനുഷ്യനുമാത്രം സംഭവം. സ്വന്തം ജാതി തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശക്തിയില്ല. മൃഗങ്ങളെക്കാൾ മോശം.

* * * * *

ഒ. സ്വാമികൾ—മതമേതായാലും ശരി; മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി.

* * * * *

ന. സ്വാമികൾ കൊളമ്പയിൽ സഞ്ചരിച്ചപ്പോൾ അവിടെ ഒരു ഹിന്ദുക്കുത്തത്തിൽ വിശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഒരുദിവസം ശ്രീകോവിലിൽ സ്വാമി പ്രവേശിച്ചു. പുജാരി സ്മരിക്കുകയും മറുപടിയൊഴിച്ചു, ഒരു വലിയ മണിയും ചേങ്ങലയും മുട്ടക്കി പുജചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പുജ കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം പുജാരിയോടു സ്വാമി—

* ശൈവം തന്നല്ലോ.

പുജാരി—മിക്കവാറും ശൈവംതന്നെ.

സ്വാമി—ചിലപ്പോൾ തിന്നും, അല്ലേ.

പുജാരി—അത്ര നിർബന്ധം ഇല്ല. കിട്ടിയാൽ തിന്നുമെന്നു മാത്രം.

സ്വാമി—തിന്നാതിരിക്കാൻ നാക്കു സമ്മതിക്കുകയില്ല-അല്ലേ. (ചിരിക്കുന്നു)

പുജാരി (വിണ്ടം)—കിട്ടിയാൽ തിന്നും.

സ്വാമി—കുല്ലു കിട്ടിയാൽ തിന്നുമോ? (ചിരിക്കുന്നു)

6. നിരയാ നിരയാ നിരയാ
 നിരയാഞ്ചോധിക്കു നീയതമകവത്തായ്
 വരയാ വരയാ വരയാ
 വരയാറുവിട്ടു വരയെ വന്ദിക്കാം.

ഇത്യാദി മഹാകവി അശ്വതിൻ ബാല്യത്തിൽ രചിച്ച ഏതാനും കവനങ്ങൾ ഒരു വിദ്വാൻ ഒരിക്കൽ സ്വാമികളെ ചൊല്ലിക്കേൾപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം എന്തൊക്കെയാണെന്ന് അവിടുന്നു ചോദിച്ചു. വിദ്വാൻ അർത്ഥം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതുകേട്ടു സ്വാമികൾ മന്ദമാസത്തോടെ പറഞ്ഞു:—

“മതു് ഒറ്റിയത്ഥം; ഇനി തീർത്ഥം കേൾക്കട്ടെ.”

* * * *

വ. മിസ്സർ പള്ളത്തുരാന്റെ “മിശ്രകാന്ത്” എന്ന പണ്ഡകാവ്യം വായിച്ചുകേട്ടിട്ട്, സ്വാമികൾ മിസ്സർ രാമനോടു:—

“നായിക മുക്കവത്തിയും, നാരകൻ ഇഴുവനും; കൊള്ളാമല്ലോ. മീനും കള്ളും നല്ലവണ്ണം ഇണങ്ങും; അല്ല.”

* * * *

ൽ. ഒരു അന്തേവാസി—നാട്ടുകാരെല്ലാം ഒത്തുചേർന്നാൽ വലിയ കാര്യങ്ങൾ സാധിക്കാം.

സ്വാമികൾ—ഒത്തുചേർന്നാൽ കൊള്ളാം.

അന്തേവാസി—നാട്ടുകാരെല്ലാം ഒന്നിച്ചു തുപ്പിയാൽ ഇൻഡ്യയിലുള്ള ചുല്ലാ വെള്ളക്കാരും ആ തുപ്പലിൽ മുങ്ങിച്ചുത്തുപോകാതെ ഉള്ളു എന്ന് ഒരാൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

സ്വാമികൾ—തുപ്പിയാൽ മുങ്ങിച്ചുവു; പക്ഷേ വെള്ളക്കാരനെ കാണുമ്പോൾ തുപ്പൽ ഉറുകയില്ല അല്ല.

* * * *

70. ശിവതിരിയിലെ കാണിക്കല്ലെട്ടി മോചനംപോയതറിഞ്ഞു സ്വാമികൾ മന്ദസ്മിതത്തോടെ പറഞ്ഞു:—

ഈ പണമെല്ലാം കാണിക്കുമിട്ടുവരുടെ പക്കൽ കുറേയ്ക്കായി കിടന്നിരുന്നെങ്കിൽ കള്ളൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിപ്പോകുമായിരുന്നു. എല്ലാം ഒന്നിച്ചു് ഒരിടത്തുകൂടിയപ്പോൾ അവനെത്തുറുക്കുമ്പോൾ അറിയിപ്പു്!”

* * * * *

മ. അരുവിപ്പറത്തുനിന്നു് ഒരു ചക്ക മോഷ്ടിച്ചു കള്ളനെ അറസ്റ്റു ചെയ്തതും തൊഴിലാളിയുടെ പിടിച്ചു സ്വാമിയുടെ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കി. സ്വാമികൾ (കള്ളനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു്) — ഇതു മോഷ്ടിക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി-അല്ലേ?

കള്ളൻ ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. സ്വാമി—കുറിയട്ടും പെരുമഴയും അയിരുന്നല്ലോ. കല്ലിലും മുളിയിലും പാമ്പിന്റെ കടി കള്ളനെ വന്നിതു മുറുപ്പിച്ചു കൊണ്ടു് സാധു വളരെ വിഷമിച്ചു കാണുമല്ലോ. മേലാൽ രാത്രിവന്നു മോഷ്ടിക്കരുതു്.

അ ചക്ക അവനതന്നെ കൊടുത്തേക്കാൻ സ്വാമികൾ കല്പിച്ചു.

* * * * *

മ. ചെന്നൈയിൽ കാട്ടും കുന്നും തടവും നിറഞ്ഞു മുഴുക്കുന്ന ഒരു പ്രദേശത്തു സ്വാമികൾ നഞ്ചരിക്കു് അയിരുന്ന. അങ്ങനെ പോകുമ്പോൾ കാട്ടിനിടയ്ക്കു് ഒരു പള്ളി കൂടും കണ്ടു.

സ്വാ—ഇതെന്താണു്?
കൂടെയുണ്ടായിരുന്നയാൾ—ഇതു സ്വലം സക്കാർപള്ളി കൂടാണു്.

സ്വാ—ഒ. ഇവിടെയും സക്കാർ അറിയുമോ?

* * * * *

ന. ഒരു ഗൃഹസ്വക്കേതന്റെ വീട്ടിൽ അയാൾ കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ—
സ്വാമികൾ—(കേതനോടു്) ഇപ്പോൾ മത്സ്യമാംസം കൂട്ടില്ലേ?

ഭരതൻ—ഇപ്പോൾ അത്ര നിർബന്ധം ഇല്ല; ഉണ്ടെങ്കിൽ കഴിക്കും.

സ്വാമികൾ—ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ കഴിക്കും—മുന്ദയല്ലാം ഇല്ലെങ്കിലും കഴിക്കും; അല്ലേ. പഴിയ മാറാം വന്നു പോയല്ലോ.

*

*

*

*

മധ്യ. യുവാക്കന്മാരെല്ലാം സ്വയം മുഖകണ്ഠമാലയ്ക്കു തുടങ്ങിയതുകണ്ടു കലശലായ പെരുപ്പത്തോന്നിയിരുന്ന പൂർവ്വ ചാരപ്രിയനായ ഒരു പൂലൻ ഇങ്ങനെ സ്വാമികളോടു ചോദിച്ചു:—

സ്വാമി! ഇവരെക്കൊണ്ടുതന്നെ തന്നത്താൻ കണ്ഠമാല ചെയ്യുന്നതു നിഷിദ്ധമല്ലേ?

സ്വാമികൾ—(മന്ദസ്മിതത്തോടെ) തന്നത്താൻ ശേഷമം ചെയ്യുന്നത് അതിനേക്കാൾ നിഷിദ്ധമല്ലേ?

*

*

*

*

മഠി. ഒരുദിവസം സ്വാമി ഏതാനും ബ്രഹ്മചാരികളുമായി ശേഷമവിധികളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ—

ഒരു ബ്രഹ്മചാരി—ബ്രഹ്മണൻ ഇന്നവിധത്തിലുള്ള മണ്ണുകൊണ്ടും ക്ഷത്രിയൻ ഇന്നവിധത്തിലുള്ള മണ്ണുകൊണ്ടും ശൂദ്രൻ ഇന്നവിധത്തിലുള്ള മണ്ണുകൊണ്ടും ശേഷമം ചെയ്യണമെന്നു സ്മൃതിയിൽ വിധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സ്വാമി—സ്മൃതിയിൽ ശേഷം ചെയ്യാവുന്ന ശ്രുതിയിൽ കാഴ്ച കരുതൂ.

*

*

*

*

ന. സ്വാമികൾ ഒരു പിലാവിന്റെ ചുവട്ടിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. നാലുപുറവും ഭരതന്മാർ നിന്നിരുന്നു. പിലാവിന്റെ ഉടമസ്ഥനായ ഭരതനെ നോക്കി—

സ്വാമികൾ—ഇക്കൊല്ലം പിലാവിൽ ചക്ക ഇല്ലല്ലോ. കായ്കാറില്ലേ?

ഭക്തൻ—കഴിഞ്ഞകൊല്ലം വളരെ അധികംകാത്ത്. ചെറിയ കൊമ്പുകളിൽകൂടി നിറച്ചുണ്ടായി. വളരെ എല്ലാം ധർമ്മംചെയ്തു.

സ്വാമികൾ—അപ്പോൾ ഇനി കാര്യയില്ലായിരിക്കാം. അത് ധർമ്മംചെയ്ത് മോക്ഷം അണഞ്ഞല്ലോ.

* * *

മ. ഈഴവരിൽ മിശ്രഭായപക്ഷക്കാർക്ക് സ്വാമിതൃപ്പാദങ്ങൾ കൊടുത്തതായി പരസ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്ന കത്തു ശരിയാണോ എന്നറിയാനായി എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം ഫെഡ്ക്ലാക്ക് മി. നാരായണൻ, തൃപ്പാദങ്ങളെ ശിവഗിരിയിൽ ചെന്നു സന്ദർശിച്ചു. മിശ്രഭായക്കാർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന കത്തു വായിച്ചുകേട്ടതിനുശേഷം അതിൽ ഒരു ഭാഗം ഒഴികെ മറ്റെന്താനും താൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന് സ്വാമികൾ പറഞ്ഞു.

സ്വാമി—നമ്മോടു ഇങ്ങനെയുള്ള സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു അഭിപ്രായം ചോദിക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു.

മി. നാരായണൻ—തൃപ്പാദങ്ങൾ ഇങ്ങനെ അഭിപ്രായം മാറ്റി മാറ്റി പറയുന്നതിനെപ്പറ്റി പലരും പറയുന്നുണ്ട്.

സ്വാമി—നാം അഭിപ്രായം മാറ്റിയിട്ടില്ല. ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചാലോ? ഇങ്ങനെ അയാൾ നമ്മുടെ ക്ഷിപ്ര വില്പന ഇല്ലാതാകും; പിന്നെ ആരും കല്പവച്ച് കൊടുക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെടുകയില്ലല്ലോ.

* * *

മ. ഭക്തൻ—അട്ടിൻപാലും പശുവിൻപാലും നാം കുടിക്കുന്നില്ല. സ്വാമി- പിന്നെന്താണ് അവയുടെ മാംസം തിന്നാൽ? വല്ല തരക്കേടുമുണ്ടോ?

സ്വാമി—തരക്കേടില്ലല്ലോ. (സ്വപ്നനേരം കഴിഞ്ഞു മന്ദഹാസത്തോടെ) അമ്മയുണ്ടോ?

ഭക്തൻ—ഇല്ല സ്വാമി, മരിച്ചുപോയി.

സ്വാമി—ഓ, മരിച്ചുപോയോ?

ഭക്തൻ—അതേ, സ്വാമി.

സ്വാമി—കഴിച്ചിട്ടോ, തിന്നോ?

*

*

*

മുൻ. ഭക്തൻ—മനുഷ്യരെ മരണശേഷം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നോ
ഭവിക്കുന്നതോ ഏതാണ് സ്വാമി നല്ലത്?

സ്വാമി—ചെക്കിയിട്ടാട്ടി, തെങ്ങിനു വളം വയ്ക്കണം.

ഭക്തൻ—അയ്യോ സ്വാമി!

സ്വാമി—ഓ—നോവുമൊ?

*

*

*

൨൦. ഈ കുന്നിയിൽ സ്വാമി വൈക്കം സത്യാഗ്രഹം
ശ്രമം സന്ദർശിക്കാൻ പോയിരുന്നു. സ്വാമി മോട്ടിൽനി
ന്നിറങ്ങിയ ഉടൻ സത്യാഗ്രഹികൾ ഒരു ഖദർ ഫാൾ അണി
യിച്ചു.

സ്വാമികൾ—ഇതെന്താണ്?

സത്യാഗ്രഹി—ഖദർ.

സ്വാ—നിങ്ങൾ ഉണ്ണുന്നതും ഖദറാണോ? (മാല മണത്തുനോ
ക്കിയിട്ട്) ഇതിനു വാസനയില്ലല്ലോ. അകത്തായിരി
ക്കും വാസന അല്ലേ?

*

*

*

൨൧. സ്വാമികൾ ചെങ്ങന്നൂർ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ
സരസകവി മൂലൂരിന്റെ വീട്ടിൽ പോയിരുന്നു. ആ വീട്ടുപ
റമ്പിൽ കയറിയ ഉടനെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ചുവന്ന
പട്ടി തൃപ്പാദങ്ങളുടെ സമീപം വന്ന്, ഒരു ദീനസ്വരത്തോടെ
കുനിഞ്ഞു നമസ്കരിക്കുന്ന മട്ടിൽ കൈ നീട്ടി നിന്നു. തൃപ്പാ
ദങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു തിണ്ണയിൽ പോയിക്കുറെ, അതിനിടയിൽ
വാലുമട്ടി, ആ പട്ടി സ്വാമിയുടെ ചുറ്റും അതിസ്നേഹഭാവ
ത്തിൽ കാടിയിരുന്നു. തിണ്ണയിൽ കയറിയ ഉടൻ പിന്നെ
യും അതു നമസ്കരിക്കുന്ന മട്ടിൽ വന്നുനിന്നു. അതിന്റെ

സ്നേഹംകണ്ട് സുഹൃത്തായ സ്വാമികൾ അതിന്റെ മൂലം
വിൽ തലോടിക്കൊണ്ട്—“ഇത് സംസ്കൃതം പഠിച്ചിട്ടില്ല
ല്ലോ. പഠിപ്പിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടുള്ളതിന്റെ ഗുണമായിരിക്കാം.
അല്ലേ,” എന്നു മന്ദമാസത്തോടെ പറഞ്ഞു. എല്ലാവരും
മൂലംനിന്നു നോക്കി ചിരിച്ചു.

*

*

*

൨൨. സാധുവും ചെത്തുകാരനുമായ കുറുപ്പൻ, ഭാര്യ
യോടു കലഹിച്ചിട്ട്, ഇനി സന്യസിച്ചുകളയാം എന്നുകരുതി
ശിവഗിരിയിൽ എത്തി. നാടും, വീടും, പേരും, തൊഴിലും
എല്ലാം ചോദിച്ചറിഞ്ഞതിനുശേഷം സ്വാമി ചോദിച്ചു:—

താൻ എന്തിനാണ് ഇവിടെ വന്നത്?

ചെത്തുകാരൻ—സ്വാമി കൃപയുണ്ടായി ഒന്നു സന്യസിച്ചാൽ
കൊള്ളാമെന്നു തോന്നി.

സ്വാമി—(മന്ദമായി ചോദിക്കുക) കൊള്ളാം. ചെത്തിന്റെ
അയോദ്ധ്യാകാണ്ഡം സന്യാസമാണോ?

അവസാനം, “വീട്ടിൽചെന്ന് ഭാര്യയേയും മക്കളേയും
സ്മരിച്ചു” ഇഴശ്ചരചിശ്വാസത്തോടെ ഇരുന്നാൽ മതി;
സന്യസിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല” എന്നുപറഞ്ഞ് സ്വാമി അ മാളെ
സ്വദേശത്തേക്കു മടക്കി അയച്ചു.

*

*

*

൨൩. നമ്പൂരി—ശിവപ്രതിഷ്ഠ ബ്രഹ്മണനല്ലേ നടത്തേണ്ട
ത്? അത് ഇഴപ്പുറം അകാമെന്നു വല്ല ചൈതന്യം
ധിയുമുണ്ടോ?

സ്വാമി—നാം നമ്പൂരിശ്ശിവനെ അല്ല പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നത്
ഇഴപ്പുറം അകം.

*

*

*

൨൪. ചെത്തുന്നവർ സ്വാമികൾ വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ, പല്ല
കളെല്ലാം കൊഴിഞ്ഞ ഒരു ഭീമകായൻ, മാടൻതുളി സ്വാമി

കുളിടെ അടുക്കൽ എത്തി. അനവധി ആളുകൾ ചുറ്റും കൂടി. തുള്ളൽക്കാർ, സ്വാമിയോട്—

ഞാൻ അരാണെന്നറിയാമോ?

സ്വാമി—കണ്ടിട്ടൊരു തടിമാടനാണെന്നു തോന്നുന്നു. (മന്ദം ധ്വനിക്കുന്നു.)

തുള്ള—എന്ത്? പരിചസിക്കുന്നു? പരീക്ഷ വല്ലതും കാണുന്നു?

സ്വാ—(മന്ദസ്ഥിതത്തോടെ) ആ വായിൽ പല്ലൊന്നു കണ്ടാൽ കൊള്ളാം.

തുള്ളൽക്കാരനും, അടുത്തുനിന്നവരും ചിരിച്ചുപോയി.

*

*

*

രവ. തണ്ടാൻ (ഉച്ചരാളി) സമുദായത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു വിദ്യാത്മി സ്വാമികളുടെ അടുക്കൽചെന്നു ധനസഹായം ചെയ്യണമെന്നപേക്ഷിച്ചു.

സ്വാമി—നിന്റെ നാട്ടിൽ പണക്കാരായ ഈഴവർ ധാരാളം ഉണ്ടല്ലോ. അവരുടെ അടുക്കൽ പോയോ?

വിദ്യാത്മി—പോയി, സ്വാമി. അവർക്കെല്ലാം എന്തോടസൂയ ആണ്.

സ്വാമി—ഓ, അവർക്ക് എന്തിനാണ് നിന്നോടസൂയ? അവർ നിന്നേക്കാൾ ഒരു കുതകൂടി കേറുമല്ലോ, നിന്നു കോണ്ടു മാസത്തിലൊരിക്കൽ കയറിയാൽ മതിയല്ലോ? അവർ ദിവസം മൂന്നുതവണ കയറുമല്ലോ.

*

*

*

രസ. സ്വാമികൾ—നാകയറുണക്കിൽ റിക്ടാവണ്ടിയിയിലേ കയറാവൂ.

കേതൻ—കാളവണ്ടിയിലും കുതിരവണ്ടിയിലുമൊ?

സ്വാമികൾ—നാം റിക്ഷയായിൽ കയറണമെന്ന് അതു വലി
ക്കുന്നവൻ അരുയുണ്ടല്ലോ. കാളയ്ക്കും കുതിരയ്ക്കും
അതുണ്ടോ?

*

*

*

൨൭. ൧൦൨-ൽ സ്വാമികൾ സിംഹാണിയിൽ വിശ്രമി
ക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ വിജ്ഞാനോദയം സഭക്കാർ ഏകദേ
ശം അയ്യായിരം രൂപാ വിലപിടിക്കുന്ന ഒരു ഭൂമി സ്വാമി
കൾക്കു ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. അധാരം സ്വാമികളുടെ
മുമ്പിൽ വെച്ചിട്ട്, അവിടുത്തെ മലമ്പാളികളുടെ ഒരു പ്രമാണി
അതു സ്വീകരിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു.

സ്വാ—എന്താണത്, ഭൂമിയോ?

പ്ര—അതെ.

സ്വാ—ഭൂമിയൊന്നും നമുക്കാവശ്യമില്ലല്ലോ. നമുക്കതുകൊ
ണ്ടു് എന്താണു് പ്രയോജനം? നാം ലോകമായനാനു്.
നമുക്കിതുപയോഗിക്കേണ്ട വഴികളറിഞ്ഞുകൂടാ. അകാ
ശമായി നക്ഷത്രങ്ങളൊ മറ്റൊ നമുക്കെഴുതി രജിസ്റ്ററാ
ക്കിത്തരാമെങ്കിൽ കൊള്ളാം. അവിടെ അപകാരവാദ
ങ്ങൾ ഒന്നും കൂടാതെയില്ല.

*

*

*

൨൮. സത്യാഗ്രാമി—ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനും വൈക്കുണ്ഠ
ത്യാഗ്രഹത്തിനും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവുമില്ല.

സ്വാമി—ഇപ്പോൾ ക്ഷേത്രങ്ങളുടെ അടുത്തുചെന്നാൽ മതി.
അതു സാധിച്ചാൽ അകത്തു കയറണമെന്നു വാദിക്കും.
അല്ലേ?

സത്യാഗ്രാമി—ക്ഷേത്രപ്രവേശനം സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ കാര്യ
പരിപാടിയിൽ ചേർന്നതേ അല്ല. അങ്ങനെ അയിരി
ക്കാൻ ന്യായവുമില്ല.

സ്വാമി—(കുറച്ചുനേരം മിണ്ടാതിരുന്നതിനുശേഷം) സാലോ
ക്രൂം കഴിഞ്ഞാൽ സാമീപ്യത്തിനല്ലേ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്?
നായുജ്യംപരെ ശ്രമിക്കണം; ഇടയ്ക്കു നിൽക്കരുതു്.

*

*

*

പ.ൻ. സഹോദരസംഘത്തിന്റെ ഒരു ഫലം യോഗ
ത്തിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതു് നോക്കിക്കൊ
ണ്ടു് സ്വാമികൾ അടുത്തുനിന്നു അളിനേട്ടു്—

ഇതു് കൊണ്ടെല്ലാം വല്ല പ്രയോജനവും ഉണ്ടോ?
കിരകൾക്കും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

സ്വാമി—വളരെപ്പേർ കൂടി ഓരോ കാര്യങ്ങൾ കൈപൊക്കി
പാസ്സാക്കി പോകും. വലിയ ഗൗരവമായ പ്രസംഗങ്ങ
ളും അലോചനകളും നടക്കുന്ന മദ്ധ്യേ റയിലിന്റെ
ഗണ്യം കേട്ടാൽ വേഗം ചെട്ടിയുംമറവും ചുട്ടത്തു സ്ത്രേ
ഷനിലേക്കു കാട്ടും.

*

*

*

പ.ൻ. കമാരനാശാന്റെ “ഗ്രാമവൃക്ഷത്തിലെ കുമ്പി”
എന്ന കൃതി ഒരു വിഭാഗം സ്വാമികളെ വായിച്ചുകേൾപ്പിക്ക
ആയിരുന്നു.

ഉപഗ്രന്ഥൻ മുനിവസിക്കുമൊരൂരിൽ മാവി-
ന്നഗൃത്തിലയിന്നൊടു പാടിയിരുന്നനീണാർ,
കുഗ്രാമജന്തുപരപീഡസഹിച്ചു, ചിന്താ-
വൃഗ്രതപമാൻ കുമ്പിലോടൊരദേവനോതി.

എന്ന ശ്ലോകം കേട്ടിട്ടു്—

സ്വാമകൾ—പാടിയിരുന്നതെന്താണു്?

വിഭാഗൻ—കുഗ്രാമജന്തു; അ കുമ്പിൽ.

സ്വാമ —(ശ്രദ്ധശ്ലിതത്തോടെ) അതോ, നീണാളോ?

*

*

*

*

*

അനുബന്ധം. 1.

ഭഗവൻ ശ്രീനാരായണ പരമഹംസരുടെ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ.

(സ്വാമി സത്യവ്രതൻ.)

ഹിന്ദുജന സമുദായങ്ങൾക്ക് എല്ലാവശത്തിലും അധഃപതനം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലമാണിത്. മതവിശ്വാസത്തിലും സമുദായബന്ധത്തിലും സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയിലും അവരുടെ നില എത്രയും പരിതാപകരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പരമഹംസരുടെ “ഒരു ജാതി ഒരു മതം ഒരുദൈവം” എന്ന സന്ദേശം മതപരമായും സാമൂഹികമായും ഉള്ള നിലകൾക്ക് അല്പം ഉയർച്ച ഉളവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇനി സാമ്പത്തികമായ വശത്തു ഉപരി ഉണ്ടാകുന്നതിനായി ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ പരമഹംസർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. താലീനകുട്ട കല്യാണം നിർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അദ്ദേഹം കല്പിക്കുകയും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു തീയസമുദായത്തിനു മുന്നെ കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു വർഷക്കാലത്തിനിടയിൽ പത്തു കോടി ഉറുപ്പിക അഭാവമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം. ആ നിലയ്ക്ക് വിവാഹം അപരക്രിയ ഈ സംഗതികൾക്കായി ഗുരുദേവൻ ചെയ്തിരിക്കുന്ന പുതിയ നിർദ്ദേശപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്നതായാൽ ചുരുങ്ങിയ കാലം കൊണ്ടു എത്ര കോടി ഉറുപ്പികയാണു അഭാവമുണ്ടാകാൻ പോകുന്നതെന്നു ഇപ്പോൾ നിർണ്ണയിച്ചു കൂടാ.

മനുഷ്യർ അധഃസ്ഥാപിച്ചുള്ളവർ ആകുന്നു. ചിലർ വസുധാമണ്ഡലത്തിലും ചിലർ വീടു പണിയിക്കുന്നതിലും ചിലർ അഭരണങ്ങൾ അണിയുന്നതിലും മറ്റു ചിലർ അടിയന്തിര

ങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലും അവരുടെ അധഃപതനപ്രവൃത്തികളെ പ്രശ്നപ്പെടുത്തുന്നു. ജീവിതത്തിന്നു അത്യാവശ്യമായ "അവശ്യങ്ങളെ" ഒഴിച്ചു മറ്റുള്ളതെല്ലാം അധഃപതനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി തള്ളിക്കളയുന്നത് ഇക്കാലത്തെ ഒരു പരിഷ്കാരമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. കൊളിൻറെ പ്രതാപത്തെ പരിഗണിക്കുന്നതിന് മുൻകാലങ്ങളിൽ അയാൾ നടത്തുന്ന അടിയന്തിരാദികളെ കൂടെ നോക്കാവുന്നതായിരുന്നു. ശക്തിയില്ലെങ്കിലും പ്രതാപത്തെ മോഹിച്ചു വസ്തുപരമായ കടപ്പെടുത്തി അടിയന്തിരങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളവരുടെ തുക ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ കുറവല്ല. തന്റെയും നശിച്ചു പോയിട്ടുള്ള കുടുംബങ്ങളുടെ തുകയും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. മേൽക്കൂറായ ഈ സാമ്പത്തികാധഃപതനാവസ്ഥയിൽ നിന്നു ഹിന്ദുസമുദായങ്ങളെ ഉയർത്തുന്നതിന് ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ പുത്രവും ഉപകാരപ്രദങ്ങളാകുന്നു.

വിവാഹം.

ഒരു വിവാഹത്തിന്നു കൂടിയാൽ പത്തുപേർ മാത്രമേ അകാവൂ. വധുപരന്തർ, അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ, ദമ്പതികളുടെ ഓരോ സഖികൾ, ഒരു പുരാഹിതൻ ഒരു പൗരപ്രധാനി ഇപ്രകാരമാണ് പത്തുപേർ. സ്നേഹനപരപ്രസാദം ഈശ്വരനെ നല്ലപോലെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് പുരാഹിതൻ മാലയെടുത്തു കൊടുക്കണം. ഭരണരങ്ങൾ ദേവാലയങ്ങൾ വിദ്യാലയങ്ങൾ മുതലായ പൊതുസ്ഥലത്തുവെച്ചായിരിക്കണം ഈ വിവാഹകർമ്മം നടത്തേണ്ടത്. ഈ കർമ്മങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനായി ഈ പൊതുസ്ഥലങ്ങളിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള റിക്കാർട്ടിൽ ഇതു ചുഴുതിച്ചുകേൾക്കേണ്ടതാകുന്നു. വിവാഹം നടത്തുന്നതിന്നു ഒരു മാസം മുമ്പായി വധുവിനേയും വരാനേയും അവരവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഈ പൊതുസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുവരേണ്ടതും ഓവിജീവിതം മുഴുവൻ ഒരുമിച്ചു കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ട

പരായ ദമ്പതികളെ തമ്മിൽ കാണിക്കുകയും സംഭാഷണത്തിനു സൗകര്യം കൊടുക്കുകയും ചെയ്യണം. പരസ്പരം സ്നേഹിച്ചു മനസാ വിവാഹം നടത്തിയിട്ടുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച ഈ കമ്മം നടത്തണമെന്നില്ല. അതിനു ഇടയായിട്ടില്ലാത്തവർക്കു മാത്രമാണു ഈ പൂർവ്വിക നടത്തേണ്ടതു്. ഇങ്ങിനെ പരസ്പരം കണ്ടതിനു ശേഷം പതിനഞ്ചുദിവസം കഴിഞ്ഞതിനു മേൽ മാത്രമേ വിവാഹം തീർച്ചപ്പെടുത്താവൂ. അതു കഴിഞ്ഞു പതിനഞ്ചാം പക്ഷം മുൻപറഞ്ഞ പത്തുപേർ ഉൾപ്പെടെ വിവാഹക്രിയ നടത്തുകയും ചെയ്യാം. ചിലർക്കു തങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ വിവാഹം സംബന്ധിച്ചു നല്ല തുക ചെലവിടുന്നതിനു മോഹം കാണും; അങ്ങിനെ മോഹമുള്ള രക്ഷിതാക്കൾ ചെലവുചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന തുക സേവിംഗ്സ് ബാങ്കിലോ മറ്റെ നീക്ഷാപിച്ച അതിന്റെ രസീതു വിവരസമയത്തു തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കായി സംഭാവന ചെയ്യേണ്ടതാണു്. അതു കരുവയുടെ ഭാവിജീവിതത്തിനും സന്തതികൾക്കും ഉപകാരപ്രദമായ രീതിയിൽ വിനിയോഗിക്കാവുന്നതും അർഹം. അന്ധമായ അടിയന്തിരഭ്രമം കുറച്ചു, കാര്യം മാത്രം നടത്തണമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നവർക്കു ഇതിൽ കൂടുതലായി കണക്കാക്കുന്ന വിവാഹം സംബന്ധിച്ചു ചെയ്യേണ്ടിവരില്ല. അടിയന്തിരം നടത്താൻ അടങ്ങുകയില്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നവർ അവരുടെ ഷാപ്പിപ്പത്തി രാളിൽ വലിയ ഒരു നല്ലയും മറ്റും ചൊടിപ്പുരയായി നടത്തിക്കൊള്ളണം. അറുപതു പെൺ ജീവിച്ചതുകൊണ്ടും അതിന്നു കം വല്ലതും സമ്പാദിച്ചിരിക്കാൻ ഇടമുള്ളതുകൊണ്ടും അടിയന്തിരഭ്രമക്കാർക്കു് അന്നൊടിയന്തിരം നടത്തുന്നതിനു വലിയ ദോഷം കല്പിക്കപ്പെടേണ്ടതില്ല. ഇങ്ങിനെ ഒരു ഘട്ടത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരു കാര്യത്തിനും മേലാൽ മനുഷ്യർ അടിയന്തിരങ്ങൾ നടത്തരുതു്. കാര്യമറിയാതെ പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഓട്ടത്തിൽ ഒരിടത്തായിത്തീരമെന്നു് അറേയും പ്രത്യേകം കാണപ്പെടുന്നില്ല.

അപരക്രിയ.

മരിച്ച അളിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് അടുത്ത അളകൾ ഒരു ചേൻ പത്തുദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ കുളിയും മറ്റും കഴിഞ്ഞു ഈശ്വരനെ വിശ്വാസാർത്ഥം പ്രാർത്ഥിക്കണം. ആ സമയത്തു സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളോ മറ്റോ വാങ്ങി പുകയ്ക്കുന്നതിനായി പത്തു ദിവസത്തേക്കു പത്തുനെയിൾ കൂടുതൽ ഒരുത്തരും ചെലവിടരുത്. ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത പുരോഹിതൻ വന്നിരുന്നു “എന്തുള്ള പൂവെടുത്തു കൊടു” എന്നു പറയുന്നതുകേട്ടു മൗനം നിറഞ്ഞിട്ടിരുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ പ്രയോജനം ഉറവർ ചേൻ ഇപ്രകാരമോടു പരേതമാകാ അത്മാവിന്റെ നിത്യ ശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണെന്നു ഉണ്ടാകും. അപ്പോഴോ അമ്മയോ ഭാര്യയോ ഭർത്താവോ മരിച്ചെന്നു വെച്ചു അവരോടുള്ള സ്നേഹത്തെ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വലിയ തുകകൾ ചിലവിട്ടു സദ്യ കഴിക്കുന്നതനേക്കാൾ ആ തുക വല്ല ധർമ്മമാപനങ്ങൾക്കും മരിച്ചവരുടെ പേരിൽ ദാനം ചെയ്യുന്നതു അത്യന്തം പുണ്യമായിരിക്കും.

ജീവിതത്തിനു ദിനംപ്രതി പ്രയാസം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഇക്കാലത്തു വിവേകമുള്ളവർ അദ്വൈതം ഈ പുതിയ നിർദ്ദേശങ്ങളെ പ്രവർത്തിച്ചു കാണിച്ചു കാൽമുറിമാതെ അടിയന്തിര ഭ്രമത്തിൽ പെട്ടുഴലുന്ന സാധുമാന്ദ്യങ്ങളുടെ രക്ഷിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

അനുബന്ധം 2.

ശ്രീനാരായണപരമഹംസരുടെ

മഹാസമാധി.

(പരമ്പരസ്മാപനകൾ.)

കേരളത്തിൽ എന്നു മാത്രമല്ല, മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലും നന്നായി ഗുണങ്ങളുടെ കീർത്തികൊണ്ടു മുഖ്യതു നാലുതൂട്ട് സംവ

സരമാന്വി പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു അതിമാനുഷനായിരുന്നു ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികൾ എന്നു സർവ്വം സമ്മതിക്കുന്നതാണ്. തീർത്താൽ തീരാത്തതായ ഒരു നഷ്ടം എന്നു പലപ്പോഴും പലരും കാരോ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി പറയാറുണ്ടെങ്കിലും തീയ്യസമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്വാമിയുടെ മരണം ഇത് യഥാർത്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന് സംശയമില്ല. യാതൊരു സംഘടനയും ഒരുമയും ആദർശങ്ങളും ഇല്ലാതെ കഴിഞ്ഞിരുന്ന കേരളത്തിലെ ഒരു വമ്പിച്ച സമുദായത്തെ ഏകീകരിച്ചതും ഉണർത്തിയതും ഈ മഹാത്മാവിന്റെ പവിത്രമായ ജീവിതമാണെന്ന് യാതൊരു അതിശയോക്തിയും കൂടാതെ പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതാണ്. ഇന്നും സ്വാമിയുടെ തിരുനാമംപേരെ തീയ്യസമുദായസംഘടനയ്ക്കു മറ്റൊന്നിനും ശക്തിയില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത്. സ്വാധാരണ മതാചാര്യന്മാരെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളോടു സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു നാം കരുതുക പതിച്ചു. എന്നാൽ മതകാര്യങ്ങളിലും മറ്റും നാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ആശയങ്ങൾ സവിശേഷം വിശാലമായിരുന്നു. “ഒരു ജാതി, ഒരു മതം” എന്നു പറയുന്നത് ജാതിയും മതവും മനുഷ്യൻ്റെ ആപശ്ചര്യമല്ലെന്നുള്ള തത്വത്തെ സൂചിപ്പിക്കുകയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ചെയ്യുന്നത്. അതല്ലാതെ ഏതെങ്കിലും ഒരു ജാതിപേണമെന്നോ ഏതെങ്കിലും ഒരു മതം പേണമെന്നോ അല്ല ഈ ഉപദേശത്തിന്റെ സാരം. മതം എന്നതായാലും പേരുണ്ടതില്ല, മനുഷ്യൻ നന്നായാൽ മതി എന്നുള്ള തത്വത്തിൽ അടക്കിയിരിക്കുന്നത് മതവിശ്വാസം കൊണ്ടല്ല കാര്യം നന്നാകുന്നതു എന്നുള്ള പാമാർത്ഥത്തെ ആകുന്നു. ബുദ്ധൻ തുടങ്ങിയ ലോകവിശ്രുതന്മാരായ ജ്ഞാനികൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതും ഇതൊക്കെത്തന്നെയാണ്. സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠകളെക്കാൾ മതവിശ്വാസങ്ങൾക്കു പ്രാമാണ്യം കല്പിക്കുന്ന നടപ്പ് ലോകത്തിൽനിന്നു എത്രവേഗം പോകുന്നുവോ അത്രത്തോളം നല്ലതാകുന്നു. സ്പുംധരിക്കുന്നവരേയും തദ്ദാക്ഷം ധരിക്കുന്നവരേയും സാധാരണ

കപടസത്യാസികൾ എന്നു ജനങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നത് മത നിഷ്പക്ഷവും സന്മാർഗ്ഗനിഷ്പക്ഷവും രമ്മിച്ചുള്ള വ്യത്യാസത്തെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു പ്രധാനസംഗതിയാകുന്നു. ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ജീവിതരീതി അടുത്തു് അറിയുന്ന വർക്കു് അദ്ദേഹം ഒരു മതോപദേഷ്ടാവിനെക്കാൾ സാമുദായികപരിഷ്കാരിയായിരുന്നു എന്നു ധാരാളം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. മതം മനുഷ്യനു അത്യാവശ്യമല്ലെന്ന് പറഞ്ഞു കൈവണ്ണം സ്വാമികളുടെ ബുദ്ധിക്ക് വിശാലത ഉണ്ടായിരുന്നു. ഹിന്ദുമതത്തിൽ കുടുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന എല്ലാ സമുദായക്കാരും ഈ ഒരു സംഗതി മനസ്സിലാക്കി പ്രചത്തിച്ചല്ലാതെ അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കും അധോഗതിക്കും നിവൃത്തി കിട്ടുന്നതല്ല. ഒരു ജാതി ഒരു മതം എന്ന തത്വം വിശ്വസിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ സമുദായം മറ്റു ചില സമുദായക്കാരുടെ കീഴിലാണെന്നു സമ്മതിക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ല. ഈ ഒരു കാര്യം ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തുവാനാണ് ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠകളും മറ്റും സ്വാമികൾ തുടങ്ങിയതു് എന്നു കരുതാൻ ധാരാളം ന്യായമുണ്ട്. ക്ഷേത്രപ്രതിഷ്ഠ ബ്രാഹ്മണന് മാത്രമല്ല ഏവനും ആകാമെന്നു സ്വാമികൾ ജനങ്ങളെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി എന്നുള്ളതിന്നു സാക്ഷ്യമില്ല. തിന്മയുടെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രതിഷ്ഠകൾക്കു ഏതെങ്കിലും ഒരു ബ്രാഹ്മണനെ കൊണ്ടുവരണമെന്നു ഒരു സംശയംപോലും തീയ്യർക്കു ഇല്ലാതെ ഇല്ല. ആ ഒരു ബുദ്ധിഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തതും സ്വാമികളാകുന്നു. ഈ വക കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം സ്വാമികൾ സുസ്ഥാപിതമാക്കിത്തീർത്ത തത്വങ്ങൾ എത്രതന്നെ പ്രശംസിച്ഛാലും മതിയാകുന്നതല്ലെന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നു. സ്വാമികൾ ഒരു മാതൃകാസമുദായനേതാവായിരുന്നു മറ്റും ഇല്ലാതെ മോഷ്ടിക്കുന്നവർക്കുപോലും ഒരു തീയ്യൻ പ്രതിഷ്ഠ ചെയ്യുക എന്നതു അദ്ദേഹാലങ്ങളിൽ വളരെ ഭയങ്കരമായി തോന്നിയിരുന്നു എന്നു കളിച്ചു വെയ്ക്കുത്തക്ക ഒരു സംഗതിയല്ല. ദേഹത്തിന്റെയും പാർക്കുന്ന പരിതസ്ഥലങ്ങളുടെയും ക്ഷേ

ണപദാർത്ഥങ്ങളുടെയും പരിശുദ്ധിയെപ്പറ്റി സ്വാമിജ്ഞാ
 യായിരുന്ന നിയ്യപ്പൻ എത്രമാത്രമായിരുന്നു എന്നു പറ
 ണത്താൽ അപസാനമില്ല. മദ്യം വിചാരമാകുന്നു, അതു ഉണ്ടാ
 ക്കുകയും അതു്, ഉപദേശിക്കുകയും അതു്, എന്നുള്ള
 ഉപദേശം നാം എന്നെന്നും എല്ലാവരും ശിരസാ വഹിക്ക
 തക്കതാകുന്നു. നാം സ്വാമി ഭക്തന്മാരാകേണ്ടതു് ഈ വിധ
 ത്തിലൊക്കെ അകുന്നു. നാം നമ്മുടെ അർത്ഥദൈവങ്ങളെയും
 പെൺദൈവങ്ങളെയും മരിച്ചുപോയ കാരണവന്മാരെയും മ
 ററും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്കു കള്ളു, വാക്കു മുതലായവ
 കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ അടു
 കോഴി മുതലായവയെ അറക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും കുറിയമായി
 അക്ഷേപിക്കുവാൻ ആദ്യമായി തുടങ്ങിയതു് സ്വാമികളാ
 കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണു് അഭിനവവുമ്പാൻ എന്നും മറ്റും
 ജനസമാന്യം സ്വാമികളെ വളിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതു്.
 ദൈവങ്ങൾക്കു രക്തം കുടിക്കുന്നതു് രസമാണെങ്കിൽ എന്തു
 കൊണ്ടു് പൂച്ചയേയും നായയേയും അറുത്തു ഇവർക്കു രക്തം
 കൊടുക്കുന്നില്ല എന്നു സ്വാമികൾ സാധാരണ ചോദിക്കും.
 കോഴിയെയും അടിയനെയും അറുക്കുന്നതു് മറ്റുള്ളവർക്കു തിന്നു
 വാൻ മാത്രമുള്ള ഒരു വാദ്യമാണു് എന്നാകുന്നു ഇതുകൊണ്ടു്
 സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. ഒരു സമുദായക്കാർ മറ്റൊരു സമുദായ
 കാരനായി കൂടിക്കഴിയാത്തതും ഒരു വർഗ്ഗക്കാർ ഉണ്ടാ
 ക്കായ ക്ഷേണം മറ്റു വർഗ്ഗക്കാർക്കു കഴിക്കുവാൻ പാ
 ടില്ലെന്നു ശരിക്കെന്നതും ഫിനുപിന്റെ പെറ്റു മുറാളത്തെ
 രവ്യം ശർവ്യം അല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നു സ്വാമികൾ പ്രസ്തു
 ത്തികൊണ്ടും വാക്കുകൊണ്ടും സ്വ സമുദായക്കാരെ മനസ്സിലാ
 ക്കുവാൻ വളരെ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഉപദേശങ്ങൾ മാത്രമല്ല
 സ്വാമിയുടെ സ്വയമർത്ഥപിതൃതന്നെ നമുക്കെല്ലാവർക്കും ഒരു
 മാതൃകയാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു മഹാൻ തീയ്യസമുദായ
 ത്തിൽ ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല തെക്കെ ഇന്ത്യ
 യിൽ രണ്ടുമൂന്നു തുറന്നുണ്ടാകുകകളിൽ ഇതു വലിയ ഒരു

സാമൂഹിക പ്രവർത്തനം നേതാവും അവതരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കൂടി തീച്ചയായും പറയാവുന്നതാണ്. വടക്കെ ഇന്ത്യയിൽ മാമകുണ്ഡപരമഹംസൻ, ദയാനന്ദൻ, രാജാറാം മോഹൻ റോയി ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹാത്മാക്കളെ ഞങ്ങൾ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പക്ഷെ മതപരമായ അശയങ്ങളിൽ അവരെക്കാൾ എത്രയൊ കവിഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന ഒരാളായിരുന്നു നാരായണഗുരുസ്വാമികൾ എന്നാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം. സ്വാമികളുടെ ചുമേത്തിൽ നാം അതും വ്യസനിക്കേണ്ടതില്ല. ധാരാളം പ്രായപൂർത്തിയോടുകൂടിയാണ് ദേഹവിനോദം ഉണ്ടായത്. ശ്രീമൂലൻ ൨൦-ാം വയസ്സിലായിരുന്നു കാലധർമ്മം പ്രാപിച്ചത്. സ്വാമികളുടെ ഉപദേശങ്ങളെ പിന്തുടരുകയും ജീവിതമാതൃകയെ അനുകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാകുന്നു ശരിയായ സ്വാമികേരി.

(മിതവാദി.)

2

തന്റെ അനന്യസുഖമായ വൃക്തിമാഹാത്മ്യംകൊണ്ട് ഒരു സമുദായത്തെ അകമാനം ഏകോപിപ്പിച്ചു നിർത്തി അഭിവൃദ്ധി പരമാവിതകൂടി വിജയകരമാകുവണ്ണം നയിച്ചുപോന്ന ഒരു നേതാവുതന്നെ നഷ്ടമായിരിക്കുന്നത്. തീയ്യരുടെ അത്മീയഗുരുവെന്ന നിലയിൽ മാത്രമല്ല സർവ്വജനങ്ങൾക്കും അനുകരണീയമായ അഭർശങ്ങളുടെ പ്രയോക്താവെന്നനിലയിൽ ഏവർക്കും സമാരാജ്യനായി തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരു പുണ്യപുരുഷനായിരുന്നു ഗുരുസ്വാമികൾ. തികഞ്ഞപാണ്ഡിത്യവും അനുപമമായ ചിത്തസംസ്കാരവും അഭിവന്ദ്യമായ അത്മീയ ശക്തിയും ഉള്ളവർ ഒരു ജനസമുദായത്തിന്റെ അത്മീയനേതൃത്വം വഹിക്കുവാൻ തന്നെ സജാതനായ ഒരുപുമാനായിരുന്നു അദ്ദേഹമെന്ന് അ മഹാത്മാവുമായി കുറച്ചു നേരമെങ്കിലും പരിചയപ്പെട്ടവാനിടയായിട്ടുള്ള അർക്കം ബേലുപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. തീയ്യസമുദായത്തിൽ ഇന്നുണ്ടായിട്ടുള്ള സർവ്വവിധമായ അഭി

വൃദ്ധികൾക്കും ഉണർച്ചിന്നും ഏകകാരണഭൂതൻ ശ്രീനാരായണ ഗുരുസ്വാമികളായിരുന്നു. ശ്രീനാരായണ ഗുരുസ്വാമികളുടെ നാമധേയശ്രവണം തീയ്യസമുദായത്തിൽപെട്ട ഏതൊരാളെയും ഭക്തിമഹാമാനാദരാതിരേകത്താൽ തരളചിത്തനാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിരുന്നു. മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തെ പറ്റി സ്വപ്നമെങ്കിലും അറിവാതിടമായിട്ടുള്ള ഏതൊരുവനും— ഏതൊരു സമുദായക്കാരനായാലും ശരി—ഗുരുസ്വാമികളെപ്പറ്റി അതിയായ ബഹുമാനവിശ്വാസങ്ങളോടെ യാണു് ചാത്തിക്കാടു് സർവ്വസമ്മതനായ ഒരു നേതാവു് ഒരു ജനസാമാന്യത്തിന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആ സമുദായത്തിന്നു് എത്രമേൽ അത്ഭുതകരമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ സാധിക്കുമെന്നതിന്നു തീയ്യസമുദായത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞ ഏതാനു കാലങ്ങളിലെ പരിശ്രമമെടുത്തു നോക്കിയാൽ മതി. എത്രതന്നെ ഗൌരവമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെയും കക്ഷിമത്സരങ്ങളെയും തന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം മാത്രംകൊണ്ടു ഭൂരികരിച്ചു രണ്ടിപ്പും സൗഹൃദമാർദ്ദവും സംസ്ഥാപിക്കുവാൻ ഗുരുസ്വാമികൾക്കു സാധിച്ചിരുന്നു. ഗുരുസ്വാമികളെപ്പോലുള്ള സുസമ്മതനായ നേതാക്കന്മാർ ഏതു ജനസമുദായത്തിന്റെയും പുരോഗമനത്തിന്നു കഴിച്ചുള്ള ഓത്തവരാണ്. ആകപ്പാടെ ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ഭേദവിധേഗം തീയ്യസമുദായത്തിന്നു മാത്രമല്ലാ കേരളത്തിന്നൊട്ടാകെ തീർത്താൽ തീരാത്ത ഒരു നഷ്ടമായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ പുണ്യപുരുഷനാൽ പ്രസ്ഥാപിതമായ അദർശങ്ങൾ ശേരളീയരുടെ സാമുദായികജീവിതത്തിന്നു എന്നെന്നും മാർഗ്ഗദർശകമായിരിക്കട്ടെയെന്നു് അശംസിക്കുകയെ ഇനി നമുക്കു നിവൃത്തിയുള്ളു. ജനോപകാരപ്രദമായ പുണ്യജീവിതം കൊണ്ടു അനുശാസകീർത്തിമാനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ആ മഹാൻ തന്റെ ഉപ-മത്തെ വരസ്സു ചൂത്തിയായ ശേഷമാണു് മഹാസമാധി അടഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്മാവിന്നു നിത്യശാന്തി യുണ്ടാകട്ടെ.

(യോഗക്ഷേമം)

ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമി മരിച്ചപ്പോൾ സ്വാമി സമാധാനപ്പെട്ടു. വിദേശത്തുനിന്നായി, കൈവലും പ്രാപിച്ചു, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു എന്നെല്ലാം പറയുന്നത് അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോൾ എന്നതിന്റെ ബഹുമാനസൂചകമായ അലങ്കാരപത്രിയങ്ങൾ മാത്രമാണ്. മറെറൊരു പരമ്പരയോടെ അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതാണ് അങ്ങനെയുള്ളത്. ഒരു പുത്രനും ഇല്ല. എന്നാൽ സാധാരണക്കാരുടേപ്പോലെ അദ്ദേഹം മരണത്തോടു കൂടി അവസാനിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം അലഞ്ഞപ്പോൾ മരിച്ചിട്ടും അലഞ്ഞപ്പോൾ യല്ലാത്തവിധം വീണ്ടും ജീവിക്കുന്നുണ്ട്. അത് മഹാത്മാരുടെ ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. സ്വാമിയുടെ യശസ്സും, ദൃഷ്ടാന്തവും, ഉപദേശങ്ങളും മരിക്കാത്തവയാണ്. അവ ലോകത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ സ്വാമി യോട്ട് യഥാർത്ഥത്തിലും ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ഉള്ളവർ ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അല്ലാതെ സ്വാമിയെപ്പറ്റി അസംഭാവ്യമായ അതിശയകഥകൾ കെട്ടിയുണ്ടാക്കി ഇപ്പോഴുതന്നെ വളരെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സ്വാമിയുടെ പേരിലും കറെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കുവാൻ നാം ശ്രമിക്കരുത്. സ്വാമിയുടെ മരണം യാതൊരു അസാധാരണതയും കൂടാതെയാണ് നമുക്കു്, എന്നുള്ള വാസ്തവം ഞങ്ങൾക്കറിയാം. എങ്കിലും സ്വാമിയുടെ മരണത്തെപ്പറ്റി പല അതിശയകഥകളും ഞങ്ങൾ കേട്ടുകഴിഞ്ഞു. അതു കൊണ്ടാണ് ഞങ്ങൾ ഇങ്ങിനെ എഴുതാൻ ഇടയായതു്.

* * * * *

ബോധാനന്ദസ്വാമിയെപ്പറ്റി കേൾക്കു് ഇത്ര നല്ല പരത്താൻ ശ്രമിക്കണമെന്ന് ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമിയെപ്പറ്റി എത്ര പരത്തുന്നുണ്ടെന്നു വായനക്കാർ ഉൾക്കൊള്ളുക. ഈ മാതിരി വിചാരശൂന്യവും അധാർമ്യവുമായ പ്രവൃത്തി പേരിൽ ഞങ്ങൾക്കു വളരെ രോഷമാണുണ്ടാകുന്നതു്.

അതു ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമിയോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യാസങ്ങളോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള അഭിവരണ ബഹുമാനംകൊണ്ടാണ്. സ്വാമി അറിയിച്ചാൽ ഒരു ജനസാമാന്യത്തിന്റെ മുത്തച്ഛൻ ദൈവമായിത്തീരണമെന്നല്ല, അറിവു ബുദ്ധിയും ചിന്താസ്വാതന്ത്ര്യവും ഉള്ള പണ്ഡിതന്മാർക്കുപേരും അവർ പ്രത്യേകിച്ചും ബഹുമാനം ജനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ യഥാർത്ഥമഹത്വങ്ങൾക്കു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരം കൂടിപ്പരണമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. അതുതന്നെ സിദ്ധിക്കട്ടെല്ലാമറി ബുദ്ധിമാർഷിയോട് അതോ പോലിച്ചതിന്നു സന്മാർഗ്ഗനിഷ്ഠായാളും വലിയ അതുതന്നെ സിദ്ധിയിച്ചെന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞുവെന്ന് ഏ പിടയൊ വായിച്ചതായി ഞങ്ങൾ കാക്കുന്നു. ദുഷ്ടാന്തംകൊണ്ടും ഉപദേശംകൊണ്ടും ലോകത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള മഹാപുരുഷന്മാരുടെ എല്ലാം ഏറ്റവും വലിയ അതുതന്നെ സിദ്ധി അവരുടെ സ്ഥിരവും ദൃഢവുമായ സന്മാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയാണ്. സ്വാമിയുടെയും അതുതന്നെ സിദ്ധി അതാണ്. താൻ ജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽ പന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ അന്തരദാണ്ടോളമായി. ഈ ദർശകാലത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ ഒരു കളങ്കം കാണുവാൻ അർക്കം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽ ചിലതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായ ഗുത്യാസങ്ങൾക്ക് ഇടയുണ്ടായിരുന്നേയ്ക്കാം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവനിഷ്ഠയെപ്പറ്റി അനുകൂലമല്ലാതെ പ്രതികൂലമായ അഭിപ്രായത്തിന്നു പഴുതില്ല. ആ സ്വഭാവനിഷ്ഠ ശുഷ്കമായ ഒരു മനോഭാവത്തിന്റെ ഫലമല്ല. അതു അതിരറ്റ സ്പേഷൽത്തോടും കാരുണ്യത്തോടുംകൂടിയതാണ്. എന്നാൽ ഒരു ദയാലുവായ താപസൻ എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൂർണ്ണവിവരണമാകയില്ല. അസാധാരണദർശനശക്തി വികസിച്ച ഒരു ശുദ്ധി കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം. ഇന്നു ഈഴവർവഴി കേരളത്തിൽ പ്രചരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പല പരിഷ്കാരപ്രസ്ഥാനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദർശനശക്തിയുടെ സന്താനങ്ങളാണ്.

മതവിശ്വാസവും ജാതിവിശ്വാസവും ഇപ്പോഴും വളരെ കഠിനമായി നില്ക്കുന്ന ഈ രാജ്യത്തു് അരയൂറാണ്ടു മുമ്പെ മുതൽ മതമേതായാലും വിരോധമില്ല, ജാതിവ്യത്യാസം പാടില്ല എന്നു പഠിപ്പിക്കുവാൻ തോന്നിയ അദ്ദേഹം എത്ര വലിയ സ്വതന്ത്രചിന്തകനായിരിക്കണം. വേദങ്ങളുടെ അപൗരുഷേയത്വവാദം നിഷേധിക്കുവാനുള്ള തന്റേറടം ഏതു മതക്കാരിലും വളരെ ദുർല്ലഭം ചില യുക്തിവാദികൾക്കേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. മതഗ്രന്ഥങ്ങളോടും മതാചാര്യന്മാരോടും ഉള്ള അദരവിന്നു ഒരു കുറവും വരാതെതന്നെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അചാര്യന്മാരിലുംനിന്നു നല്ലതു എടുപ്പാനും ചീത്ത ഉപേക്ഷിക്കാനും അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചു. വ്യാസരോടും ശങ്കരാചാര്യരോടും മറ്റും സ്വാമിജ അളവററ ബഹുമാനമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും വേദത്തിന്റെ അപൗരുഷേയത്വത്തെ താങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള ശങ്കരാചാര്യത്തെപ്പറ്റിയും മറ്റും സ്വാമി പറയരുള്ളതു പുസ്തകങ്ങളുടെ പൂഴ്ക്കത്തുകടി അപർ വ്യാഖ്യാനിക്കുമെന്നാണു്. സ്വതന്ത്രമായി ചിന്തിക്കാനും നവംനവമായി കാണാനുമുള്ള സ്വാമിയുടെ ശക്തിയാണു് ഒരു പരിഷ്കാരപ്രവർത്തകന്റെ നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു അതുതക്കമായ വിദ്യയും ഉണ്ടാക്കിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈവക ഗുണങ്ങളെ നാം കരിക്കലും മറക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണു്. ഒരു മേജരമാരന്യത്തിൽ കടന്നു അ കാട്ടു തെളിക്കുന്ന വേലയോടു സ്വാമിയുടെ സമുദായപരിഷ്കാരത്തെയും മതപരിഷ്കാരത്തെയും ഉപമിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്നു വെറുപ്താൻ കഴിയാതെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടം എത്താതെയും കാടിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ ഇനിയും കാണാം. അതെല്ലാം വേണമെന്നുവെച്ചു അദ്ദേഹം നിറുത്തി നിരിക്കുന്നതായി കരുതി കാട്ടു വളത്തുവാൻ നാം ശ്രമിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. മുൻപാമികൾക്കു അടിമപ്പെടാത്ത മാതിരി സ്വതന്ത്രചിന്തകൊണ്ടു അദ്ദേഹം വെട്ടിത്തുറന്നിരിക്കുന്ന വഴികൾ അദ്ദേഹത്തെ വെച്ചുതന്നെ അടച്ചുകയ്യാതെന്നാലും സ്വതന്ത്രചിന്തയിലും നവീനദർശനത്തിലും അദ്ദേഹം

ഞെ അനുക്കരിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ കടന്നു മു
ന്നോട്ടു പോകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു' നമുക്കു അദ്ദേഹത്തോടു
ള്ള ഒരു വലിയ കടമ.

(സമോദരൻ.)

4

കേരളത്തിലെ അല്പാത്മികനേതാക്കളാൽ അഗ്രഗ
ണ്യനും ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ മതഗുരുവും എസ്സ്. എൻ.
ഡി. പി. യോഗത്തിന്റെ സ്ഥിരാല്യക്ഷനുമായ ശ്രീനാരായ
ണഗുരുസ്വാമി അചർകൾ സമാധിയിട്ടുണ്ടെന്നായിരുന്നു നതിൽ
ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും വ്യസനിക്കുന്നു. സ്വാമി അചർകൾ ഭേ
മാസപാസ്വര്യം നിമിത്തം ഏതാനും മാസക്കാലമായി കിടപ്പി
ലായിരുന്നുവെങ്കിലും ആ പുണ്യാത്മാവിന്റെ ദൈവികസാന്നി
ധ്യം ഈ കേരളഭൂമിയിൽ ഇനിയും വളരെക്കാലമുണ്ടായിരി
ക്കണമെന്നു' ഈഴവരിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, ഇതരസമുദായങ്ങ
ളിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന പ്രാർത്ഥന ഫലപ്രദമായി
ഭവിക്കുമെന്നാണ് പലരും പ്രത്യാശിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ
ദൈവകല്പിതം മറിച്ചായിരുന്നു. സ്വസമുദായാനുമാർത്തി
ന്റെ ഒരുത്തരവെട്ടം ദർശിച്ചതിലുള്ള സംതൃപ്തിയോടും സ്വ
ജീവിതം ലോകോപകാരവും നയിച്ചതിലുള്ള ചാരിതാത്മ്യ
ത്തോടുംകൂടി ആ പരിശുദ്ധാത്മാവ് സ്വർഗ്ഗാരോരണം ചെയ
്തിരിക്കുന്നു.

അധഃകൃതമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടവന ഒരു വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു
സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചു, വെളിയിൽനിന്നുള്ള യാ
തൊരു പ്രേരണാബലവും കൂടാതെ വളർന്നു കൊൾ കടുവിൽ സ
കലജനവന്ദ്യനായ ഒരു സമുദായോദ്ധാരികനും മതാല്യക്ഷനും
അല്പാത്മിക ഗുരുവുമായിത്തീർന്നെന്നെങ്കിൽ, അപ്രകാരമുള്ള
അർഹ്വം അസുഖങ്ങളും അതിവിശിഷ്ടങ്ങളുമായ ഗുണങ്ങൾ
ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. ഈ

ഗുണങ്ങൾ സ്വാമി അവർകളുടെ കാരോ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും പ്രകാശിച്ചിരുന്നു. ൧൭൭൨-ൽ സ്വാമി അവർകൾ നെയ്യാറിൻകരത്താലൂക്കിലുള്ള അരുവിപ്പുറം ക്ഷേത്രത്തേ തലസ്ഥാനമാക്കി “ശ്രീനാരായണധർമ്മപരിപാചനയോഗം” സ്ഥാപിച്ചതാകുന്നു ആ മഹാത്മാവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒരു ഘട്ടം. എന്നെന്നാൽ സ്വാമി അവർകളുടെ ആ ഉചിതപ്രസ്ഥാനവും അതിനെത്തുടർന്ന് അവിടുന്നു വഹിച്ച നേതൃത്വവുമാണ് ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അത്യാഭിനന്ദനീയമായ ഉന്നമനത്തിനും അഭിവൃദ്ധിക്കും മേതു ഭൂതമായിട്ടുള്ളത്. ഇരുപത്തിയഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പു പന്ത്രണ്ടാളുകളോടുകൂടി സ്വാമിഅവർകൾ അരംഭിച്ച എസ്സ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗം ആ വന്ദ്യനേതാവന്റെ സ്ഥിരാദ്ധ്യക്ഷതയിൽ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ വളർച്ചയെ പ്രാപിച്ചു ഇപ്പോൾ ഏകദേശം അറുപതിനായിരം അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു മഹാസ്ഥാപനമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാസഭയുടെ ജനയിരവും അദ്ധ്യക്ഷനെന്ന നിലയിൽ മാത്രംതന്നെ സ്വാമി അവർകളുടെ നാമധേയം ഏതുകാത്തും ഭക്തിസ്തോമസ്തോമാനാദികളോടുകൂടി സ്മരിക്കപ്പെടുന്നതുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ അനിലയിൽ മാത്രമല്ലാ സ്വാമി അവർകൾ പ്രശസ്തനായിരുന്നതു്. അനന്യസാധാരണങ്ങളായ പല സൽഗുണങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ കേന്ദ്രീഭവിച്ചിരുന്നു. സ്വന്തമുദായാംഗങ്ങളാൽ മാത്രമല്ല, ഇതരസമുദായാംഗങ്ങളാലും ആ മഹാത്മാവു് ബഹുമാനിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ൧൭൯൨-ൽ അദ്ദേഹത്തിൽപ്പെട്ട അവിടുത്തെ ഷഷ്ടിപൂർത്തിമഹത്തിൽനാനാജാതിമതസ്ഥന്മാർ ഉത്സാഹപൂർവ്വം പങ്കുകൊണ്ടിരുന്നതുതന്നെ ഇതിലേയ്ക്കുള്ള ഉത്തദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഈഴവസമുദായത്തെ മാത്രമല്ല, കേരളീയരെക്കൂടി സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു അത്യാഹിതമാണ് ഇപ്പോൾ സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

(സമർപ്പി.)

5

ഏകദേശം അര ശതാബ്ദത്തിനിടയ്ക്കു കേരളീയര്മിനുക്കളിൽ ഒരു വയ്യിച്ചു ജനവിഭാഗത്തിന്റെ അത്മീകവും സാമൂഹികവും അയ ഉൽഗതിയെ പ്രബുദ്ധമാക്കി ലോകോപകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ശ്രീ നാരായണഗുരുസ്വാമി അവർകൾ സമാധിയടഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾ അത്യാധികം വ്യസനിക്കുന്നു. അസാമാന്യമായ ഒരു ദിവ്യമൈത്ത്യമാണു സ്വാമികൾ പ്രസരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്. “ഒരു ജാതി, ഒരു മതം, ഒരു ദൈവം” എന്ന ലോകോപകാരപ്രദമായ മഹദ്വാക്യത്തെ “സനാതനധർമ്മതത്വത്തെ—നാടക്കും വിളംബരംചെയ്തു്”, ‘പലജാതി, പലമതം, പലദൈവം’ എന്ന ലോകോപദ്രവകരമായ അനാചാരത്തെയും അന്ധവിശ്വാസത്തെയും ലോകത്തിൽ നിന്നു വിപാടനം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു മഹത്തായ സംവദിതശക്തിയെ രൂപവൽക്കരിച്ച ശ്രീ നാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ പിതൃാണം കേരളത്തിനും ഇന്ത്യയ്ക്കും മാത്രമല്ല ലോകത്തിനതന്നെ ഒരു മഹാനഷ്ടമാകുന്നു. ജാതിമൂലകമായ അസമത്വങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ സ്വച്ഛന്ദഗതിയെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന ഒരു മഹാശല്യമെന്നു സകല അചാര്യന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണു്. എന്നാൽ എന്തെന്നു അധരേരിക്കരുതു് എന്ന പ്രശ്നത്തിന്നൊ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കൊ, ‘അരെയും താഴ്ന്നവരായി ഗണിക്കരുതു്’ എന്ന ശാസനയ്ക്കൊ ഉപദേശത്തിന്നൊ ഇതുവരെ ലോകത്തിൽ ഒരിടക്കവും ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ‘ഞാൻ താഴ്ന്നവനല്ല താഴ്ന്നതുമില്ല’ എന്ന അത്മപരമോന്മുഖ്യകടന്നത്തിനുമാത്രമേ മനുഷ്യാസമത്വങ്ങളെ ധ്വംസിക്കാൻ സാധിക്കുമുള്ളൂ എന്ന ദിവ്യോപദേശം നൽകി അതു വിജയപൂർവ്വം പ്രവർത്തനത്തിലാക്കിയ ലോകത്തിലെ അപൂർവ്വ ചില മഹാത്മാരിൽ ഒരാളാണു സ്വാമികൾ. അദ്ദേഹം മറെറാരാളെ അക്ഷേപിച്ചിട്ടില്ല; ഏതെങ്കിലും സമുദായത്തിന്റെ അസമത്വങ്ങൾ പരിഹരി

ക്കണമെന്നു മറൊരാളോടു് അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. സ്വപൈര്യപ്രകടനം, സ്വശക്തിസംവദന ഇവയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഉപദേശിച്ചതും സാധിച്ചതും. നാരമില്ലാത്ത ഈ അത്മശക്തിയെ അധഃകരിക്കാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലെന്നാണ് ശ്രീ നാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ചൈതന്യം വിളംബരം ചെയ്യുന്നത്. അതിനാൽ ശ്രീ നാരായണഗുരുസ്വാമികൾ ചിരഞ്ജീവിയാണ്. ആ അത്മശക്തിയെ പോഷിപ്പിച്ചു ലോകം അദ്ദേഹത്തെ അരാധിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മരണയെ നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുമാറുകയുണ്ട്.

(സപിസ്)

6

ജീവിതകാലത്തിൽതന്നെ ഇത്ര വലിയ അനുയായിവർഗ്ഗത്തോടും, ഇത്ര വിപുലമായ അരാധകസംഘത്തോടും കൂടിയ ഒരു അത്മീയഗുരു ഈ മലയാളക്കരയിൽ ജനിച്ചിട്ടില്ലെന്നു നിസ്തർക്കം പറയാം. ഈ മഹാത്മാവിന്റെ ആയുർമാറ്റങ്ങൾക്കാരോന്നം ഈഴവസമുദായത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിലേക്കുള്ള തപരിതഗമനത്തെ കുറിയ്ക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് എല്ലാവർക്കും അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. സകലവിധജീവിതരീതികളിലും സമ്പത്തുകളിലും അധോഗതിയിൽ കിടന്നിരുന്ന ഈ മഹാസമുദായം സ്വാമി അവർകളുടെ അപദാനവൈഷ്ണുങ്ങൾ പ്രകാശിച്ച നാർകുതൽ ഐശ്വര്യപലനീയിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അതുപോലെതന്നെ ഒരു വണ്ണാശ്രമധർമ്മം എന്ന ദർവ്യാഖ്യാനത്തിലേക്കു ചുരുങ്ങി ഇതരമതസ്ഥന്മാരുടെ ഭയനങ്ങൾ യഥാവിധി അർഹിക്കുന്നതെന്നു സന്നദ്ധമായിരുന്ന കേരളത്തിലെ ഹിന്ദുസമുദായത്തിനും സർവ്വ അഭിമാനപ്രദമായ വികാസവും അരാധ്യതയും സർജ്ജനീനതപയും സമാഗതമായതിനുള്ള ഏകകാരണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാവനചരിത്രം ആയിരുന്നെന്നുള്ളതു നിവിചാദമാണ്. ജീവിതശുദ്ധിയുടെ പാരമ്യത്തിൽ പുരാണരംഗങ്ങളിലെ ആദർ

ശപുരുഷന്മാരോടു തുല്യംനീല്ക്കുന്ന ഈ തേജഃപുഞ്ജം പൂർവ്വ
 രിതപംക്തികളിലേക്കു കടക്കേണ്ടിയിരുന്ന കാലം അതിക്രമി
 ച്ചുവിധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമാത്മ്യം അനിവചനീ
 യവും അചിന്ത്യവും ആയിരുന്നു.

ഈ അവസരത്തിൽ നമുക്കു ഈഴവസമുദായത്തെപ്പറ്റി
 യുള്ള അതിതീവ്രമായ ചിന്ത ഉയരുന്നെങ്കിൽ അത് അതൂത
 മല്ല ഒരൊറ്റ ജീവൻ ഒട്ടേറുകൾക്കുണ്ടുളളതെ ചെറുകൃത്തിന്
 അണിക്കല്ലായിരുന്നതു് ഈ സഹോദരസമുദായത്തിലാണ്.
 വേറെ യാതൊരു സമുദായത്തിന്റെയും മഹാബലം ഇതു
 പോലെ ഒരൊറ്റ കേന്ദ്രത്തിൽ ലയിച്ചിരുന്നില്ല. വിദ്രാസന്ധ
 ത്തും, സ്വതന്ത്രാഭിപ്രായശക്തിയും കൂടുമ്പോൾ ഭിന്നമതങ്ങൾ
 ഉണ്ടായി ആദ്യകാലത്തിൽ പരസ്പരവിരുദ്ധത വരുമെന്നുള്ള
 ഫലം ഈഴവസമുദായം കടന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നെന്നു പറയാ
 യിട്ടില്ല. എന്നാൽ ആ പരിചയ്ക്കത്തക്കവിധത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗ
 ത്തിൽ മുഖിൽ ഉദിച്ചുയന്നു നിന്നിരുന്ന ഈ മഹാഭാസ്കര
 ന്റെ പ്രാപം സകല ഭിന്നതകളെയും ദൂരീകരിച്ചിരുന്നു.
 ഏതു കാര്യത്തിനും അവസാനത്തിച്ചു അവിടെയായിരുന്നു. അ
 വിട്ടുന്ന് അജ്ഞാപിക്കുന്നതിനപ്പുറം മനുഷ്യനും ദൈവത്തി
 നും ചിന്തിച്ചുകൂടുന്നതെന്നായിരുന്നു സമുദായത്തിലെ വി
 ദ്രാസന്ധനന്മാരും തനത്താനുപദേശിച്ചുവെച്ചിരുന്നതു്.
 അദ്ദേഹമാകട്ടെ നിസ്വാർത്ഥനും, നിഷ്കുലനും ഈശ്വരപ
 ണനമായ താപസോത്തമൻ ആയിരുന്നു. രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളിൽ
 കാലോചിതമായ പരിശീലനം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നി
 ട്ടു. അക്കാര്യം നല്ലതുപോലെ ധരിച്ചിരുന്നതു് അദ്ദേഹത്തെ
 ന്നെയായിരുന്നു. തന്റെ മഹനീയസ്ഥാനവും അതിനൊത്ത
 ശക്തിയും വല്ല വ്യക്തിയുടേയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിക്കുന്ന
 തിനു പര്യാപ്തമായ വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും ഉപയോഗ
 ഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നില്ല. അതുതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 അവിതർക്കിതനായകത്വത്തിനുള്ള പ്രധാന കാരണം. രാഷ്ട്രീ
 യം സാമ്പത്തികം മുതലായ ഏതനജീവിതപദ്ധതികളുടെ വി

വിധഗതിചിന്തകർ അദ്ദേഹത്തിനു അറിവില്ലായിരുന്നെങ്കിലും, സകല ജീവിതഗതികൾക്കും പ്രാബല്യവും അന്തസ്സാര്യപ്രാപ്തിയും നൽകുന്ന ജീവിതശുദ്ധി സദാകാലവും ഉദാഹരിച്ചും അല്ലാതെയും ഉപദേശിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം ജാഗരൂകനായിരുന്നു. ഈ അനന്തരമാണ് കാലതീരസ്സരണിക്കുള്ളിലേക്ക് ഇന്നലെപ്പൊലിത്തുടപായിരിക്കുന്നത്.

(മലയാളി)

7

ലോകത്തിൽ ധർമ്മത്തിനു കുറവുവരികയും അധർമ്മം ശക്തിപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ധർമ്മത്തിന്റെ സംസ്ഥാപനത്തിന് കരസാധാരണശക്തി ആവശ്യമാണെന്നും അതിലേക്കു യുഗങ്ങൾതോറും താൻ അചതരിക്കുന്നുവെന്നും ഭഗവൽഗീതയിൽ ശ്രീകൃഷ്ണഭഗവാൻ പറയുന്നുണ്ട്. മതസ്ഥാപകന്മാരുടെ എല്ലാപരയുടെയും ഉദ്ദേശം ഇതുപോലെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിലാണ്. ബ്രാഹ്മണമതം വളരെ ദീർഘിച്ച അചസരത്തിലാണ് ബുദ്ധമുനിയുടെ അവതാരം. അറേബ്യയിലെ അളുകൾ സാമ്പ്രാട്ടികമായും മറ്റും വളരെ അധഃപതനത്തിലിരുന്ന സമയത്താകുന്നു മഹമ്മദുനിബി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അതിനണ്ണം അധഃകൃതരെന്നു പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഈഴവർ സാമൂഹികവും സാമ്പത്തികവും ആയ നിലയിൽ വളരെ അധഃപതിച്ചിരുന്നപ്പോഴാകുന്നു സ്വാമികൾ ഭൂതജാതനായത്.

സ്വാമിയുടെ തിരോധാനംമൂലം ഈഴവർക്കു അനുപമേയനായ ഒരു കലഹനവും സാമൂഹ്യപരിഷ്കാരവും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. പല വിഷയങ്ങളിലും ഒരു മാതൃകാപുരുഷനായി പരിലസിച്ചവനാദ്ദേഹത്തിന്റെ നിർമ്മാണം രാജ്യത്തിനു അപരിഹാര്യമായ ഒരു നഷ്ടമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

(മലയാളമനോരമ.)

